સૂચના

આ પુસ્તકની ત્રણ આવૃત્તિઓ શા. કચરાભાઇ ગોપાળદાસે છપાવેલી, તેમની પાસેથી રજીસ્ટરનો હક્ક લઇ અમોએ આ ચોથી તથા પાંચમી આવૃત્તિ છપાવીછે; માટે અમારી રજા શિવાય કોઇએ છાપવું છપાવવું નહીં.

પ્રસ્તાવના.

જૈન ધર્મના પસાયથી અને સુજ્ઞજનોના મદત આશ્રયથી આ "જૈન સજ્ઝાયમાળા ભાગ ૧ લો" એ નામના ગ્રંથની ચોથી આવૃત્તિ ટૂંક મુદતમાં ખપી જવાથી, આ "પાંચમી આવૃત્તિ" છાપતી વખતે ચોથી આવૃત્તિમાં દ્રષ્ટિદોષથી રહી ગએલી ભુલો સુધારી લીધી છે, છતાં પણ કોઇ ઠેકાણે દ્રષ્ટિદોષથી યા મતિદોષને લીધે, જે કાંઇ ભુલચુક રહી હોય તો પંડિતજન સુધારીને વાંચવા કૃપા કરશોજી.

લિ. શા. ત્રીભોવનદાસ રૂગનાથદાસ.

અનુક્રમણિકા.

વિષયાંક.	વિષયનું નામ.	પ્રથમ પદ.	પૃષ્ઠાંક.
૧	પાર્શ્વનાથનો છંદ.	જય જય જગનાયક પાર્શ્વજિનં	૧
૨	પાર્શ્વનાથનો છંદ.	આપણ ઘર બેઠા લીલ કરો	૩
૩	શાંતિનાથનો છંદ.	શારદમાય નમું શિર નામી.	૩
૪	મહાવીર સ્વામીનો.	સેવો વીરને ચિત્તમાં નિત્ય.	૫
૫	ગૌતમસ્વામીનો.	વીર જિનેસર કેરો શિષ્ય.	૬
૬	સોળસતીનો.	આદિનાથ આદે જિનવર.	૬
૭	ચોવીશ જિનનો.	શ્રી આદિ જિણંદ સમરસ.	૭
૮	ત્રણેકાળના જિનનો.	પ્રણમું પરમેષ્ટિ ગૌતમ.	૮
૯	મહાવીર સ્વામીનો.	જિનશાસન સ્વામી.	૯
૧૦	ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથનો.	કલ્પવેલ ચિંતામણિ.	૧૦
૧૧	ચોત્રીસ અતિશયનો.	શ્રી સુમતિદાયક દુરિત.	૧૨
૧૨	મહાવીરસ્વામીનો.	શ્રી સિદ્ધારથ કુળ શણગાર.	૧૩
૧૩	પાંસઠિયા યંત્રનો.	શ્રી નેમીશ્વર સંભવ શામ.	૧૩
૧૪	નવકારનો છંદ.	સુખકારણ ભવિયણ.	૧૪
૧૫	તાવનો છંદ.	નમો આનંદપુર નગર.	૧૫

૧૬ વીરજિન છંદ.	શ્રી સિદ્ધારથ કુળદીપક ચંદ.	૧૬
૧૭ અવંજય અરિહંતનો.	જય જય ત્રિભુવનાથ જશવંત.	૧૬
૧૮ આગણીશી ભાવના.	અવિચળ પદ મન થિર કરી.	૧૯
૧૯ શાંતિનાથનો છંદ.	શાંતિનાથકો કીજે જાપ.	૨૧
૨૦ ગૌતમસ્વામીનો.	જયો જયો ગૌતમ ગણધાર.	૨૨
૨૧ મુનિગુણમાળા.	સમરું શ્રી અરિહંત સિદ્ધ સાધુ.	૨૨
૨૨ આત્મહિત વિનંતીનો.	પ્રભુ પાય લાગી કરું સેવ તહારી.	૨૯
૨૩ પાર્શ્વનાથનો છંદ.	પ્રણમામિ સદા જિન પાર્શ્વ.	૩૦
૨૪ પાર્શ્વનાથનો છંદ.	સુખ સંપતિ દાયક દેવ સદા.	૩૦
૨૫ શીખામણનો છંદ.	વરદાયક માય સલામ કરી.	૩૧
૨૬ પરમેષ્ઠિ પરમાનંદનો.	ૐ નમો અરિહંતાણં	૩૨
૨૭ પ્રભાતિ સ્તવન.	અબ તું ચેતન ચેત લે.	૩૩
૨૮ "	જય જિનરાજ કૃપા કરે.	૩૪
૨૯ "	વિષય વાસના ત્યાગો ચેતન.	૩૪
૩૦ "	પુન્ય પુન્ય ઉદય કરી ચેતન.	૩૫
૩૧ પ્રભાતિયું	જબ લગેં સમકિત રતનું	૩૫
૩૨ દાન,શીળ,તપ,ભાવનુ પદ	રે જીવ જિનધર્મ કીજીએ.	૩૫
૩૩ અરિહંતની સ્તુતિનુ પદ	શ્રી અરિહંત નમો ચતુર નર.	૩૬
૩૪ પ્રભાતિયું	[illegible]	૩૬
૩૫ "	[illegible]	૩૬
૩૬ "	[illegible]	૩૭
૩૭ "	[illegible]	[illegible]
૩૮ "	[illegible]	[illegible]
૩૯ [illegible]	[illegible]	[illegible]
૪૦ [illegible]	[illegible]	[illegible]
૪૧ [illegible]	[illegible]	[illegible]
૪૨ "	[illegible]	[illegible]
૪૩ [illegible]	[illegible]	[illegible]
૪૪ [illegible]	[illegible]	[illegible]
૪૫ [illegible]	[illegible]	[illegible]
૪૬ "	[illegible]	[illegible]
૪૭ "	[illegible]	[illegible]

૪૮ ”	મુરતકી બાત તેરે હાથ	૪૭
૪૯ ”	મન શુધ્ધ રે તેરી શૂરતા મઈ.	૪૮
૫૦ ”	આપ સમજતા મર નહી પાયા.	૪૯
૫૧ અરિહંતની લાવણી.	અરિહંતજીકુ સમવસરણમેં	૪૯
૫૨ સુગુરૂની લાવણી	નમું નમુ મેં ગુરૂ નિર્ગ્રંથકું	૫૦
૫૩ કુગુરૂની લાવણી.	તજું તજુ મૈ ઉન કુગુરૂકું.	૫૦
૫૪ પરસ્ત્રી નિરખવાની.	ચતુર પરનારી મત નિરખો	૫૧
૫૫ સ્વારથની લાવણી,	કૌન જગતમેં હારા ચેતન.	૫૨
૫૬ મહાવીરસ્વામીની,	ઉત્તમ ટેર જર દિલ આવે.	૫૨
૫૭ ઉપદેશી લાવણી.	ચેત ચતુર નર કહત સદ્ગુરૂ.	૫૩
૫૮ પાર્શ્વનાથની લાવણી.	પારસનાથ વિખ્યાત જગતમેં.	૫૪
૫૯ રાવણને ઉપદેશની.	કહે બિભીષણ સુણ ભાઇ.	૫૬
૬૦ અજિતનાથસ્વામીની	શ્રી અજિતનાથ મહારાજ	૫૭
૬૧ મિથ્યાત્વવર્ણની	[illegible] શંકર કરી માને	૫૭
૬૨ ધન્નાઅણગારની	શ્રી વીર જિનેશ્વર નમન	૫૮
૬૩ કનકશ્રીરાણીની લાવણી	કરમ, મન ભાવે ભાવ	૬૨
૬૪ સિદ્ધગિરિજીનું સ્તવન	[illegible]	૬૪
૬૫ [illegible]નાથનું સ્તવન.	[illegible]	૬૫
૬૬ [illegible]નાથનું સ્તવન.	[illegible]	૬૬
૬૭ [illegible]	[illegible]	૬૬
[illegible]	[illegible]	૬૬
[illegible]	[illegible]	૬૭
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]

૮૦ રાજેમતિરહનેમિનોસંવાદ.	રહનેમિ અંબર વિણ રાજુલ.	૭૯
૮૧ ગુણસાની સજઝાય.	ધન ધન સુળસા સાચી શ્રાવિકા૦	૮૧
૮૨ ઢંઢણ ઋષિની.	ઢંઢણ ઋષિની વંદણા.	૮૨
૮૩ દશવૈકાળિકનાપ્ર૦અધ્ય.	શ્રી ગુરુ પદપંકજ નમી છ.	૮૩
૮૪ બીજા અધ્યયનની.	નમવા નેમિ જિણંદને.	૮૩
૮૫ ત્રીજા અધ્યયનની.	આધાકર્મી આહાર ન લીજે.	૮૪
૮૬ ચોથા અધ્યયનની.	સ્વામી સુધર્મા રે કહે જંબૂપ્રતે.	૮૫
૮૭ પાંચમા અધ્યયનની.	સૂઝતા આહારની ખપ કરો.	૮૬
૮૮ છઠ્ઠા અધ્યયનની.	ગણધર સુધર્મા ઇમ ઉપદીસે.	૮૭
૮૯ સાતમા અધ્યયનની.	સાચું વચણ જે ભાંખીએ રે.	૮૭
૯૦ આઠમા અધ્યયનની.	કહે શ્રીગુરુ સાંભળો ચેલા રે.	૮૮
૯૧ નવમા અધ્યયનની.	વિનય કરેજ્યો ચેલા વિનય.	૮૯
૯૨ દશમા અધ્યયનની.	તે મુનિ વંદો તે મુનિ વંદો.	૯૦
૯૩ સાર્થપ્રકાશની.	સાધુજી સંયમ સૂધો પાળો.	૯૧
૯૪ મન યોગબત્રીશીની.	જીવ મ મેલે રે એ મન.	૯૧
૯૫ શાળિભદ્રની.	પ્રથમ ગોવાળિયાતણે ભવે	૯૩
૯૬ હિંસા પાપસ્થાનકની.	પાપસ્થાનક પહેલું કહ્યું રે.	૯૫
૯૭ મૃષાવાદ પાપસ્થાનક.	બીજું પાપનું સ્થાન.	૯૬
૯૮ અદત્ત પાપસ્થાનક	ચોરી વ્યસન નિવારીએ.	૯૬
૯૯ અબ્રહ્મચર્ય પાપસ્થાનક.	પાપસ્થાનક ચોથું વરજીએ.	૯૭
૧૦૦ પરિગ્રહ પાપસ્થાનક.	પરિગ્રહ મમતા પરિહરો.	૯૭
૧૦૧ ક્રોધ પાપસ્થાનક	ક્રોધ તે બોધ નિરોધ છે	૯૮
૧૦૨ માન પાપસ્થાનક.	પાપસ્થાનક કહે સાતમું.	૯૯
૧૦૩ માયા પાપસ્થાનક	પાપસ્થાનક અઠ્ઠમ કહ્યું	૯૯
૧૦૪ લોભ પાપસ્થાનક	છ રે મ્હારે લોભ તે દોષ,	૧૦૦
૧૦૫ રાગ પાપસ્થાનક	પાપસ્થાનક દશમું કહ્યું.	૧૦૦
૧૦૬ દ્વેષ પાપસ્થાનક	દ્વેષ ન ધરીએ લાલન.	૧૦૧
૧૦૭ કલહ પાપસ્થાનક	કલહ તે બારમું પાપનું.	૧૦૧
૧૦૮ અભ્યાખ્યાન પાપસ્થાનક	પાપસ્થાનક તે તેરમું	૧૦૨
૧૦૯ પૈશુન્ય પાપસ્થાનક	પાપસ્થાનક. હો કે ચૌદમું.	૧૦૨
૧૧૦ રતિ અરતિ પાપસ્થાનક.	જિહાં રતિ કોઇક કારણે.	૧૦૩
૧૧૧ પરપરિવાદ પાપસ્થાનક	સુંદર પાપસ્થાનક તજો	૧૦૪

૧૧૨ માયામૃષા પાપસ્થાનક. સત્તરમું પાપનું ઠામ. ૧૦૪
૧૧૩ મિથ્યાદર્શન પાપસ્થાનક. અઢારમું જે પાપનું સ્થાનક. ૧૦૫
૧૧૪ સુગુરુ પચીશીની. સુગુરૂ પીછાણો એણે આચારે. ૧૦૬
૧૧૫ કુગુરૂ પચીશીની. શ્રી જિનવર પ્રણમું સદા. ૧૦૭
૧૧૬ રૂકિમણીની સજ્ઝાય. વિચરંતા ગામો ગામ. ૧૦૯
૧૧૭ રાજિમતિ રહનેમીની. એક દિવસ વિષે રહનેમિ ૧૧૦
૧૧૮ શ્રાવકને શીખામણની. મંગળ કરણ નમીએ ચરણ. ૧૧૧
૧૧૯ જીવરાશીની સજ્ઝાય. હવે રાણી પદમાવતી. ૧૧૨
૧૨૦ ક્ષમાછત્રીશીની. આદર જીવ ક્ષમા ગુણ આદર. ૧૧૪
૧૨૧ લોભની સજ્ઝાય. લોભ ન કરીએ પ્રાણીયા રે. ૧૧૬
૧૨૨ તમાકુની સજ્ઝાય. પ્રીતમસેંની વીનવે. ૧૧૭
૧૨૩ રાત્રિભોજનની. પુણ્ય સંયોગે નરભવ. ૧૧૮
૧૨૪ નિંદાવારકની. નિંદા ન કરયો કોઇની. ૧૧૯
૧૨૫ શિયળ વિષે પુરૂપનેશી० સુણ સુણ કંતા રે શીખ. ૧૧૯
૧૨૬ શિયળ વિષે સ્રીને શી० એક અનોપમ શીખામણ. ૧૨૦
૧૨૭ ક્રોધની સજ્ઝાય. કડવાં ફળ છે ક્રોધનાં. ૧૨૨
૧૨૮ માનની સજ્ઝાય. રે જીવ માન ન કીજીએ. ૧૨૨
'૧૨૯ માયાની સજ્ઝાય. સમકિતનું બીજ જાણીએ. ૧૨૩
૧૩૦ લોભની સજ્ઝાય તમે લક્ષણ જોજ્યો લોભનાં. ૧૨૩
૧૩૧ મેઘકુમારની સજ્ઝાય ધારણી મનાવે રે મેઘકુમારને. ૧૨૪
૧૩૨ અરણિક મુનિની. અરણિક મુનિવર ચાલ્યા. ૧૨૪
૧૩૩ પરસ્રી ત્યાગની સુણ ચતુરસુજાણ. ૧૨૫
૧૩૪ પુણ્યફળની સજ્ઝાય. એક ઘર ઘોડા હાથીયાજી. ૧૧૫
૧૩૫ શિયળની ચુનડીની. રે જીવ વિષય નિવારીએ. ૧૨૬
૧૩૬ કરકંડુ પ્રત્યેકબુદ્ધની. ચંપા નગરી અતિ ભલી. ૧૨૭
૧૩૭ કળિયુગની સજ્ઝાય સરસતિ સ્વામિને પાય ૧૨૭
૧૩૮ સીતાજીની સજ્ઝાય. જનક સુતા હું નામ ધરાવું. ૧૨૮
૧૩૯ જંબુસ્વામીની સજ્ઝાય. સરસતિ સામિને વીનવું. ૧૨૯
૧૪૦ સામાયિકના લાભની. કર પડિક્રમણું ભાવશું. ૧૨૯
૧૪૧ સહજાનંદીની સજ્ઝાય. સહજાનંદી રે આતમા. ૧૩૦
૧૪૨ બાહુબળજીની રાજતણા રે અતિ લોભીયા. ૧૩૧
૧૪૩ પ્રસન્નચંદ્ર રાજર્ષિની. પ્રણમું તુમારા પાય. ૧૩૨

૧૪૪ ભરતચક્રવર્તિની. મનમેંહી વૈરાગી ભરતજી. ૧૩૨
૧૪૫ આપસ્વભાવની. આપ સ્વભાવમાં રે અબધુ. ૧૩૨
૧૪૬ રેહનેમીની સજ્ઝાય. કાઉસગ થકી રે રેહનેમી. ૧૩૩
૧૪૭ શીખામણની સજ્ઝાય. શ્રી ગુરૂ ચરણ પસાઉલે. ૧૩૩
૧૪૮ મેધરથ રાજાની, દશમે ભવે શ્રી શાંતિ જી. ૧૩૪
૧૪૯ કામકંદર્પની સજ્ઝાય. કામ વિકારે માનવી રે. ૧૩૬
૧૫૦ ભાવિભાવની. કર્મે લખીયું નિશ્ચય રે. ૧૩૧
૧૫૧ રાત્રિભોજનની. અવનીતળ વારૂ વસે જી. ૧૩૭
૧૫૨ કર્મપચીશીની. દેવ દાનવ તીર્થંકર ગણધર. ૧૩૯
૧૫૩ આત્મશિક્ષાની. ભવિક જન ભજ લે રે. ૧૪૦
૧૫૪ મહાવીરસ્વામીનાભવનું. શ્રી શુભવિજય સુગુરુ નમી. ૧૪૨
૧૫૫ મહાવીરસ્વામીનાપાંચ૦ પ્રેમે પ્રણમું સરસતી. ૧૪૬
૧૫૬ મહાવીરસ્વામીનામોક્ષનું સિદ્ધારથ કુળે તું ઊપન્યો. ૧૫૦
૧૫૭ દાન શીળ તપ ભાવનુ પ્રથમ જિણેસર પાય નમી. ૧૫૪
૧૫૮ પાંચ સમવાયનું છ. સિદ્ધારથ સુત વંદીએ ૧૬૦
૧૫૯ એલાચીકુમારનું છ માત મયા કરો સરસતી, ૧૬૫
૧૬૦ બાર ભાવનાની ઢાળો. પાસ જિનેસર પાય નમી. ૧૭૨
૧૬૧ ઇંખુકાર કમળાવતીનું છ ચોવીસે જિનવર નમું. ૧૮૧
૧૬૨ સિયળની નવવાડો શ્રી સરસતી સમરૂ સદા ૧૮૮
૧૬૩ કળાવતીનું ચોઢાળિયું માળવ દેશ મનોહરૂ. ૧૯૫
૧૬૪ ઝાંઝરિયામુનિનુંચોઢાળિયુ. સરસતી ચરણે શીશ નમાવી ૧૯૯
૧૬૫ ભરતબાહુબળનોસલોકો.પ્રથમ પ્રણમું માતા બ્રહ્માણી, ૨૦૨
૧૬૬ દશ શ્રાવકની સજ્ઝાય. સયળ ઉપાસકમાં શિરદાર ૨૦૬
૧૬૭ અઇમુત્તાકુમરનુ ત્રિઢાળિયું. શાસનસ્વામી રે, અંતરજામી. ૨૦૮
૧૬૮ મેઘકુમારની સજ્ઝાય. વીર જિણંદ સમોસર્યાજી. ૨૦૯
૧૬૯ અમરકુમરની સજ્ઝાય. રાજગૃહી નગરી ભલી. ૨૧૦
૧૭૦ વૈરાગી સજ્ઝાય. એ સંસાર અસાર છે. ૨૧૩
૧૭૧ નેમનાથની સજ્ઝાય. વિચરતા નેમ જિણેસર. ૨૧૪
૧૭૨ પંદર તિથિ. સકળ વિદ્યા વરદાયિની. ૨૧૪
૧૭૩ મહાવીરસ્વામીની લાવણી. મેં નમું જૈન શાસન. ૨૧૫

શ્રી જિનવરેંદ્રાય નમઃ

શ્રી

जैनसज्झायमाला

भाग १ लो.

॥ ॐ अ सि आ उ सा य नमः ॥

तत्र प्रथम श्री पार्श्वनाथस्वामीनो छंद.

(તોટકવૃત્તની દેશીમાં.)

જય જય જગનાયક પાર્શ્વજિનં, પ્રણતાખિલ માનવદેવ ગણં ॥ જિનશાસન મંડન સ્વામી જયો, તુમ દરિશન દેખી આનંદ ભયો ॥ ૧ ॥ અશ્વસેન કુલાંબર ભાનુનિભં, નવ હસ્ત શરીર હરિત પ્રતિભં ॥ ધરણેંદ્ર સુસેવિત પાદયુગં, ભર ભાસુર કાંતિ સદા સુભગં ॥ ૨ ॥ નિજ રૂપ વિનિર્જિત રંભપતિ, વદનોદ્યુતિ શારદ સોમતતિ ॥ નયનાંબુજ દીસે વિશાળતરા, તિલકુસુમ સન્નિભ નાસા પ્રવરા ॥ ૩ ॥ રસનામૃત કંદ સમાન સદા, દશનાવળિ અનારકળી મુખદા ॥ અધરારુણ વિદ્રુમ રંગ ઘન, જય શંખપુરાભિધ પાર્શ્વજિન ॥ ૪ ॥ અતિચારુ મુકુટ મસ્તક દીપે, કાને કુંડળ રવિ શશિ છીપે ॥ તુજ મહિમા મહિમંડળ ગાજે, નિત પંચ શબ્દ વાજાં વાજે ॥ ૫ ॥ સુર કિન્નર વિદ્યાધર આવે, નર નારી તોરા ગુણ ગાવે ॥ તુજ સેવે ચોશઠ ઇંદ્ર સદા, તુજ નામે નાવે કષ્ટ કદા ॥ ૬ ॥ જે સેવે તુજને ભાવ ધણે, નવનિધિ થાય ઘર તેહ તણે ॥ અડવડિયાં તૂ આધાર કહ્યો, સમરથ સાહિબ મેં આજ લહ્યો ॥ ૭ ॥ દુઃખિયાને સુખદાયક તુ દાખે, અશરણને શરણે તુ રાખે ॥ તુજ નામે સંકટ વિકટ ટળે, વીછડિયાં વ્હાલાં આવિ મળે ॥ ૮ ॥ નર વિટ લંપટ દૂરે નાસે, તુજ નામે ચોર ચરડ ત્રાસે ॥ રણ રાઉલ જય તુજ નામ થકી, સઘળે આગળ તુજ સેવ થકી ॥ ૯ ॥ યક્ષ રાક્ષસ કિન્નર સવિ ઉરગા, હરિ કેસરિ દાવાનળ વિહગા ॥ વધ બંધન ભય સઘળા જાવે, જે એક મના તુજને ધ્યાવે

॥ ૧૦ ॥ ભૂત પ્રેત પિશાચ છળી ન શકે, જગદીશ તવાભિધ જાપ
થકે ॥ મ્હોટા જોગિંગ રોગ દૂરે, દૈત્યાદિકના તું મદ ચુરે ॥ ૧૧ ॥
ડાયણિ શાયણિ જાય હડકી, ભગવંત થાય તુજ ભજન થકી ॥ કપટી
તુજ નામ લિયા કંપે, દુર્જન મુખથી જી જી જંપે ॥ ૧૨ ॥ માની મ
ચ્છરાળા મુછ મોડે, તે પણ આગળથી કર જોડે ॥ દુર્મુખ દુષ્ટાદિક
બુદ્ધિ દમે, તુજ જાપે મ્હોટા મ્લેચ્છ નમે ॥ ૧૩ ॥ તુજ નામે માને નૃપ
મગળા, તુજ જશ ઉજ્વળ જેમ ચંદકળા ॥ તુજ નામે પામે ઋદ્ધિ
ઘણી, જય જય જગદીશ્વર ત્રિજગ ધણી ॥ ૧૪ ॥ ચિંતામણી કામગવી
પામે, હય ગજ રથ પાયક તુજ નામે ॥ જનપદ ઠકુરાઇ તું આપે,
દુર્જન જનના દારિદ્ર કાપે ॥ ૧૫ ॥ નિર્ધનને તું ધનવંત કરે, તડ્યો
કોઠાર ભંડાર ભરે ॥ ઘર પુત્ર કલત્ર પરિવાર ઘણો, તે સહુ મહિમા
તુમ નામ તણો ॥ ૧૬ ॥ મણિ માણેક મોતી રત્ન જડ્યાં, સોવન ભૂષણ
બહુ સુઘડ ઘડ્યાં ॥ વળી પહેરણ નવરંગ વેષ ઘણા, તુમ નામે નવિ
રહે કાંઇ મણા ॥ ૧૭ ॥ વૈરી વિરૂઆ નવિ તાકી શકે, વળી ચાડ
ચુગલ મનથી ખમકે ॥ [illegible] કેહના ન લાગે, જિનરાજ સદા
[illegible]

કર તું સ્વામી, શિવદાયક નાયક હિતકામી ॥ ૨૭ ॥ કરુ
તું મ્હારો, નિશિ વાસર નામ જપું ત્હારો ॥ સેવકશું
કરજ્યો, પાસેશર વાંછિત ફળ દેજ્યો ॥ ૨૮ ॥ જિનરાજ
હારી, તુજ મૂર્તિ અતિ મોહનગારી ॥ ગુર્જ્જર જનપદ
ત્રિભુવન ઠકુરાઇ તુજ છાજે ॥ ૨૯ ॥ એમ ભાવ ભલે જિન
વામા સુત દેખી બહુ સુખ પાયો ॥ રવિ શશિ મુનિ સં
જય દેવપુરમાં સુખ મલે ॥ ૩૦ ॥ જય શંખપુરાભિધ
સકળાર્થ સમિહિત દેહિ વિભો ॥ બુધ રુપ રુચે વિજયા
તપ લબ્ધિરુચિ સુખ થાય સદા ॥ ૩૧ ॥

કળશ. (વસંતતિલકાવૃત્તમ.)

ઇત્થં સ્તુતઃસકળકામિતસિદ્ધિદાતા,યક્ષાધિરાજનતશંખપુરા
સ્વસ્તિશ્રીદપરુચિપંકજમુપ્રસાદાત્,શિષ્યેણલબ્ધિરુચિનેતિમુ

અથ શ્રી પાર્શ્વનાથસ્વામીનો દ્વિતીય છંદ.

[illegible]

અથ શ્રી શાંતિનાથસ્વામીનો છંદ.

[illegible]

ણા ગુણ ગાવે, ઋદ્ધિ અચિંતી તે નર પાવે ॥ ૩ ॥ જે નરકું પ્રભુ શાંતિ સહાઇ, તે નરકું કયા આરતિ ભાઇ ॥ જે કછુ વંછે સો હી પૂરે, દુઃખ દારિદ્ર મિથ્યામતિ ચૂરે ॥ ૪ ॥ અલખ નિરંજન જ્યોત પ્રકાશી, ઘટ ઘટ અંતરકે પ્રભુ વાસી ॥ સ્વામી સ્વરૂપ કહ્યું નવિ જાય, કહેતાં મુજ મન અચરિજ થાય ॥ ૫ ॥ ડાર દીયે સબ હી હથિયારા, જીત્યા મોહતણા દળ સારા ॥ નારી તજી શિવશું રંગ રાચે, રાજ તજ્યો પણ સાહિબ સાચે ॥ ૬ ॥ મહા બળવંત કહી જે દેવા, કાયર કુંથુ એક હણેવા ॥ ઋદ્ધિ સયળ પ્રભુ પાસ લહીજે, ભિક્ષાઆહારી નામ કહીજે ॥ ૭ ॥ નિંદક પુજકકું સમભાવક, પણ સેવકકીકું સુખદાયક ॥ તજી પરિગ્રહ ભયે જગનાયક, નામ અતિથિ સવે સિદ્ધિ લાયક ॥ ૮ ॥ શત્રુ મિત્ર સમચિત્ત ગણીજે, નામ દેવ અરિહંત ભણીજે ॥ સરળ જીવ હિતવંત કહીજે, સેવક જાણી મહાપદ દીજે ॥ ૯ ॥ સાયર જેસા હોત ગંભીરા, દૂષણ એક ન માંહે શરીરા ॥ મેરુ અચળ જિમ અંતરજામી, પણ ન રહે પ્રભુ એકણ ઠામી ॥ ૧૦ ॥ લોક કહે જિનજી સબ દેખે, પણ સુપનાંતર કબ હુન પેખે ॥ રીસ વિના બાવીશ પરીસા, સેના જીતી તે જગદીશા ॥ ૧૧ ॥ માન વિના જગ આણ મનાઇ, માયા વિના શિવશું લય લાઇ ॥ લોભ વિના ગુણરાશિ ગ્રહીજે, ભિક્ષુ ભયે ત્રિગડે સેવીજે ॥ ૧૨ ॥ નિર્ગ્રંથપણે શિર છત્ર ધરાવે, નામ યતિ પણ ચમર ઢળાવે ॥ અભયદાન દાતા સુખ કારણ, આગળ ચક્ર ચાલે અરિદારણ ॥ ૧૩ ॥ શ્રી જિનરાજ દયાળ ભણીજે, કર્મ સવેકો મૂળ ખણીજે ॥ ચઉવિહ સંઘહ તીરથ થાપે, લચ્છી ઘણી દેખે નવિ આપે ॥ ૧૪ ॥ વિનયવંત ભગવંત કહાવે, નાંહી કીસીકું શીશ નમાવે ॥ અકંચનકો બિરુદ ધરાવે, પણ સોવન પદ પંકજ ઠાવે ॥ ૧૫ ॥ રાગ નહી પણ સેવક તારે, દ્વેષ નહી નિગુણા સંગ વારે ॥ તજી આરંભ નિજ આતમ ધ્યાવે, શિવરમણીકો સાથ ચલાવે ॥ ૧૬ ॥ તેરો મહિમા અદ્ભુત કહીયે, તેરા ગુણકો પાર ન લહિયે ॥ તું પ્રભુ સમરથ સાહેબ મેરા, હું મનમોહન સેવક તેરા ॥ ૧૭ ॥ તૂં રે ત્રિલોકતણો પ્રતિપાળ, હું રે અનાથ તે તું રે દયાળ ॥ તું શરણાગત રાખણ ધીરા, તું પ્રભુ તારક છે વડવીરા ॥ ૧૮ ॥ તુહિ સમો વડભાગજ પાયો, તો મેરો કાજ ચડયો રે સવાયો ॥ કરજોડી પ્રભુ વીનવું તમશું, કરો કૃપા જિનવરજી અમશું ॥ ૧૯ ॥ જનમ મરણના ભ

ય નિવારો, ભવસાગરથી પાર ઉતારો ॥ શ્રી હરિખભાઉર મંડણ સો હે, ત્યાં શ્રી શાંતિ સદા મન મોહે ॥ ૨૦ ॥ પદ્મસાગર ગુરરાજ પસાયા, શ્રી ગુણસાગર કહે મન ભાયા ॥ જે નર નારી એક ચિત્ત ગાવે, તે મનવાંછિત નિશ્ચે પાવે ॥ ૨૧ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી મહાવીરસ્વામીનો છંદ

સેવો વીરને ચિત્તમાં નિત્ય ધારો, અરિ ક્રોધને મનથી દૂર વારો ॥ સંતોષવૃત્તિ ધરો ચિત્તમાંહિ, રાગ દ્વેષથી દૂર થાઓ ઉચ્છાહિં ॥ ૧ ॥ પડ્યા મોહના પાસમાં જેહ પ્રાણી, શુદ્ધ તત્ત્વની વાત તેણે ન જાણી ॥ મનુ જન્મ પામી વૃથા કાં ગમો છો, જિનમાર્ગ છંડી ભૂલા કાં ભમો છો ॥ ૨ ॥ અલોભી અમાની નિરાગી તજો છો, સલોભી સમાની સરાગી ભજો છો ॥ હરિ હરાદિ અન્યથી શું રમો છો, નદી ગંગ મૂકી ગળીમા પડો છો ॥ ૩ ॥ કેઈ દેવ હાથે અસિ ચક્રધારા, કેઈ દેવ ઘાલે ગળે રૂંઢમાળા ॥ કેઈ દેવ ઉત્સંગે રાખે છે વામા, કેઇ દેવ સાથે રમે વૃંદ રામા ॥ ૪ ॥ કેઇ દેવ જપે લેઇ જપમાળા, કેઈ માંસભક્ષી મહા વીકરાળા ॥ કેઈ યોગિણી ભોગિણી ભોગ રાગે, કેઇ રુદ્રાણી છાગનો હોમ માગે ॥ ૫ ॥ ઇશા દેવ દેવીતણી આશ રાખે, તદા મુક્તિનાં સુખને કેમ ચાખે ॥ જદા લોભના થોકનો પાર નાવ્યો, તદા મધનો બિંદુઓ મન ભાવ્યો ॥ ૬ ॥ જેહ દેવલાં આપણી આશ રાખે, તેહ પિંડને મસ્તશું લેઇ ચાખે ॥ દીનહીનની ભીડ તે કેમ ભાંજે, ફુટ્યો ઢોલ હોએ કહો કેમ વાજે ॥ ૭ ॥ અરે મૂઢ ભ્રાતા ભજો મોક્ષદાતા, અલોભી પ્રભુને ભજો વિશ્વખ્યાતા ॥ રત્ન ચિંતામણિ સરિખો એહ સાચો, કલંકી કાચના પિંડશું મત રાચો ॥ ૮ ॥ મંદબુદ્ધિશું જેહ પ્રાણી કહે છે, સવિ ધર્મ એકત્વ ભૂલો ભમે છે ॥ કિહાં સર્ષવાને કિહાં મેરુધીર, કિહાં કાયરાને કિહાં શૂરવીર ॥ ૯ ॥ કિહાં સ્વર્ણથાળ કિહાં કુંભખંડ, કિહાં કોદ્રવાને કિહાં ખીરમંડ ॥ કિહાં ખીર સિંધુ કિહાં ક્ષારનીર, કિહાં કામધેનુ કિહાં છાગખીર ॥ ૧૦ ॥ કિહાં સત્યવાચા કિહાં કૂડવાણી, કિહાં રંકનારી કિહાં રાયરાણી ॥ કિહાં નારકીને કિહાં દેવભોગી, કિહાં ઇંદ્રદેહી કિહાં કુષ્ટરોગી ॥ ૧૧ ॥ કિહાં કર્મઘાતી કિહાં કર્મધારી, નમો વીરસ્વામી ભજો અન્ય વારી ॥ જિસી સેજમાં સ્વપ્નથી રાજ્ય પામી, રાચે મંદબુદ્ધિ ધરી જેહ સ્વામી ॥ ૧૬ ॥ અથિર સુખ સંસારમાં મન રાચે, તે જના મૂઢમાં એ શું

ધ્રષ્ટ છાજે ॥ તજો મોહ માયા હરો દંભ રોશી, સજો પુણ્ય પોષી ભજો તે અરોશી ॥ ૧૩ ॥ ગતિ ચાર સંસાર અસાર પામી, આ વ્યો આશ ધારી પ્રભુ પાય સ્વામી ॥ તુહીં તુહીં તુહીં પ્રભુ પરમ રાગી, ભવફેરની શૃંખલા મોહ ભાગી ॥ ૧૪ ॥ માનીયે વીરજી અ રજ છે એક મોરી, દીજે દાસકું સેવના ચરણ તોરી ॥ પુણ્ય ઉદય હુવો ગુરુ આજ મેરો, વિવેકે લહ્યો મેં પ્રભુ દર્શ તેરો ॥ ૧૫ ॥

अथ श्री गौतमस्वामीनो छंद.

વીર જિણેસર કેરો શિષ્ય, ગૌતમ નામ જપો નિશ દીશ ॥ જો કીજે ગૌતમનું ધ્યાન, તો ઘર વિલસે નવે નિધાન ॥ ૧ ॥ ગૌતમ નામે ગિરિવર ચઢે, મનવંછિત હેલા સંપડે ॥ ગૌતમ નામે નાવે રો ગ, ગૌતમ નામે સર્વ સંજોગ ॥ ૨ ॥ જે વૈરી વિરુઆ વંકડા, તસ નામે નાવે ઢુકડા ॥ ભૂત પ્રેત નવિ મંડે પ્રાણ, તે ગૌતમનાં કરું વ ખાણ ॥ ૩ ॥ ગૌતમ નામે નિર્મળ કાય, ગૌતમ નામે વાધે આય ॥ ગૌતમ જિનશાસન શણગાર, ગૌતમ નામે જય જયકાર ॥ ૪ ॥ શા લિ દાળ સુરહા ઘૃત ગોળ, મનવંછિત કાપડ તંબોળ ॥ ઘર સુઘરણી નિર્મળ ચિત્ત, ગૌતમ નામે પુત્ર વિનીત ॥ ૫ ॥ ગૌતમ ઉદયો અ વિચળ ભાણ, ગૌતમ નામ જપો જગ જાણ ॥ મ્હોટાં મંદિર મેરુ સમાન, ગૌતમ નામે સફળ વિહાણ ॥ ૬ ॥ ઘર મયગળ ઘોડાની જોડ, વારુ પહોચે વંછિત કોડ ॥ મહિયલ માને મ્હોટા રાય, જો તૂઠે ગૌતમના પાય ॥ ૭ ॥ ગૌતમ પ્રણમ્યાં પાતક ટળે, ઉત્તમ નર ની સંગત મળે ॥ ગૌતમ નામે નિર્મળ જ્ઞાન, ગૌતમ નામે વાધે વાન ॥ ૮ ॥ પુણ્યવંત અવધારો સહુ, ગુરુ ગૌતમના ગુણ છે બહુ ॥ કહે લાવણ્યસમય કરજોડ, ગૌતમ તૂઠે સંપતિ કોડ ॥ ૯ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री सोलसतीनो छंद.

આદિનાથ આદે જિનવર વંદી, સફળ મનોરથ કીજિયે એ ॥ પ્રભાતે ઉઠી મંગળિક કામે, સોળ સતીનાં નામ લીજીયે એ ॥ ૧ ॥ બાળકુમારી જગ હિતકારી, બ્રાહ્મી ભરતની બેનડી એ ॥ ઘટ ઘટ વ્યાપક અક્ષર રૂપે, શોળ સતીમાં જે વડી એ ॥ ૨ ॥ બાહુબળ ભ ગિની સતીય શિરોમણી સુંદરી નામે ઋષભ સુતા એ ॥ અંક સ્વરૂ પી ત્રિભુવન માંહે, જેહ અનૂપમ ગુણજુતા એ ॥ ૩ ॥ ચંદનબાળા

સિન્દન દેવા સુમતિ સુસેવા, કરો નિત મેવા રિપુ ઘાતા ॥ ચોવિ
શ જિનરાયા મન વચ કાયા, પ્રભુમું પાયા ઘો શાતા ॥ ૧ ॥ શ્રી
પદ્મ સુપાર્શ્વ શશિ શુભ શર્મં, સુવિધિ સુવાસં હિતકારી ॥ શ્રી શી
તલસ્વામી, અંતરજામી, શિવગતિ ગામી ઉપકારી ॥ શ્રેયાંસ દયાળા
પરમ કૃપાળા, ભવજન વાળા જગ દાતા ॥ ચોવિશ૦ ॥ ૨ ॥ વાસુપૂજ્ય
શુક્લ વિમળ અનંતં, ધર્મ શ્રી શાંત સંતકારી ॥ કુંથું અરનાથં
તજ જગ સાથ, મલ્લિ સુઆર્થં સંગ ધારી ॥ મુનિ સુવ્રત નમી
આનમનં દમી, કુમતિને વમી તપ રાતા ॥ ચોવિશ૦ ॥૩॥ ડરિષ્ટ
નેમિ વડાક નાર ન બ્યાહી, તોરણ જાઇ છટકાઇ ॥ નાગ નાગણ તાંઇ
દિયા બચાઇ, પારસ સાંઇ સુખદાઇ ॥ જય જય વર્દ્ધમાનં ગુણનિધિ
ધ્યાનં, વીરજગ ભાનં શુદ્ધ જ્ઞાતા ॥ ચોવિશ૦ ॥ ૪ ॥ સંસારકા ફંદા
દૂર નિકંદ, ધર્મકા છંદા જિણ લીના ॥ પ્રભુ કેવળ પાયા ધર્મ સુ
જાયા, ભવ સમજાયા મુનિ કીના ॥ કહે ઋષિ તિલોક સદા તસ
ધોક, ઘો સુખ થોક ચિત્ત ચાતા ॥ ચોવિશ૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री अतित, अनागत अने वर्तमान कालना जिननो छंद.

(ચાલ ચોપાઇની.)

પ્રભુ [illegible] જિનરાયા સરમતિ ગુણધામ ॥
[illegible] પ્રભુ [illegible] ચોવીશી નાથ ॥૧॥ અ
તિત [illegible] શિવપુર [illegible] ॥ પણ એક
[illegible] મન ધારિ પ્રીત ॥ ૨ ॥

પ્રથમ [illegible] જિનરાજ [illegible] સાગર તારણ જાજ ॥
[illegible] મહાનુભુતિ શ્રીધર ઉદ્ધાર ॥૩॥
[illegible] મુનિસુવ્રત
[illegible] ॥૪॥ શાન્ત
[illegible] પ્રમાણ ॥ [illegible]
[illegible] ॥૫॥ શુદ્ધ
[illegible] ॥ સ્યંદન [illegible]
[illegible] ॥ ૬ ॥ અતિત ચોવીશી
નામ [illegible] ॥ અબ કહું વર્તમાન
જિન નામ, [illegible] ॥ ૭ ॥

ઋષભ અજિત સંભવ અભિનંદ, સુમતિ કુમતિ કરી દૂરાનંદ ૬ ॥ પદમ સુપારસ જિન સુખકંદ, ચંદ્રપ્રભ પરતખ જિમ ચંદ ॥ ૮ ॥ સુવિધિ શીતળ શ્રેયાંસ સુધીર, વાસુપુજ્ય વિમળ જગ પીર ॥ અનંત ધરમ શાંતિ કુંથુ દયાળ, અર મલ્લિ મુનિસુવ્રત કૃપાળ ॥૯॥ એકવિશમા નમિનાથ ઉદાર, રિષ્ટનેમિ તજિ રાજુલ નાર ॥ પાર્શ્વ પ્રભુ વંદૂ વર્દ્ધમાન, વર્તમાન ચોવીસી જાણ ॥ ૧૦ ॥ કર્મ હણી કે વળ પદ પાય, ચોવિશ જિન પહોત્યા શિવમાંય ॥ મહેર કરો મુજ પર અરિહંત, રવિ શશિ સાગર ઉપમાવંત ॥ ૧૧ ॥ તુમ દરશનકી મુજ ચિત્ત થાય, પળ પળ વંદૂ શીશ નમાય ॥ અનાગત ચોવિશી ભરત મઝાર, તેહનાં નામ સુણો નર નાર ॥ ૧૨ ॥

પદનાભ સુરદેવ સુપાસ, સ્વયંપ્રભ શિવ કરશે વાસ ॥ સર્વાનુ ભૂતિ દેવશ્રુત જિણેશ, ઉદય કરમ નહી રાખશે રેશ ॥૧૩॥ પેઢાળ પોટિલ સત્યકિરતી જાણ, મુવ્રત અમમ હોશે જગ ભાણ ॥ તેરમા નિઃકષાય પુલાસ, ચૌદમા જિનવર તો નિષ્પુલાક ॥ ૧૪ ॥ નિર્મમ ચિત્રગુપ્ત સમાધિ, તરશે ભવજળ હેઠ અગાધ ॥ સંવર જિનેશ અ ઢારમ લેખ, યશોધર વિજય મલ્લિ જિન હોય ॥૧૫॥ દેવજિન અ નંતવિરજ સુચંગ, ભદ્રકૃત દ્રવ્ય ભાવ ઉત્તંગ ॥ અનાગત હોશે દીન દયાળ, દયાધરમ ઉપદેશ રસાળ ॥ ૧૬ ॥ તે પણ થાપશે તીરથ ચાર, તરશે કંઈ ભવિયણ નર નાર ॥ અતિત અનાગત ને વર્ત્તમાન, બહોતેર તીર્થંકર પ્રમાણ ॥ ૧૭ ॥ આગમ ગ્રંથતણે અનુસાર, સંવત ઓગણીશે ત્રીશ મઝાર ॥ ભણતાં ગણતાં સુખ સુવિશાળ, તિલોક ઋષિ કહે મંગળ માળ ॥ ૧૮ ॥ इति. ॥

अथ श्री महावीरजिन छंद.

(ત્રિભંગી છંદ.)

જિનશાસન સ્વામી, અંતરજામી, શિવગતિગામી, સુખકારી ॥ જગમેં જસવંતા, શ્રી ભગવંતા, સુગુણ અનંતા, ઉપગારી ॥ સિદ્ધારથ કુળ આયા, જગત સુહાયા, શુભપળ જાયા, ગુણધારી ॥ ધન ત્રિશ લા નંદન, કુળધ્વજ સ્યંદન, જિન ચરણનકી બલિહારી ॥ ૧ ॥ આ સન કંપાયા, સુરપતિ આયા, શીશ નમાયા, શુભ ભાવે ॥ વૈક્રિયકી પાસે, મેલી ઉલ્લાસે, લે જિન તાસેં, ગિરિ આવે ॥ તિહાં પ્રભુજનો,

મહોચ્છવ કીનો, ફિર સુક દીનો, જ્યાં મહુત્તારી ॥ ધન ત્રિશલા૦ ॥ ૨ ॥ સુગ વંદણા કરકે, નિદ્રા હરકે, સ્તવન ઉચરકે, ઘર જાવે ॥ ભઈ રવિ ઉગાઈ, ભૂધવ તાંઇ, દાસી વધાઈ, દરસાવે ॥ નૃપ મહોચ્છવ કીનો, દાન જ દીનો, હર્ષંત હિયો, નીહારી ॥ધન૦॥૩॥ યૌવન વય માંહી, નારી વ્યાહી, અવસર પાહી, ભોગ અહે ॥ તપસ્યા તન તાવે, સમ દમ ભાવે, ધ્યાન સુધ્યાવે, કષ્ટ સહે ॥ પ્રભુ ક્ષમાસાગર, જ્ઞાન ઉજાગર, ગુણ રત્નાગર, અઘ વારી ॥ ધન૦ ॥ ૪ ॥ શુદ્ધ સંયમ પાળે, દૂષણ ટાળે ॥ શિવમગ ચાલે, જગ ત્રાતા ॥ ક્રોધ માન ને માયા, લોભ હઠાયા, મોહ ભગાયા, અરિ ઘાતા ॥ શુકળ ધ્યમ ધ્યાયા, કર્મ ખપાયા ॥ કેવળ પાયા, જિણુવારી ॥ ધન૦ ॥ ૫ ॥ સુણિ નાથ બડાઇ. મન અકડાઇ, આયા ચલાઇ, પ્રભુ પાસે ॥ વિસ્મય અતિ પાયા, ચિત્ત લજાયા, ગર્વ ગમાયા, વીમાસે ॥ પ્રભુ ભર્મ મિટાયા, જિન મગ આયા, સંજમ ઠાયા, તિણુ સારી ॥ ધન૦ ॥ ૬ ॥ પરથમ ઇંદ્રભૂતિ, પૂરવધર સ્રુતિ, ત્રિપદિ સસુતિ, ફરમાયા ॥ ગણુધર પદ લીના, પરમ પ્રવીના, સમ દમ ભીના, તન તાયા ॥ ચુમ્માળીશે લારા, ગણુધર ઇગ્યારા, ભયે અણુગારા, વ્રતધારી ॥ ધન૦ ॥ ૭ ॥ ચાર તીરથ થાપ્યાં, પાપ ઉથાપ્યાં, સુવ્રત આપ્યાં, નર નારી ॥ કેઈ સ્વર્ગે સિધાયા, કેઈ શિવ પાયા, શ્રી જિનરાયા, હિતકારી ॥ શૈલેશી ભાવે, પ્રભુ શિવ પાવે, જગમે નાવે, અવિકારી ॥ ધન૦ ॥ ૮ ॥ પ્રભુ અલખ નિરંજન, ભવદુઃખ ભંજન, ભવિજન રંજન, કિરપાળા ॥ જે શુદ્ધ મન ધ્યાવે, દુઃખ પુલાવે, સુખ ઉપાવે, પ્રતિપાળા ॥ કહે ઋષિ તિલોકા, નીરત ધોકા, દેજો શિવ થોકા, ભવ પારી ॥ ધન૦ ॥ ૯ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री चिंतामणिपार्श्वनाथनो छंद.

(દોહા)

કલ્પવેલ ચિંતામણિ કામધેનુ ગુણ ખાણ ॥ અલખ અગોચર અગમ ગતિ, ચિદાનંદ ભગવાન ॥ ૧ ॥ પરમ જ્યોતિ પરમાતમા, નિરાકાર કિરતાર ॥ નિર્ભય રૂપ જ્યોતિસરૂ, પૂરણ બ્રહ્મ અપાર ॥ ૨ ॥ અવિનાશી સાહેબની, ચિંતામણિ શ્રી પાસ ॥ અરજ કરૂં કરજોડકે, પૂરો વંછિત આસ ॥ ૩ ॥ મનચિંતિત આશા ફળે, સફળ સિદ્ધવે કામ ॥ ચિંતામણિકો જાપ જપ, ચિંતાહર એ નામ ॥૪॥ તુમ સમ મેરે કો નહી, ચિંતામણિ ભગવાન ॥ ચેતનકી એહ વીનતી, દીજે અનુભવ જ્ઞાન ॥૫॥

॥૨૨॥ ચેતન ચિંતાહરણજી, જાપ જપે તિન કાળ ॥ કર આંબિલ ચઉમાસકો, ઉપજે મંગળ માળ ॥ ૨૩ ॥ પારસ નામ પ્રભાવથી, વાધે બળ બહુ જ્ઞાન ॥ મનવંછિત સુખ ઊપજે, નિત સમરો ભગવાન ॥ ૨૪ ॥ સંવત અઢાર ઉપરે, આડત્રિશકો પરિમાણ ॥ પોષ શુકલ દિન પંચમી, વાર શનિશ્ચર જાણ ॥૨૫॥ પઢે ગુણે જે ભાવશું, સુણે સદા ચિતલાય॥ ચેતન સંપતિ બહુ મળે, સમરો મન વચ કાય ॥૨૬॥

અથ શ્રી ચોત્રીશ અતિશયનો છંદ.

શ્રી સુમતિ દાયક દુરિત ઘાયક, જ્ઞાન અનુભવ ચીતવી ॥ તસ સુગુરુકેરા ચરણ પ્રણમું, યુગમ કરજોડી કરી ॥ બહુ ભાવ ભગતે થુણું જિનવર, ચોત્રીશે અતિશય કરી ॥ જે સુગુરુ મુખથી સુણ્યા તે કહું, આગમ શાસ્ત્રે અનુસરી ॥૧॥ જિહાં પ્રથમ અતિશય શ્રી જિનકેરા, રોમ નખ વાધે નહીં ॥ નીરોગ નિર્મળ ગાત્ર જેહનું, દ્વિતીય અતિશય એ સહી ॥ ગોદુધ સરખાં માંસ લોહી, તૃતિય એહ વખાણિયે ॥ શ્વાસ ને ઉત્પલ ગંધ સરખા, ચોથો ચાર શો જાણિયે ॥૨॥ આહાર ને નિહાર પ્રચ્છન્ન, એહ અતિશય પાંચમો ॥ આકાશગત ધર્મચક્ર છઠ્ઠો, ગગન છત્ર એ સાતમો ॥ દોય તે ચામર શ્વેત ચામર, યુગમ અષ્ટમ એ કહ્યો ॥ સ્ફટિક સિંહાસન સુનિર્મળ, નવમ અતિશય એ સહ્યો ॥ ૩ ॥ આકાશગત ધ્વજ સહસ મંડિત, ઇંદ્રધ્વજ આગળ ચલે ॥ એ દશમ અતિશય કહ્યો સૂત્રમાં, દેખી પરમત ખળભળે ॥ આરંભ જિન સ્વામી ઊભા, રહે વળી બેસે જિહાં ॥ સદ્ભાવ મંદિર દેવ તતક્ષણ, અશોક તરુ વિરચે તિહાં ॥ ૪ ॥ દ્વાદશ અતિશય પ્રભા મંડળ, પૂંઠે દિનકર જ્યોતિ ॥ રત્નદીપ સુંદર ભૂમિભાગ જેહ, તેરમો એ દીપિયે ॥ અધોમુખ હોય સર્વ કંટક, ચૌદમે અતિશય વરું ॥ અનુકૂળ ઋતુને સઘન ઋતુ સમ, પંદરમો સુખકરુ ॥૫॥ સંવર્ત પવને અતિ કુંજે યોજન લગે એ આણંદ ॥ સુગંધ વરસે જિહાં વરસે, પ્રગટ એ અતિશય સત્તરમે ॥ જાનુ પ્રમાણે બીંટ નીચાં, પંચવર્ણ ફૂલ સ્થાનક ॥ ભલા અને અશુભનાં રૂપ વરસે, અઢારમે અતિશય થયું ॥ ૬ ॥ અમનોજ્ઞ મંત્રાદિક હી નાશે, ઓગણીશમે અતિશય વળી ॥ વીશમે અતિશય સુભગ ભાવે, કંઠ કહે પ્રભુ દેશની ॥ એકવીશમે યોજનગામી દેશના, યોજન લગે સહિ જન સુણે ॥ બાવીશમે અર્ધમાગધી, ભાખે જિનજી ભણે ॥ ૭ ॥ ત્રેવીશમે જિનવાણી

જાને. દેવ કિરજનવા પરિણમે ॥ ચોવીશમે પ્રભુ ચરણ મૂકે, વૈર જંતુનાં ઉપશમે ॥ અન્યલિંગી નમે જિનને, પચવિંશતિ અતિશયે ॥ અન્યતીર્થ મૌન થાવે. છવ્વીશમે પ્રભુ નિશ્ચયે ॥૮॥ પચવીશ યોજન લગે જિનથી, ઇતિ અને મારી નહી ॥ સ્વચક્ર ને પરચક્ર ન હોવે, ત્રીશ અતિશય એ સહી ॥ અતિવૃષ્ટિ દુર્ભિક્ષ અનાવૃષ્ટિ. પ્રભુ એ નવિ ઉપજે ॥ ચોત્રિશમે વળી વ્યાધિ પીડા, આદિ દુઃખ ન ઉપજે ॥૯॥ ચોત્રીશ અતિશય એહ કહિયા, સૂત્ર સમવાયાંગમાં ॥ તે પ્રભુનાં ગુણનાં હૈયે ધરતાં, રહે આતમ રંગમાં ॥ નિજ શુદ્ધ આતમ રૂપ પ્રગટે, ભાવશું જે ધ્યાઇએ ॥ દર્શનાદિક રત્ન લહિયે, પરમ પદ સુખ પાઇએ ॥ ૧૦ ॥ અર્હંત ભગવંત તણા અતિશય, ભણે ભાવી ભાવશુ ॥ પ્રભુ પુન્ય કરિયે ધ્યાન ધરિયે, સુખ લહિયે શાશ્વતાં ॥ શ્રી સૂરિ વિદ્યાકીર્તિ સેવક, શિષ્ય ઇમ પરે સંસ્તવે ॥ મુનિ જ્ઞાનસાગર કહે પ્રભુપદ, સેવા માગું ભવો ભવે ॥ ૧૧ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री महावीरस्वामीनो छंद.

શ્રી સિદ્ધારથ કુળ શણગાર, ત્રિશલાદે સુત જગ આધાર ॥ ચોવીશે સુંદર સોવન વાન, શરણ તમારૂં શ્રી વર્દ્ધમાન ॥૧॥ તુમ નામે સહિયે સંપદા, તુમ નામે મનવંછિત મુદા । તુમ નામે લહિયે સનમાન શરણ૦ ॥૨॥ દુર્જન દુષ્ટ વૈરિ વિકરાળ. તુમ નામે નાસે તતકાળ ॥ તુમ નામે દિન દિન કલ્યાણ, શરણ૦ ॥૩॥ તુમ નામે નાવે આપદા, ભૂત પ્રેત વ્યંતર નહિ કદા । રોગ શોગ ચિંતા નવિ જાણ, શરણ૦ ॥૪॥ મહિયલે કોઇ ન વિકે, નામ તમારૂં જે અનુસરે ॥ ધર્મસિંહ મુનિ ભાવ પ્રમાણ. શરણ૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री पांसठियायंत्रनो छंद.

શ્રી નેમીશ્વર સંભવ શ્યામ, સુવિધિ ધર્મ શાંતિ અભિરામ ॥ અનંત સુવ્રત નમિનાથ સુજાણ, શ્રી જિનવર [illegible] કલ્યાણ ॥ ૧ ॥ અજિતનાથ ચંદ્રપ્રભ [illegible] સુપાસ [illegible] વિમળનાથ વિમળ [illegible] મલ્લિનાથ જિન મંગળ રૂપ. પચવીશ ધનુષ [illegible] અનંતનાથ નમુ વર્દ્ધમાન. [illegible] જિનવર૦ ॥ ૩ ॥ સુમતિ પદ્મપ્રભ અવતંસ, [illegible]

કુંથુ પાર્શ્વ અભિનંદનભાણ, શ્રી જિ
નવર૦ ॥૪॥ ઈણિ પરે જિનવરસંભા
રીયે, દુઃખ દારિદ્ર વિઘ્ન નિવારીયે ॥
પચ્ચીસ પાંસઠ પરિમાણ, શ્રી જિનવર૦
॥૫॥ પ્રભ ભણતાં દુઃખ નાવે કદા,
નિજ પાસે રાખો સદા॥ ધરિયે
પચ[illegible] મન ધ્યાન, શ્રી જિનવર૦

૨૨	૩	૯	૧૫	૧૬
૧૪	૨૦	૨૧	૨	૮
૧	૭	૧૩	૧૯	૨૫
૧૮	૨૪	૫	૬	૧૨
૧૦	૧૧	૧૭	૨૩	૪

॥૬॥ શ્રી જિનવર નામે વંછિત મળે, મનવંછિત સહુ આશા ફળે॥ ધર્મસિંહ મુનિ નામ નિધાન, શ્રી જિનવર૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી નવકારનો છંદ.

સુખ કારણ ભવિયણ, સમરો નિત નવકાર॥ જિનશાસન આગમ, ચૌદ પૂરવનો સાર ॥ ૧॥ એ મંત્રનો મહિમા, કહેતાં ન લહું પાર ॥ સુરતરુ જિમ ચિંતિત, વંછિત ફળ દાતાર ॥ ૨ ॥ સુરદાનવ માનવ, સેવા કરે કરજોડ ॥ ભુવિમંડળ વિચરે, તારે ભવિયણ કોડ ॥ ૩ ॥ સુરછંદે વિલસે, અતિશય જાસ અનંત ॥ પદ પહેલે નમિયે, અરિહંત ગુણવંત ॥ ૪ ॥ જે પનર ભેદે સિદ્ધ થયા ભગવંત ॥ પંચમિ ગતિ પહોંચ્યા, અષ્ટ કરમ કરી અંત ॥ ૫ ॥ કળ અકળ સરૂપી, પંચાનંતક જેહ ॥ જિનવર પય પ્રણમું, બીજે પદ વળી એહ ॥ ૬ ॥ ગચ્છભાર ધુરંધર, સુંદર શશિહર સોમ ॥ કરે સારણ વારણ, ગુણ છત્રીસે થોમ ॥ ૭ ॥ શ્રુત જાણ શિરોમણિ, સાગર જિમ ગંભીર ॥ ત્રીજે પદ નમિયે, આચારજ ગુણધીર ॥ ૮ ॥ શ્રુતધર ગુણ આગર, સૂત્ર ભણાવે સાર ॥ તપ વિધિ સંજોગે, ભાખે અર્થ વિચાર ॥ ૯ ॥ મુનિવર ગુણ જુત્તા, કહિયે તે ઉવજ્ઝાય ॥ ચોથે પદ નમિયે, અહનિશ તેહના પાય ॥ ૧૦ ॥ પંચાશ્રવ ટાળી, પાળે પંચાચાર ॥ તપસી ગુણધારી, વારે વિષય વિકાર ॥ ૧૧ ॥ ત્રસ થાવર પીહર, લોક માંહી જે સાધ ॥ ત્રિવિધે તે પ્રણમું, પરમારથ જિણે લાધ ॥ ૧૨ ॥ અરિ કરિ હરિ સાયણિ, ડાયણિ ભૂત વૈતાળ ॥ સવિ પાપ પણાસે, વાધે મંગળ માળ ॥ ૧૩ ॥ ઇણ સમર્યા સંકટ, દૂર ટળે તતકાળ ॥ જંપે જિનગુણ ઇમ, સુખ સુજસ રસાળ ॥ ૧૪ ॥ ઇતિ ॥

ભરપૂર ॥ વિષય કષાય રતિ આરતિ આણ, બાંધ્યાં નિકાચિત કર્મ અજાણ ॥ ૨૦ ॥ કપટ સહિત કહી મૃષાવાદ, મિથ્યામત કરણી આ લ્હાદ ॥ કરણ કરાવણ કરી મેં મોદ, પાપ અઢારહ ધર્મ વિરોધ ॥૨૧॥ કણ વિધ કરિયાં કર્મ કરૂર, પહોત્યો નરક સહ્યાં દુઃખ પૂર ॥ પરમાધામી દીધી ત્રાસ, નહી માની કિંચિત અરદાસ ॥ ૨૨ ॥ તિરિયંચ વેદન સાગર રૂપ, જંગમ થાવર પડિયો કૂપ ॥ છેદન ભેદન કષ્ટ મહંત, જનમ મરણ દુઃખ સહ્યાં અનંત ॥૨૩॥ નર ભવ નીચ જાતિ કુળ હીન, દુઃખી દરિદ્ર ભયો અતિ દીન ॥ જન જન આગેં જોડ્યા હાથ, પૂરણ નહિ મિળિયો જળ ભાત ॥ ૨૪ ॥ પાપ ઉદય નાટકિયો દેવ, ભયો મેં તમ કદિ સુરની સેવ ॥ પાડ્યાં નાટક તોડી તાન, કર્મ ઉદય મેં ભયો હેરાન ॥ ૨૫ ॥ ચઉગતિ ભ્રમણ મહા દુઃખ લીન, તુમ શરણાં વિણ ભવ ભવ દીન ॥ કીધા મેં અપરાધ અપાર, ભરિયો હું અવગુણ ભંડાર ॥૨૬॥ ખોય દિયો મેં નિર્થક કાળ, મોહનીકર્મ એ ભર્મ જંજાળ ॥ સર્પ અધારે જેવડી જેમ, છીપખંડ રૂપુ માહે તેમ ॥ ૨૭ ॥ મૃગ મરીચિકા જાણત તોય, પ્યાસ બુઝાવણ હરિણાં સોય ॥ ધાવત ધાવત છાડે પ્રાણ, તેસેં મેં ભમિયો અજાણ ॥ ૨૮ ॥ જેસેં જ્વર તન પ્રગટતા હોય, અન્ન રૂચિ નહિ વ્યાપે સોય ॥ તૈસેં કુકર્મ ઉદયગત જીવ, ધર્મરુચિ નહિ આવત ઈવ ॥ ૨૯ ॥ જબ તન જ્વરકો મિટત વિકાર, તબ સોઙ વંછ્યા કરત આહાર ॥ અશુભ કર્મ જબ હોત પ્રયાણ, તબ તુમ શરણ ગ્રહે ભવિયાણ ॥ ૩૦ ॥ જાણી મેં આગમ અનુસાર, કિંચિત તુમ મારગકી કાર ॥ જ્ઞાન દરશન પૂરણ ચારિત્ર, પળે નહી મુજ શુદ્ધ પવિત્ર ॥ ૩૧ ॥ પણ એક ચરણ શરણકી આશ, ધારી મેં મન હિયે વિશ્વાસ ॥ આશ નિરાશ કરણ નહી રીત, તુમશું લાગી પૂરણ પ્રીત ॥ ૩૨ ॥ તુમ સમ ઔર ન કોઈ કૃપાળ, અંત્યમ ઉદ્ધારણ દીન દયાળ ॥ તુમ વિણ કોણ મો હોત સહાય, તુમ વિણ કોણ ભવિક સુખદાય ॥ ૩૩ ॥ ગજ મદવત મદા વિકરાળ, સન્મુખ આવે ન નરકૂં ભાળ ॥ માનુ આવે ભરતો ફાળ, તુમ જપતાં હાર હોત શિયાળ ॥ ૩૪ ॥ કલ્પાંતકાળ સમીર આ ભ, જળે દાવાનળ વૃક્ષ પંચક ॥ એસેં કષ્ટ ભજે જન કોય, તુમ કીરત જળ શીતળ હોય ॥ ૩૫ ॥ શ્યામ રંગ દૃગ લાલ કરાળ હોય ઉદ્ધત ધાવે વિકરાળ ॥ નાગદમન તુમ નામ વિશાળ તેનાં વિષ કરે નહી વ્યાલ ॥ ૩૬ ॥ ભૂપગણ ભય કરે સંગ્રામ, રણ ભાગ વદે નિજ ઠામ ॥ એ

બોધિશ મન આપણું, જિમ પામું ભવ પાર ॥ ૧ ॥ રે મન તેં અ સ્થિરપણે, કીધાં કુકર્મ કોડ ॥ રાગતણે રંગે કરી, જીવહ આણી ખોડ ॥ ૨ ॥ પંચેંદ્રિય પરવશ પણે, જે મેં કીધાં પાપ ॥ તે મુખ કહિએ કેટલાં, હુઓ સંસારહ વ્યાપ ॥ ૩ ॥ જ્ઞાનદૃષ્ટિ જીવ જોઈ તું, મોહતણી મતિ મૂક ॥ વળીય વળી પામીશ નહી, નર ભવ એળે મ ચૂક ॥૪॥ જે દિશિયે પ્રહ ઊગમે, તે સંધ્યા નવિ હોય ॥ ધન ધાન્ય પરિવારની, મમતા મ કરો કોય ॥ ૫ ॥ નાહણ ધોયણ આભરણ, જે પામીયે અપાર ॥ એકે જાતાં જીવને, તે દેહિ કીજે છાર ॥ ૬ ॥ મંદિર માંહે ધન ધરણિ, સીમે રહ્યા પરિવાર ॥ કાયા અગ્નિ પ્રજાળિયે, જીવ જાય નિરધાર ॥ ૭ ॥ જાવજીવ ધન મેળિયું, એ તુજ આવ્યું ભાગ ॥ શકટ એક કાઠો ભર્યું, ભાગે ભાજને આગ ॥૮॥ મનુષ્યતણે પામે મ રણ, સોચે સગા અપાર ॥ આપણપેં જાશું સહી, ઇમ ન ગણે ગમાર ॥ ૯ ॥ ઇંદ્રાદિક સેવે સદા, જેહને ત્રિગડે વાસ ॥ તે હુ જિન થિર નવિ રહ્યા, અવરાની કુણ આશ ॥ ૧૦ ॥ ઇંદ્રાદિકને ચક્રી ગણ, રાય રાણા અવલોક ॥ ગજ રથ તુરંગમ પરિવર્યા, તે હુ ગયા પરલોક ॥ ૧૧ ॥ માય તાય બંધવ બહિન, ભાર્યા મુત ભંડાર ॥ માહરૂં કરતાં મા નવી, ગયા સવે નિરધાર ॥ ૧૨ ॥ વસ્ત્ર હીન તું જનમિયો, જાઇશ તેણે રૂપ ॥ પાપે પિંડ જો પોષિયો, પડિયો સંસાર હ કૂપ ॥ ૧૩ ॥ ગામ ગયા આવે વળી, હરખે મળે સહુ કોય ॥ દણ પંથે પંથી હુવા, તેહને ન મળે કોય ॥ ૧૪ ॥ પરભવ જાતાં જીવને, આડો કો નવિ ધાય ॥ પ્રમદા ચોશાક ગહુરુ.. પતિ પરલોકે જાય ॥ ૧૫ ॥ લદ્ધ બત્રીશ વિમાનનો, પતિ જેહને એવંત ॥ કાજ કરે મનશું સદા, તે હુ ઇંદ્ર ચ્યવંત ॥ ૧૬ . માય તાય બંધવ કલત્ર, કુણ વૈરી કુણ મિત્ત ॥ એ ત્હારે સહુ કો ગણુ, સાંભળ તું એક ચિત્ત ॥ ૧૭ ॥ સૂઈ અગ્ર ભૂઈ ચાંપિયે, ચ્યાદહુરાજ પ્રમાણ ॥ તેં સઘળી ફરસી સહી, સરસી ચારે ખાણ ॥ ૧૮ ॥ તેં નિગોદ ભવ પૂરિયા, સાત નરક કિયો વાસ ॥ બંધન બાંધિયુ કર્મને, કીધો કૂડ અભ્યાસ ॥ ૧૯ ॥ સાયર સલિલ થકી અધિક, તેં પીધાં માય થાન ॥ બહુ પર્વત પ્રાયે અધિક, તેં આરોગ્યાં ધાન ॥ ૨૦ ॥ સમુદ્ર નદી કહુથી ઘણું, જીવ તેં પાણી પીધ ॥ ભૂરિ ભવાંતર પૂરતાં, તો હિ તૃપતિ ન લીધ ॥ ૨૧ ॥ ઇમ ભમતાં સહુએ સગું, શત્રુ ન કો સંસાર ॥ સમતાશું મન સંવરી, મૈત્રી ભાવ વિચાર ॥૨૨॥ કુશ અગ્રે જળબિંદુ જિમ, જળ બુદબુદ જિમ

ત્રિભુવન ધણી ॥૧૦॥ અરજ કરૂં છું જોડી હાથ, આપશું નહિ કોઈ છાની વાત ॥ દેખિ રહ્યા છે પોતે આપ, કાટો પ્રભુજી મ્હારાં પાપ ॥૧૧॥ મુજ મન ચિંતિત કરિયે કાજ, રાખો પ્રભુજી મ્હારી લાજ॥ તુમ સમ જગમાંહિ નહી કોય, તુમ ભજવાથી શાતા હોય ॥૧૨॥ તુમ પાસ ચસે નહિ મરકી રોગ, તાવ તેજરો નાંખે તોડ ॥ મારિ મિટાઈ કીધી પ્રભુ સંત, તુજ ગુણનો નહિ આવે અંત ॥૧૩॥ તુમને સમરે સાધુ સતી, તુમને સમરે જોગી જતી ॥ કાટો સંકટ રાખો માન, અવિચળ પદનું આપો થાન ॥૧૪॥ સવંત અઢાર ચોરાશું જાણ, દેશ માળવો અધિક વખાણ ॥ શેહેર જાવરા ચૈતર માસ, હું પ્રભુ તુમ ચરણાંકો દાસ ॥૧૫॥ ઋષિ રુગનાથજી કીધો છંદ, કાટો પ્રભુજી મ્હારા ફંદ ॥ હું જોઉં પ્રભુજીની વાટ, મુજ આર્ત્તિત ચિંતા સવિ કાટ ॥૧૬॥ ઈતિ॥

अथ श्री गौतमस्वामीनो द्वितीय छंद.

જયો જયો ગૌતમ ગણધાર, મ્હોટી લબ્ધિતણો ભંડાર॥ સમરે વંછિત સુખ દાતાર, જયો જયો ગૌતમ ગણધાર ॥૧॥ વીર વજીર વડો અણગાર, ચૌદ હજાર મુનિ શિરદાર॥ જપતાં નામ હુવે જયકાર, જયો૦ ॥૨॥ ગય ગમણી રમણી જગ સાર, પુત્ર કલત્ર સજ્જન પરિવાર ॥ આપે કનક કોડિ વિસ્તાર, જયો૦ ॥૩॥ ઘેર ઘોડા પાયક નહી પાર, સુખાસન પાલખી ઉદાર॥ વૈરી વિકટ થાયે વિસરાળ, જયો૦ ॥૪॥ પ્રહ ઉઠી જપિયે ગણધાર, રિદ્ધિ સિદ્ધિ કમળા દાતાર॥ રૂપ રેખ મયણ અવતાર, જયો૦॥૫॥ કવિ રૂપચંદ ગુરુ કેરો શિષ્ય, ગૌતમ ગુરુ પ્રણમો નિશ દિશ॥ કહે ચંદ એ સુમતાગાર, જયો૦॥૬॥

अथ श्री मुनिगुणमंगलमाला.

(આદર જીવ ક્ષમા ગુણ આદર, એ દેશી)

સમરૂં શ્રી અરિહંત સિદ્ધ સાધુ, ધર્મ જિન આણામઝાર જી॥ ચારહિ મંગળ ઉત્તમ શરણો, હોજયો સદા સુખકાર જી॥ પ્રણમું તે ગુણવંત ત્રિકાળે, ત્રિકરણ મન વચ કાય જી॥ ઋદ્ધિ સિદ્ધિ સુખ સંપતિ શાતા, નિત નિત દેવે સવાયજી ॥ પ્ર૦ ॥૨॥ અતિત અનંત ચોવીશી વંદૂં, કેવળી અનંત અપાર જી॥ વર્ત્તમાન ચોવીશી સાહેબ, નામ કહું સુવિચાર જી ॥પ્ર૦॥ ૩ ॥ ઋષભ અજિત સંભવ અભિ

અમર અપચ્છર ષટખંડ ત્યાગી, ચક્રી સનતકુમાર જી ॥ રૂપ દેખવા સુર ભ્રમ કીધો, લીધો સંયમ ભાર જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૨૨ ॥ પદ્મ હરિષેણ જ ય નામે ઋષિ, ચક્રી ઠરસ ઋદ્ધિ છોડ જી ॥ શમ દમ ઉપશમ ધીર ગુણાગર, કર્મબંધન કિયા તોડ જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૨૩ ॥ અચળ વિજય ભદ્ર ઋષિ વળી, સુભદ્ર મુનિ અભિરામ જી ॥ સુદર્શન આનંદન નંદન, રામ ગયા શિવ માંય જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૨૪ ॥ હળધરને બળભદ્રજી પહોત્યા, પં ચમ સ્વર્ગ મઝાર જી ॥ ઉત્તમ પુરુષ એ પુણ્ય પ્રતાપી, વળી કહું અંબડકુમાર જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૨૫ ॥ આર્દ્રકુમાર મહા બુદ્ધિવંતા, જેણે મહા પંચવ્રત જી ॥ સંયમ પાળી શિવપદ પાયા, જિન આજ્ઞા મ ન ભાવ જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૨૬ ॥ ઉદયપેઢાળ પુંછે કરિ ચર્ચા, ગૌતમસ્વામીશું જાય જી ॥ કુમારમુનિયા નામ લેઇને, સુત્ર સુયગડાંગની માંય જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૨૭ ॥ દશ ઠાણાંગ ત્રીજે અંગ ભાખ્યા, કહ્યા નિહાં મુનિવર ના મ જી ॥ તે મહુ શિવગામી ગુણધામી, કીધાં ઉત્તમ કામ જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૨૮ ॥ સત્ત સમવાયાંગ માંહી પ્રકાશ્યાં, નામ કેઇ પ્રસિદ્ધ જી ॥ ગણ ધર મુનિવર ચાર પુરંધર, નામ લિયાં ઋદ્ધિ સિદ્ધિ જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૨૯ ॥ [illegible] ના નામ નિવડે પુછ્યાં, પ્રશ્ન [illegible] જી [illegible] ગુણિ [illegible], વાર પાંચ [illegible] જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૩૦ ॥ [illegible] સંયમ લીધો, લીધો [illegible] જી ॥ [illegible] એક [illegible] જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૩૧ ॥ [illegible] ગુણ [illegible] જી ॥ [illegible] જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૩૨ ॥ [illegible] કેવળ [illegible] જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૩૩ ॥ ત્રીજે પ્રભુ [illegible] કર્મ નિવારી, [illegible] જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૩૪ ॥ [illegible] ગૌ [illegible] જી ॥ [illegible] ભાષિ [illegible] જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૩૫ ॥ [illegible] આઠમે [illegible] જી ॥ [illegible] મઝાર જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૩૬ ॥ [illegible] જી ॥ [illegible] જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૩૭ ॥ [illegible] અણગાર જી ॥ [illegible] મઝાર જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૩૮ ॥ [illegible] અણગાર જી ॥ નામ કહ્યા,

તપ જપનો વર્ણન, વિવાહપન્નતિ મઝારજી ॥ પ્ર૦ ॥ ૩૯ ॥ ધારણી સુત શ્રેણિક નૃપ નંદન, ધન ધન મેઘકુમાર જી ॥ આઠ અંતેઉરિ છિનમેં છોડી, ત્યાગ દિયો સંસાર જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૪૦ ॥ ગુણરત્ન ભિક્ષુ પડિમા તપ, અંતે અણુસણ કીધ જી ॥ વિજય વિમાનમેં જાઇ બિરાજ્યા, હોશે વિદેહમેં સિદ્ધ જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૪૧ ॥ બત્રીશ નારિ તજી રંગરાશી, ધન થાવચ્ચા કુમાર જી ॥ નેમિ પ્રભુપેં સંયમ લીધો, સહસ્ર પુરુષ પરિવાર જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૪૨ ॥ થાવચ્ચા મુનિશું ચર્ચા કીધી, શુકદેવ સંન્યાસી જાણ જી ॥ એક સહસ શિષ્ય સાથે સંયમ, લીધો ગુણનિધિ ખાણ જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૪૩ ॥ પંથકાદિક પરધાન પાંચશે. શેલક રાયની લાર જી ॥ અઢાઇ સહસ્ર પુંડરગિરિ સિદ્ધા, ધન્ય જેહના અવતાર જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૪૪ ॥ રયણાદેવીની શીખ ન માની, રત્નદ્વીપશું આય જી ॥ સંયમ લીધો ચંપા નગરી, જિનપાલિત મુનિરાય જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૪૫ ॥ તીન ધણાપે ધાર્યો સંયમ, સુગુરુ સ્થિવરની પાસ જી ॥ તીનું પ્રથમ સ્વર્ગે સિધાયા, મહાવિદેહ શિવવાસજી ॥ પ્ર૦ ॥ ૪૬ ॥ છએ મિત્ર મલ્લિ જિનવરના, મહાબલાદિક ગુણવંત જી ॥ ગણધર પદ ગ્રહી મુક્તિ બિરાજ્યા, થયા સિદ્ધ ભગવંત જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૪૭ ॥ સુબુદ્ધિ પ્રધાનજીયે ફલિ વિધે, પાણી પરગ્યો બનાય જી ॥ જિતશત્રુ નૃપનો ભર્મ મિટાયો, દોઇ ગયા શિર માંય જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૪૮ ॥ તેતલી મુનિવર ગુણના દરિયા, પોટિલા દિયો પ્રતિ બોધ જી ॥ કેવલ પામી મુક્તિ બિરાજ્યા, તજિયો સકલ વિરોધ જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૪૯ ॥ યુધિષ્ઠિર અર્જુન ને ભીમજી, સહદેવ નકુલ અણગાર જી ॥ માસ માસ તપ અભિગ્રહ કીધો, નેમિ વદન સુવિચાર જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૫૦ ॥ હસ્તિનાપુર ગોચરી કરતાં નેમિતણું નિર્વાણ જી ॥ સુણિને પાંડવ પાંચ શત્રુંજે, સંથારો કિયો જાણ જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૫૧ ॥ દોય માસ સલેખણા સિદ્ધા, સમકી દ્રોપદી સોય જી ॥ સંયમ પાળી સ્વર્ગ પંચમે, એકાવતારી હોયજી ॥ પ્ર૦ ॥ ૫૨ ॥ ધર્મઘોષ શિષ્ય ધર્મરુચિ જી. કિડિયો પર કરુણા આણ જી ॥ કડવા તુંબાનો આહારજ કીધો, ખીર ખાંડ સમ જાણ જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૫૩ ॥ સહુ અંતરમેં વેદના પ્રગટી, ઋષિ સમતા મન ધાર જી ॥ સર્વાર્થસિદ્ધમેં જાય બિરાજ્યા, ચ્યવિ ગયા મુક્તિ મઝાર જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૫૪ ॥ કુંડરિક બાહને રંગિયો જાણી, પુંડરિક સંયમધાર જી ॥ સર્વાર્થસિદ્ધ લિયો તીન દિવસમેં, ધન્ય જેહનો અવતાર જી ॥ પ્ર૦

॥ ૫૫ ॥ સુવ્રતાદિક શ્રમણી મહાસતિયો, પાળી પ્રભુની આણ ॥ તે વર્ણન ભિન્ન ભિન્ન કરિ દેખો, જ્ઞાતા અંગ પ્રમાણ ॥ પ્ર૦ ॥ ૫૬ ॥ ગૌતમ સમુદ્ર સાગર અને ગંભીર, થિમિતને અચળ કુમાર ॥ કંપિલ અક્ષોભ પ્રશ્રસેન ને વિષ્ણુ, અક્ષોભ સાગર જ શધાર ॥ પ્ર૦ ॥ ૫૭ ॥ સાગર સમુદ્ર હેમવંત નામે, અચળ ધરણ ગુણવંત ॥ પૂરણ અભિચંદ એહ અઢારા, ભ્રાતા જાણો સંત ॥ પ્ર૦ ॥ ૫૮ ॥ અંધકવિષ્ણુ સુત ધારણી અંગજ, આઠ અંતેઉરિ મેલ ॥ નેમિ સમીપે લીધો સંયમ કરિ મુગતિમેં રેહેલ ॥ ॥ પ્ર૦ ॥ ૫૯ ॥ વસુદેવ સુત દેવકી જાયા, અનેકસેન અનંતસેન ॥ અજિતસેન અભિહયરિપુ નામે, દેવસેન શત્રુસેન ॥ પ્ર૦ ॥ ૬૦ ॥ સુળસા ઘર વધિયા છ બંધવ, બત્રીશ બત્રીશ નારિ ॥ તજિને નેમિ પ્રભુપેં સંયમ, લેઇને છઠ છઠ ધાર ॥ પ્ર૦ ॥ ૬૧ ॥ પુરવધારી કર્મ [illegible] પહોંત્યા મોક્ષ મઝાર ॥ વસુદેવ સુત ધારણી અંગજ, [illegible] ॥ પ્ર૦ ॥ ૬૨ ॥ [illegible] જિમ કેડાળી [illegible] ॥ વસુદેવ સુત દેવકી અંગજ [illegible] ॥ પ્ર૦ ॥ ૬૩ ॥ એકાકી સમશાનમાં [illegible] સોમા [illegible] ભરાયો, માટી ની પાળ [illegible] ॥ પ્ર૦ ॥ ૬૪ ॥ [illegible] ખીર, [illegible] પરિણામે, સુ [illegible] ॥ પ્ર૦ ॥ ૬૫ ॥ સુમુખ દુમુખ વળી ઉગ્ર [illegible] જાળી મયાળી ઉવયાળી જ [illegible] ॥ પ્ર૦ ॥ ૬૬ ॥ [illegible] ઋષિ [illegible] એ સાત, પઢ [illegible] ॥ પ્ર૦ ॥ ૬૭ ॥ [illegible] નારી, કૈ [illegible] રૂક્મિણી, કૃષ્ણ નામા [illegible] ॥ પ્ર૦ ॥ ૬૮ ॥ [illegible] અગમા, શામ્બકુમા [illegible] પહોંત્યાં મુક્તિ મઝાર ॥ [illegible] અર્જુન અણગાર ॥ [illegible] છઠ છઠ તપ કિધો ધાર ॥ ॥ પ્ર૦ ॥ ૭૦ ॥ [illegible] મુક્તિ [illegible] ગુણવંત ॥ [illegible] ॥ પ્ર૦ ॥ ૭૧ ॥ [illegible] સુમનભદ્ર [illegible] ॥ મેઘ [illegible]

મણી હજાર જી ॥ ઇંદ્રશું પ્રતિઉત્તર કીધા, પાયા ભવજળ પાર જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૮૯॥ હરિકેશી ચિત્તમુનિ ગુણસાગર, સંજયતિ ઋષિ રાય જી ॥ ગર્દભાળી ક્ષત્રીરાજઋષી ધન્ય, દશાર્ણભદ્ર કહાય જી ॥ ॥ પ્ર૦ ॥ ૯૦ ॥ કરકંડૂ દુમુહ નમિરાજા, નિગ્ગઈ રાય એહુ ચાર જી॥ એક સમય ચઉ સયેમ ધાર્યો, એક સમય ભવ પાર જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૯૧ ॥ મહાબળ મૃગાપુત્ર મુનીશ્વર, મુનિ અનાથી જાણ જી ॥ સમુદ્રપાળ પ્રતિપાળ દયાનિધિ, રહનેમી ઉજમાળ જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૯૨॥ કેશી ગૌતમ ચર્ચા કીધી, જય વિજયઘોષ રસાળ જી ॥ ગર્ગાચારજ ઉત્તરાધ્યયને, મેટ્યો શિષ્ય જંજાળ જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૯૩॥ ધન્ના શાળિભદ્ર ઋષિ જોડી, તડાકે તોડયો નેહ જી ॥ માસ માસ તપ ધારણુ કીધો, ત્યાગી મમતા દેહ જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૯૪॥ આઠ અંતેઉરિ રાતે પરણ્યા, સોનૈયા નવાણુ કોડ જી ॥ દિન ઉગ્યા લિયો સંયમ ભાવે, પાંચશે સત્યાવીશ જોડ જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૯૫ ॥ ઢંઢણઋષિ લિયો અભિગ્રહ દુક્કર, ચૂર્યાં કર્મ કરૂર જી ॥ ખધક ઋષિની ખાલ ઉતારી, ક્ષમા કરી ભરપૂર જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૯૬ ॥ ખધક ઋષિના શિષ્ય પાંચશે, પીલ્યા ઘાણી માંય જી ॥ ક્ષમા કરિ કેવળ પદ પાયા, મુગતિ ગયા મુનિરાય જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૯૭॥ થુળભદ્ર અરણિક સિજ્જંભવ, શ્રી જિન આજ્ઞા માંય જી ॥ વરત્યા વરતે તે સહુ મુનિવર, શુણતાં પાતક જાય જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૯૮ ॥ મરુદેવી ગજ હોદ્દે પામ્યાં, નિર્મળ કેવળ જ્ઞાન જી ॥ બ્રાહ્મી સુંદરી ચંદનબાળા, ધ્યાયુ શુકલ ધ્યાન જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૯૯ ॥ રાજિમતી દ્રૌપદી સુભદ્રા, સીતા કૌશલ્યા જાણ જી ॥ મૃગાવતી અંજના સુલસા, મલયા શીળની ખાણ જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૦૦॥ ચેલણા સુજયેષ્ટા શિવા કુંતી, મયણરેહાદિક જેહ જી ॥ સંકટ પડતા શીળ જ રાખ્યુ, આદર્યો સંયમ નેહ જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૦૧ ॥ ઇણ ચોવીશી માંહ્યા જિનના, મુનિવરનો પરિવાર જી ॥ લાખ અઠ્ઠાવિશ ઉપર જાણો, અડતાળીશ હજાર જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૦૨ ॥ શ્રી જિનવરના શાસન માંહી, કેવળી થયા અપાર જી ॥ સાધુ સાધવી થયા અસંખ્યા નામ થકી જયકાર જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૦૩॥ જઘન્ય પદે હોય સહસ્ર કોડી, ઉત્કૃષ્ટ પૃથક્ સહસ્ર કોડ જી ॥ વર્તમાન જે વર્તે મુનિવર, જન માયા સબ છોડ જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૦૪ ॥ પંચ ભરત પંચ ઐરવત જાણો, પંચ મહાવિદેહ મઝાર જી ॥ અઢીદ્વીપ માંહી જે વર્તે, સત્તાવિશ ગુણ ધારજી ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૦૫ ॥ તપ જપ સાધે કર્મ અરા

પે, બાળક, વળિ વૃદ્ધ સંત છ ॥ મમતા ટાળે સમતા ઝાલે. પાળે સયમ ખંત છ ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૦૬ ॥ એહવા મુનિના જે ગુણ ગાવે, મુખ જ્યણા સુવિચાર છ ॥ પાપ પલાવે સંપતિ આવે, કાટે કર્મનો ભાર છ ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૦૭ ॥ ઇમ જાણી ભવિયણ નિત ભણજ્યો, થાવે શુદ્ધ પરિણામ છ ॥ ઓગણીસે સાડત્રિશ મહા વદિ આઠમ, તિલોકઋષિ કિયા ગુણ ગ્રામ છ ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૦૮ ॥ અધિકો ઓછો જે ભાખ્યો, મિચ્છામિદુક્કડ મોય છ ॥ પંચ પરમેષ્ઠી શરણો મુજને, મનવંછિત ફળ હોય છ ॥ પ્ર૦ ॥ ૧૦૯ ॥

॥ कलश ॥

અરિહંત સિદ્ધ આચાર્ય ત્રીજા, ઉપાધ્યાય અણગાર એ ॥ મતિ સુત ઋષિ અવધિજ્ઞાની, મનપર્યવ સુખકાર એ ॥ કેવળજ્ઞાની લબ્ધિધારક, ચારિત્ર પંચ પ્રકાર એ ॥ તિલોકઋષિ કહે પત્યા વસેં. વંદું વારંવાર એ ॥ સદા દેજ્યો શિવસુખ સાર એ ॥ ૧૧૦ ॥ ઇતિ ॥

अथ श्री आत्महित विनंती छंद.

(ભુજંગપ્રયાત વૃત્તમ.)

પ્રભુ પાય લાગી કરૂ સેવ ત્હારી, તમે સાંભળો શ્રી જિનરાય મ્હારી ॥ મને મોહ વૈરી પરાભવ કરે છે, ચિહું ગતિ તણાં દુઃખ નહિ વીસરે છે ॥ ૧ ॥ હુ તો લક્ષ ચોરાશી જિવ જોનિ માંહે, ભમ્યો જન્મ મરણ કેરે પ્રભાવે ॥ ઘણાં મેં કીધાં કર્મ જે ધર્મ છાંડી, કહું સ્વામિ તે સાંભળો સર્વ માંડી ॥ ૨ ॥ મેં તો લોભે લંપટ થઇ કર્મ કીધાં, ઘણાં ભોળવી પરતણાં દ્રવ્ય લીધાં ॥ મેં તો પિંડ પોખ્યો કરી જીવહિંસા, કરી પારકી કૂપલી સ્વ પ્રશંસા ॥ ૩ ॥ મેં તો બોલિયા પરતણા મર્મ મોસા, નહિ ભાંખીયા આપણા પાપ દોષા ॥ સદા સંગ કીધો પરનારિ કેરો, નહી પાળિયો ધર્મ જિનરાજ તેરો ॥ ૪ ॥ પડ્યો ઘર તણે પાપ આશા વિલુદ્ધો, નહિ સાંભળ્યો જિન ઉપદેશ સુદ્ધો ॥ હું તો પુત્ર પરિવારશું રંગ રાતો, નહી જાણિયો જિનવર કાળ જાતો ॥ ૫ ॥ ઘણું આરંભનુ પાપ કરી પિંડ ભાર્યો, મેં મૂરખે નર ભવ ફોક હાર્યો ॥ ગયો કાળ સંસાર એળે ભમતાં, સહ્યાં તેહથી દુર્ગતિ દુઃખ અનંતાં ॥ ૬ ॥ પ્રભુ કષ્ટે જિનરાજ હવે દેવ પામ્યો, ત્યારે સર્વ સંસારનાં દુઃખ વામ્યો ॥ જ્યારે શ્રી જિનરાજનું રૂપ દીઠું, મ્હારે લોચને રૂપડુ અમીય વૂઠ્યું ॥ ૭ ॥

આવી કામધેનુ ઘર માંહિ થાશી, ભરી રત્નચિંતામણિ હેમ થાળી॥ મ્હારા ઘર તણે આંગણે કલ્પવૃક્ષ. ફળ્યો આપવા વંછિત દાન દક્ષ ॥૮॥ ગયો રોગ સંતાપ તે સર્વ નાઠો, જરા જન્મ મરણાંતણો ત્રાસ નાઠો ॥ તોરે શરણ આવ્યા તણી લાજ કીજે, કરયા અપરાધ તે સર્વ ખમીજે ॥૯॥ ઘણું વીનવું છું જિનરાજ દેવા, મને આપજ્યો ભવોભવ સ્વામિ સેવા ॥ યહુ વીનતી ભાવથી જેહુ ભણશે, મારાચંદનો સ્વામિ સદા સુખ કરશે ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ ॥

अथ श्री पार्श्वनाथस्वामीनो तृतीय छंद.

(त्रोटकवृत्तम.)

પ્રણમામિ સદા જિન પાર્શ્વ જિનં, જિનનાયક દાયક સૂખ ઘનં ॥ ઘનચારુ મનોહર દેહધરં, ધરણીપતિ નિત્ય સુસેવ કરં ॥ ૧॥ કરુણારસ રંજિત ભવ્ય ફણી, ફણિ સાત સુશોભિત મૌલિમણિ ॥ મણિ કંચન રૂપ ત્રિકોટ ઘટં, ઘટિતાસુર કિંનર પાર્શ્વ તટં ॥ ૨ ॥ તટિનીપતિ ઘોષ ગંભીર સ્વરં, સરણાગત વિધ્ધ અશોષ નરં ॥ નરનારિ નમસ્કૃત નિત્ય પદા, પદમાવતિ ગાવતિ ગીત સદા ॥ ૩॥ સનતેંદ્રિય મોદ વધા કમઠં, કમઠાસુર વારણ મુક્ત હઠં ॥ હઠ રેલિત કર્મ કૃતાંત બળં, બળધામ દરુર પંકજળં ॥ ૪ ॥ જળજહ્વલ પત્ર પ્રમાનવનં, નવનદિત ભવ્યવની શમનં ॥ મનમથ મહીરૂહ વન્હિ સમ, સમતાગુણ રત્નમય પરમં ॥ ૫ ॥ પરમાર્થ વિચાર સદા કુશળં કુશળં કુરુ મે જિનનાથ અલં ॥ અલિની નલિની નળીનીલ તન, તનુતા પ્રભુ પાર્શ્વજિનં ભુવનં ॥ ૬ ॥

॥ કળશ. ॥ (દ્રુતવિલંબિત વૃત્તમ્.)

ભુવન માન્ય દરં કરુણાપરં, પરમસિદ્ધિકરં દરદાપરં ॥ વરતરં અશ્વસેન કુલોદ્ભવં, ભવભૃતાં પ્રભુ પાર્શ્વજિનં સ્તિરં ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री पार्श्वनाथ स्वामीनो चतुर्थ छंद.

(त्रोटकवृत्तम.)

સુખ સંપતિ દાયક દેવ સદા, પ્રણમું પ્રભુ પાર્શ્વજિણંદ મુદા ॥ નમતાં ઘરિ નેહ સુરેશ પદા, દુઃખ દોહગ સંકટ નાહિ કદા ॥ ૧ ॥ સંકટાપહર દેવ ભુજંગ ધરે, ધરણીધર આદિમ સેવ કરે ॥ મનમોહન મોર વિચિત્ર ભરે, નિત્ય સમર ઉમમને મમગે ॥ ૨ ॥ નવનિધિ લહે

જિનને નમંતાં, મળિયો મુજને ભવમાં ભમતાં ॥ રમતાં રંગિયો
મળિ ચિંતવિયો, મુજ સાહિબ દેવ હવે થુણિયો ॥ ૩ ॥ ગુણ સા
હિબ તું હિયડે વસિયો, તુજ નામતણા ગુણનો રસિયો ॥ મનવંછિ
ત પૂર સદા મનનાં, દુઃખ દૂર કરો સઘળાં તનનાં ॥ ૪ ॥ વેરી વ
ળિ આવત હે મુજથી, જગમાં શરણો જિનજી તુજથી ॥ હરિ શં
કર નામ કહે અમથી, ભળિયો તુજથી જગ દેવ નથી ॥ ૫ ॥ સ
હુ દેવ સરાગપણે ભરિયા, વનિતા વિષયી રસના દરિયા ॥ જિન
દેવ નિરાગ રસે રમતા, મદ મોહ દૂરે ભયથી ભમતા ॥ ૬ ॥ સુખ
પાવન સાહિબ નામ ધરી, ડરતા રહેતા રિપુ તેહ ઘડી ॥ વડ ગું
બડ રોગ જિકે સબળા, તુજ નામ થકી સહુ તે નબળા ॥ ૭ ॥ વ
ળિ હાકસ શાકણ દૂર રહે, નરજેહ જિણંદનું નામ લહે ॥ જગમાં જ
શ તેહ તણો પ્રસરે, મનવંછિત ચિંતિત કાજ સરે ॥ ૮ ॥ કરિ સિંહ
દાવાનળ નાગતણા, રણ સાગર બંધ મહોદરના ॥ મળિ આઠ મહા
ભય તુંહિ હરે, ભવિ જેહ સદા તુજ ધ્યાન ધરે ॥ ૯ ॥ મહિમા તુજ
પાર ન કોય લહે, સમરયાં ઘરસંપદ હોય હવે ॥ સમરૂં સમયે તુહિ
આવિ મળે, મુજ ઇચ્છિત મોહનવેલિ ફળે ॥ ૧૦ ॥ મુખ ચંદ્ર સમો
કજ આંખડલી, વળિ ભ્રૂહ ધનુ સમ વાંકડલી ॥ શિર ઉપર નાગકિ
રીટ ધરે, મુખ દેખત રોસન હોય ઘરે ॥ ૧૧ ॥ ઘર પેટક ચોટક કં
ચનના, લખમી લહિયે લખ કોટિકનાં ॥ નહિ ઓર કિસી તુજ
ઓર ખરી, થુણિયો તુજ ત્રોટક છંદ કરી ॥ ૧૨ ॥ આશિયા વરણી
સુખકાર તણો, તપ માસનશી દશમી ગુરુને ॥ શુભ મુહૂરત બીજ
ખુરાસતણે, કવિ ઉત્તમ છંદ અખંડ ભણે ॥ ૧૩ ॥ ઇતિ ॥

अथ श्री शीखामणनो छंद.

(ત્રોટકવૃત્તમ્.)

વરદાયક માય સલામ કરી, કહું સાર શિખામણ એક ખરી ॥
નર નારિ સહુ હૈડે ધરિયે, જિમ આપદ સંકટ ઉદ્ધરિએ ॥ ૧ ॥ પર
ભાત સમે ગુરુ દેવ નમો, જિમ દારિદ્ર દોહગ દૂર ગમો ॥ ભગવંત સ
દા ઘરમાં ભજિયે કુળ રીતિ કહું કબુ ના તજિયે ॥ ૨ ॥ લહિયે
નહિ માવને બાપ થકી, વઢિયે નહિ કાવથી બાંધે વકી ॥ વિશ
વાસ ન કીજે નારિતણો, ગુરુરાજ સમીપથી જ્ઞાન ભણો ॥ ૩ ॥ દ
રબાર અસીકન ના ભખિયે. પરશીતર સાકી નહિ લિખિયે ॥ ર

ખિયે નહિ ચાડ પડોશ સદા, તરિયે નહિ નીર સજોર કદા ॥૪॥ વ્યવસાય સહુ વિધિસેં કરિયે, ઠગ દાવ રમી ધન ના ભરિયે ॥ પ રદેશમાં ગાફલ ના ફરિયે. નરપતિ થકી ડરતા રહિયે ॥ ૫ ॥ જુગટા વ્યસની પરિ ના રમિયે, ઋષિ સાધ અનાથકું ના દમિયે ॥ ઠરિયે નહિ આળ અગન્નિ તજો. વળિ દીજિયે શીખ સુમિન ભજો ॥ ૬ ॥ ગુરુ આસન ઉપર ના ધસિયે. દુર્જનની સંગતે ના વસિયે ॥ વળિ ચોજ ન કીજિયે જાડ કિસી, ઘણિ વાર ન કીજિયે વાત હસી ॥ ૭ ॥ વ ધણાં સુખ ઓસહ તે પળિયે, સજ્જનથી સ્નેહ ધરી મળિયે ॥ પ રનારિની સંગત દૂર તજો, પરમારથ કારજ નિત્ય ભજો ॥ ૮ ॥ સુ ખકાર શિખામણ એમ કહે, કવિ ઉત્તમ તે જયમાળ લહે ॥ ગુરુ ચાર લહુ અઙ દીહ ધરો, ઇમ ત્રોટક નામહ છંદ ખરો ॥ ૯ ॥ ઇતિ ॥

अथ श्री परमेष्ठिपरमानंदस्तव छंद.

(દોહા)

ૐ નમો અરિહંતાણં, ઇમ પાંચે પદ માંય ॥ ૐ હ્રાં હ્રીં હ્રૂં હ્રૌં સ્વાહા. જપતાં હ્રીં શ્રીં થાય ॥ ૧૦૮ ॥ ૧ ॥ અ સિ આ ઉ સાō ॥

(છંદ નિસાની.)

પ્રણમું સરસતી હોય વર મતિ, ચિત્ત ઉલ્લસે અતિ, ગુણ થુ ણવા ॥ શુદ્ધ ભાવે ધ્યાવે. સો સુખ પાવે, એક ચિત્ત ચાવે, યશ સુણવા ॥ જય જય પરમેષ્ઠી, જગમેં શ્રેષ્ઠી, હે પદ જેષ્ઠી, જગધારે ॥ ત્રીજગ મઝાર, નામ ઉદાર, જય સુખકાર, નવકાર ॥ ૧ ॥ એ આં કણી ॥ બારે ગુણવંતા, શ્રી અરિહંતા, લોક મહંતા, ગુણ ગહેરા ॥ ઘનઘાતિ કર્મ, મિથ્યાભર્મ, ત્યાગ અધર્મ, વિષ લહેરા ॥ શુકળ મન ધ્યાયા, કેવળ પાયા, ઇંદર આયા, તિણ વાર ॥ ત્રીō ॥ ૨ ॥ વર પર્ષદા બારે, હર્ષ અપારે, સુણિ અવધારે, જિનવાણી ॥ અમૃતશું પ્યારી, જગ હિતકારી, સુર નર નારી, પહેચાણી ॥ કેઇ સંયમ ધારે. કેઇ વ્રત બારે. કર્મ વિદારે, શિવ ત્યારી ॥ ત્રીō ॥ ૩ ॥ દ્વિતીય પદ ધ્યા વો, સિદ્ધ ગુણ ગાવો, ફિર નહિ આવો, જિહાં જાઇ ॥ જે અલ ખ નિરંજન, ભવિ મન રંજન, કર્મકે અંજન, શિવ સાંઇ ॥ પુદ્ગળકા ફંદા, દૂર નિકંદા, પરમાનંદા, અવિકાર ॥ ત્રીō ॥ ૪ ॥ અષ્ટગુણકે ધારે, જગત નિહારે, કાળ ન મારે, ઉન તાંઇ ॥ જિહાં સૂખ અનંતા, કે વળવંતા, ગુણ ઉચરંતા, છે નાંઇ ॥ નિજ વાસ બતાઇ, દો મુજ તાં

અબ૦ ॥ ૨ ॥ અંજળી જળ સમ આઉખું, ઝરત કહ્યું જગદીશે ॥ સંધ્યા રંગ સમ યૌવન વય, અનિત્ય એ વિસવાવીસે ॥અબ૦॥૩॥ જિનદાસ કહે ઉન કારણે, છોડો મોહકો સંગ ॥ અનુભવકું ચિત્ત આદરી, કર લ્યો સદગુરુ સંગ ॥ અબ૦ ॥ ૪ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री प्रभाति स्तवन.

જય જિનરાજ કૃપા કરે, તબ શિવસુખ પાવે ॥ અક્ષય અનુપમ સંપદા, નવનિધિ ઘર આવે ॥ જય૦ ॥ ૧ ॥ ઐસી વસ્તુ ન જગતમેં, દિલ શાતા આવે ॥ સુરતરુ રવિ શશિ પ્રમુખ જે, જિન તેજે છિપાવે ॥ જ૦ ॥ ૨ ॥ જનમ જરા મરણાંતણાં, દુઃખ દૂર ગમાવે ॥ મન વનમાં જિન ધ્યાનનો, જળધર વરસાવે ॥ જ૦ ॥ ૩ ॥ ચિંતામણિ રયણું કરી, કોણ કાગ ઉડાવે ॥ તિમ મુરખ જિન છોડીને, અવરાંકૂં ધ્યાવે ॥ જ૦ ॥ ૪ ॥ ઇલી ભમરી સંગથી, ભમરી પદ પાવે ॥ જ્ઞાન વિમળ પ્રભુ ધ્યાનથી, જિન ઉપમા આવે ॥ જ૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री प्रभाति स्तवन.

વિષયવાસના [illegible] ચેતન [illegible] લાગ્યો રે ॥ એઆંકણી. ॥ [illegible] એક ન આવે રે ॥ ઇંદ્રિય [illegible] જિમ થાવે રે ॥ વિષય૦ ॥ ૧ ॥ [illegible] દુઃખ પાવે રે ॥ તે તો પ્રગટ [illegible] ॥ વિષય૦ ॥ ૨ ॥ મન્મથ [illegible] દુઃખ પાવે રે ॥ રસના લુબ્ધ હોય [illegible] ॥ વિ૦ ॥ ૩ ॥ પ્રાણ સુવાસ કાજ [illegible] ॥ તે મગજ સંપૂટ સંયુત ફુન, [illegible] ॥ વિ૦ ॥ ૪ ॥ [illegible] મનોહર દેખ પતંગા, પડ [illegible] દુઃખ કારનમેં. નયન ભયે હે સદા [illegible] જિનમેં રીઝ કરા [illegible] નાનાવિધ દુઃખ પાવે રે ॥ [illegible] કહા કહિયે રે ॥ ચિ[illegible] એ સ્તવન [illegible] ॥ વિ૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

સુભદ્રા જશ થયો, શિયળે સુર નર ધીર ॥ રે જીવ૦ ॥ ૩ ॥ તપ કરી કાયા શોષવી, અરસ નીરસ આહાર ॥ વીરજિણંદ વખાણિયો, ધન્ય ધન્નો અણગાર ॥ રે જીવ૦ ॥ ૪ ॥ આંતરભાવના ભાવતાં, ધરતાં નિર્મળ ધ્યાન ॥ ભરત આરીસાભુવનમાં, પામ્યા કેવળજ્ઞાન ॥ રે જીવ૦ ॥ ૫ ॥ જૈનધર્મ સુરતરુ સમો, જેહની શીતળ છાય ॥ સમયસુંદર કહે સેવતાં, વંછિત ફળ પાય ॥ રે જીવ૦ ॥ ૬ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री अरिहंतनीस्तुतिनुं प्रभातियुं.

શ્રી અરિહંત નમીજે ચતુર નર, શ્રી અરિહંત નમીજે ॥ એ આંકણી ॥ બારસ ગુણ શોભિત જગ મોહન, સુર નર નમત કહીજે ॥ અતિશય ચાર પ્રથમ વળી આઠે, પ્રતિહાર જસ લહીજે ॥ ચ૦ ॥ શ્રી૦ ॥ ૧ ॥ ચાર સહજ એકાદશ ખાયિક, ઓગણીશ દૈવ્ય ભણી જે ॥ ઉત્તર અતિશય ચોત્રીશ પાંત્રીશ, વાણી સમીપ રહીજે ॥ ચ૦ ॥ શ્રી૦ ॥ ૨ ॥ તીર્થંકર પદ ભોગી સંયોગી, ગુણઠાણે પ્રણમીજે ॥ ભાવ સ્વરૂપ રમણ અભિલાષ્યો, તેહની આણ વહીજે ॥ ચ૦ ॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥

अथ श्री प्रभातियुं.

જીવનિધાની મોજાં દેખત, જાય નગારાં દેતી રે ॥ ઘડિ ઘડિનાં ઘડિયાળાં વાગે, તોય ન જાગે તેથી રે ॥ ૧ ॥ જરા રાક્ષસી જોર કરે છે, દેખાવી ફરજેની રે ॥ આવી અવધે ઉભરી ભારી, લખપતિને લેના રે ॥ જો૦ ॥ ૨ ॥ માથે બેઠો મોજ કરે છે, ખાંતે જુએ ખેતી રે ॥ જમરો ભમરો તાણી લેશે. મોહબ ગેલા લેના રે ॥ જો૦ ॥ ૩ ॥ જમ રાજનને શરણે જાવું. ઓરાણો કાંઇ જેહથી રે ॥ દાનપાં દૂજો હોસે નહિં, આખર તરશો તેહથી રે ॥ જો૦ ॥ ૪ ॥ દાંત પડ્યા ને ડોસો થયો, કાજ ન સાર્યું કેથી રે ॥ ઉદયરતન કહે આપે સમજો, કહી એ વાતો કેની રે ॥ જો૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री प्रभातियुं.

કહ્યા રે અજ્ઞાની જીવડુ, ગુરુ જ્ઞાન બતાવે ॥ કબહુ ન વિષધર વિષ તજે, કહ્યા દૂધ પિલાવે ॥ કહ્યા૦ ॥ ૧ ॥ ઊખર ઈખ ન નીપજે, કહ્યા પોરન જાવે ॥ શ્યામ છાર ન છાંડહી, કહ્યા ગંગ જિલાવે ॥ ક૦ ॥ ૨ ॥ કાગી ઉન કુમાણુસાં, રંગ દૂજે ન આવે ॥ શ્રી જિનરાજ કહ્યું કહ્યા, વાકો સદ્દન ન જાવે ॥ ક૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

अथ श्री प्रभातियुं.

દેવ નિરંજન ભવભય ભંજન, તત્વજ્ઞાનકા દરિયા રે ॥ મતિ શ્રુત અવધિ ને મનપર્યવ, કેવળજ્ઞાને ભરિયા રે ॥ દેવ૦ ॥ ૧ ॥ કામ ક્રોધ લોભ મચ્છર મારણ, અષ્ટ કરમકું હણીયા રે ॥ ચારે નારી દૂર નિવારી, પંચમી સુંદરી વરિયા રે ॥ દેવ૦ ॥ ૨ ॥ દર્શન જ્ઞાન એક રસ જાકું, ક્ષાયોદધિ જ્યું ભરિયા રે ॥ રૂપચંદ પ્રભુ નામકી નાવા, જો બેઠા સો તરિયા રે ॥ દેવ૦ ॥ ૩ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री प्रभातियुं.

સ્વારથકી સબ હે રે સગાઇ, કુણ માતા કુણ બેનડ ભાઈ ॥ સ્વા૦ ॥ ૧ ॥ સ્વારથ ભોજન મુક્ત સગાઇ, સ્વારથ બિન કોઇ પાણી ન પાઈ ॥ સ્વા૦ ॥ ૨ ॥ સ્વારથ મા બાપ શેઠ બડાઇ, સ્વારથ બિન ન હુઇ હોત સહાઇ ॥ સ્વા૦ ॥ ૩ ॥ સ્વારથ નારી દાસી કહાઇ, સ્વારથ બિન લાઠી લે ધાઈ ॥ સ્વા૦ ॥ ૪ ॥ સ્વારથ ચેલા ગુરુ ગુરભાઇ, સ્વારથ બિન નિત હોત લડાઇ ॥ સ્વા૦ ॥ ૫ ॥ સમયસુંદર કહે સુણો રે લોકાઇ, સ્વારથ હે ભાસ પરમ સગાઇ ॥ સ્વા૦ ॥ ૬ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री प्रभातियुं.

ચૂંપ કરી તમે ચેતો રે પ્રાણી, આ અવસર બહુ રૂડો રે ॥ પછી તમે મણી ઝૂરણા કરશો, જિમ પિંજરમાં સૂડો રે ॥ ચૂંપ૦ ॥ ૧ ॥ સરોવર પાળે સમ રતા નથી, કાંઇ કરો ભેટાઇ રે ॥ કાળ આવ્યાંને કંઇ જ ઝાલશે, નગરી જાશે લુંટાઇ રે ॥ ચૂંપ૦ ॥ ૨ ॥ રત્નચિંતામણિ હાથમાં આવ્યો, પારખું કરિને જુઓ રે ॥ મ્હોટા પદનો મનખો પામી હાથે કરી કાંઇ ખુઓ રે ॥ ચૂંપ૦ ॥ ૩ ॥ દોહાલામાંહી દોહાલો પામ્યો, માનવનો અવતારો રે ॥ નવ ઘાંટી ઉલ્લંઘીને આવ્યો, નરહી મણા લગારો રે ॥ ચૂંપ૦ ॥ ૪ ॥ આળ પંપાળ સવિ છોડી દેજ્યો, એક પ્રભુ ધ્યાન રાખો રે ॥ કડી માયામાં શું લલચાઓ. વિષ મૂકી અમૃત ચાખો રે ॥ ચૂંપ૦ ॥ ૫ ॥ ખોટી માયામાં ખોટી રે થાવું, શાને મરો છો દોડી રે ॥ અંતસમય કુછ કામ ન આવે, સાથ ન આવે કોડી રે ॥ ચૂંપ૦ ॥ ૬ ॥ માલમતા જે મિલી છે અધિકી, તે સવિ રહેશે આંહી રે ॥ કહે રામજી આંહીથી જાશો, તેનું ઠેકાણું નથી ક્યાંહી રે ॥ ચૂંપ૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રીઉપદેશીલાવણી.

સુગુરુ બડા હે ઉપગારી રે, *(૨) દેવ ગુરુ શુદ્ધ ધર્મ બતાવે, શીખ દેત સારી ॥ પંચેંદ્રિય નિરોગ દેહ હોઇ રે, (૨) આર્યક્ષેત્ર ઉત્તમ કુળ મળિયો, આયુ દીર્ઘ જોઈ॥ મનુષ્ય ભવ દુર્લભ યો પામી રે, (૨) ઇણ અવસરમેં સુકૃત કરતાં. મત રાખો ખામી ॥ સેવો તમે સુગુરુકા સરણા રે, (૨) "અમરાપુરિકો પંથ સદા શ્રી જૈનધર્મ કરણા" ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ॥ મેરો મેરો કરે જગમેં ઘેલો રે, (૨) માત પિતા સુત ભ્રાત ત્રિયા, સ્નેહી હુઆ ભેળો ॥ સબે જુગ સ્વારથને દાવે રે, (૨) સ્વારથ ન સરે તબ હિ સજ્જન, કોય ન બોલાવે ॥ કુટુંબ કાજ માયા તેં જોડી રે, (૨) પાપ કરીને પરભવ જીવે, પાયાં દુઃખ કોડી॥ ધર્મ બિન કોય નહી શરણા રે. (૨) અમરાપુરિકો૦ ॥ ૨॥ જાણે તુ ધન સંપત મેરી રે, (૨) ગામ નગર પુર પાટણ દેશ, વિલાયત ઘર શેરી ॥ રથ હય હાથી સૈન્ય મેળી રે, (૨) પણ પાયક અરુ રાજ્ય ઋદ્ધિ, રતી ન ચલે ભેળી ॥ વાસુદેવ ચક્રિ ઇંદ્ર જેવા રે, (૨) દેવ દાનવ માનવ ધન પામી, છંડિ ગયા તેવા ॥ જીવ અબ લોભ પરીહરણા રે, (૨) અમરાપુરિકો૦ ॥ ૩ ॥ મિથ્યામત માંહી મત રાચો રે, (૨) કુગુરુ કુદેવ કુધર્મ તજી, જિનમત જાણો સાચો ॥ શ્રદ્ધા બિન અનંત કાળ ભટકયો રે, (૨) દ્રવ્ય સંયમમેં ગ્રૈવેક પાયો, ફેર નિચો પટકયો ॥ સમકિતસેં સંયમ ગુણ ભાવે રે, (૨) સંયમસેંતો જનમ મરણ દુઃખ કર્મ પરાં જાવે ॥ સમકિત ગુણ આતમમેં ભરણા રે, (૨) અમરાપુરિકો૦ ॥ ૪ ॥ હિંસા સબ દુઃખનકી ખાણી રે, (૨) હિંસાહીથી પાવે પ્રાણી, નરકકી ઠાણી ॥ હિંસા સમ અનરથ નહીં જગમેં રે, (૨) સબ જંતુને વલ્લભ જીવન, ઇમ ધારો મનમેં ॥ દયા સમ અવર નહી કરણી રે, (૨) ભવસાગર તારેવા ભવ્યને, એહ ઉત્તમ તરણી ॥ દયાસેં ભવસાગર તરણા રે, (૨) અમરાપુરિકો૦ ॥ ૫ ॥ સંતોષ કર તૃષ્ણાને ગાળી રે, (૨) તૃષ્ણા અનંતી એક જીવને, ન વિ ટળે હો ટાળી ॥ સબ જુગ તૃષ્ણાયે વ્યાપ્યો રે, (૨) ધન્ય ક

* જ્યાં (૨) આવી નિશાની કરી છે, તેનું પાછલું પદ ફરીને બે વાર બોલવું, પરતુ 'રે' તો એક જ વાર બોલવો.

*શશી નગ ગજ નયન લીધો રે (૨) સંવત માસ આશ્વિન પક્ષ કૃષ્ણ, વિધુ વાસર સીધો ॥ યોગ શિવ તિથિ પંચમિ ઠાઈ રે (૨) નક્ષત્ર મૃગશીર ટંકશાળી, યા લાવણી ગાઈ ॥ ત્રિભુમંડાભિધપુરિ માંહે રે, (૨) અમરાભિધજી ઋષિ પૂજ્ય પ્રતાપે, ભાંખે ઉચ્છા હે ॥ મેરો મન સિદ્ધપદમે ઠરણા રે. (૨) અમરાપુરિકો૦ ॥૨૩॥ ઇતિ.॥

अथ श्री सोलस्वप्नांनी लावणी.

॥ દોહા. ॥

શાસન નાયક સુરતરૂ, ભવભંજન ભગવંત ॥ ત્રિશલાનંદ દિણંદ સમ, પ્રણમું મન ધરી ખંત ॥ ॥ વળી પ્રણમું ગૌતમ ગુરૂ, તપ સંયમ દાતાર ॥ તાસ પ્રસાદે વર્ણવું, સુપન સોળ અધિકાર ॥ ૨ ॥ પાડલિપુર નગર વિષે ચંદ્રગુપ્ત રાજીંદ ॥ બારેવ્રતધારક ગુણી, પરજાને સુખ કંદ ॥ ૩ ॥ ચઉદે પૂરવજ્ઞાન શુદ્ધ ભદ્રબાહુ મુનિરાજ ॥ સમવસર્યા ઉદ્યાનમેં. તારણ તરણ જિહાજ ॥ ૪ ॥ પાખી પોસાને વિષે. દેખ્યાં સ્વપનાં સોળ ॥ પૂછે નૃપ કરજોડીને, અર્થ કહો મુનિ બોલ ॥ ૫ ॥

(અગડદમ બગડદમ બાજે ચોવડાં ॥ એ દેશી.)

કલ્પવૃક્ષકી શાખા તૂટી અર્થ મુણોયહ સ્વપનેકા ॥ અબ જો રાજા હોવેગા કોઇ સંયમ વો નહિ લેનેકા ॥ દુજે અસ્તભયા સૂર્ય અકાળે ભેદ સુણો અબ ઇસકા સહી ॥ પંચમ આરે જનમ લિયા હે ઉનકુ કેવળજ્ઞાન નહીં ॥ નહિ મનઃપરજવ અવધિ પુરણ એ અંધકાર ભયા ભારી ॥ ભદ્રબાહુ મુનિ કહે સુણરાજ પંચમ આરો દુઃખકારી ॥૧॥ ચાંદ દેખા તુમે ચાલના જેસા તિસકે સુપનાકે માંઇ ॥ અલગ અલગ સમાચારી હોવેગા બોલ ફેર કુછ દરસાઇ ॥ ભૂત ભૂતણી નચતે નિસ મસ દેખા ચોથે સુપન માંહી ॥ દેવ ગુરૂ ધર્મ ખોટા જનકુ, લોક માનેગા અવિકાઇ ॥ દયાધરમપર બાહોત જલેંમે. થોડે જૈનધરમ ધારી ॥ભ૦॥૨॥ પાંચમેં દેખા સર્પ ભયંકર, બારે ફુણકર ફુંકારે ॥ કિતિક સાલ પિછે કાળ પડેગા બારે બરસ લગ બવકારે ॥ ઉત્તમ સાધુ કરિ સંથારા આતમ કાજ સારેગા ॥ કાયર સાધુ સો ઢીલે પડેંગે. હિંસાધર્મ વિસ્તારેગા ॥ ખોટ દે ઉપદેશ લોકકુ. હોવેગા કેઇ ઘરબારી ॥ ભ૦ ॥ ૩ ॥ છઠ્ઠે સ્વપને દેવ વિમ નકુ.

---

* (સંવત ૧૮૮૨ ના આસો વદિ ૫ ને શોમવારે)

માનો ॥ ક્રોધી કલેશી અરુ અભિમાની, આપની બાત જમાવેગા ॥ ભલી શીખ જો દેગા કોઇ, ઉસકા ઓગુણ ગાવેગા ॥ અલ્પ હોયગા સંયમવંતા, હોયગા બહોતરા લિંગધારી ॥ ભ૦ ॥ ૧૧ ॥ રાજકુમર સો થડ્યા પોઠીપર, દેખા સ્વપને પંદરમે ॥ રાજા જૈનધર્મ તજ દેગા, રાચેગા મિથ્યાધરમે ॥ બાત કરે જો સચ્ચાઇકી, ઉસકી થોડા માનેગા ॥ જૂઠેકી પરતીત કરેગા, ખોટેકા પક્ષ તાણેગા ॥ ધર્મી પુરુષકા કરેગા ઠઠ્ઠા, પાપીકા આદર ભારી ॥ ભ૦ ॥ ૧૨ ॥ હસ્તિ બાળક લડતા દેખ્યા, ભિન ભાવત આપસ માંહી ॥ વાર વાર દુષ્કાળ પડેગા, મનચ્છાયા વર્ષેગા નાંહી ॥ માત પિતા ગુરુ ભાતકે કરના, બિચ બિચ બાત કરે છોરા ॥ ભાઇ ભાઇમેં સંપત ઓછી, બોલેગા નિર્થક બોલા ॥ પિતા પક્ષકા આદર ઓછા, તિય પક્ષકી કરેગા યારી ॥ ભ૦ ॥ ૧૩ ॥ કાયરાવાળા પ્રમાણિક ન્યાયી, ગુણીજન થોડા હોવેગા ॥ ઝઘડા દંદા નિર્થક કરકે, રાજમાંહી ધન ખોવેગા ॥ કેણુ ન માને ભલા સજ્જનકી, ફિર પાછા પસ્તાવેગા ॥ એકવિશ હજાર વરસ લગે રાજ્યિક, એસી રીતકર જાવેગા ॥ અરઘસુજી ગોથે સ્વપનોકા, રાય ભયા સંયમધારી ॥ ભ૦ ॥ ૧૪ ॥ સંવત ઓગણીશે સાલ સોનિમકી, ફાગણ વદિ ઇગ્યારસ આઇ ॥ તિસીકરૂંગ્રે કહ્યું સ્વપન લાવણી, ગામ કડીમેં બનાઇ ॥ પરમઆદિ દુઃખમ નામે, દુઃખ હૈ ઇણમેં અધિકાઇ ॥ ધરમધ્યાન ઔર સમતાશું ખે, ઉનકું સુખ સમજો ભાઇ ॥ એસા જાનકે કરજો સુકૃત, ઉનકોને ભવજળ પારી ॥ ભ૦ ॥ ૧૫ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री शीखामणनी लावणी.

સુખ ભજો જિનેસર દેવ, સુગતિ પદ પાઉં ॥ સુગતિકા મગ સમજ્યો અભગિત બરાંદ્ર, સદા સુખદાઉ ॥ એ આંકણી ॥ મેં રાખ્યો ચોરાશી માંહે, બહુવિધ મેં ભરમ ॥ બહુ૦ ॥ મ્હારે ઉદયે અનંતા દુઃખ ભોગ્યાં કરમ ॥ મેં કદિયેક હુઓ રંક, ફિરયો તજિ શરમ ॥ ફિર૦ ॥ અબ કદિયેક સુખ ભયો, સરધ્યો ગરમ ॥ ગજ નરક આયુકૂ બાંધ્યો, પારકો મરમ ॥ પાર૦ ॥ પણ નિરમળ બુદ્ધિ હિત, કીધો નહીં ધરમ ॥ અબ મનુજ જનમમેં ચેત, ધરી શુભ ભાવ ॥ ધરી૦ ॥ સમ૦ ॥ ૧ ॥ મેં ગુરુ નગ્રકા ગુણ ધાર, અનંતી વાર ॥ અનં૦ ॥ મ્હારે હિત સમતારસ ભાવ જાગ્ય નહીં આયા મેં કુગુરુને

વ, ભલા કર ધ્યાયા ॥ ભલા૦ ॥ મેં ઉલજપો અનાદિ અગ્યાન,
વિષયભોગ ભાયા ॥ મેં પડયો લોભકે ફંદ, ખોડતો માયા ॥ ખોડ૦ ॥
ગુ લગ્યો અંત જબ આય, કાળ મુજ ખાયા ॥ અબ પરિહર સ
પરમાદ, ધર્મ કર ભાઇ ॥ ધર્મ૦ ॥ અબ૦ ॥ ૨ ॥ અબ દુરલભ
વસર લહ્યો, તું સુકૃત કર રે ॥ તું સુ૦ ॥ અબ દાન શીયળ તપ
ાવ, હીયામેં ધર રે ॥ તું કરમકી આળ કાર, પાપ પરિહર રે ॥
૦ ॥ અબ વાર વાર કહું તોહે, જગતસેં તર રે ॥ તું નિરમળ ન
ુ દેખ. નરકશું ડર રે ॥ નર૦ ॥ તું શીખ સુગુરૂકી માન, અગ્યા
ી નર રે ॥ અબ પરત્રિયા કરિ જાન, બેનને માઇ ॥ બેન૦ ॥ અબ૦ ॥ ૩ ॥
બ જિનવર મુજ મન ભાયો, સદા ગુણ ગાઊં ॥ સદા૦ ॥ અબ
તની કિરપા કરો. નરક નહી જાઊં ॥ અબ ભવ ભવમાંહી દેવ,
જિનેસર પાઊં ॥ જિને૦ ॥ મેં મન વચ કાયા કરી, ચરણ ચિત્ત લા
॥ એ દયાધરમ હિતકાર, સદા મેં ચાઉં ॥ સદા૦ ॥ એ ચોરાશીકે માં
, ફેર નહી આઉં ॥ યુ અરજ કરે જિનદાસ, કીરત એ ગાઇ ॥ કી૦ અ૦ ॥

अथ श्री शीखामणनी लावणी.

એક જિનવરકા નિજ નામ, હિયામેં લેના ॥ હિયા૦ ॥ અબ
ગી લગન જિનવરસેં, આપ ખુશ રહેનાં ॥ સદા ખુશ રહેનાં ॥
એ આંકણી ॥ અબ નિરખું જિન દીદાર, દરસ કબ પાઊં ॥ દર૦ ॥
જગમેં જિનવર નિજ નામ, નિરંજન ધ્યાઉં ॥ અબ રહે નયન લો
સાવ, હિયો નિત ફરકે ॥ હિયો૦ ॥ મોહે જિનદર્શનકી આશ, પાપ
સબ સરકે ॥ અબ સુરપતિ નિરખન રૂપ, નજર ભર નેનાં ॥ ન
જર૦ ॥ અબ૦ ॥ ૧ ॥ અબ મિટયો મરણ ભવ ભવકો, આશ મુજ
પૂરો ॥ આશ૦ ॥ મેં જપું જિણંદકો નામ, મેણું નહીં દૂરો ॥ એ ૫
નપાતિ ધાઉે પેર, કરમ સબ ચૂરો ॥ કર૦ ॥ મેં દુરગતિ ભમતાં આ
યો, આપ હજૂરો ॥ અબ શુભ નજરાં મુજ નિરખ, સુગતિપદ દે
નાં ॥ સુગ૦ ॥ અબ૦ ॥ ૨ ॥ અબ હે હીરાકી ખાન, ગ્યાન નિજ કર
ણી ॥ ગ્યા૦ ॥ એ સુગતિ પંથ દાતાર, સુમતિકી ધરણી ॥ અબ શુ
કળ ધ્યાનકી પેડી. ચઢો નીસરણી ॥ ચ૦ ॥ એસા જગમેં સંત સુજા
ન, મુક્તિપદ વરણી ॥ અબ આપો મયા કર કરકે, અમર સુખ ચેનાં
॥ અમર૦ ॥ અબ૦ ॥ ૩ ॥ અબ બૈઠ કરૂં મેં મોજ, આનંદકે ઘરમેં ॥
ઘ૦ ॥ મેં પરખ્યા શ્રી જિનરાજ, જગત ગુણ ભરમે ॥ મેં દુઃખ બો

માનો ॥ ક્રોધી કલેશી અરુ અભિમાની, આપની બાત જમાવેગા ॥ ભલી શીખ જો દેગા કોઇ, ઉસકા ઓગુણ ગાવેગા ॥ અલ્પ હોયગા સંયમવંતા, હોયગા બહોતસા લિંગધારી ॥ ભ૦ ॥ ૧૧ ॥ રાજકુમર સો ચઢ્યા પોઠીપર, દેખા સ્વપને પંદરમે ॥ રાજા જૈનધર્મ ત્યજ દેગા, રાચેગા મિથ્યાધરમે ॥ બાત કરે જો સચ્ચાવટકી, ઉસકી થોડા માનેગા ॥ જૂઠેકી પરતીત કરેગા, ખોટેકા પક્ષ તાણેગા ॥ ધર્મી પુરુષકા કરેગા ઠઠ્ઠા, પાપીકા આદર ભારી ॥ ભ૦ ॥ ૧૨ ॥ હસ્તિ બાળક લડતા દેખ્યા, બિન માવત આપસ માંહી ॥ વાર વાર દુષ્કાળ પડેગા, મનગ્હાયા વર્ષેગા નાંહી ॥ માત પિતા ગુરુ બાતકે કરતા, બિચ બિચ બાત કરે છોરા ॥ ભાઇ ભાઇમેં સંપેત ઓછી, બોલેગા નિર્થક બોરા ॥ પિતા પક્ષકો આદર ઓછો, ત્રિય પક્ષકી કરેગા યારી ॥ ભ૦ ॥ ૧૩ ॥ કાયદાવાળા પ્રમાણિક ન્યાયી, ગુણીજન થોડા હોવેગા ॥ ઝઘડા દંદા નિર્થક કરકે, રાજમાંહી ધન ખોવેગા ॥ કેણુ ન માને ભલા સખસકી, ફિર પાછા પસ્તાવેગા ॥ એકવિશ હજાર વરસ લગેં રાજિંદ, એસી રીતકર જાવેગા ॥ અરથસુણી સોળે સ્વપનોકા, રાય ભયા સંયમધારી ॥ ભ૦ ॥ ૧૪ ॥ સંવત ઓગણીશે સાલ ચૌવિસકી, ફાગણ વદિ ઇગ્યારસ આઇ ॥ તિલોકઋષિ કહે સ્વપન લાવણી, ગામ કડાને મઝાર ॥ પંચમઆરો દુ ખમ નામે, દુઃખ હે જીણમેં અધિકાઇ ॥ ધરમધ્યાન ઔર સમતારાખે, ઉનકુ સુખ સમજો ભાઇ ॥ એસા જાણકે કરજો સુકૃત, ઉતરોગે ભવજળ પારી ॥ ભ૦ ॥ ૧૫ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી શીખામણની લાવણી.

તુમ ભજો જિનેસર દેવ, મુગતિ પદ પાઉ ॥ મુગતિ૦॥ અબ અચળ અખંડિત જ્યોત, સદા સુખદાઉ ॥ એ આંકણી ॥ મેં રુળ્યો ચોરાશી માંહે, ભુલ્યો મેં ભરમ ॥ ભુલ્યો૦ ॥ મ્હારે ઉદયે અનંતાં દુઃખ બાંધ્યાં જમ કરમ ॥ મેં કહિએક હુઓ રંક, ફિરયો તજિ શરમ ॥ ફિરયો૦ ॥ અરુ કહિએક રાજા ભયો, સરથકો નરમ ॥ જબ ગરવ આણકર બોલ્યો, પારકા મરમ ॥ પાર૦ ॥ પણ નિરમળ જુગમેં જૈન, કીયો નહી ધરમ ॥ અબ મનુષ જનમમેં ચેત, ઘડી શુભ આઇ ॥ ઘડી૦ ॥ અચ૦ ॥ ૧ ॥ મેં સુર નરકા સુખ વાર, અનંતી પાયા ॥ અનં૦ ॥ મ્હારે શિવ સમતાકા સુખ હાથ નહી આયા મેં કુગુરુને

ગતાહું અનંત, કરે, કુણુ લેખો ॥ કરે૦ ॥ મેં અરજ કરૂં તન મનસેં, ન જર ભર દેખો ॥ અબ બોલત યું જિનદાસ, સરવ રસ એનાં ॥સ૦અ૦॥

अथ श्री उपदेशी लावणी.

ખબર નહી આ જુગમેં પલકી રે ॥ ખબર૦ ॥ સુકૃત કરનાં હોય સો કર લે, કોણ જાણે કલકી ॥ એ આંકણી ॥ યા દોસ્તિ હૈ જગતવાસકી, કાયા મંડલકી ॥ કાયા૦ ॥ સાસ ઉસાસ સમર લે સાહિબ, આયુ ઘટે પલકી ॥ ખબર૦ ॥ ૧ ॥ તારા મંડલ રવિ ચંદ્રમા, સબ હૈ ચલનેકી ॥ સબ૦ ॥ દિવસ ચારકા ચમતકાર જ્યું, બીજલિ આભલકી ॥ ખબર૦ ॥ ૨ ॥ કુડ કપટ કર માયા જોડી, કરિ બાતાં છલકી ॥ કરિ૦ ॥ પાપકી પોટલી બાંધી શિર પર, કેસેં હોય હલકી ॥ ખબર૦ ॥ ૩ ॥ યા જુગ હૈ સુપનેકી માયા, જૈસેં બુંદ જલકી ॥ જૈસેં૦ ॥ વિણસંતાં તો વાર ન લાગે, દુનિયાં જાય ખલકી ॥ ખબર૦ ॥ ૪ ॥ માત તાત ત્રિયા સુત બંધવ, સબ જગ મતલબકી ॥ સબ૦ ॥ કાયા માયા નાર હવેલી, એ તેરી કબકી ॥ ખબર૦ ॥ ૫ ॥ મન માનવ તન ચચલ હસ્તિ, મસ્તિ હૈ બલકી ॥ મસ્તિ૦ ॥ સતગુરુ અંકુશ ધરો શીશ પર, ચલ મારગ સતકી ॥ ખ૦॥૬॥ જબ લગ હંસા રહે દેહમેં, ખુશીયાં મંગલકી ॥ ખુશી૦ ॥ હંસ છોડ ચલ્યા જબ દેહી, મટિયાં જંગલકી ॥ ખ૦ ॥ ૭ ॥ પર ઉપકાર સમો નહી સુકૃત, ધર સમતા સુખકી ॥ પાપ નહી પર પ્રાણી પીડન, હર હિંસા દુઃખકી ॥ ખ૦ ॥ ૮ ॥ કોઈ ગોરા કોઈ કાલા પીલા, નયણે નિરખનકી ॥ એ દેખી મત રાચો પ્રાણી, રચના પુદ્ગલકી ॥ ખ૦ ॥ ૯ ॥ અનુભવજ્ઞાને આતમ બુઝી, કર બાતાં ઘરકી ॥ અમરપદ અરિહતકુ ધ્યાયાં, પદવી અવિચલકી ॥ ખ૦॥ ૧૦ ॥ દયાધરમ સાહિબકો સમરન, એ બાતાં સતકી ॥ રાગ દ્વેષ ઉપજે નહી જિનકું, બિનતી આખપતકી ॥ખ૦॥૧૧॥

अथ श्री सुमति कुमतिनी लावणी.

હાં રે તુ કુમતિ કલેસણ નાર, લગી કયું કેર ॥ લગી૦ ॥ ચલ સરક ખડી રહે દૂર, તુજે કુણ છેરે ॥ એ આંકણી ॥ હાં રે તું સુમતિકો ભરમાયો, મુજે કયું છોડી ॥ મુજે૦ ॥ મેરી સદા શાશ્વતી પ્રીત, છીનકમેં તોડી ॥ તુજ બિન સુની મેરી સેજ, કહુ કર જોડી ॥ ક૦ ॥ ઉઠ ચલો હમારે સંગ, સુખે રહો પોઢી ॥ યુ જુર જુર કુમતિ આંસુ,

આંખસેં દેઉ ॥ આંખ૦ ॥ તું કુમતિ૦ ॥ ચલ૦ ॥ ૧ ॥ હાં રે તેરી નરક નિગોદકી સેજ, સૌની મેં કરપે ॥ સૌતિ૦ ॥ પકરપે સાચે જિનરાજ, સંગ તેરો છુટપે ॥ તેરી મુરખ માને બાત, દેપાડો દુરપે ॥ દેપાડ૦ ॥ મેં સહજ હુવે તું દૂર. તાર તેરો તુટપે ॥ તું કર દુરસેં બાત, આવ મત નેરે ॥ આ૦ ॥ ચલ૦ ॥ ૨ ॥ મેરી અનંતકાળકી પ્રીત, પલક નહી પાળી ॥ પલક૦ ॥ સુમતિકો લાગ્યો સંગ, મુજે કપેં રાળી ॥ તું સુમતિકો સિરદાર, સુભાવે આળી ॥ સુ૦ ॥ તેરી હમ દોનું-કે નાર, મેરી ઓર કાળી ॥ તું હમકું દેખે દૂર, સુમતિકું તેરે ॥ સુમ૦ ॥ ચલ૦ ॥ ૩ ॥ અબ કુમતિકો સમજાયો, રતિ નહી ઠગીયો ॥ રતિ૦ ॥ સુનકર સતકી શીખ, સાચ હોય લગીયો ॥ ચેતન કુમતિકે સહજ, દુરશું ભગીયો ॥ દુર૦ ॥ જિનરાજ બચનકો ધ્યાન, હૃદેમેં જગીયો ॥ જિનદાસ કુમત તું બાત, બોરી મત બેરે ॥ બો૦ ચ૦ ॥ ૪ ॥

અથ શ્રી ઉપદેશી લાવણી.

તુમ તજો જગતકા ખ્યાલ, કરાકા ગાનાં ॥ કરા૦ ॥ તેરી અલ્પ ઉમર ખુટ જાય, નરકૂ ઊઠ જાનાં ॥ તેં દિનાં ચાર સુખ ભોગ, લિયા દે પાસા ॥ લિયા૦ ॥ તેરે સિરપર બેઠા કાળ, કરતહે હાંસા ॥ મેં બોલુ સાચી બાત, જૂઠ નહી આસા ॥ જૂઠ૦ ॥ તું સુતા હે સુખ નિંદ, કિસી કર આસા ॥ અબ સેવ દેવજિનરાજ, ખલકમેં ખાસા ॥ ખલ૦ ॥ તેરા જોબન પતંગકા રંગ, જૂઠ સબ આસા ॥ અબ હીયે ધરો મેરી શીખ, સમજ દીવાના ॥ સમ૦ ॥ તુમ૦ ॥ ૧ ॥ અબ જુઠી બકી મુખ બાત, મૈન કર લીજે ॥ મોન૦ ॥ એ સુખમીઠા સંસાર. મો નહી દીજે ॥ કર વીતરાગ વિશ્રામ, હીયે ધર લીજે ॥ હીયે૦ ॥ પણ નીચ નારકા સંગ, કભુ નહી કીજે ॥ અબ સાત વ્યસનકો સંગ, પ્રીત મત કીજે ॥ પ્રીત૦ ॥ તોહે દુશમનકે પહેચાન, તેરો તન છીજે ॥ તુ સુખ દુઃખકા સિરદાર, રંક નહી રાણા ॥ રંક૦ ॥ તુમ૦ ॥ ૨ ॥ તુ બિસર ગયા સુખ ભોગ, નામ જિનવરકા ॥ નામ૦ ॥ પચ રહ્યા કુટુંબકે કાજ. લિયા દુઃખ ઘરકા ॥ તેં દયાધરમ બિન ખોયા, જનમ સબ નરકા ॥ જનમ૦ ॥ તે પેટ ભર્યાં પાપ. કસાઈ સરખા ॥ અબ લીયા નહી તે લાભ, બાબતરપેર કરા ॥ બાબત૦ ॥ તેરી વીતિ જાત સબ આય. જનમ મત્યુ મરકા ॥ અબ સુધો શીખ સુતારકી, સુગર સોય શાણા ॥ સુગ૦ ॥ તુમ૦ ॥ ૩ ॥ તેરી સરવ મેઘ્યાર પે

૩ ॥ અરિ૦॥ ૨॥ અશોકવૃક્ષકો છાયા મનોહર, યોજનમેં વિસ્તાર કરે ॥ ભૂમિ શુદ્ધ કરિ અબિર અરગજા, પાણીકા છંટકાવ કરે ॥ પંચરંગ બાદળ ફુલ સુગંધિત, ફુલનકે બરસાત કરો જોજન ભૂમિ સુગંધ વેદિકા, તીર્થંકર પદ આપ વરે ॥ દેવ કોટિ કોટિ કરે પ્રદક્ષિણા, જય જય મંગળ મુખસેં પડે ॥ અરિ૦ ॥ ૩ ॥ ત્રણ્ય છત્ર મસ્તક પર સોહે, ભામંડળ મુખસેં તપતે ॥ ધર્મચક્ર જોજનગત ઉન્નત, દુંદભિ નાદ બાજાં જડતે ॥ સુર નર કિન્નર અસુર વિદ્યાધર, ચઉવિહ સંઘ પૂજા કરતે ॥ ચોસઠ ઇંદ્ર સબ કરે આરતિ, ગણધર વાણી મુખ પઢતે ॥ જૈનધર્મ પાવે નરભવમેં મુક્તિ નીસેણી તબ હી ચડે ॥ અરિ૦ ॥ ૪ ॥ ચાર પર્ષદા ધર્મસભામેં, ધર્મરાજકી સેવ કરે ॥ ઘાતી અઘાતી કરમ ખપાકર, શુદ્ધાતમ શુભ ધ્યાન ધરે ॥ લોકાલોક પ્રકાશ કરત હે, નવ સાત નવ તત્વ ભાસે ॥ ઉત્પાદ વ્યય ધ્રુવ સત્તામેં, નવપદ નિશ્ચે ગુરુ ભાસે ॥ મનુગમ ઉદય જિનરાજ સભામેં, હાથ દોયમેં ચક્ર બડે ॥ અરિ૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री सुगुरुनी लावणी.

નમું નમું મેં ગુરુ નિર્ગ્રંથકું, વે જિન મુદ્રાધારી હે ॥ પુદગળ ઉપર પ્રેમ ન કરતા, મમકી મમતા મારી હે ॥ ન૦ ॥ ૧ ॥ ગરવગાળકર ગુપતિ ગોપવે, ગન નિર્ગ્રંથકો ન્યારી હે ॥ કનક કામિનીકે નહિ ભોગી, વે પુરાબ્રહ્મચારી હે ॥ ન૦ ॥ ૨ ॥ છકાયાકે જીવ અનાથી, ઉનકે વે હિતકારી હે ॥ કરમ કાટકર કેવળ પાવે, જ્ઞાન ગરધ ગુણ ભારી હે ॥ ન૦ ॥ ૩ ॥ શુદ્ધ શ્રદ્ધાસે ગુમનિ સેવા, નિજ આતમકું તારી હે ॥ જિનવરકું જિનદાસ વીનવે, ઉનકે ચરણુ બલિહારી હે ॥ ન૦ ॥ ૪ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री कुगुरुनी लावणी.

તજું તજુ મેં ઉન કુગુરુકું, કનક કામિની ધારી હે ॥ જ્ઞાન ધ્યાનકી બાત ન જાને, અષ્ટ કરમસે ભારી હે ॥ ત૦ ॥ ૧ ॥ કરી કપાળે ભભુત લપેટી, શિરપર જટા બધારી હે ॥ કાન ફાડકર મુદ્રા પહેરતા, ઉનકે ઘરમેં નારી હે ॥ ત૦ ॥ ૨ ॥ ભેગ સેવકર જીવ વિણાસે, વે મદ્ય માંસ આહારી હે ॥ કુડાપંથી જગતકું કરતા, મુખસે કહે આચારી હે ॥ ત૦ ॥ ૩ ॥ કહું ઓગુણ કુગુરુકા કબ લગ, સાધ ન

દેખા ઇંદ્રને, ઉનકું માલમ પડતાથા ॥ દેશી ફૂંકની ॥ દેખા તીર્થંકર
આસણ ચરકું ફિર હુઈ ઇંદર રાજાકું ॥ બોલાવે હરિણગમી દેવતા
કું, સો જાઓ ગરભ વિશાલા ઘરકુ ॥ અશુભ નિદ્રા કાઢી ગરભ, હ
રણ ચલે ઉનકે ઘરકુ ॥ તેજવત નહિ છુપાકર રહેતા, માલમ પડતા
હૈ સબકું ॥ ૨ ॥ ગરભ બદલ કર ચલે હરિણગમી, આય બેઠે ફિર
આસનકુ ॥ ચઉદ સુપન ફિર માતકું દેખે, જુદે જુદે કહેતે તુમકું ॥
પહેલે સુપને ગજવર દેખા, દુજા સિંહ કહેતા તુમકું ॥ ચોથે લ
ખમી માતા આઇ, પાંચમે પુષ્પકી માલાકું ॥ છઠ્ઠે ચંદ્રમા સાતમે
સુરજ, આઠમ દેખી ધજાકુ ॥ નવમે કળસ અમીય ભરેલા, પદમ
સરોવર કહે તુમકુ ॥ દેશી ફૂંકની ॥ અગીયારમે ખીરસાગર દેખા,
બારમે વિમાન ઝુમ કર દેખા સેખા ॥ તેરમે રતનકી ઢેર પરીક્ષા,
ચઉદમે અગ્નિશિખાકું દેખા ॥ સુપન દેખકર રાણી જાગી, કહેને લા
ની સ્વામીકુ ॥ તેજવંત નહિ છુપ કર રહેતા, માલમ પડતાહૈ સ
બકુ ॥ ૪ ॥ બડા સુંદર હુઆ હૈ સિદ્ધારથ, પુછે સુપનપાઠકકું ॥ ધ્યાન
ધ્યાનમેં બોલ્યા પાઠક, કેવળ [illegible] આયા ઉદરકુ ॥ તીન ભુવનકે
નાથ [illegible] કહેતા તુમકુ ॥ પુરણ માસ [illegible],
સિદ્ધારથ [illegible] ॥ [illegible], સેવ ગયે ફિ
ર [illegible] ॥ [illegible] ઉપન્યા ઇંદરકું ॥ દેશી
ફૂંકની ॥ [illegible] ગુરૂ મેરુ [illegible] ॥ ફિ
ર [illegible] સિદ્ધારથ [illegible] ॥ સાત હાથકી કા
યા [illegible] ॥ તેજવંત નહિ છુપાકર રહેતા,
[illegible] કાયા [illegible], જય
[illegible]. [illegible]
[illegible] મહાવીરને ॥
[illegible] ॥ વૈશાખ શુ
[illegible]
[illegible] ॥ દેશી ફૂંકની ॥ [illegible]
[illegible] ॥ છત્રીસ હ
[illegible] સિદ્ધારથ [illegible] ॥ કહે [illegible]
[illegible] ॥ તેજવંત ન
હિ છુપાકર રહેતા માલમ પડતા હૈ સબકુ ॥ ૬ ॥ ઇતિ ॥

બેડો, તો હી સમજ ન લીના હે ॥ ધરમરતન કછુ હાથ ન લીનો, પરભવમેં પછતાના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૧૬ ॥ સુખાનંદજી સુખકે દાતા, હીરાનંદ સુનડાના હે ॥ રામકૃષ્ણ ઉપદેશ સુનાયા, ભવ્ય જીવ સમજાના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૧૭ ॥ સંવત અઢાર વરસ અડસઠે, સાદડી શેહેર સુહાના હે ॥ ફાગુન શુદિ તેરસકે દિવસે, એ ઉપદેશ સુનાના હે ॥

अथ श्री पार्श्वनाथस्वामीनी लावणी.

પારસનાથ વિખ્યાત જગતમેં, જિનશાસનમેં જયકારી ॥ જસ ગુણ મહિમા અપરંપાર હે, ધ્યાન ધરે સુર નર નારી ॥ એ આંકણી ॥ નાથ નિરંજન ભવદુઃખ ભંજન, તત્વજ્ઞાનકે દરિયા હે ॥ જ્યોતિ સ્વરૂપી જગદાનંદન, જગ જસ કીરતિ વરિયા હે ॥ પા૦ ॥ ૧ ॥ નગર બનારસી વરને જગમેં, અશ્વસેન નૃપ અધિકારી ॥ વામા કુખે કુળ અજુવાળીયુ, પ્રગટયા પારસ પટધારી ॥ પા૦ ॥ ૨ ॥ નરક નિગોદ ભયા અજુવાળા, આસન કંપ્યા સુરપતિકા ॥ છપ્પન દિગ્કુમરી કરવા આઇ, જનમ મહોત્સવ જગપતિકા ॥ પા૦ ॥ ૩ ॥ ચોસઠ સુરપતિ પ્રભુમો પ્રભુને, મેરૂ ગિરિ લઇ ન્હવરાવે ॥ કરી મહોચ્છવ માતા પાસે, મૂકી સરગે સુર જાવે ॥ પા૦ ॥ ૪ ॥ અનુક્રમે જોવન પાયા જિનજી, વિષયારસમેં વરસાવે ॥ માત પિતા કરિ હરખે મહોચ્છવ, રાણી પ્રભાવતિ પરણાવે ॥ પા૦ ॥ ૫ ॥ અદભુત રૂપ અનુપમ જોડા, દંપતિ વિલસે સુખ સારા ॥ મેહેલ મનોહર મનકી મોજા, પ્રેમ પુરાતન ધરી પ્યારા ॥ પા૦ ॥ ૬ ॥ એક દિન ગોખે રમતાં રસભર, સારી પાસા સુખકારી ॥ લોક કુળાહળ કૌતુક કરતાં, જાતાં દેખ્યાં નર નારી ॥ પા૦ ॥ ૭ ॥ પાસકુમર તબ પૂછત પ્રેમે, કહાં ચલત હે જન સારે ॥ લોક કહે એક આએ તાપસ, કઠોરકે હે ખમનારે ॥ પા૦ ॥૮॥ ખલક ચલે દુનિયાં દરસનકું, લેઇ પૂજાકી પતરાળી ॥ મિષ્ટાન્નાદિક મોદક મેવા, ખાન પાનકું ઘૃત શાળી ॥ પા૦ ॥ ૯ ॥ સુનકે પાસકુમર પણ જોવા, આવે આશ્રમ કાન નમેં ॥ દીઠા જોગી તપ હી તપતા, તમક તેજસેં તાનમમેં ॥ પા૦ ॥ ॥૧૦॥ પંચ કુંડ પાવક પરજળતા, અવભ્રાંત બેઠા આસનસેં ॥ ઊર્ધ્વ મુખ કરી મહી જપમાળા, ધ્યાન ધરંતા નાસનસેં ॥પા૦॥૧૧॥ ભૂખે લુડંતી જહારો લેઇ, દગમુદિત કરી દુનિયાસેં ॥ લાલ સિંદૂર લપેટા ભાલે, અંગ વિભૂતિ ભુંસિયાસેં ॥ પા૦ ॥ ૧૨ ॥ નાગ જલંતા દે

ધ્યાનસેં ગોડ મચાવો, રંગ મચાવો અનુભવકો ॥ જિન ગુણ ગાવો ભાવના ભાવો, તાપ સમાવો ભવ દવકો ॥ પા૦ ॥ ૩૦ ॥ અધિક માગ ઓગણીસેં એક, માવણ માસે શુદિ શાણી ॥ રંગવિજય કહી રાજનગરમેં, કહી લાવણી લકકાણી ॥ પા૦ ॥ ૩૧ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री रावणने उपदेशनी लावणी.

કહે બિભીષણ સુણ ભાઇ રાવણ, અરજ કરૂંછુ હિતકારી ॥ તીન ખંડકો નાથ કહીજે, પાછી આપો પરનારી ॥ એ આંકણી ॥ રાજા જનકની પુત્રી કહીજે, મિથિલા નગરી અધિકારી ॥ ભામંડળકી એહેન કહીજે, વિદ્યાધરમેં શિરદારી કહે૦ ॥ ૧ ॥ રામચંદ્રજીએ ધનુષ્ય ચડાયા, સીતા કીધી ઘર નારી ॥ વિદ્યાધરકુ જોર દિખાયા, જગ જિતાકી છાડ સારી ॥ કહે૦ ॥ ૨ ॥ રામચંદ્રકા છોટા ભાઇ, કોટિશિલાને ઉંચાવી ॥ સીતાના તે દેવર કહિયે, લક્ષ્મણ નામ જે કહેવાવી ॥ કહે૦ ॥ ૩ ॥ તે ઘરની છે એહ સુંદરી, સતીયો માંહે શિરદારી ॥ ઓર પુરૂષકુ નહી આદરે, જો હોવે ઇંદર અવતારી ॥ કહે૦ ॥ ૪ ॥ સુપનામાં નહિ વછે સુંદર, કિમ ગણ શામેં નહિ તેરી ॥ તુ તો રાજા અજ્ઞનો કીડા, છોડ દેવો ઉનકી નારી ॥ કહે૦ ॥ ૫ ॥ એ તું ઇંદ્રનો સમ ન ફંદે, આંખ મીચકર અંધારી ॥ કામ વૃદ્ધિકોં કયોંકર સૂઝે, કોજ કણ હુવા તૈયારી ॥ કહે૦ ॥ ૬ ॥ રામચંદ્રે સુગ્રીવ નમાવે, વિદ્યાધરકો શિરદાર ॥ વિદ્યાધર કણ બહુ જગાયા, રામચંદ્ર હુવા તૈયારી ॥ કહે૦ ॥ ૭ ॥ કહ્યું માનિ બતા દે સીતા, લોકમેં સફ લે પેરી ॥ બજા સુભટ ગુણ હામ્યા જાગ, કરદે તે લંકા દેરી ॥ કહે૦ ॥ ૮ ॥ તોરા એન કાહ ન ચાલે, ધન જિનકી કીધી ચોરી ॥ ના પુત્રાકો ચડે પાખરી, બાજત [illegible] દેરે ધારી ॥ કહે૦ ॥ ૯ ॥ તુ આપે હુ કહેતા બોલાવે, તાન નકો જિનવર ॥ સીતા પાછી નહિ દેશે તો, રામચંદ્રજી નહી હારે ॥ કહે૦ ॥ ૧૦ ॥ એ નારી ના મન ન કરતાં, હેકે ભાગગી ધણી ન્યારી ॥ દુનયાંમે દુર્ગતિ દેહવે, નરભવ જનમાંતર હારી ॥ કહે૦ ॥ ૧૧ ॥ એહ મહિરને એહ માલિયા, મદન ભવીકે ગુણ નારી ॥ એક સીતાને કારણ ભાઇ, દોષ બતકા ખાવિકારી ॥ કહે૦ ॥ ૧૨ ॥ કહ્યું માના મેરી રે ભાઇ, તો કરવું બસ ન્યારી ॥ નહિ તો રીસીને આવે આગ, રામચંદ્ર શરણ ચાલી ॥ કહે૦ ॥ ૧૩ ॥ હીમ ની ગજ ઓદરો રાવણ, કિમી મિણ

તિ રાખું ત્હારી ॥ સીતાને પાછી નહિ મેલું, કરશું મ્હારી પર નારી ॥ કહે૦ ॥ ૧૪ ॥ બીભીષણ ઊઠીને ચાલ્યો, તીસ અક્ષોહિણી લઈ સારી ॥ ॥ રામચંદ્ર કહે આવો લંકેસર, આદર માન દિયો ભારી ॥ કહે૦॥૧૫॥ હીન શીખ નહી માની દુષ્ટે, નરક મેલ પહોંચ્યો જાઈ ॥ કહે જિનદાસ સમજ્યા ચેતન, સુગુરુ વચન ચિત્ત સુખદાઈ॥કહે૦॥૧૬॥

अथ श्री अजितनाथस्वामीनी लावणी.

શ્રી અજિતનાથ મહારાજ, ગરીબ નિવાજ, જરૂર જિનવર જી ॥ સેવક શિરનામે તને, ઉચ્ચારે અરજી ॥ કર માફી મ્હારા વાંક, રઝળિયો રાંક, અનંતા ભવમેં (૨) આવ્યો હું ત્હારે શરણ, બળી દુઃખ દવમેં ॥ ક્રોધાદિક ધુતારા ચાર, ખરેખર ખાર, લગ્યા મુજ કે ડે (૨) વળગ્યાં પાપી મ્હારો નાથ, છેક છેડે ॥ આ મુજરો મુજ ભગવાન, કરૂં ગુણગાન, ધ્યાનમાં ધરજી (૨) સેવક૦ ॥૧॥ મેં પૂર્ણ કરયાં છે પાપ, મુલ્યો આપ, કહું કરજોડી (૨) મુજ ભુંડામાં ભગવાન, ભૂલ નહી થોડી ॥ જીવહિંસા અપરપાર, કરી કિરતાર, હવે શું કરવું (૨) જૂઠું બહુ બોલી નાથ, સાચને શું હરવું ॥ તુજ ખોળામાં મુજ શીશ, જાણ જગદીશ, ગમે તે કરજી (૨) સે૦ ॥૨॥ મેં કરયાં બહુ કુકર્મ, ધરી નહી ધર્મ, પૂર્ણ હું પાપી (૨) અવળો ધર્મ ત્હારી આણ, મેં જ ઉત્થાપી ॥ મેં મૂરખ નિંદા ઘણી, મુનિવર તણી, કરી હરખાયો (૨) પરદારા દેખી લબાડ, હું તો લલચાયો ॥ કર કહે કેશવલાલ, આણીને વ્હાલ, દુઃખ તું હરજી (૨) સેવક૦॥૩॥

अथ श्री मिथ्यात्ववर्णन लावणी.

કંકરકું શંકર કરિ માને, એ કુમતિકી બાતાં હૈ, આક ધતુરા વેસ પાંતરું, પૂજત શિર રંગરાતા હૈ ॥ અંગદાન દેતા શિવમતિ મેં, નર નારીકા નાતા હૈ ॥કં૦ ॥ ૧ ॥ ચડી જીવકા ગળા કટાવે, લોક કહે એ માતા હૈ॥તાકું પૂજ મગન મનમોહન, સો નર નરકે જાતા હૈ ॥ કં૦॥ ૨ ॥ કુગુરુશું પરભવ દુઃખ પામે, નહિ તિલભર એક શાતા હૈ ॥ કુદેવકું ચેતન યુ સેવન, હિંસાધર્મ દુઃખદાતા હૈ ॥ કં૦ ॥૩ ॥ કુગુરુ ત્યાગ સુગુરુ નિજ સેવે, નિત્ય નિર્ગ્રંથ ગુણ ગાતા હૈ ॥ જિનવર ગુણ જિનદાસ બખાને, એ મુક્તિકા ખાતા હૈ ॥કં૦॥૪॥ ઇતિ॥

अथ श्री महातपस्वी धन्नाअणगारनी लावणी.

(સોળ સ્વપ્નની લાવણીની દેશીમાં)

શ્રી વીર જિનેશ્વર નમત સુરેશ્વર, ચોત્રિશ અતિશય કરી છાજે॥ સકળ કર્મ ક્ષય ભર્મ મિટાયા, વાણી પેંતિસ જયોં ઘન ગાજે ॥ પાખંડી બંડ અફંડ કરે નહિ, ભગે શિયાળ જયોં સિંહ દેખી॥ અ પરંપાર મહિમા જિનવરકા, હોવે ખુશી ભવિજન પેખી ॥ ગામ નગરપુર પાટણ ફિરતે; નગર રાજગૃહીકું આયા ॥ ધન ધન્ના મુનિ રાજ ઝાઝ સમ, સબ મુનિવરમેં સરસાયા ॥ ધ૦ ॥ ૧ ॥ બાગવાન દિલ હરખ આનકે, કહેતા શ્રેણિક રાજનકે ॥ પુણ્ય ઉદય પ્રભુ બા ગમેં આયે, સંત બહુત મુનિ હે ઉનકે ॥ બિદાદેકે ચલે રાજ અસ વારી, વંદન કર બેઠે સામે ॥ પ્રભુજી દે ઉપદેશ સભામેં, પૂછે શ્રે ણિક શિર નામે ॥ કહો મુજ દીનદયાળ કૃપા કર, તુમ સબ જાણક જગરાયા ॥ ધ૦ ॥૨॥ ચઉદ સહસ મુનિ સંગ આપકે, સિવપુર આશ કરે સારા ॥ નિજમેં તજ હે કોન ઇનોમેં, કરણીમેં દુક્કરકારા ॥ પ્રભુજી કહે સબ મોતીમાળ સમ, સંયમ કરણી હુંશિઆરા ॥ દુક્કર દુક્કરકાર સકળમેં, ધન્ના મુનિવર અધિકારા ॥ નામ ઠામ કરણીકા પરસન, પૂછે શ્રેણિક ઊમાયા ॥ ધ૦ ॥ ૩ ॥ કાકંદી નગરીકે અંદર, ગાથાપતિણી ભદ્રા નામે ॥ ધન્ના સુત ગુણવંત વિચક્ષણ, બહોતેર કળા જોબન પામે ॥ બત્તિસ લડકી ભૂપતિયોંકી, બહુત ધૂમસે પર ણાઇ ॥ બત્તિસ બત્તિસ જિનસાં દાયજે, સબ એકસો બાણુ આ ઇ ॥ પડે નાટક ધમકાર મહેલમેં, ભોગ ભોગવે મન ચાયા ॥ ધ૦ ॥ ૪ ॥ એક દિન ત્રિશલાનંદ દિવાકર, કાકંદી નગરી આયા ॥ જિત શત્રુ નૃપ પ્રજા લોક સબ, શ્રી જિન દરિસણકુ ધાયા ॥ ધન્ના શેઠ પણ આયા ઉલટ ધર, વંદન કર બેઠે આઇ ॥ ફરમાયા ઉપદેશ ધ રમકા, ધિગ ધિગ ધિગ હે જગતાઇ ॥ રાચ રહ્યા જગ જીવ અજ્ઞા ની, માને મેરી સંપત માયા ॥ ધ૦ ॥ ૫ ॥ તન ધન જોબન સર્વ અ થિર હે, પુદ્ગળ શોભા હે સારી ॥ માત પિતા ઓર કુટુંબ કબી લા, મતલબકી જગમેં યારી ॥ ત્રાણ શરણ નહિ મરણ રોગમેં, ઇ સ્મે કુછ નહિ હે શકા ॥ કાચકી શીશી ફુટે પલકમેં, મત મગરૂર કરે અગકા ॥ ધરમ ધ્યાન દોઈ હે તુજ સંગી, જગ સબ સુપનેકી માયા ॥ ધ૦ ॥ ૬ ॥ કામ ક્રોધ મદ રાગ દ્વેષ છળ, સકળ કરમકે બં ધન હે ॥ ચેતનકું બેહાલ કરે હે, ચાર ગતિ દુઃખ ફંદન હે ॥ જ

ખસેં, લોહી માંસ સબ સૂકાણો ॥ કાચા તુંબાસો શીશ મુનિકો, નેત્ર પ્રાંત.તારા જાણો ॥ ઊંડા કડેવા સો પેટ જયું દીખે, રસના પાન જો સૂકાયા ॥ ધ૦ ॥ ૧૪ ॥ અંબ પેશી જયું નાસિકા ઋપિકી, કાચરી છાલ જયું કાન કયા ॥ ઢંકપંખી જયું જંધા દરસે, સૂકા સર પ જયોં બહન ભયા ॥ કાક પાવ જયું પાવકી પિંડી, આંગળી સૂ કી જયોં મુગફળી ॥ ન્યારા ન્યારા હાડ દીસે સબ, અલગ અલગ સોળે પસળી ॥ સકળ ખુલાસા હે શાસ્તરમેં, શ્રીમુખ સાહેબ ફર માયા ॥ ધ૦ ॥ ૧૫ ॥ કોયલાતિક ઓર એરંડ લકડકો, ચલતો ગાડો બજે જૈસેં ॥ ઉઠતાં બેસતાં હાલતાં ચલતાં, મુનિકે હાડ બજે તૈસેં ॥ તપ તેજસેં પુષ્ટ ભયા મુનિ, નિર્બળ બહુત ભયે તનમેં ॥ હિરતે ફિરતે શબ્દ બોલતે, સુબુતે ખેદ પાવે મનમેં ॥ આયુષ્ય બળસેં કા મ કરે સબ, ભાવ સંયમ નિશ્ચળ હાયા ॥ ધ૦ ॥ ૧૬ ॥ શ્રેણિક સુ ણી હવાલ મુનિકા, પ્રભુકું વંદે શિર નામી ॥ ધન્ના મુનિકે પાસ જાયકેં, કહે તુમ ધન અંતરજામી ॥ સફળ કિયો તુમ મનુષ્ય જન મકોં, કરણીમેં કુછ નહિ ખામી ॥ છતા ભોગ છટકાય દિયા સબ, દુક્કર તપ કીરિયા કામી ॥ તુમ હો ગરિબ નિવાજ દયાનિધિ, ચ રણ શરણ મુજ મન ભાયા ॥ ધ૦ ॥ ૧૭ ॥ મુનિકા કરી ગુણગ્રામ ભૂપતિ, પ્રભુ પ્રણમી ગયે નિજ ઠામે ॥ દિન કેતા રહિ વિહાર કિ યો પ્રભુ, વિચરે પુર પાટણ ગામે ॥ કોઇ દિન રાજગૃહી નગરીમેં, સમોસર્યા ફિર જિનરાયા ॥ ધર્મ જાગરણામેં મુનિ ચિંત્યો, શક્તિ નહિં કિંચિત કાયા ॥ દિન ઉગ્યા પ્રભુ આજ્ઞા લે કર, સાધુ સાધ્વી ખમાયા ॥ ધ૦ ॥ ૧૮ ॥ વિપુલગિરિ પર્વતપર ચડકે, પાદોપગમ અણ સણ કીના ॥ એક માસ સંથારો આરાધ. ઋષિ સરવારથ સિદ્ધ લીના ॥ અરથ પાઠ પઢે અગ ઇગ્યારા, નવ માહિના દીક્ષા પાળી ॥ આદિ અંત ચડને પરિણામે, અનોન કરમ દિયા પરજાળી ॥ સાત લવકા રહ્યા કર્મતિ આઉખા, એકાવતારી સો પદ પાયા ॥ ધ૦ ॥ ૧૯ ॥ કોડી તિન પંચ લાખકે ઊપર, સહુસ એકસઠ તિનસેં જાણો ॥ માસ નવકા શ્વાસ બતાયા, ગુરૂગમ કરખાકે માનો ॥ એકશો શિત્તર કોડીકે ઊપર, લાખ સત્તાણુ પણ કહાયે ॥ સહસ અઠ્ઠાણુ નવસે છન્નુ, ત્રીજો ભાગ અધિક લહીયે ॥ એક એક દમ પર ઇતની પ ળકો, સર્વાર્થસિદ્ધમેં સુખ પાયા ॥ ધ૦ ॥ ૨૦ ॥ સંવત ઓગણીશે આડત્રીસ સાલે, ચૈત્ર શુકલ ઇગ્યારસ આઇ ॥ વાર ચંદ દિન પેંઠ

આંબેરી, કાઇ દેશ દક્ષિણ માંહ ॥ મહારાજ અપરતાસ્રપિઢ પ્રસા
દ. તિલોકરૂષિ લાવણી ગાઇ ॥ ગુણીજનની તારીફ કરી યહ, અ
શુભ કર્મકે ક્ષય તાંઇ ॥ ઐસી સમજ સબ ગાનાં ગુણી ગુણ કામ
સિદ્ધિ સુખ સવાયા ॥ ધ૦ ॥ ૨૧ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી કર્મપચ્ચીશીની લાવણી.

(સુગુરુ બડા હે ઉપગારી રે. એ દેશી)

કરમકુ મત બાંધે ભાઇ રે ॥ ક૦ ॥ કરમ રેખ ના ટળે કરે કો
ઇ, લાખો ચતુરાઇ ॥ એ ટેક ॥ શ્રી આદીશ્વર અંતરાયશું, વરષે આ
હાર પાયા ॥ વર્દ્ધમાન પ્રભુ કર્મજોગશું, બ્રાહ્મણી કુખ આયા ॥ બા
ત યા ઇંદર જબ જાની રે ॥ બા૦ ॥ હરણ કરાઇ મેલ્યા ક્ષત્રિકુળમેં,
ત્રિશલાદે રાણી ॥ ભયો એ અચરિજ જગમાંહે રે ॥ ભ૦ ॥ ક૦ ॥ ૧ ॥
બારા બરસ ૭ માસ સંયમમેં, કરિ દુક્કર કરણી ॥ નર સુરતિરય
ચ દિયા પરીસા. વેદના હૃદ વરણી ॥ ઉપસર્ગ ગોશાળક દિયા રે
॥ ઉ૦ ॥ લોહીઠાણ ૭ માસ પ્રભુકે, કેવળ માંય રીયા ॥ ખુલાસા
સૂત્રકે માંહ રે ॥ ખુ૦ ॥ ક૦ ॥ ૨ ॥ કપટ પ્રભાવે મલ્લિ જિનેશ્વર, વે
દ ધરયો નારી ॥ સગર ચક્રીકે સાઠ સહસ સુત, જાગા લાવણ ધા
રી ॥ કાંઠા દેવોને તોડ નાંખ્યો રે ॥ કા૦ ॥ સબ હી મરણ પાયા ઇક
સાથે, બાકી નહી રાખ્યો ॥ નૃપ સુણી ચિંતા અતિ આઇ રે ॥ નૃ૦
॥ ક૦ ॥ ૩ ॥ સનતકુમાર ચક્રીકે તનમેં, રગતપીત્ત છાઇ ॥ સંયમ
લે કિયો માસ માસ તપ, સાતસેં વર્ષ તાંઇ ॥ આઠમો ચક્રી માન
લાયો રે ॥ આ૦ ॥ સાતમા ખંડ સાધિવા ચડિયો, કરમ ઉદય આ
યો ॥ મરયો સો સાગરમેં જાઇ રે ॥ મ૦ ॥ ક૦ ॥ ૪ ॥ રામ લક્ષ્મણ
સીતા સતિ સંગે, વિપત સહી વનમેં ॥ સંબુક સૂર્યહંસ ખડ્ગ સા
ધ્યા, મારવા ગયા છિનમેં ॥ બાપ ચડ આયા હરિ સામે રે ॥ બા૦ ॥
ખર દૂષણ ત્રિશિર રણ લડતાં, તિનુ મરણ પામ ॥ કુમત મતિ ઐ
સા બસ નાડ રે ॥ ૦ ॥ ક૦ ॥ ૫ ॥ સાહસગ્રા તારાશુ મૂરછયો.
ત્રિયા નાન સીતા ॥ લંકપતિ મહાબંડ કમને, સીતા હરણ કીનાં ॥
રામજી લંકા ચડ આયા રે ॥ રા૦ ॥ લક્ષ્મણ વીર મહા બળવંતા,
દસ મસ્તક ધાયા ॥ ભભીષણ રાજગાદિ પાઇ રે ॥ ભિ૦ ॥ ક૦ ॥ ૬ ॥
શ્રીમુનિસુવ્રત શિષ્ય અચ્યા બિન, ખંધકાદિક જાણી ॥ પાંચસેં ઋ
ષિ ગયા દંડક દેશ, પોલાણ માણી ॥ જખંધકજીને આયો ક્રોધ ભા

અસેં, લોહી માંસ સબ સુકાણો ॥ કાચા તુંબાસો શીશ મુનિકો, નેત્ર પ્રાંત,તારા જાણો ॥ ઊંડા કડેવા સો પેટ જયું દીખે, રસના પાન જો સુકાયા ॥ ધ૦ ॥ ૧૪ ॥ અંબ પેશી જ્યું નાસિકા ઋષિકી, કાચરી છાલ જ્યું કાન કથા ॥ ઢંકપંખી જ્યું જંઘા દરસે, સુકા સર્પ જયોં બદન ભયા ॥ કાક પાત્ર જ્યું પાવકી પિંડી, આંગળી સૂકી જયોં મુગફળી ॥ ન્યારા ન્યારા હાડ દીસે સબ, અલગ અલગ સોળે પસળી ॥ સકળ ખુલાસા હે શાસ્તરમેં, શ્રીમુખ સાહેબ ફેર માયા ॥ ધ૦ ॥ ૧૫ ॥ કોયલાતિક ઓર એરંડ લકડકો, ચલતો ગાડો બજે જૈસેં ॥ ઉઠતાં બેસતાં હાલતાં ચલતાં, મુનિકે હાડ બજે તૈસેં ॥ તપ તેજસેં પુષ્ટ ભયા મુનિ, નિર્બળ બહુત ભયે તનમેં ॥ હિલતે ફિરતે શબ્દ બોલતે, સુણતે ખેદ પાવે મનમેં ॥ આયુષ્ય બળસેં કામ કરે સબ, ભાવ સંયમ નિશ્ચળ હાયા ॥ ધ૦ ॥ ૧૬ ॥ શ્રેણિકસુણી હવાલ મુનિકા, પ્રભુકું વંદે શિર નામી ॥ ધન્ના મુનિકે પાસ જાયકેં, કહે તુમ ધન અંતરજામી ॥ સફલ કિયો તુમ મનુષ્ય જનમકોં, કરણીમેં કુછ નહિ ખામી ॥ છતા ભોગ છટકાય દિયા સબ, દુક્કર તપ કીરિયા કામી ॥ તુમ હો ગરિબ નિવાજ દયાનિધિ, ચરણ શરણ મુજ મન ભાયા ॥ ધ૦ ॥ ૧૭ ॥ મુનિકા કરી ગુણગ્રામ ભૂપતિ, પ્રભુ પ્રણમી ગયે નિજ ઠામે ॥ દિન કેતા રહિ વિહાર કિયો પ્રભુ, વિચરે પુર પાટણ ગ્રામે ॥ કોઇ દિન રાજગૃહા નગરીમેં, સમોસર્યા ફિર જિનરાયા ॥ ધર્મ જાગરણામેં મુનિ ચિંતયો, શક્તિ નહિં કિંચિત કાયા ॥ દિન ઉગ્યા પ્રભુ આજ્ઞા લે કર, સાધુ સાધ્વી ખમાયા ॥ ધ૦ ॥ ૧૮ ॥ વિપુલગિરિ પર્વતપર ચઢકે, પાદોપગમ અણસણ કીના ॥ એક માસ સંથારો આરાધ. ઋષિ સરવારથ સિદ્ધ લીના ॥ અરથ પાઠ પઢે અગ ઇગ્યારા, નવ માહિના દીક્ષા પાળી ॥ આદિ અંત ચડતે પરિણામે, અતોન કરગ [illegible] પરજાગી ॥ સાત લવકા રહ્યા કમતિ આઉખા, એકાવનારી સો પદ પાયા ॥ ધ૦ ॥ ૧૯ ॥ કોડી તિન પંચ લાખકે ઊપર, સહસ્ત્ર એકસઠ તિનસેં જાણો॥ માસ નવકા ધીાસ બતાવા, મુહૂર્ત કરર્માકે માનો ॥ એકરોં શિત્તર કોડીકે ઊપર, લાખ સત્તાણુ પણ કહાયે ॥ સહસ્ત્ર અઠ્ઠાણુ નવસેં છન્નુ, ત્રીજે ભાગ અધિક લહીયે ॥ એક એક દમ પર ઇતની પલકો. સર્વાર્થસિદ્ધમેં મુખ પાયા ॥ ધ૦ ॥ ૨૦ ॥ સવત ઓગણીશે આડતીસ સાલે, ચૈત્ર શુકલ ઇગ્યારસ આઇ ॥ વાર ચંદ દિન પેંઠ

આંબિલી, કાઇ દેશ દક્ષિણ માંઇ ॥ [illegible]
દે. તિલોકઋષિ લાવણી ગાઇ ॥ [illegible]
શુભ કર્મકે ક્ષય તાંઇ ॥ ઐસો [illegible] સુ
સિદ્ધિ સુખ સવાયા ॥ ૪૦ ॥ [illegible]

અથ શ્રી કર્મ[illegible]

(સુગુરુ બડા હે [illegible]
કરમકુ મન બાંધે [illegible] રે ॥ [illegible]
ઇ, લાખો ચનુરાઇ ॥ એ રે ॥ [illegible]
હાર પાયા ॥ વર્દ્ધમાન [illegible]
ત યા ઇંદર જબ જાની રે ॥ [illegible]
ત્રિશલારે રાણી ॥ ભયો [illegible]
બારા બરસ છ માસ [illegible]
ચ દિયા પરીસા, વેદના [illegible]
॥ ઉ૦ ॥ લોહીઠાણુ [illegible]
સનરકે માંઇ રે ॥ [illegible]
દ ધરયો નારી ॥ [illegible]
ગે ॥ કાંકા દેવીને તોડ નાં [illegible]
સાધે. બાકી નહી [illegible]
॥ ક૦ ॥ ૩ ॥ સનત્કુમાર [illegible]
સે કિયો માસ [illegible]
લાયો રે ॥ આ૦ ॥ [illegible]
યો ॥ મરયો સો [illegible]
સાતા સતિ સ[illegible]
[illegible]વા, મારયો [illegible]
ખર દુષણ ત્રિ[illegible]
સી બસુ માંઇ રે ॥
વિધા મોન [illegible]
રામજી લં[illegible]
દસ મસ્તક
ઓંમુ[illegible]
વિ ગયા

યું જાણો ॥ બડાઇ કરી
ક કર્મ ભોગવ્યું, આનમા
આ૦ ॥ ક૦ ॥ ૧૬ ॥ મહા
ક્ષત્રી રાજકુમાર જમા
ત્રા રાખ્યો રે ॥ ક૦ ॥ મી
ખાંપ્યો ॥ સમજાયો સમ
વસુદેવ સરખે જે પિતા ઓ
[illegible]ખ્ય ગજસુનિવરકે, હરિ હ
[illegible]ઇ રે ॥ દે૦ ॥ સિરપર બાંધી
[illegible]ત્યા બિન છૂટે કબુ નાંઇ રે ॥
[illegible]ગેરિ રાણી, સાયર નીર સાઇ ॥
[illegible]ક બહુ પાઇ ॥ કર્મ બસ ચા
[illegible]ર આય ધન હરિયો, બન બન
[illegible] રે ॥ બ૦ ॥ ક૦ ॥ ૧૯ ॥ જાતિ
[illegible]ઇ ॥ પુત્રપણે રહ્યા સાહુકાર
. ફિર સેણિકકી બેટી ॥ ૫૦ ॥ સુ
ચાપર બાંધી સેહી ॥ વેદના પાઇ
॥ મયણરેહા વરા મોહ્યા મણિરથ,
આયો મુજ પાપી, જુગબાહુ મા
[illegible]ર આણ્યા રે ॥ આ૦ ॥ સર્પ ડંસ્યોમ
[illegible] ॥ મયણરેહા વનમેં પુત્ર જાઇ રે ॥
[illegible]ણિકે, પિંજરામે દીયો ॥
[illegible], કોણિક લેણે હાર હાથા
[illegible]નર, મરિયા રણમાંહ ॥ સા
॥ ક૦ ॥ ૨૨ ॥ મૃગાપુત્ર રાકડ
॥ દુ:ખ અનતાં પાવાં કર્મસુ,
નાહે બ્હારાં રે ॥ દે૦ ॥ જિન ચક્રી
. પારાં ॥ છોડાતો કીસી ગિણત માં
[illegible]જ્ઞાન ચઉદે પુરવધર, ઉસો [illegible]
[illegible]તા, કહ્યા સુત્રમાંહિ ॥ [illegible]
સમજ કર પુન્યેકર્મ[illegible]
[illegible] રે ॥ આ૦ ॥ [illegible] ॥ એ

રી રે ॥ ખં૦ ॥ ઢંઢકી દેશકે બાલ્યો અસુર ભવ, વિરાધિક પદ ધારી ॥ બારમો ચક્રી નરક જાઇ રે ॥ બા૦ ॥ ક૦ ॥ ૭ ॥ પાંડવ પાંચ મહા બળવંતા, હારી દ્રૌપદી નારી ॥ બારે બરસ લગ વન વન ભટકયા, વિપતાં સહિ ભારી ॥ કિચકકો કીયો કર નાંખ્યો રે ॥ કિ૦ ॥ કૌરવસું કિયો જુદ્ધ જોરાવર, આપણો રાજ રાખ્યો ॥ દ્રૌપદી લે ગયો સુર આઇ રે ॥ દ્રૌ૦ ॥ ક૦ ॥ ૭ ॥ પાંડવ કૃષ્ણ ગયા ખંડ ધાતકી, પદ્મોત્તર આયો સામે ॥ કર્મ જોગ પાંડવ મહાબળિયા, રણમેં હાર પામે ॥ નૃસિંહ રૂપ ધારયો ગિરિધારી રે ॥ નૃ૦ ॥ દ્રૌપદી લાયે ગંગા ઉતરિયા, રૂઠયા હે મુરારી ॥ દેસોટો દિયો પાંડવ તાંઇ રે ॥ દે૦ ॥ ક૦ ॥ ૯ ॥ કેદકેમાંહી જાય કૃષ્ણજી, વધ્યા ગોકુળ ગામે ॥ કંસ પછાડ સોરિપુર છોડી, રહ્યા દ્વારીકા ઠામે ॥ જરાસંઘમારયા હે મહાબંકા રે ॥ જ૦ ॥ તિનખંડમેં આણ મનાઇ, દિયા જીત ડંકા ॥ દ્વિપાયન રીસ ભરાઇ રે ॥ દ્વિ૦ ॥ ક૦ ॥ ૧૦ ॥ દ્વારિકા નગરીમેં દાહજ દીનો, માત પિતા તાંઇ ॥ રથમેં બેઠાય ચલ્યા હરિ હલધર, દ્વાર પડયો આઇ ॥ ગયા ચલ કસુબી વન દોઇ રે ॥ ગ૦ ॥ મૃગ ભરોંસે જરા કુમરકે, બાણ મારયો જોઇ ॥ પાણી બિન હરિ મૃત્યુ પાઇ રે ॥ પા૦ ॥ ક૦ ॥ ૧૧ ॥ નળ રાજા દમયંતી રાણી પાયો દુઃખ ભારી ॥ હરિચંદ રાય તારાદે નાચ ઘર, માથે ભરયો વારી ॥ કુકડો ચંદરાજા કિયો રે ॥ કુ૦ ॥ રાય ચંદ ફિર વીરમતીકો રણમેં પ્રાણ લિયો ॥ કરણી ફળ છૂટે નહિ કાંઇ રે ॥ ક૦ ॥ ક૦ ॥ ૧૨ ॥ નાગસિરિ ધર્મરુચિ મુનિકું, કડવો તુંબો દીયો ॥ હુઇ દૂજેતી નરક સિધાઇ, અનંત દુઃખ લિયો ॥ ભઇ સુકુમાળિકા સા નારી રે ॥ ભ૦ ॥ પંચ ભરતારી હુઇ કર્મસ, લિયો અપજસ ભારી ॥ સમજો એ મતલબ મન માંઇ રે ॥ સ૦ ॥ ક૦ ॥ ૧૩ ॥ કાચરાકી ખાલ ઉતારી પૂરવ ભવ, હર્ષ ધરયો મનમેં ॥ તેર કાડ ભવ પીછે ખંધકજીકી, ખાલ ઉતારી બનમેં ॥ કુંડરિક સહસ વર્ષ સંયમ પાળી રે ॥ કું૦ ॥ કીયો તીન દિવસમેં મર કર, નરક ગયો ચાલી ॥ કર્મકો ખ્યાલ અજબ ભાઇ રે ॥ ક૦ ॥ ક૦ ॥ ૧૪ ॥ મહાપાતકી રાય પ્રદેશી, સબ્યા નરક ખાતા ॥ કેશીમુનિ ઉપદેશ સુણીને, શ્રાવક વ્રત રાતા ॥ તપસ્યા બેલે બેલે કિધી રે ॥ત૦ ॥ દિન ગુણચાળીસ માંહી સુકૃત કર, સુરગતિ જિણ લીવી ॥ વિચિત્ર ગતિ કર્માકી ગાઇ રે ॥ વિ૦ ॥ ક૦ ॥ ૧૫ ॥ વીર પ્રભુકો કુશિષ્ય કહિયે, ગોશાળક જાણો ॥ અણાંગં

નિમિત્ત છ બોલ પ્રરૂપ્યા, જિન જાણે સો શું જાણે ॥ બડાઇ
મુખસેં ભારી રે ॥ અo ॥ મરણ સમે જિણ કર્મ બેગશું, આવ
ધિકારી ॥ બારમે સર્ગે ઉપજ્યો જાઇ રે ॥ આo ॥ કo ॥ ૧૬ ॥ મ
વૈરાગ્ય પારણામેં સંયમ, લીધો ઉલસાઇ ॥ ક્ષત્રી રાજકુમાર જમ
ધી. ચારણકો જમાઇ ॥ કરમ વશ કુશરથ રાખ્યો રે ॥ કo ॥
જિન વચન ઉત્થાપન કરકે, ખોટો મત થાંપ્યો ॥ સમજાયો સમ
જ્યો કછુ નાંઇ રે ॥ સo ॥ કo ॥ ૧૭ ॥ વસુદેવ સરખે જે પિતા જે
વ. દેવકી જેસી માતા ॥ નેમિ પ્રભુ શિષ્ય ગજમુનિવરકે, હરિ
ભ્રાતા ॥ દેખ સુસરાકું રીશ આઇ રે ॥ દેo ॥ સિરપર બાંધી
પાળ માટીકી, અંગારા દિયા ઠાઈ ॥ ઉકલ્યા બિન છુટે કછુ નાંઇ રે ॥
ઉo ॥ કo ॥ ૧૮ ॥ ચંદનરાય મલયાગિરિ રાણી, સાયર નીર ભાઇ ॥
ચોર જવ. છાને નિકલ્યા ઘરસેં, વીતક બહુ પાઇ ॥ કર્મ બસ
રહી બિછડીયા રે ॥ કo ॥ રાતે ચોર આય ધન હરિયો, બન બન
... ॥ બણજારો લેય ગયો માઇ રે ॥ બo ॥ કo ॥ ૧૯ ॥ જાતિ
... નહુતારકે ઘર, જન્મ લિયો જાય ॥ પુત્રપણે રહ્યા શાહુકાર
... કન્યા વ્યાહી ॥ પરણ્યા ફિર શ્રેણિકકી બેટી ॥ પo ॥ ગુ
... નેગારેજ ... શિર, ચામર બાંધી સેહી ॥ વેદના પાઇ
... કે ॥ ચo ॥ કo ॥ ૨૦ ॥ મયણરેહા વશ મોહ્યો મણિરથ,
... ચંદ્ર ॥ રંગ છતી આયો ગુણ પાપી, જુગબાહુ મા
... આઇ નિશ નિકળ્યો કર આણ્યો રે ॥ આo ॥ સર્પ ડંશ્યો મ
... વનમાંહી. નરક ગતિ ઠાણી ॥ મયણરેહા વનમેં પુત્ર જાઇ રે ॥
... કo ॥ વે ॥ ભગવતભગત શ્રેણિકને રંજીકે, પિંજરામેં દીયો ॥
... મારિયા. નરકવાસ લીયો. કોણિક લેવે હાર હાથી
... ॥ કo ॥ એક કોણિકને અગ્ની ... મારિયા રણમાંઇ ॥ સા
... લિયા રથ નાંઇ રે ॥ ... ॥ કo ॥ ૨૧ ॥ ... પુત્ર શકર
... ચાર જાન્યો ॥ કૂબ અનતા પાયાં કર્મસુ
... નાખ્યો ॥ કેક ના ગયા માંહે ... રે ॥ કo ॥ જિન ચક્રી
... ઉલાદક, કોણિક નાહ ધારી ॥ ઘોડાનો હાંસી ગિણત મા
... ॥ કo ॥ ૨૩ ॥ ચાર જ્ઞાન ચઉદ પૂરવધર, છેલ્લે ચારિત્ર
... કર સો ગયા નરક અનંતા. કહ્યા સૂત્રમાંહિ ॥ ઇંદ છત્ર
ચાતર ... ॥ ૯૦ ॥ એના સમજ કર પ્રભુએ કર્મનું, શકાક
... ॥ ધ્યાન એ જિનવર ફરમાઇ રે ॥ આo ॥ કo ॥ ૨૬ ॥ એ

ગણીસે અડત્રીસ વૈશાખ શુદિ છઠ, કચ્છિ દેશ જાણી ॥ સેખાકાળ રહ્યા મિરિગામમે, ભવિજન હિત આણી ॥ કર્મ ફળ દ્રષ્ટાંત બતાયા રે ॥ ક૦ ॥ તિલોકઋષિ કહે તોડ્યાં કર્મ સબ, સો શિવસુખ પાયા ॥ ધર્મ હે સદા હિ સુખદાઇ રે ॥ ધ૦ ॥ ક૦ ॥ ૨૫ ॥ ઇતિ૦ ॥

अथ श्री सिद्धशिलानुं स्तवन.

શ્રી ગૌતમ પૃચ્છા કરે, વિનય કરી શીશ નમાય ॥ પ્રભુ જી ॥ અવિચળ સ્થાનક મેં સુણ્યુ, કૃપા કરી મોય બતાય ॥ પ્રભુ જી ॥ શિવપુર નગર સોહામણુ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ આઠ કરમ અળગાં કરી, સાર્યાં આતમ કામ હો ॥ પ્ર૦ ॥ છુટ્યા સંસારના દુઃખ થકી, તેને રહેવાનું કિહાં ઠામ હો ॥ પ્ર૦ ॥ શિ૦ ॥ ૨ ॥ વીર કહે ઉર્ધ્વ લોકમાં, સિદ્ધશિલાતણું ઠામ હો ॥ ગૌ૦ ॥ સ્વર્ગ છવ્વીશની ઉપરે, તેહનાં બારે નામ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૩ ॥ લાખ પિસ્તાળીશ જોજના, લાંબી પહોળી જાણ હો ॥ ગૌ૦ ॥ આઠ જોજન જાડી વિચે, છેડે મંખ પંખ જ્યું જાણ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૪ ॥ ઉજ્વળ હાર મોતીતણો, ગો દુગ્ધ શંખ વખાણ હો ॥ ગૌ૦ ॥ તે થકી ઊજળી અતિ ઘણી, ઉલટ છત્ર સંઠાણ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૫ ॥ અર્જુન સ્વર્ણ સમ દીપતી, ગઠારી મઠારી જાણ હો ॥ ગૌ૦ ॥ ફટક રતન થકી નિર્મળી, સૂવાળી અત્યંત વખાણ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૬ ॥ સિદ્ધશિલા ઉલંઘી ગયા, અદ્ધર રહ્યા સિદ્ધરાજ હો ॥ ગૌ૦ ॥ અલોકશું જાઇ અડ્યા, સાર્યાં આતમ કાજ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૭ ॥ જન્મ નહી મરણ નહી, નહી જરા નહી રોગ હો ॥ ગૌ૦ ॥ વૈરી નહી મિત્ર નહી, નહી સંજોગ વિજોગ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૮ ॥ ભૂખ નહી તરષા નહી, નહી હર્ષ નહી શોગ હો ॥ ગૌ૦ ॥ કર્મ નહીં કાયા નહી, નહી વિષયારસ ભોગ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૯ ॥ શબ્દ રૂપ રસ ગંધ નહી, નહી, ફરસ નહી વેદ હો ॥ ગૌ૦ ॥ બોલે નહી ચાલે નહી, મૌનપણુ નહીં ખેદ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૧૦ ॥ ગામ નગર તિહાં કોઇ નહી, નહીં વસ્તી ન ઉજાડ હો ॥ ગૌ૦ ॥ કાળ સુકાળ વર્તે નહી, રાત દિવસ તિથિ વાર હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૧૧ ॥ રાજા નહી પરજા નહી, નહી ઠાકુર નહી દાસ હો ॥ ગૌ૦ ॥ મુક્તિમાં ગુરુ ચેલા નહી, નહીં લઘુ વડાઇ તાસ હો ॥ ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૧૨ ॥ અનંતા સુખમાં ઝીલી રહ્યા, અરૂપી જ્યોત પ્રકાશ હો ॥

ગૌ૦ ॥ સહુ કોઇને સુખ સારીખાં, સઘળાને અવિચળ વાસ [illegible] ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૧૩ ॥ અનંતા સિદ્ધ મુગતે ગયા, વળી અનંત [illegible] હો ॥ ગૌ૦ ॥ અવર જગ્યા રૂપે નહીં, જ્યોતમાં જ્યોત સમ [illegible] ॥ ગૌ૦ ॥ શિ૦ ॥ ૧૪ ॥ કેવળજ્ઞાન સહિત છે, કેવળદર્શન ખા [illegible] ॥ ગૌ૦ ॥ ક્ષાયક સમકિત દીપતું, કદીય ન હોવે ઉદાસ હો ॥ [illegible] ॥ શિ૦ ॥ ૧૫ ॥ સિદ્ધ સ્વરૂપ જે ઓળખે, આણી મન વૈરાગ [illegible] ॥ ગૌ૦ ॥ શિવસુંદરી વેગે વરે, નય કહે સુખ અથાગ હો ॥ ગૈ [illegible] શિ૦ ॥ ૧૬ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री संभवनाथनुं स्तवन.

સાહિબ સાંભળો રે, સંભવ અરજ હમારી ॥ ભવોભવ હું [illegible] મો રે [illegible] ન સહી સેવા તુમારી ॥ નરક નિગોદમાં રે, તિહાં હું બહુ [illegible] ભમ્યો [illegible] તુમ વિના દુઃખ સહ્યાં રે, અહો નિશ ક્રોધે ધમધમ્યો [illegible] ઇંદ્રિય વશ પડ્યા રે. પાળ્યાં વ્રત નવિ સુધાં ॥ ત્રસ [illegible] ડુંભીયા પાવર હુંચે ॥ મન ચિત નવિ ધર્યાં રે, [illegible] બાળ્યું સાચું ન બોલ્યું ॥ પાપનાં બોડકાં રે, તિહાં મેં હૃડકું ખોલ્યું ॥ [illegible] કીધી રે, ચઉવિહ અદત્ત ન ટાળ્યું ॥ શ્રી જિન [illegible] ॥ મધુકરતણી પરે રે, શુદ્ધ ન [illegible] જાળવ્યે રે, નિરમળ [illegible] ॥ સા૦ [illegible] સામા મોહવશ [illegible] ॥ પરસ્ત્રી દેખીને [illegible] નહીં રે, તેમ નવિ આતમ તાર્યો ॥ [illegible] ॥ તો પણ [illegible] અભિલાખે રે, [illegible] તુમ [illegible]

अथ श्री शीतल जिन स्तवन.

वारि प्रभु दशमा शीतळनाथ, सुणो एक वीनती रे लोल ॥ के वारि प्रभु माहरे तुमशुं प्रीत के, अवरशुं आखडी रे लोल ॥ १ ॥ के वारि प्रभु भद्दिलपुर अवतार के, दढरथ राजियो रे लोल ॥ के वारि प्रभु नंदा मात मल्हार के, कुळमां गाजीयो रे लोल ॥ २ ॥ के वारि प्रभु श्रीवच्छ लंछन पाय के, प्रभुजीने दीपतुं रे लोल ॥ के वारि प्रभु चंद कहे करजोड के, अविहड रंगशुं रे लोल ॥ ३ ॥ इति ॥

अथ श्री अनंतजिन स्तवन.

धार तरवारनी सोहली दोहली, चउदमा जिनतणी चरण सेवा ॥ धार पर नाचतां देख बाजीगरा, सेवना धार पर रहे न देवा ॥ धा० ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ एक कहे सेविये विविध किरिया करी, फळ अनेकांत लोचन न देखे ॥ फळ अनेकांत किरिया करी बापडा, रडवडे चारगति मांहे लेखे ॥ धा० ॥ २ ॥ गच्छना भेद बहु नयण निहाळतां, तत्त्वनी वात करतां न लाजे ॥ उदरभरणादि निज काज करतां थकां, मोह नडिया कळिकाळ राजे ॥ धा० ॥ ३ ॥ वचन निरपेक्ष व्यवहार जूठो कह्यो, वचन सापेक्ष व्यवहार साचो ॥ वचन निरपेक्ष व्यवहार संसार फळ, सांभळी आदरी कांई राचो ॥ धा० ॥ ४ ॥ देव गुरु धर्मनी शुद्धि कहो किम रहे, किम रहे शुद्ध श्रद्धा न आणो ॥ शुद्ध श्रद्धान विणु सर्व किरिया करी, छार पर लींपणुं तेह जाणो ॥ धा० ॥ ५ ॥ पाप नहि कोई उत्सूत्र भाषण जिस्यो, धर्म नही कोई जग सूत्र सरिखो ॥ सूत्र अनुसारे जे भविक किरिया करे, तेहनुं शुद्ध चारित्र परिखो ॥ धा० ॥ ६ ॥ एह उपदेशनो सार संक्षेपथी, जे नरा चित्तमां नित्य ध्यावे ॥ ते नरा दिव्य बहु काळसुख अनुभवी, नियत आनंदघन राज पावे ॥ धा० ॥ ७ ॥

अथ श्री धर्मजिन स्तवन.

(रसीयानी देशी.)

धर्म जिनेसर गाउं रंगशुं, भंग म पडशो हो प्रीत ॥ जिनेसर ॥ बीजो मन मंदिर आणुं नही, ए अम कुळवट रीत ॥ जिनेसर ॥ धर्म० ॥ १ ॥ धरम धरम करतो जग सहु फीरे, धरम न जाणे हो मर्म ॥ जि० ॥ धरम जिनेसर चरण ग्रह्या पछी,

કોઇ ન બાંધે હો કર્મ ॥ જિ૦ ॥ ધ૦ ॥ ૨ ॥ પ્રવચન અંજન જો સ
દગુરુ કરે, દેખે પરમ નિધાન ॥ જિ૦ ॥ હૃદય નયણ નિહાળે જગ
ધણી, મહિમા મેરુ સમાન ॥ જિ૦ ॥ ધ૦ ॥ ૩ ॥ દોડત દોડત દોડત
દોડીયો, જેતી મનની રે દોડ ॥ જિ૦ ॥ પ્રેમ પ્રતીત વિચારો ઢુક
ડી, ગુરુગમ લેજો રે જોડ ॥ જિ૦ ॥ ધ૦ ॥ ૪ ॥ એકપખી કેમ પ્રીતિ
વરે પડે, ઉભય મિલ્યાં હુએ સંધિ ॥ જિ૦ ॥ હું રાગી હું મોહે ફં
દિયો, તું નિરાગી નિરબંધ ॥ જિ૦ ॥ ધ૦ ॥ ૫ ॥ પરમ નિધાન પ્ર
ગટ મુખ આગળે, જગત ઉલંઘી હો જાય ॥ જિ૦ ॥ જ્યોતિ વિ
ના જુઓ જગદીશની, અંધોઅંધ પલાય ॥ જિ૦ ॥ ધ૦ ॥ ૬ ॥ નિ
ર્મળ ગુણમણિ રોહણ ભૂધરા, મુનિજન માનસ હંસ ॥ જિ૦ ॥ ધન
તે નગરી ધન વેળા ઘડી, માત પિતા કુળ વંશ ॥ જિ૦ ॥ ધ૦ ॥ ૭ ॥
મન મધુકર વર કરજોડી કહે, પદકજ નિકટ નિવાસ ॥ જિ૦ ॥ ઘન
નામી આનંદઘન સાંભળો, એ સેવક અરદાસ ॥ જિ૦ ॥ ધર્મ૦ ॥ ૮ ॥

અથ શ્રી કુંથુજિન સ્તવન.

(રાગ ગુર્જરી. અંબર દેહો મુરારી હમારો. એ દેશી.)

કુંથુજિન મનડું કિમહી ન બાઝે હો ॥ કું૦ ॥ જિમ જિમ જ
તન કરીને રાખું, તિમ તિમ અળગું ભાંજે હો ॥ કું૦ ॥ ૧ ॥ રજની
વાસર વસતિ ઉજડ, ગયણ પાયાળે જાય ॥ સાપ ખાયને મુખડું
થોથું, એ ઉખાણો ન્યાય હો ॥ કું૦ ॥ ૨ ॥ મુગતિતણા અભિલાષી
તપીયા, જ્ઞાનને ધ્યાન અભ્યાસે ॥ વૈરીડું કાંઇ એહવું ચિંતે, નાંખે
અવળે પાસે હો ॥ કું૦ ॥ ૩ ॥ આગમ આગમધરને હાથે, નાવે કિણ
વિધ આંકું ॥ કિહાં કણે જો હઠ કરી હટકું, તો વ્યાલતણી પરે
વાંકું હો ॥ કું૦ ॥ ૪ ॥ જો ઠગ કહું તો ઠગતો ન દેખું, શાહુકાર પણ
નાંહી ॥ સર્વ માંહે ને સહુથી અળગું, એ અચરિજ મન માંહી હો
॥ કું૦ ॥ ૫ ॥ જે જે કહું તે કાન ન ધારે, આપ મતે રહે કાળો ॥ સુર
નર પંડિત જન સમજાવે, સમજે ન મહારો સાળો હો ॥ કું૦ ॥ ૬ ॥
મેં જાણ્યું એ લિંગ નપુંસક, સકળ મરદને ઠેલે ॥ બીજી વાતે સમ
રથ છે નર, એહને કોઇ ન ઝેલે હો ॥ કું૦ ॥ ૭ ॥ મન સાધ્યું તેણે
સઘળું સાધ્યું, એહ વાત નહિ ખોટી ॥ એમ કહે સાધ્યું તે નવિ
માનું, એ કહિ વાત છે મોટી હો ॥ કું૦ ॥ ૮ ॥ મનડું દુરારાધ્ય તેં
વશ આણ્યું, તે આગમથી મતિ આણું ॥ આનંદઘન પ્રભુ માહરું
આણો, તો સાચું કરી જાણું હો ॥ કું૦ ॥ ૯ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री शीतल जिन स्तवन.

વારિ પ્રભુ દશમા શીતળનાથ, સુણો એક વીનતી રે લોલ ॥ કે વારિ પ્રભુ માહરે તુમશું પ્રીત કે, અવરશું આખડી રે લોલ ॥ ૧ ॥ કે વારિ પ્રભુ ભદ્દિલપુર અવતાર કે, દૃઢરથ રાજિયો રે લોલ ॥ કે વારિ પ્રભુ નંદા માત મલ્હાર કે, કુળમાં ગાજિયો રે લોલ ॥ ૨ ॥ કે વારિ પ્રભુ શ્રીવચ્છ લંછન પાય કે, પ્રભુજીને દીપતું રે લોલ ॥ કે વારિ પ્રભુ ચંદ કહે કરજોડ કે, અવિહડ રંગશું રે લોલ ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

अथ श्री अनंतजिन स्तवन.

ધાર તરવારની સોહલી દોહલી, ચઉદમા જિનતણી ચરણ સેવા ॥ ધાર પર નાચતાં દેખ બાજીગરા, સેવના ધાર પર રહે ન દેવા ॥ ધા૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ એક કહે સેવિયે વિવિધ કિરિયા કરી, ફળ અનેકાંત લોચન ન દેખે ॥ ફળ અનેકાંત કિરિયા કરી બાપડા, રડવડે ચારગતિ માંહે લેખે ॥ ધા૦ ॥ ૨ ॥ ગચ્છના ભેદ બહુ નયણ નિહાળતાં, તત્વની વાત કરતાં ન લાજે ॥ ઉદરભરણાદિ નિજ કાજ કરતાં થકાં, મોહ નડિયા કળિકાળ રાજે ॥ ધા૦ ॥ ૩ ॥ વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર જૂઠો કહ્યો, વચન સાપેક્ષ વ્યવહાર સાચો ॥ વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર સંસાર ફળ, સાંભળી આદરી કાંઈ રાચો ॥ ધા૦ ॥ ૪ ॥ દેવ ગુરુ ધર્મની શુદ્ધિ કહો કિમ રહે, કિમ રહે શુદ્ધ શ્રદ્ધા ન આણો ॥ શુદ્ધ શ્રદ્ધાન વિણુ સર્વ કિરિયા કરી, છાર પર લીંપણું તેહ જાણો ॥ ધા૦ ॥ ૫ ॥ પાપ નહિ કોઇ ઉત્સૂત્ર ભાષણ જિશો, ધર્મ નહી કોઈ જગ સૂત્ર સરિખો ॥ સૂત્ર અનુસારે જે ભવિક કિરિયા કરે, તેહનું શુદ્ધ ચારિત્ર પરિખો ॥ ધા૦ ॥ ૬ ॥ એહ ઉપદેશનો સાર સંક્ષેપથી, જે નરા ચિત્તમાં નિત્ય ધ્યાવે ॥ તે નરા દિવ્ય બહુ કાળ સુખ અનુભવી, નિયત આનંદઘન રાજ પાવે ॥ ધા૦ ॥ ૭ ॥

अथ श्री धर्मजिन स्तवन.

(રસીયાની દેશી.)

ધર્મ જિનેસર ગાઉં રંગશું, ભંગ મ પડશો હો પ્રીત ॥ જિનેસર ॥ બીજો મન મંદિર આણું નહી, એ અમ કુળવટ રીત ॥ જિનેસર ॥ ધર્મ૦ ॥ ૧ ॥ ધરમ ધરમ કરતો જગ સહુ ફીરે, ધરમ ન જાણે હો મર્મ ॥ જિ૦ ॥ ધરમ જિનેસર ચરણ ગ્રહ્યા પછી,

કોઇ ન બાંધે હો કર્મ ॥ જિ૦ ॥ ધ૦ ॥ ૨ ॥ પ્રવચનઅંજન જો સદ્ગુરુ કરે, દેખે પરમ નિધાન ॥ જિ૦ ॥ હૃદય નયણુ નિહાળે જગધણી, મહિમા મેરુ સમાન ॥ જિ૦॥ ધ૦॥ ૩॥ દોડત દોડત દોડત દોડીયો, જેતી મનની રે દોડ ॥ જિ૦ ॥ પ્રેમ પ્રતીત વિચારો ઢૂંકડી, ગુરુગમ લેજો રે જોડ ॥ જિ૦ ॥ ધ૦ ॥ ૪ ॥ એકપખી કેમ પ્રીતિ વરે પડે, ઉભય મિલ્યાં હુએ સંધિ॥ જિ૦ ॥ હું રાગી હું મોહે ફૂંદિયો, તું નિરાગી નિરબંધ ॥ જિ૦ ॥ ધ૦ ॥ ૫ ॥ પરમ નિધાન પ્રગટ મુખ આગળે, જગત ઉલ્લંઘી હો જાય ॥ જિ૦ ॥ જ્યોતિ વિના જૂઓ જગદીશની, અંધોઅંધ પલાય ॥ જિ૦ ॥ ધ૦॥ ૬ ॥ નિર્મળ ગુણમણિ રોહણ ભૂધરા, મુનિજન માનસ હંસ ॥ જિ૦ ॥ ધન તે નગરી ધન વેળા ઘડી, માત પિતા કુળ વંશ ॥ જિ૦ ॥ ધ૦ ॥ ૭॥ મન મધુકર વર કરજોડી કહે, પદકજ નિકટ નિવાસ ॥ જિ૦ ॥ ધન નામી આનંદઘન સાંભળો, એ સેવક અરદાસ ॥ જિ૦ ॥ ધર્મ૦ ॥ ૮ ॥

અથ શ્રી કુંથુજિન સ્તવન.

(રાગ ગુર્જરી. અંબર દેહો મુરારી હમારો. એ દેશી.)

કુંથુજિન મનડું કિમહી ન બાજે હો ॥ કું૦ ॥ જિમ જિમ જતન કરીને રાખું, તિમ તિમ અળગું ભાંજે હો ॥ કું૦ ॥ ૧ ॥ રજની વાસર વસતિ ઉજડ, ગયણ પાયાળે જાય ॥ સાપ ખાયને મુખડું થોથું, એ ઉખાણો ન્યાય હો ॥ કું૦ ॥ ૨ ॥ મુગતિતણા અભિલાષી તપીયા, જ્ઞાનને ધ્યાન અભ્યાસે ॥ વૈરીડું કાંઇ એહવું ચિંતે, નાંખે અવળે પાસે હો ॥ કું૦ ॥ ૩ ॥ આગમ આગમધરને હાથે, નાવે કિણ વિધ આંકું ॥ કિહાં કણે જો હઠ કરી હટકું, તો વ્યાલતણી પરે વાંકું હો ॥ કું૦ ॥ ૪ ॥ જો ઠગ કહું તો ઠગતો ન દેખું, શાહુકાર પણ નાંહી ॥ સર્વ માંહે ને સહુથી અળગું, એ અચરિજ મન માંહી હો કું૦ ॥ ૫ ॥ જે જે કહું તે કાન ન ધારે, આપ મતે રહે કાળો ॥ સુર નર પંડિત જન સમજાવે, સમજે ન મહારો સાળો હો ॥ કું૦ ॥ ૬ ॥ મેં જાણ્યું એ લિંગ નપુંસક, સકળ મરદને ઠેલે ॥ બીજી વાતે સમરથ છે નર, એહને કોઇ ન જેલે હો ॥ કું૦ ॥ ૭ ॥ મન સાધ્યું તેણે સઘળું સાધ્યું, એહ વાત નહિ ખોટી ॥ ઇમ કહે સાધ્યું તે નવિ માનું, એ કહિ વાત છે મોટી હો ॥ કું૦ ॥ ૮ ॥ મનડું દુરારાધ્ય તેં વશ આણ્યું, તે આગમથી મતિ આણું ॥ આનંદઘન પ્રભુ માહરું આણો, તો સાચું કરી જાણું હો ॥ કું૦ ॥ ૯ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री वीरजिननां चौदस्वप्ननुं स्तवन.

રાય રે સિદ્ધારથ ઘર પટરાણી, નામે ત્રિશલા સુલક્ષણી એ ॥ રાજભુવન માંહે પલંગે પોઢંતાં, ચઉદ સુપન રાણીયે લહ્યાં એ ॥ ૧ ॥ પહેલે રે સુપનેં ગયવર દીઠો, બીજે વૃષભ સોહામણો એ ॥ ત્રીજે સિંહ સુલક્ષણો દીઠો, ચોથે લક્ષ્મી દેવતા એ ॥ ૨ ॥ પાંચમે પંચ વરણી ફૂલની માળા, છઠ્ઠે ચંદ્ર અમિય ઝરયો એ ॥ સાતમે સૂરજ આઠમે ધજા, નવમે કળશ અમિય ભરયો એ ॥ ૩ ॥ પદ્મ સરોવર દશમે દીઠો, ખીરસમુદ્ર દીઠો અગ્યારમે એ ॥ દેવ વિમાન તે બારમે દીઠું, રણઝણ ઘંટા વાજતાં એ ॥ ૪ ॥ રતનનો રાશિ તે તેરમે દીઠો, અગ્નિશિખા દીઠી ચઉદમે એ ॥ ચઉદ સુપન લહી રાણીજી જાગ્યાં, રાય સમીપ પહોંતલાં એ ॥ ૫ ॥ સુણો રે સ્વામી મેં તો સુહણલાં લાધ્યાં, પાછલી રાત રળીયામણી એ ॥ રાય રે સિદ્ધારથ પંડિત તેડ્યા, કહો રે પંડિત ફળ એહનાં એ ॥ ૬ ॥ અમ કુળમંડણ તુમ કુળ દીવો, ધન રે મહાવીરસ્વામી અવતર્યા એ ॥ જે નર ગાવે તે સુખ પાવે, આનંદ રંગ વધામણાં એ ॥ ૭ ॥ ઇતિ.॥

अथ श्री महावीरस्वामीनुं हालरियुं.

માતા ત્રિશલા ઝુલાવે પુત્ર પારણે, ગાવે હાલો હાલો હાલરૂવાનાં ગીત રે ॥ સોના રૂપાને વળી રત્ને જડિયું પારણું, રેશમ દોરી પુતલી ચાલે ઝુમ ઝુમ ગીત રે ॥ હાલો, હાલો હાલો હાલો રે મ્હારા વીરને ॥ ૧ ॥ જિનજી પાસ પ્રભુથી વરસ અઢીસે અંતરે, હોશે ચોવિશમા તીર્થંકર જિન પરિણામ ॥ કેશીસ્વામી મુખથી એહવી વાણી સાંભળી, સાચી સાચી હુઇ તે મ્હારે અમૃત વાણ રે ॥ હાલો ॥ ૨ ॥ ચૌદ સ્વપને હોવે ચક્રી કે જિનરાજ, વીત્યા બારે ચક્રી નહીં હવે ચક્રી રાજ જિનજી પાસ પ્રભુના શ્રી કેશી ગણધાર, તેહને વચને જાણ્યા ચોવીશમા જિનરાજ, મ્હારી કુખે આવ્યા ત્રણ ભુવન શિરતાજ. મ્હારી કુંખે આવ્યા તરણ તારણ જિનરાજ, હું તો પુન્ય પનોતી ઇંદ્રાણી થઇ આજ રે ॥ હાલો ॥ ૩ ॥ મુજને દોહલા ઉપન્યા બેસું ગજ અંબાડીયે, સિંહાસન પર બેસું ચામર છત્ર ધરાય ॥ એહ સર્વે લક્ષણ મુજને નંદન ત્હારા તેજનાં, તે દિન સંભારું ને આનંદ અંગ ન માય રે ॥ હાલો ॥ ૪ ॥ કરતલ પગતલ લક્ષણ એક હજાર ને આઠ છે, તેહથી નિશ્ચય જાણ્યા જિ

નગર શ્રી જગદીશ ॥ નંદન જમણી જંઘે લંછન સિંહ બિરાજ
મેં તો પહેલે સુપને દીઠો વિશવા વીશ રે ॥ હાο ॥ ૫ ॥ નંદન
વશા ભવ ન દીવદંનના તમે, નંદન ભોજાઈઓના દેવર છો સુ
ભાગ ॥ હસશે ભોજાઈઓ કહી દીયર મ્હારા લાડકા, હસશે રમ
ને વળી ઠુંઠી ભરશે ગાલ, હસશે રમશે ને વળી ઠુંસા દેશે ગાલ
રે ॥ હાο ॥ ૬ ॥ નંદન નવલા ચેડા રાજાના ભાણેજ છો, નંદન ન
વલો પાંચશે મામીના ભાણેજ છો, નંદન મામલીયાના ભાણેજ
સુભાગ ॥ હસશે હાથે ઉછાળી કહીને ન્હાના ભાણેજા, આંખો
આંજીને વળી ટબકું કરશે ગાલ રે ॥ હાο ॥ ૭ ॥ નંદન મામા મા
મી લાવશે ટોપી આંગલાં, રતને જડીયાં ઝુલડો મોતી કસબી
કોર ॥ નીલાં પીળાંને વળી રાતાં સરવે જાતિનાં, પહેરાવશે મામી
મ્હારા નંદ કિશોર રે ॥ હાο ॥ ૮ ॥ નંદન મામા મામી સુખલડી
બહુ લાવશે, નંદન ગજુવે ભરશે લાડુ મોતીચૂર ॥ નંદન મુખડાં
જોઈને લેશે મામી ભામણાં. નંદન મામી કહેશે જીવો સુખ ભર
પૂર રે ॥ હાο ॥ ૯ ॥ નંદન નવલા ચેડા મામાની સાતે સતી, મ્હા
રી ભત્રીજીને વ્હેન તમારી નંદ ॥ તે પણ ગુંજે ભરવા લાખણસાઇ
લાવશે તુમને જોઈ જોઈ હોશે અધિકો પરમાનંદ રે ॥ હાο ॥ ૧૦ ॥
રમવા કાજે લાવશે લાખ ટકાનો ઘુઘરો, વળી સુડા મેના પોપટને
[illegible] હંસ તીતર ને વળી મોર જી, મામી લા
[illegible] રે ॥ હાο ॥ ૧૧ ॥ છપ્પન કુમરી અ
[illegible] નંદન તમને અમને કેળાઘરની માંહ ॥
[illegible] માડલે બહુ ચિરંજીવો આશીષ
[illegible] ॥ ૧૨ ॥ તમને મેરુ ગિરિપરે સુરપતિ
[illegible] સાભ કમાય ॥ મુ
[illegible] બહુ ન
[illegible] નવલા [illegible] પણ
[illegible] ભરશું શ્રી
[illegible] રાજ રે ॥
[illegible] બહુ વ
[illegible] વેરાણ વેરાણા
[illegible] રે ॥ હાο
[illegible] નંદન [illegible] મ્હારી

કૂખે આવ્યા તાત પનોતા નંદ ॥ મ્હારે આંગણ વૂઠયા અમૃત દૂધે મેહુલા, મ્હારે આંગણ ફલિયા સુરતરુ સુખના કંદ રે ॥ હાલા૦૧૬॥ ઇણિ પરે ગાયું માતા ત્રિશલા સુતનું હાલરૂં, જે કોઇ ગાશે લેશે પુત્રતણા સામ્રાજ ॥ બીલીમોરા નગરે વરણવ્યું વીરનું હાલરૂં, જયજય મંગળ હોજો દીપવિજય કવિરાજ રે ॥ હા૦ ॥ ૧૭ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી દીવાલીનું સ્તવન.

પૂરવ દિશે હુઈ પાવાપુરી, ધન ધાન્ય ઋદ્ધિ સમૃદ્ધિશું ભરી ॥ હસ્તિપાળ નામે તિહાં ભૂપાળી, "વીર મુગતિ બિરાજ્યા દિન દીવાળી" ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ગૌતમે ગુરુની સેવા કીધી મન માની, એક રાતમેં હુઆ કેવળજ્ઞાની ॥ જીકે ચૌદેરાજ રહ્યા ભાળી, વીર૦ ॥ ૨ ॥ અઢારે રાય હુવા ભગતા, દોય દોય પોસા કીધા લગતા ॥ જીકે વીર સામું રહ્યા ભાળી, વીર૦ ॥ ૩ ॥ પ્રભુએ દોય દિનનો સંથારો કીધો, સોળ પહોર લગેં ઉપદેશ દીધો ॥ પ્રભુ મુગતિ ગયા કર્મને ગાળી, વીર૦ ॥ ૪ ॥ પ્રભુએ ત્રીશે વર્ષે સંયમ લીધો, નિજ આતમ કારજ સિદ્ધ કીધો ॥ વર્ષ બેતાળીશ દીક્ષા પાળી, વીર૦ ॥ ૫ ॥ પ્રભુને સાતસે ચેલા ચૌદસે ચેલી, જ્યાંને મુગતિ મહેલમાં દિયા મેલી ॥ જેણે કર્મનાં બીજ દિયાં બાળી, વીર૦ ॥ ૬ ॥ પ્રભુને એક રાણીને હુઇ એક બેટી, જીકે મુગતિ ગયાં દુઃખ દિયાં મેટી ॥ જમાઇ હુઓ જ્યાંરો જમાળી, વીર૦ ॥ ૭ ॥ પ્રભુને એક બ્હેનને એક જ ભાઇ, જીકે સ્વર્ગે ગયા સમકિત પાઇ ॥ શ્રાવકનાં વ્રત શુદ્ધ પાળી, વીર૦ ॥ ૮ ॥ ઋષભદત્તને દેવાનંદા માતા, નયણે નિરખતાં હુઇ શાતા ॥ દોનુ મુગતિ ગયાં કર્મને ગાળી, વીર૦ ॥ ૯ ॥ સિદ્ધારથ રાજાને ત્રિશલા રાણી, જેણે સંથારો કીધો સમતા આણી ॥ અચ્ચુય દેવલોકે ડંકો દિયો ઝાળી, વીર૦ ॥ ૧૦ ॥ જેણી રાતે વીરે મુગતિ પામી, કેવળ પામ્યા ગૌતમસ્વામી ॥ જ્યારેં જાપ જપો નવકારવાળી, વીર૦ ॥ ૧૧ ॥ સુધર્મસ્વામી હુઆ પાટ ધણી, જ્યારી કીરતિ મહિમા જોર બણી ॥ દયામારગ દિયો અજુવાળી, વીર૦ ॥ ૧૨ ॥ જ્યારી પાટે હુઆ જંબુ વૈરાગી, રાતે પરણ્યા પ્રભાતે આઠે ત્યાગી ॥ સોળવર્ષમેં કાટી કર્મજાળી, વીર૦ ॥ ૧૩ ॥ આઠે ભામિની વૈરાગે ભીની, પ્રભાતે પિયુ સાથે દીક્ષા લીની ॥ અવિહડ પ્રીત સઘળી પાળી, વીર૦

॥ ૧૪ ॥ પ્રસન્ન પણ રાજાનો બેટો, છેકે જંબૂ કુમરશું લુવો રે બેટો ॥ પાંચસેંશું વૈરાગ પામ્યો તતકાળી, વીર૦ ॥ ૧૫ ॥ વીશ જિન સમેતશિખર સિધ્યા, અષ્ટાપદ ગિરનાર દોય સિધ્યા ॥ વાસુપૂજ્ય સિધ્યા ચંપાપુરી ચાળી, વીર૦ ॥ ૧૬ ॥ મહાવીરે ચોમાસો કિધો પાવાપુરી, કારતગ વદિ અમાવાશે મુગતિ વરી ॥ ભણતાં ગુણતાં મંગળ માળી, વીર૦ ॥ ૧૭ ॥ દિન દીવાળીનો પાયો રાખો, તો રાત્રિએ ભોજન નહી ખાણો ॥ જ્યાંરે જાપ જપો શીયળ પાળી, વીર૦ ॥ ૧૮ ॥ ગુરુ ધેલાની જોડ સુરજ શશી, ઋષિ રાયચંદ કહે મ્હારે મનડે વશી ॥ મેં વ્રુગતિશું જોડ જોડી દંડરાળી, વીર૦ ॥ ૧૯ ॥ પૂજ્ય જેમચંદજી રહ્યા પામો, ચૈન્દેર નાગોરમેં કિધો ચોમાસો ॥ સંવત અઢાર વર્ષ પિસ્તાળો, વીર૦ ॥ ૨૦ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री सीमंधरजिन स्तवन.

સુણો ચંદા જી સીમધર પરમાતમ પાસે જાજ્યો, મુજ વીનતી પ્રેમ ધરીને એણીપરે તુમ સંભળાવજ્યો ॥ એ આંકણી ॥ જે ત્રણ ભુવનનો નાયક છે, જસ ચોસઠ ઈંદ્ર પાયક છે, નાણ દરિસણ જેહને ખાયક છે ॥ સુણો૦ ॥ ૧ ॥ જેના કંચનવરણી કાયા છે, જસ ધોરી લંછન પાયા છે, પુંડરીગિણિ નગરીનો રાયા છે ॥ સુણો૦ ॥ ૨ ॥ બાર પર્ષદા માંહિ બિરાજે છે, જસ ચોત્રીશ અતિશય છાજે છે, ગુણ પાત્રીશ વાણીયે ગાજે છે ॥ સુણો૦ ॥ ૩ ॥ ભવિજનને તે પડિબોહે છે, તુમ અધિક શિતળ ગુણ સોહે છે, રૂપ દેખી ભવિજન મોહે છે ॥ સુણો૦ ॥ ૪ ॥ તુમ સેવા કરવા રસીયો છું, પણ ભરતમાં દૂરે વસીઓ છું, મહા મોહરાય કર ફસીયો ॥ સુણો૦ ॥ ૫ ॥ પણ સાહિબ ચિત્તમાં ધરીયો છે, તુમ આણ ખડગ કર ગ્રહીયો છે, પણ કાંઇક મુજથી ડરીયો છે ॥ સુણો૦ ॥ ૬ ॥ જિન ઉત્તમ પુંઠ હવે પૂરો, કહે પદ્મવિજય થાઉં શૂરો, તો વાધે મુજ મન અતિ નૂરો ॥ સુણો૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री मृगापुत्रनी सज्झाय.

(દોહા)

પ્રણમી પાસ જિણંદને, સમરી સરસતિ માય ॥ નિજ ગુરુ ચરણ નમી કરી, ભણશું મહા મુનિરાય ॥ ૧ ॥ રાજ ઋદ્ધિ છોડીને

ગિયો જી, જિણે રાખ્યો આતમ સાક્ષ ॥ મુ૦ ॥ ૩૨ ॥ ભણ્યો અ ધ્યયન ઓગણીશમે જી, મૃગાપુત્ર અધિકાર ॥ તપ જપ કીરિયા શુ ધ કરી જી, આરાધી આચાર ॥ મુ૦ ॥ ૩૩ ॥ સંયમ દુક્કર પાળિયું જી ॥ કરિ એક માસ સંથાર ॥ કર્મ ખપાવી કેવળ લહી જી, પહો ત્યા મુગતિ મઝાર ॥ મુ૦ ॥ ૩૪ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री अनाथीमुनिनी सज्झाय.

શ્રેણિક રયવાડી ચડ્યો, પેખીયો મુનિ એકાંત ॥ વર રૂપ કાં તે મોહીયો, રાય પૂછે રે કહોને વિરતંત ॥ શ્રેણિક રાય, હું રે અના થી નિર્ગ્રંથ ॥ તિણે મેં લીધો રે સાધુજીનો પંથ ॥ શ્રેણિક૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ઇણે કોસંબી નયરી વસે, મુજ પિતા પરિઘળ ધન ॥ પરિવાર પૂરે પરિવર્યો, હું છું તેહનો રે પૂત્ર રતન્ન ॥ શ્રે૦ ॥ ૨ ॥ એક દિવસ મુજને વેદના, ઉપની મેં ન ખમાય ॥ માત પિતા ઝૂ રી રહ્યા, પણ કિણહિ રે તે ન લેવાય ॥ શ્રે૦ ॥ ૩ ॥ ગોરડી ગુણમ ણિ ઓરડી. ચોરડી અબળા નાર ॥ કોરડી પીડા મેં સહી, ન કોણે કીધી રે મોરડી સાર ॥ શ્રે૦ ॥ ૪ ॥ બહુ રાજ્યવૈદ્ય બોલાવીયા, કીધ લા કોડી ઉપાય ॥ બાવના ચંદન ચરચીયા, પણ તોહી રે સમાધિ ન થાય ॥ શ્રે૦ ॥ ૫ ॥ જગમાં કો કેહનો નહી, તે ભણી હું રે અ નાથ ॥ વીતરાગના ધર્મ સારિખો, નહી કોઇ બીજો રે મુગતિનો સાથ ॥ શ્રે૦ ॥ ૬ ॥ જો મુજ વેદના ઉપસમે, તો લેઉં સંયમ ભાર ॥ ઇમ ચિંતવતાં વેદના ગઇ. વ્રત લીધું મેં હર્ષ અપાર ॥ શ્રે૦ ॥ ૭ ॥ કરજોડી રાજા ગુણ સ્તવે, ધન ધન એહ અણગાર ॥ શ્રેણિક સમ કિત પામીયો, વાંદી પહોત્યો રે નગર મઝાર ॥ શ્રે૦ ॥ ૮ ॥ મુનિ અનાથી ગાવતાં. ત્રૂટે કર્મની કોડ ॥ ગણિ સમયસુંદર તેહના, પા ય વંદે રે બે કરજોડ ॥ શ્રે૦ ॥ ૯ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री अनाथीमुनिनी द्वितीय सज्झाय.

(આધાકર્મી આહાર ન લીજે. એ દેશી.)

મગધાધિપ શ્રેણિક સુવિચારી, સાથે બહુ પરિવારી ॥ હય ગ્રય રથ પાયક પાસખીશું, પહોત્યો વનહ મઝારી કે ॥ રાજન, રે યવાડી સંચરિયો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ખાયક સમકિત વરિયો કે ॥ રા૦ ॥ પદ્મનાભ તીર્થંકર થાશે, ઉપશમ રસને દરિયો કે ॥ રા૦

ગિયો છ, જિણે કાઢ્યો આતમ સાર ॥ મુ૦ ॥ ૩૨ ॥ ભરયો અ
ધ્યયન ઓગણીશમે છ, મૃગાપુત્ર અધિકાર ॥ તપ જપ કીરિયા શુ
ધ કરી છ, આરાધી આચાર ॥ મુ૦ ॥૩૩॥ સંયમ દુક્કર પાળિયું
છ ॥ કરિ એક માસ સંથાર ॥ કર્મ ખપાવી કેવળ લહી છ, પહો
ત્યા મુગતિ મઝાર ॥ મુ૦ ॥ ૩૪ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री अनाथीमुनिनी सज्झाय.

શ્રેણિક રયવાડી ચઢ્યો, પેખીયો મુનિ એકાંત ॥ વર રૂપ કાં
તે મોહીયો, રાય પૂછે રે કહોને વિરતંત ॥ શ્રેણિક રાય, હું રે અના
થી નિર્ગ્રંથ ॥ તિણે મેં લીધો રે સાધુજીનો પંથ ॥ શ્રેણિક૦ ॥ ૧ ॥
એ આંકણી ॥ ઇણે કોસંબી નયરી વસે, મુજ પિતા પરિગળ ધન ॥
પરિવાર પૂરે પરિવર્યો, હું છું તેહનો રે પુત્ર રતન ॥ શ્રે૦ ॥ ૨ ॥
એક દિવસ મુજને વેદના, ઉપની મેં ન ખમાય ॥ માત પિતા ઝૂ
રી રહ્યા, પણ કિણહિ રે તે ન લેવાય ॥ શ્રે૦ ॥ ૩ ॥ ગોરડી ગુણમ
ણિ ઓરડી, ચોરડી અબળા નાર ॥ કોરડી પીડા મેં સહી, ન કોણે
કીધી રે મોરડી સાર ॥ શ્રે૦ ॥ ૪ ॥ બહુ રાજવૈદ્ય બોલાવીયા, કીધ
લા કોડી ઉપાય ॥ બાવના ચંદન ચરચીયા, પણ તાહી રે સમાધિ
ન થાય ॥ શ્રે૦ ॥ ૫ ॥ જગમાં કો કેહનો નહીં, તે ભણી હું રે અ
નાથ ॥ વીતરાગના ધર્મ સારિખો, નહીં કો બીજો રે મુગતિનો
સાથ ॥ શ્રે૦ ॥ ૬ ॥ જો મુજ વેદના ઉપશમે, તો લેઉં સંયમ ભાર ॥
ઇમ ચિંતવતાં વેદના ગઇ, વ્રત લીધું મેં હર્ષ અપાર ॥ શ્રે૦ ॥ ૭ ॥
કરજોડી રાજા ગુણ સ્તવે, ધન ધન એહ અણગાર ॥ શ્રેણિક સમ
કિત પામીયો, વાંદી પહોંતો રે નગર મઝાર ॥ શ્રે૦ ॥ ૮ ॥ મુનિ
અનાથી ગાવતાં, તૂટે કર્મની કોડ ॥ ગુણ સમયસુંદર તેહના, પા
ય વંદે રે બે કર જોડ. ॥ શ્રે૦ ॥ ૯ ॥ ઇતિ ॥

अथ श्री अनाथीमुनिनी द्वितीय सज्झाय.

(આધારમી આદર ન કીજે. એ દેશી.)

મગધાધિપ શ્રેણિક ભુપિયાળો સાથે બહુ પરિવારી ॥ રવ
વાડી ચઢ્યો ગયો વનમાં, પરિકર્યો વનહ મઝારી રે ॥ રાજન, રે
ચાહી મુનિવર ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ભાવ સમકિત ધરીયો રે ॥
રા૦ ॥ પહેલાં ચારિત્ર મુનિ. ઉપશમ રસનો દરિયો રે ॥ રા૦

॥ ૨ ॥ વિવિધ પ્રકારની ક્રીડા કરતો, જોતો વનનાં ઠામ ॥ ચંપક ત
રુ તલે મુનિવર દીઠો, બેઠો કરી પ્રણામ કે ॥ રા૦ ॥ ૩ ॥ ધ્યાને
લીનો મુનિવર મ્હોટો, ચંપકવર્ણી કાયા ॥ લૂંચ્યા કેશ જોવન વેષે,
તજી સંસારની માયા કે ॥ રા૦ ॥ ૪ ॥ પૂછે રાજા શ્રેણિક મુનિને,
કિમ લુંચ્યા તુમ કેશ ॥ જોવને વૈરાગ કહો કેમ લીધો, દીસો છો
લઘુ વેષ કે ॥ રા૦ ॥ ૫ ॥ તરુણપણે તરુણી કાં છંડી, એ માયા કાં
મંડી ॥ કંચનવરણી કાયા દંડી, એ શી કોઈ ધમંડી કે ॥ રા૦ ॥ ૬ ॥
રૂપવંત તું ગુણવંત દીસે, સુંદર તુમ આકાર ॥ શશિ સમ વદન
વિરાજે ત્હારૂં, નયન પંકજ અનુહાર કે ॥ રા૦ ॥ ૭ ॥ ધન જોવન
ફલ લાહો લીજે, કીજે બહુલા ભોગ ॥ સંપતિ સારૂ દાન તે દી
જે, અવસરે લીજે જોગ કે ॥ રા૦ ॥ ૮ ॥ કુટુંબનસ્યો મોહ કિમ મૂ
ક્યો, કિમ મૂક્યો ધન પરિવાર ॥ કવણ નગરના કહો તુમે વાસી,
કિમ લીધો સંયમ ભાર કે ॥ રા૦ ॥ ૯ ॥ સઘળા લક્ષણ તુમ અંગે
નિરખ્યાં, અવગુણ એક ન દીઠો ॥ કૃપા કરી જોગીસર સાચો, ઉ
ત્તર દ્યો મુજ મીઠો કે ॥ રા૦ ॥ ૧૦ ॥ બોલે મુનિવર સુણ હો રાજા,
ઉત્તર દેઉં હું સાચો ॥ મુખનો મટકો નયણનો લટકો, કાચા પિંડ
તે કાચો કે ॥ રાજન, ગુણજ્યો વચન અનાથી ॥ ૧૧ ॥ એ આંક
ણી ॥ નાથ વિના જીવે દુઃખ પામ્યાં, માહરે નહી કોઇ નાથ ॥
તિણ કારણ મેં દીક્ષા લીધી, હવે હું હુઓ સનાથ કે ॥ રા૦
॥ ૧૨ ॥ નાથ અર્થું હું મુનિવર ત્હારો, એહવો અર્થ વિચારો ॥ નાથ
અછે કોઈ ત્હારે રાજા, બોલ્યો બોલ અવિચાર્યો કે ॥ રા૦ ॥ ૧૩ ॥
નાથતણો અરથ જો જાણો, તો થાઓ મુજ નાથ ॥ નાથ નહી કે
ઇ નૃપ તુમારે, ભાવગ ધો છો બાથ કે ॥ રા૦ ॥ ૧૪ ॥ માતા મય
ગળ હય હૈષારવ, સુણ મગધાધિપ રાજા ॥ કંચન કોડી જોડી બંધ
વની, માત તાત સુખ સાજા કે ॥ રા૦ ॥ ૧૫ ॥ મ્હોટા કુળની મ્હો
ટી વધૂટી, ખોડી નહિ મન માંહી ॥ સિંહકટી હંસગમની બાળા,
દોડા બોલી માંહી કે ॥ રા૦ ॥ ૧૬ ॥ શશિવયણી મૃગાનયણી નારી,
ચિત્ત હરખો ભરતાર ॥ હાવ ભાવ વિભ્રમ જે કરતી, તે મૂકી નિ
રધાર કે ॥ રા૦ ॥ ૧૭ ॥ ઇંદ્રતણી જાણે ઇંદ્રાણી, એહવી મુજ ઘર
રાણી ॥ કેતા ગુણ હું કહું હો રાજા, શીયળ ગુણની ખાણી કે ॥
રા૦ ॥ ૧૮ ॥ પાન સમારે બીડી વાળી, માંહી કપૂરનો વાસ ॥ પ્રે
મ કરી મુજ પરમણી આપે, તે મૂકી નીરાસ કે ॥ રા૦ ॥ ૧૯

પંચવિષય હું ભોગ ભોગવતો, જાતો કાળ ન જાણ્યો ॥ એક દિવસ મુંજ રોગ ઉપન્યો, ન વિસસે તે ચિત્ત આણ્યો કે ॥ રા૦ ॥ ૨૦ ॥ કાકા કાકી રૂંઆ ભાણેજી, મામા માસા મામી ॥ નેહ ધરે માસી મુજ અધિકો, જાણે કે અંતરજામી કે ॥ રા૦ ॥ ૨૧ ॥ માય તાય બંધવ મુજ ભગિની, દુઃખ નવિ લીધો જાય ॥ નારી મુખ વિલપંતી બોલે, તે દુઃખ અમ ન સહાય કે ॥ રા૦ ॥ ૨૨ ॥ તિણિ વેદને મુજ નિંદ ન આવે, અન્ન પાન નવિ ભાવે ॥ મંત્ર યંત્ર કીધા ઘણેરા, તો પણ દુઃખ નવિ જાવે કે ॥ રા૦ ॥ ૨૩ ॥ વૈદ્ય જાણ તેડ્યા તિણિ વારે, દીધાં બહુળા દામ ॥ ઔષધ ભેષજે ગુણ નવિ થાયે, વિલખાણા તે તામ કે ॥ રા૦ ॥ ૨૪ ॥ ચિત ચોખે કરી મેં રે વિચાર્યો, એકલડો વનવાસી ॥ એ સંસારતણાં દુઃખ વિરૂઆં, ગઇ વેદન તવ નાસી કે ॥ રા૦ ॥ ૨૫ ॥ દિનકર ઊગે તમ જિમ નાસે, તિમ મુજ વેદન ભાગી ॥ સંયમ વરિયો વેદન ઠરિયો, સમતાશું લય લાગી કે ॥ રા૦ ॥ ૨૬ ॥ મગધાધિપ હરખ્યો મનમાંહી, વચન કહેરે વિચારી ॥ નાથપણું તુમને મુનિ સાચું, આપ તર્યા પર તારી કે ॥ રાજન, પંચ મહાવ્રત ધારી ॥ ૨૭ ॥ શીશ નમાવી પાય લાગીને, પછી છોડયું મિથ્યાત ॥ યોગીસરને ધ્યાને લીનો, અજુઆળે કુળ જાત કે ॥ રા૦ ॥ ૨૮ ॥ ઋષિ અનાથી ચારિત્ર પાળી, પહોંત્યા શિવપુર ઠામ ॥ કનકવિજય બુધ ચરણે મધુકર, ઇમ બોલે મુનિ રામ કે ॥ રાજન૦ ॥ ૨૯ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री मेतारजमुनिनी सज्झाय.

(જીવ રે તું શીળતણો કર સંગ. એ દેશી.)

સમ દમ ગુણના આગરૂ જી, પંચ મહાવ્રત ધાર ॥ માસખમણને પારણે જી, રાજગૃહી નગરી મઝાર ॥ મેતારજ મુનિવર, ધન ધન તુમ અવતાર ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ સોનીને ઘેર આવીઆ જી, મેતારજ ઋષિરાય ॥ જવલા ઘડતો ઊઠીયો જી, વંદે મુનિના પાય ॥ મે૦ ॥ ૨ ॥ આજ ફળ્યો ઘર આંગણે જી, વિણ કાળે સહકાર ॥ લ્યો ભિક્ષા છે સૂઝતી જી, મોદકતણો એ આહાર ॥ મે૦ ॥ ૩ ॥ ક્રૌંચ જીવ જવલા ચણ્યો જી, વહોરી વળ્યા ઋષિરાય ॥ સોની મન શંકા થઇ જી, સાધુતણાં એ કામ ॥ મે૦ ॥ ૪ ॥ રીસ કરી ઋષિને કહે જી, દ્યો જવલા મુજ આજ ॥ વાધર શીશે વીંટિયું જી,

તડકે રાખ્યા મુનિરાજ ॥ મે૦ ॥ ૫ ॥ ફૂટ ફૂટ ફૂટે હાડકાં જી, તડ ત ડ ત્રૂટે ચામ ॥ સોનીડે પરિસહ દિયો જી, મુનિ રાખ્યો મન ઠામ ॥ મે૦ ॥ ૬ ॥ એહવા પણ જેડોરા થતી જી, મન ન આણ્યો રોષ ॥ આતમ નિંદે આપણો જી, સોનીનો શો દોષ ॥ મે૦ ॥ ૭ ॥ ગજસુકુમાળ સંતાપીયા જી, બાંધી માટીની પાળ ॥ ખેર અંગારા શિર ધર્યા જી, મુગતે ગયા તતકાળ ॥ મે૦ ॥૮॥ વાઘણે શરીર વલુરિયું જી, સાધુ સુકોસળ સાર ॥ કેવળ લહી મુગતિ ગયા જી, ઇમ અ રણિક અણગાર ॥ મે૦ ॥ ૯ ॥ પાલક પાપી પીલિયા જી, ખધકસૂરિના શિષ્ય ॥ અંબડ ચેલા સાતશે જી, નમો નમો તે નિશ દિશ ॥ મે૦ ॥ ૧૦ ॥ એહવા ઋષિ સંભારતા જી, મેતારજ ઋષિરાય ॥ અં તગડ હુઆ કેવળી જી, વંદે મુનિના પાય ॥ મે૦ ॥ ૧૧ ॥ ભારી કા ષ્ઠની સ્ત્રીએ તિહાં જી, લાવી નાંખી તિણિ વાર ॥ ધબકે પંખી જાગીયો જી, જવલા કાઢ્યા તિણે સાર ॥ મે૦ ॥ ૧૨ ॥ દેખી જવલા વિષ્ટમાં જી, મન લાજ્યો સોનાર ॥ ઓઘો મુહપતિ સાધુનો જી, લેઇ થયો અણગાર ॥ મે૦ ॥ ૧૩ ॥ આતમ તાર્યો આપણોજી, થિ ર કરી મન વચ કાય ॥ રાજવિજય રંગે ભણે જી, સાધુતણી એ સ ઝ્ઝાય ॥ મે૦ ॥ ૧૪ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री मूर्खप्रतिबोध सज्झाय.

જ્ઞાન કદિ નવિ થાય, મૂરખને જ્ઞાન કદિ નવિ થાય ॥ કહે તાં પોતાનું પણ જાય, મૂ૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ શ્વાન હોય તે ગં ગાજળમાં, સો વેળા જો ન્હાય ॥ અડસઠ તીરથ ફરિ આવે પણ, શ્વાનપણું નવિ જાય ॥મૂ૦॥ કહે૦ ॥ ૨ ॥ ક્રૂર સર્પ પયપાન કરંતાં, સંતપણું નવિ થાય ॥ કસ્તુરિનું ખાતર જો કીજે, વાસ લસણ નવિ જાય ॥ મૂ૦ ॥ કહે૦ ॥ ૩ ॥ વૃષા સમે સુગ્રી તે પક્ષી, કાપ ઉપદેશ કરાય ॥ તે કપિને ઉપદેશ ન લાગ્યો, સુગ્રી સુગ્રુ વિખાય ॥ મૂ૦ ॥ કહે૦ ॥ ૪ ॥ નદી માંહે નિશિ દિન રહે પણ, પાષાણપણું નવિ જા ય ॥ લોહ ધાતુ ટંકણ જો લાગે, અગ્નિ તુરત ઝરાય ॥ મૂ૦ ॥ કહે૦ ॥ ૫ ॥ કાગ કંઠમાં મુક્તાફળની, માળા તે ન ધરાય ॥ ચંદન થ ચિત અંગ કરીજે, ગર્દભ ગાય ન થાય ॥ મૂ૦ ॥ કહે૦ ॥ ૬ ॥ સિંહ ચરમ કોઇ શિયાળ સુતને, ધારે વેષ બનાય ॥ શિયાળ સુત પણ સિંહ ન હોવે, શિયાળપણું નવિ જાય ॥ મૂ૦ ॥ કહે૦ ॥ ૭ ॥ તે માટે

પંચવિષય હું ભોગ ભોગવતો, જાતો કાળ ન જાણ્યો ॥ એક દિવસ મુજ રોગ ઉપન્યો, ન વિસરે તે ચિત્ત આણ્યો કે ॥ રા૦ ॥ ૨૦ ॥ કાકા કાકી ફૈબા ભાણેજી, મામા માસા મામી ॥ નેહ ધરે માસી મુજ અધિકો, જાણે કે અંતરજામી કે ॥ રા૦ ॥ ૨૧ ॥ માય તાય બંધવ મુજ ભગિની, દુઃખ નવિ લીધો જાય ॥ નારી મુખ વિલપંતી બોલે, તે દુઃખ અમ ન સહાય કે ॥ રા૦ ॥ ૨૨ ॥ તિણે વેદને મુજ નિંદ ન આવે, અન્ન પાન નવિ ભાવે ॥ મંત્ર યંત્ર કીધા ઘણેરા, તો પણ દુઃખ નવિ જાવે કે ॥ રા૦ ॥ ૨૩ ॥ વૈદ્ય જાણ તેડ્યા તિણિ વારે, દીધા બહુલા દામ ॥ ઔષધ ભેષજે ગુણ નવિ થાયે, વિફલ ભાખ્યા તે તામ કે ॥ રા૦ ॥ ૨૪ ॥ ચિત્ત ચોખે કરી મેં રે વિચાર્યો, એકલડો વનવાસી ॥ એ સંસારતણાં દુઃખ વિરૂઆં, ગઇ વેદન તવ નાસી કે ॥ રા૦ ॥ ૨૫ ॥ દિનકર ઊગે તમ જિમ નાસે, તિમ મુજ વેદન ભાગી ॥ સંયમ વરિયો વેદન હરિયો, સમતાશું લય લાગી કે ॥ રા૦ ॥ ૨૬ ॥ મગધાધિપ હરખ્યો મનમાંહી, વચન કહેરે વિચારી ॥ નાથપણું તુમને મુનિ સાચું, આપ તર્યા પર તારી કે ॥ રાજન, પંચ મહાવ્રત ધારી ॥ ૨૭ ॥ શીશ નમાવી પાય લાગીને, પૂછી છાડ્યું મિથ્યાત ॥ યોગીસરને ધ્યાને લાગો, અણુઆગે ગુણ જાત કે ॥ રા૦ ॥ ૨૮ ॥ ઋષિ અનાથી ચારિત્ર પાળી, પહોંત્યા શિવપુર ઠામ ॥ કનકવિજય બુધ ચરણે મધુકર, ઇમ બોલે મુનિ રામ કે ॥ રાજન૦ ॥ ૨૯ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री मेतारजमुनिनी सज्झाय.

(જીવ રે તુ શીયળતણો કર સં ગ. એ દેશી.)

સમ દમ ગુણના આગરૂ જી, પંચ મહાવ્રત ધાર ॥ માસખમણને પારણે જી, રાજગૃહી નગરી મઝાર ॥ મેતારજ મુનિવર, ધન ધન તુમ અવતાર ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ સોનીને ઘેર આવીઆ જી, મેતારજ ઋષિરાય ॥ જવલા ઘડતો ઊઠિયો જી, વંદે મુનિના પાય ॥ મે૦ ॥ ૨ ॥ આજ ફળ્યો ઘર આંગણે જી, વિણ કાળે સહકાર ॥ લ્યો ભિક્ષા છે સૂઝતી જી, મોદકતણો એ આહાર ॥ મે૦ ॥ ૩ ॥ ક્રૌંચ જીવ જવલા ચણ્યો જી, વહોરી વળ્યા ઋષિરાય ॥ સોની મન શંકા થઇ જી, સાધુતણાં એ કામ ॥ મે૦ ॥ ૪ ॥ રીસ કરી ઋષિને કહે જી. દ્યો જવલા મુજ આજ ॥ વાધર શીશે વીંટિયું જી,

તડકે રાખ્યા મુનિરાજ ॥ મે૦ ॥ ૫ ॥ ફૂર ફૂર દૂરે હાકકાં જી, તડ ત ડ ત્રૂટે ચામ ॥ સોનીડે પરિસહ દિયો જી, મુનિ રાખ્યો મન ઠામ ॥ મે૦ ॥ ૬ ॥ એહવા પણ કેડોડા થની જી, મન ન આણે રોષ ॥ આતમ નિંદે આપણો જી, સોનીનો શો દોષ ॥ મે૦ ॥ ૭ ॥ ગજસુકુમાળ સંતાપીયા જી, બાંધી માટીની પાળ ॥ ખેર અંગારા શિર ધર્યા જી, મુગતે ગયા તતકાળ ॥ મે૦ ॥૮॥ વાઘણે શરીર વલૂરિયું જી, સાધુ સુકોસળ સાર ॥ કેવળ લહી મુગતિ ગયા જી, ઇમ અ રતિક્ક અણગાર ॥ મે૦ ॥ ૯ ॥ પાલક પાપી પીલિયા જી, ખંધક સૂરિના શિષ્ય ॥ અંબડ ચેલા સાતશે જી, નમો નમો તે નિશ દિશ ॥ મે૦ ॥ ૧૦ ॥ એહવા ઋષિ સંભારતા જી, મેતારજ ઋષિરાય ॥ અંતગડ હુઆ કેવળી જી, વંદે મુનિના પાય ॥ મે૦ ॥ ૧૧ ॥ ભારી કાષ્ટની ભ્રોયે તિહાં જી, લાવી નાંખી તિણિ વાર ॥ ધબકે પંખી જાગીયો જી, જવલા કાઢ્યા તિણે સાર ॥ મે૦ ॥ ૧૨ ॥ દેખી જવલા વિષ્ટમાં જી, મન લાજ્યો સોનાર ॥ ઓધો મુહપત્તિ સાધુનો જી, લેઇ થયો અણગાર ॥ મે૦ ॥ ૧૩ ॥ આતમ તાર્યો આપણો જી, થિર કરી મન વચ કાય ॥ રાજવિજય રંગે ભણે જી, સાધુતણી એ સઝાય ॥ મે૦ ॥ ૧૪ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री मूर्खप्रतिबोध सज्झाय.

જ્ઞાન કદિ નવિ થાય, મુરખને જ્ઞાન કદિ નવિ થાય ॥ કહેતાં પોતાનું પણ જાય. મુ૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ધ્યાન હોય તે ગંગાજળમાં, સો વેળા જો ન્હાય ॥ અડશઠ તીરથ ફરિ આવે પણ, શ્વાનપણું નવિ જાય ॥ મુ૦ ॥ કહે૦ ॥ ૨ ॥ ક્રૂર સર્પ પયપાન કરંતાં, સંતપણું નવિ થાય ॥ કસ્તુરિનું ખાતર જો કીજે, વાસ લસણ નવિ જાય ॥ મુ૦ ॥ કહે૦ ॥ ૩ ॥ વૃષા સમે સુઘરી તે પક્ષી, કપિ ઉપદેશ કરાય ॥ તે કપિને ઉપદેશ ન લાગ્યો, સુઘરી ઘર વિખાય ॥ મુ૦ ॥ કહે૦ ॥ ૪ ॥ નદી માંહે નિશિ દિન રહે પણ, પાષાણપણું નવિ જાય ॥ લોહ ધાતુ ટકણ જો લાગે, અગ્નિ તુરત ઝરાય ॥ મુ૦ ॥ કહે૦ ॥ ૫ ॥ કાગ કંઠમાં મુક્તાફળની, માળા તે ન ધરાય ॥ ચંદન ચર્ચિત અંગ કરીજે, ગર્દભ ગાય ન થાય ॥ મુ૦ ॥ કહે૦ ॥ ૬ ॥ સિંહ ચરમ કોઇ શિયાળ સુતને, ધારે વેષ બનાય ॥ શિયાળ સુત પણ સિંહ ન હોવે, શિયાળપણું નવિ જાય ॥ મુ૦ ॥ કહે૦ ॥ ૭ ॥ તે માટે

મૂરખથી અળગા, રહે તે સુખીયા થાય ॥ ઊખર ભૂમિ બીજ ન હોવે, ઉલટું બીજ તે જાય ॥ મૂ૦ ॥ કહે૦ ॥ ૮ ॥ સમકિતધારી સંગ કરીજે, ભવ ભવ ભીતિ મિટાય ॥ મયાવિજય સદ્દગુરૂ સેવાથી, બોધિબીજ સુખ પાય ॥ મૂ૦ ॥ કહે૦ ॥ ૯ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री आठमदनी सज्झाय.

મદ આઠ મહા મુનિ વારિયે, જે દુર્ગતિના દાતારો રે ॥ શ્રી વીર જિણેસર ઉપદિસે, ભાંખે સોહમ ગણધારો રે ॥ મદ૦ ॥ ૧ ॥ હાં જી જાતિનો મદ પહેલો કહ્યો, પૂર્વે હરિકેશીયે કીધો રે ॥ ચંડાળતણે કુળ ઉપન્યો, તપથી સવિ કારજ સીધો રે ॥ મદ૦ ॥ ૨ ॥ હાં જી કુળ મદ બીજો દાખીયો, મરિચી ભવે કીધો પ્રાણી રે ॥ કોડાકોડિ સાગર ભવમાં ભમ્યો, મદ મ કરો ઇમ મન જાણી રે ॥ મદ૦ ॥ ૩ ॥ હાં જી બળ મદથી દુઃખ પામીયા, શ્રેણિક વસુભૂતિ જીવો રે ॥ જઇ ભોગવ્યાં દુઃખ નરકતણાં, મુખ પાડતાં નિત રીવો રે ॥ મદ૦ ॥ ૪ ॥ હાંજી સનતકુમાર નરેસરૂ, સુર આગળ રૂપ વખાણ્યું રે ॥ રોમ રોમ કાયા બગડી ગઇ, મદ ચોથાનુ એ ટાણું રે ॥ મદ૦ ॥ ૫ ॥ હાં જી મુનિવર સંયમ પાળતાં, તપનો મદ મનમાં આયો રે ॥ થયા કુરગડુ ઋષિરાજીયા, પામ્યા તપનો અંત રાયો રે ॥ મદ૦ ॥ ૬ ॥ હાં જી દેશ દશારણનો ધણી, રાય દશાર્ણભદ્ર અભિમાની રે ॥ ઇંદ્રની ઋદ્ધિ દેખી બુઝીયો, સંસાર તજી થયો જ્ઞાની રે ॥ મદ૦ ॥ ૭ ॥ હાં જી સ્થૂળભદ્રે વિદ્યાનો કર્યો, મદ સાતમો જે દુઃખદાય રે ॥ શ્રુત પૂરણ અર્થ ન પામીયા, જુઓ માન તણી અધિકાઇ રે ॥ મદ૦ ॥ ૮ ॥ રાય સુભૂમ ષટખંડનો ધણી, લોભનો મદ કીધો અપાર રે ॥ હય ગય રથ સબ સાયર ગયું, ગયો સાતમી નરક મોઝાર રે ॥ મદ૦ ॥ ૯ ॥ ઇમ તન ધન જોબન રાજનો, મ ધરો મનમાં અહંકારો રે ॥ એ અથિર અસત્ય સવિ કારમું, વિણસે ક્ષણમાં બહુ વારો રે ॥ મદ૦ ॥ ૧૦ ॥ મદ આઠ નિવારો વ્રત ધરી, પાળો સંયમ સુખકારી રે ॥ કહે માનવિજય તે પામશી, અવિચળ પદવી નર નારી રે ॥ મદ૦ ॥ ૧૧ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી રાજીમતિ અને રહનેમીનો સંવાદ.

(વાલા વાલા દીસો (રસિયા) એ દેશી.)

રહનેમી બોલ્યા વિણ રાજુલ દેખી છે, મને [illegible] વિણ [illegible] છે ॥ [illegible] ॥ ૧ ॥

[illegible] આવે [illegible] છે, ત્યાર પછી કહે રાજુલ તુમે [illegible] છે ॥ [illegible] ॥ ૨ ॥

[illegible] નહી [illegible] છે, મોન [illegible] છે ॥ [illegible] આંખો છે ॥ ૩ ॥

આંખો પણ તુમારૂં [illegible] છે, [illegible] છે ॥ તેમાં [illegible] છે ॥ ૪ ॥

[illegible] તેનાં તુમે [illegible] છે, નહિ તુમને [illegible] ॥ [illegible] વિણ [illegible] છે ॥ ૫ ॥

[illegible] તેનો [illegible] છે, [illegible] ॥ [illegible] તુમારૂં [illegible] છે ॥ ૬ ॥

[illegible] છે [illegible] ॥ [illegible] નહિ [illegible] છે ॥ ૭ ॥

નહિ [illegible] છે, [illegible] ॥ [illegible] છે ॥ ૮ ॥

[illegible] છે [illegible] ॥ [illegible] છે ॥ ૯ ॥

[illegible] પરંતુ સામાન્ય [illegible] ॥ [illegible] છે ॥ ૧૦ ॥

[illegible] તુમ [illegible] છે, [illegible] ॥ તુમ [illegible] છે ॥ ૧૧ ॥

[illegible] તુમ [illegible] છે, [illegible] ॥ [illegible] ॥ ૧૨ ॥

[illegible] રાજુલ [illegible] છે, [illegible] ॥ [illegible] છે ॥ ૧૩ ॥

[illegible] છે, [illegible] ॥ [illegible] રહી છે ॥ ૧૪ ॥

[illegible] છે [illegible] ॥ [illegible] છે ॥ ૧૫ ॥

વૃદ્ધાપણે મુનિને નવિ થાય વિહાર જો, થિરવાસે એક ઠામે રહે અણગાર જો ॥ જે જે કારજ સાધવું તે જોબન વયે જો ॥ ૧૬ ॥

જોબન વય ઝગમગતી તુમ હુમ જોગ જો, ચાલો ઘેર જઈ વિલસિયે સુખ ભોગ જો ॥ વાત બની એકાંતે ગુફામાં પુણ્યથી જો ॥ ૧૭ ॥

પુણ્યે દીક્ષા લીધી પ્રભુની પાસ જો, સંયમથી સુર મુગતિતણાં સુખવાસ જો ॥ વિરુઆં વિષ ફળ ખાવા ઇચ્છા શી કરો જો ॥ ૧૮ ॥

શી કરો તો પાસ પ્રભુ અણગાર જો, ઉપદેશે ઘર છંડી થશે મુનિ ચાર જો ॥ તે ભવ મોક્ષ ગુણીને કિમ જઇ ઘેર વસ્યા જો ॥ ૧૯ ॥

ઘેર વસ્યા પણ મુનિ કીડા તપ કરતા જો, પશ્ચાત્તાપ ફરિ ફરિ સંયમ ધરતા જો ॥ પરિશાટન કરી પરમાતમ પદવી વર્યા જો ॥ ૨૦ ॥

વરિ પદવી પણ ભુક્તભોગી થઇ તેહ જો, તુમ ઉપર અમને પૂરવનો નેહ જો ॥ અધુરાને દુક્કર સંયમ સાધન વિધિ જો ॥ ૨૧ ॥

વિવિધે વ્રત ધરી થાવચ્ચાકુમાર જો, સિદ્ધગિરિ સિધ્ધા સાથે સાધુ હજાર જો ॥ વીરને વારે અઇમુત્તો મુગતે જશે જો ॥ ૨૨ ॥

જશે ખરા પણ બાળપણામાં જોગી જો, વાત ન જાણે સાંસારિક ભોગી જો ॥ ભુગતભોગી થઇ અંતે સંયમ સાધશું જો ॥ ૨૩ ॥

સાધશું અંતે સંયમ તે સવિ ખોટું જો, જરાપણાનું દુઃખ સંસારે મોટું જો ॥ વ્રત ભાગીને જીવ્યા તે નરકે ગયા જો ॥ ૨૪ ॥

ગયા નરકે તે જેણે ફરિ વ્રત નવિ ધરિયાં જો ॥ ભાગે પરિણામે સંયમ આચારિયાં જો ॥ ચારિત્રે ચિત્ત ઠરશે ઇચ્છા પૂરણે જો ॥ ૨૫ ॥

ઇચ્છા પરણ કોઇ કાળે નવિ થાવે જો, સ્વર્ગતણાં સુખ વાર અનંતી પાવે જો ॥ ભવ ભવ પામી પતિત દીક્ષા નવિ તજે જો ॥ ૨૬ ॥

નવિ તજે તો પૂરવધર કિમ ચુકયા જો, રહી ઘરવાસે તપ જપ વેષ જ મુકયા જો ॥ અરિહા વ્રત એકાંતે શાસન નવિ કહે જો ॥ ૨૭ ॥

કહે એકાંતે અપ્રમત્ત જિનવરિયા જો, વ્રત તજિ પૂરવધર નિગોદે પડિયા જો ॥ વિષ ખાતાં સંસારે કુણ સુખીયા થયા જો ॥ ૨૮ ॥

થયા જિનેશ્વર સુખ વિલસી સંસારે જો, કેવળ પામી પછી જગને તારે જો ॥ દીક્ષા લેશું આપણે સુખ લીલા કરી જો ॥ ૨૯ ॥

કિરિયા સંયમ જિન આણા શિર ધારો જો, ચંચળ ચિત્ત કરીને ચરણનું ફળ હારો જો ॥ વમન ભખંતાં શ્વાન પરે વાંછા કરો જો ॥ ૩૦ ॥

કરપો અમને તુમે શ્વાન બરોબર સાધો જો, તો તુમશું હવે રાગ ન ધરવો કાંયો જો ॥ લાગો નમાવો શિક્ષાનો મુજને ઘણો જો ॥ ૩૧ ॥

કર્યો અમને તુમે ધ્યાન બરોબર સાચો જો, તો તુમશું હવે રાગ તે ધરવો કાચો જો ॥ લાગ્યો તમાચો શિક્ષાનો મુજને ઘણો જો ॥૩૧॥
મુજને ઘણો છે કોશ્યાનો રાગ જો, તેણે કહ્યું છું અગંધન કુળના નાગ જો ॥ અગનિ પડે પણ વિષ વમિયું ચૂસે નહી જો ॥૩૨॥
ચૂસે નહી તિર્યંચ પશુ વિખ્યાત જો ॥ તેથી ભુંડા હું નર ક્ષત્રી જાત જો ॥ તું ગરૂમાતા વાત કિહાં કરશો નહી જો ॥ ૩૩ ॥
કરશો નહી પણ જાણે જિનવર જ્ઞાની જો, જ્ઞાની આગળ વાત ન જગમાં છાની જો ॥ પ્રભુ પાસે આલોયણ લેઇ નિર્મળ થવું જો ॥૩૪॥
નિર્મળ થાવા જઇશું પ્રભુની પાસે જો, મિચ્છામિદુક્કડં તુમશું શુભ વાસે જો ॥ કુપ પડંતાં તુમે કર ઝાલી રાખિયો જો ॥ ૩૫ ॥
રાખે આતમ પોતાનો મુનિરાયા જો, સ્વામી સહોદર માત પિતાના જાયા જો ॥ રહનેમી સંયમે ઠરિયા ઇમ સાંભળી જો ॥ ૩૬ ॥
સાંભળી જઇ પ્રભુ ચરણે શીશ નમાવી જો, આલોયણ લેઇ ઉજવળ ભાવના ભાવી જો ॥ કેવળ પામી શીવપદવી વરિયા સુખે જો ॥૩૭॥
સુખે રહી ઘરમાં શત વરસ તે ચાર જો, એક વરસ છદ્મસ્થે રાજુલ નાર જો ॥ એક વિહુણાં પાંચશે વરસ જ કેવળી જો ॥ ૩૮ ॥
કેવળી થઇને વિચર્યા દેશ વિદેશ જો, બહુ જન તાર્યા દેઇ વર ઉપદેશ જો ॥ શિવમુખ સજ્ઝાયે પોહોંચ્યા અગુરૂ લઘુ ગુણે જો ॥ ૩૯ ॥
ગુણે કરી દોય ગાથા ગુણજ્યો સઘળાં જો, એક એક ગાથા અંતર બેહુનાં વચણાં જો ॥ શ્રી શુભ વીર વિવેકી નિત્ય વંદન કરે જો ॥૪૦॥

अथ श्री सुलसानी सज्झाय.

(ઇણ અવસર એક આવી જંબુકી રે. એ દેશી.)

ધન ધન સુળસા સાચી શ્રાવિકા જી, જેહને નિશ્ચળ ધર્મનું ધ્યાન રે ॥ સમકિતધારી નારી જે સતી જી, જેહને વીર દિયો બહુમાન રે ॥ ધન ધન૦ ॥ ૧ ॥ એક દિન અંબડ તાપસ પ્રતિબોધવા જી, જપે એહવું વીર જિણેશ રે ॥ નયરી રાજગૃહી સુળસા ભણી જી, કહેજ્યો અમારો ધર્મ સંદેશ રે ॥ ધન૦ ॥ ૨ ॥ સાંભળી અંબડ મનમાં ચિંતવે જી, ધર્મલાભ દીયો જી વચણ રે ॥ એહવું કહાવે જિનવર જે ભણી જી, કેવું રૂડું દઢ તસ સમકિત રયણ રે ॥ ધન૦ ॥ ૩ ॥ અંબડ તાપસ પરીક્ષા કારણે જી, આવ્યો રાજગૃહીને બારણે ॥ પહેલું બ્રહ્મા રૂપ વિકુર્વ્યું જી, વૈક્રિય શક્તિને અનુસાર રે ॥

ધન૦ ॥ ૪ ॥ પહેલી પોળે પ્રગટ્યો પેખિને જી. ચોમુખ બ્રહ્મા વંદ
ન કોઇ રે ॥ સઘળી રાજ પ્રજા સુળસા વિના જી, તેને આવી ન
મે કરજોડ રે ॥ ધન૦ ॥ ૫ ॥ બીજે દિન દક્ષિણ પોળે જઇ જી, ધરિ
યો કૃષ્ણતણો અવતાર રે ॥ આવ્યા પુરજન તિહાં સઘળા મળી જી.
નાવી સુળસા સમકિતધારિ રે ॥ ધન૦ ॥ ૬ ॥ ત્રીજે દિવસે પશ્ચિમ
બારણે જી, ધરિયું ઇશ્વર રૂપ મહંત રે ॥ તિમહિજ ચોથે થઇ પચ
વીશમો જી, આવી સમવસર્યો અરિહંત રે ॥ ધન૦ ॥ ૭ ॥ તો પણ
સુળસા નાવી વાંદવા જી, તેહનું જાણી સમકિત સાચ રે ॥ અંબડ
સુળસાને પ્રણમી કરી જી, કરજોડી કહે એહવી વાચ રે ॥ ધન૦ ॥ ૮ ॥
ધન્ય તું સમકિતધારી શિરોમણિ જી, ધન્ય તું સમકિત વિશરા વી
શ રે ॥ એમ પ્રસંશી કહે સુળસા ભણી જી, જિનજીયે કહિ છે ધ
ર્મઆશીષ રે ॥ ધન૦ ॥ ૯ ॥ નિશ્ચળ સમકિત દેખી સતીતણું જી, તે
પણ હુઓ દ્રઢ મન માંય રે ॥ કહિપરે શાંતિવિમળ કવિરાયનો જી,
બુદ્ધ કલ્યાણવિમળ ગુણ ગાય રે ॥ ધન૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री ढंढणऋषिनी सज्झाय.

ઢંઢણ ઋષિજીને વંદણા ॥ હું વારી લાલ ॥ ઉત્કૃષ્ટો અણગાર રે ॥
હું વારી લાલ ॥ અભિગ્રહ લીધો આકરો ॥ હું વારી૦ ॥ લબ્ધે લે
શું આહાર રે ॥ હું વારી૦ ॥ ઢં૦ ॥ ૧ ॥ દિન પ્રત્યે જાવે ગોચરી ॥
હું૦ ॥ ન મિળે શુદ્ધ આહાર રે ॥ હું૦ ॥ ન લીએ મૂળ અસૂઝતો ॥
હું૦ ॥ પિંજર હુઓ ગાત્ર રે ॥ હું૦ ॥ ઢં૦ ॥ ૨ ॥ હરિ પૂછે શ્રી નેમિને ॥
હું૦ ॥ મુનિવર સહસ અઢાર રે ॥ હું૦ ॥ ઉત્કૃષ્ટો કોણ એહમાં ॥ હું૦ ॥
મુજને કહો કૃપાળ રે ॥ હું૦ ॥ ઢં૦ ॥ ૩ ॥ ઢંઢણ અધિકો દાખીયો ॥
હું૦ ॥ શ્રીમુખ નેમિ જિણંદ રે ॥ હું૦ ॥ કૃષ્ણ ઉમાહ્યો વાંદવા ॥
હું૦ ॥ ધન્ય જાદવ કુળ ચંદ રે ॥ હું૦ ॥ ઢં૦ ॥ ૪ ॥ ગળિઆરે મુનિવર
મળ્યા ॥ હું૦ ॥ વાંદે કૃષ્ણ નરેશ રે ॥ હું૦ ॥ કિણહી મિથ્યાત્વી દે
ખિને ॥ હું૦ ॥ આવ્યો ભાવ વિશેષ રે ॥ હું૦ ॥ ઢં૦ ॥ ૫ ॥ આવો અ
મ ઘર સાધુજી ॥ હું૦ ॥ લ્યો મોદક છે શુદ્ધ રે ॥ હું૦ ॥ ઋષિજીએ
લઇ આવીયા ॥ હું૦ ॥ પ્રભુજી પાસ વિશુદ્ધ રે ॥ હું૦ ॥ ઢં૦ ॥ ૬ ॥ મુજ
લબ્ધે મોદક મિળ્યા ॥ હું૦ ॥ મુજને કહો કૃપાળ રે ॥ હું૦ ॥ લબ્ધિ
નહી વચ્છ તાહરી ॥ હું૦ ॥ શ્રીપતિ લબ્ધિ નિહાળ રે ॥ હું૦ ॥ ઢં૦
॥ ૭ ॥ તો મુજને લેવો નહી ॥ હું૦ ॥ ચાલ્યો પરઠણ કાજ રે ॥ હું૦ ॥ ઇંટ

નિભાડે જેહને ॥ હું૦ ॥ થરે કર્મ સમાજ રે ॥ હું૦ ॥ ૮ ॥ ૮ ॥ આવી સુધી ભાવના ॥ હું૦ ॥ પામ્યા કેવળનાણ રે ॥ હું૦ ॥ દઢપ્રહારિ મુગતે ગયા ॥ હું૦ ॥ કહે જિનહર્ષ સુજાણ રે ॥ હું૦ ॥ ૧૦ ॥ ૯ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री दशवैकालिक सूत्रनी सज्झायो.

तत्र प्रथम अध्ययन सज्झाय.

(સુગ્રીવ નગર સોહામણું જી. એ દેશી.)

શ્રી ગુરુ પદપંકજ નમી જી, વળિ ધરિ ધર્મની બુદ્ધ ॥ સાધુ ક્રિયા ગુણ ગાયશું જી, કરવા સમકિત શુદ્ધ ॥ મુનીસર ॥ ધર્મ સયળ સુખકાર ॥ તુમે પાળો નિરતિચાર ॥ મુનીસર ॥ ધર્મ સયળ સુખકાર ॥ એ આંકણી ॥ ૧ ॥ જીવદયા સંયમ તવો જી, ધર્મ એ મંગળ રૂપ ॥ જેહના મનમાં નિત વસે જી, તસ નમે સુર નર ભૂપ ॥ મુ૦ ॥ ૨ ॥ ન કરે કુસુમ કિલામના જી, વિચરતા જિમ તરુવૃંદ ॥ સંતોષે વળિ આતમા જી, મધુકર મહી મકરંદ ॥ મુ૦ ॥ ૩ ॥ તિણિ પરે મુનિ ઘર ઘર ભમે જી, લેવે શુદ્ધ જ આહાર ॥ ન કરે બાધા કેહને જી, દિયે પિંડને આધાર ॥ મુ૦ ॥ ૪ ॥ પહેલે દશવૈકાલિકે જી, અધ્યયને અધિકાર ॥ ભાંખ્યો તે આરાધતાં જી, વૃદ્ધિવિજય જયકાર ॥ મુ૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री बीजा अध्ययननी सज्झाय.

(શીળ સોહામણું પાળીયે. એ દેશી.)

નમવા નેમિ જિણંદને, રાજુલ રૂડી નાર રે ॥ શીળ સુરંગી સંચરે, ગોરી ગઢ ગિરનાર રે ॥ શીખ સુહામણી મન ધરો ॥ ૧ ॥ તુમે નિરુપમ નિર્ગ્રંથ રે ॥ સવિ અભિલાષ તજી કરી, પાળો સંયમ પંથ રે ॥ શીખ૦ ॥ ૨ ॥ પાઉસ ભીની પદમિણી, ગઇ ગુફામાંહિ તેમ રે ॥ ચતુરા ચીર નિચોવતી, દીઠી ઋષિ રહનેમ રે ॥ શીખ૦ ॥ ૩ ॥ ચિત્ત ચળે ચારિત્રિયો, વયણ વદે તવ એમ રે ॥ સુખ ભોગવિયે સુંદરી, આપણે પૂરવ પ્રેમ રે ॥ શીખ૦ ॥ ૪ ॥ તવ રાયજાદી તે ઇમ ભણે, ભૂંડા એમ શું ભાંખે રે ॥ વયણ વિરુદ્ધ એ બોલતાં, કાંઇ કુળ લાજ ન રાખે રે ॥ શીખ૦ ॥ ૫ ॥ હું પુત્રી ઉગ્રસેનની, તુ યાદવ કુળ જાયો રે ॥ એ નિર્મળ કુળ આપણાં, તો કિમ અકાર

જ થાપો રે ॥ શીખ૦ ॥ ૬ ॥ ચિત્ત ચળાવીશ ઇણિપરે, નિરખી જે જે નારી રે ॥ તો પવનાહત તરુ પરે, થઇશ અથિર નિરધારી રે ॥ શીખ૦ ॥ ૭ ॥ ભોગ ભલા જે પરિહર્યા, તે વળિ વંછે જેહ રે ॥ વમનભખી કૂકર સમો, કહિયે કુકરમી તેહ રે ॥ શીખ૦ ॥ ૮ ॥ સર્પ અગંધન કુળ તણા, કરે અગનિ પ્રવેશ રે ॥ પણ વમિયું વિષ નવિ લિયે, જુઓ જાતિ વિશેષ રે ॥ શીખ૦ ॥ ૯ ॥ તિમ ઉત્તમ કૂળ ઊપન્યા, છાંડી ભોગ સંયોગ રે ॥ ફરી તેહને વછે નહી, હોય જો પ્રાણ વિયોગ રે ॥ શીખ૦ ॥ ૧૦ ॥ ચારિત્ર કિમ પાળી શકે, જો નવિ જાય અભિલાષ રે ॥ સીદાતો સંકલ્પથી, પગ પગ ઇમ જિન ભાખ રે ॥ શીખ૦ ॥ ૧૧ ॥ જે કણ કંચન કામિની, અછતી અણ ભોગવતા રે ॥ ત્યાગી ન કહીયે તેહને, જુડતે સવિ ભોગવતા રે ॥ શીખ૦ ॥ ૧૨ ॥ ભોગ સંયોગ ભલા લહી, પરિહરે જે નિરીહ રે ॥ ત્યાગી તેહ જ ભાંખીયો, તસ પદ નમુ નિશ દીહ રે ॥ શીખ૦ ॥ ૧૩ ॥ ઇમ ઉપદેશ અંકુશડે, મયગળ પરે મુનિરાજો રે ॥ સંયમ મારગ થિર કર્યો, સાર્યો વંછિત કાજો રે ॥ શીખ૦ ॥ ૧૪ ॥ એ બીજા અધ્યયનમાં, ગુરુ હિત શીખ પ્રકાસે રે ॥ લાભવિજય કવિરાયનો, વૃદ્ધિવિજય ઇમ ભાસે રે ॥ શીખ૦ ॥ ૧૫ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री त्रीजा अध्ययननी सज्झाय.

આધાકર્મી આહાર ન લીજે, નિશિભોજન નવિ કરિયે ॥ રાજપિંડને સજ્યાતરનો, પિંડ વળી પરિહરિયે કે ॥ મુનિવર, એ મારગ અનુસરિયે ॥ જિમ ભવજળ નિધિ તરિયે કે ॥ મુનિવર૦ ॥ ૧ ॥ સામો આવ્યો આહાર ન લીજે, નિત પિંડ નવિ આદરિયે ॥ શી ઇચ્છા એમ પુછી આપે, તે નવિ અંગીકરિયે કે ॥ મુ૦ ॥ ૨ ॥ કંદ મૂળ ફળ બીજ પ્રમુખ વળી, લવણાદિક સચિત્ત ॥ વરજે તિમ વળિ નવિ રાખીજે, તેહ સંનિધિ નિમિત્ત કે ॥ મુ૦ ॥ ૩ ॥ ઊગટણું પીડા પરિહરિયે, સ્નાન કદા નવિ કરિયે ॥ ગંધ વિલેપન નવિ આચરિયે, અંગ કુસુમ નવિ ધરિયે કે ॥ મુ૦ ॥ ૪ ॥ ગૃહસ્થનું ભાજન નવિ વાવરિયે, પરિહરિયે વળિ આભરણ ॥ છાયા કારણ છત્ર ન ધરિયે, ધરે ન વાનહી ચરણ કે ॥ મુ૦ ॥ ૫ ॥ દાતણ ન કરે દર્પણ ન ધરે, દેખે નવિ નિજ રૂપ ॥ તેલ ચોપડીને કાંકશી ન કીજે, દીજે ન વસ્ત્રે ધૂપ કે ॥ મુ૦ ॥ ૬ ॥ માંચી પલંગે નવિ બેસીજે,

કીજે ન વીંઝણે વાય ॥ ગૃહસ્થને ઘેર નવિ બેસીજે, વિણ કારણ સમુદાય કે ॥ મુ૦ ॥ ૭ ॥ વમન વિરેચન રોગ ચિકિત્સા, અગનિ આરંભ નવિ કીજે ॥ સોગઠાં શેતરંજ પ્રમુખ જે ક્રીડા, તે પણ સવિ વરજીજે કે ॥ મુ૦ ॥ ૮ ॥ પાંચ ઇંદ્રિય નિજ વશ્ય આણીજે, પંચ આશ્રવ પચખીજે ॥ પંચ સુમતિ ત્રણ ગુપતિ ધરીને, છકાય રક્ષા તે કીજે કે ॥ મુ૦ ॥ ૯ ॥ ઉનાળે આતાપના લીજે, શીયાળે શીત સહીએ ॥ શાંત દાંત થઇ પરિસહ સહેવા, થિર વરસાળે રહીએ કે ॥ મુ૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇમ દુક્કર કરણી બહુ કરતાં, ધરતાં ભાવ ઉદાસી ॥ કરમ ખપાવી કેવળી હુવા, શિવરમણી સુવિલાસી કે ॥ મ૦ ॥ ૧૧ ॥ દશવૈકાલિક ત્રીજા અધ્યયને, ભાંખ્યો એહ આચાર ॥ લાભવિજય ગુરુ ચરણ પસાયે, વૃદ્ધિવિજય જયકાર કે ॥ મુ૦ ॥ ૧૨ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી ચોથા અધ્યયનની સજ્ઝાય.

(સુણ સુણ પ્રાણી રે, વાણી જિનતણી. એ દેશી.)

સ્વામી સુધર્મા રે કહે જંબુ પ્રતે, સુણ સુણ તું ગુણખાણિ ॥ સરસ સુધારસ હુંતી મીઠડી, વીર જિણેસર વાણિ ॥ સ્વામી૦ ॥ ૧ ॥ સૂક્ષ્મ બાદર ત્રસ થાવર વળી, જીવ વિરાહણ ટાળ ॥ મન વચ કાયા રે ત્રિવિધે થિર કરી, પહેલું વ્રત સુવિચાર ॥ સ્વામી૦ ॥ ૨ ॥ ક્રોધ લોભ ભય હાસ્યે કરી, મિથ્યા મ ભાંખો રે વયણ ॥ ત્રિકરણ સુદ્ધે વ્રત આરાધજે, બીજું દિવસ રયણ ॥ સ્વામી૦ ॥ ૩ ॥ ગામ નગર વનમાંહી વિચરંતાં, સચિત અચિત તૃણ માત્ર ॥ કાંઇ અદીધું મત અંગીકરો, ત્રીજું વ્રત ગુણપાત્ર ॥ સ્વામી૦ ॥ ૪ ॥ સુરનર તિર્યંચ યોનિ સંબધિઆ, મૈથુન કરી પરિહાર ॥ ત્રિવિધે ત્રિવિધે તુ નિત પાળજે, ચોથુ વ્રત સુખકાર ॥ સ્વામી૦ ॥ ૫ ॥ ધણ કણ કંચન વસ્તુ પ્રમુખ વળી, સર્વ અચિત્ત સચિત્ત ॥ પરિગ્રહ મૂર્છા રે તેહની પરિહરી, ધરિ વ્રત પંચમ ચિત્ત ॥ સ્વામી૦ ॥ ૬ ॥ પંચ મહાવ્રત ઇણિપરે પાળજયો, ટાળજો ભોજન રાત ॥ પાપસ્થાનક સઘળાં પરિહરિ, ધરજ્યો સમતા સવિ ભાવ ॥ સ્વામી૦ ॥ ૭ ॥ પુઢવ પાણી વાયુ વનસ્પતિ, અગ્નિ એ થાવર પંચ ॥ બિતિ ચઉ પંચેંદ્રિ । જળચર થળચરા, ખચરા તસ એ પંચ ॥ સ્વામી૦ ॥ ૮ ॥ એ છકાયની કાંઇ વિરાધના, જયણા કરિ સવિ વાણ ॥ વિણ જયણાએ રે પાપ વિરાધના, ભાંખે તિહુયણ ભાણ ॥ સ્વામી૦

॥ ૯ ॥ જયણા પુર્વક બોલતાં બેસતાં, કરતાં આહાર વિહાર ॥ પાપ કરમ બંધ કહિયે નવિ હુવે, કહે જિન જગદાધાર ॥ સ્વામી૦ ॥ ૧૦ ॥ જીવ અજીવને પહેલા ઓળખો, જિમ જયણા તસ હોય ॥ જ્ઞાન વિના નવિ જીવદયા પળે, ટળે નવિ આરંભ કોય ॥ સ્વામી૦ ॥ ૧૧ ॥ જાણપણાથી રે સંવર સંપજે, સંવરે કરમ ખપેહ ॥ કર્મ ક્ષયથી રે કેવળ ઉપજે, કેવળે મુગતિ લહેઈ ॥ સ્વામી૦ ॥ ૧૨ ॥ દશવૈકાળિક ચોથા અધ્યયનમાં, અર્થ પ્રકાશ્યો રે એહ ॥ શ્રી ગુરૂ લાભવિજય પદ સેવતાં, વૃદ્ધિવિજય લહે તેહ ॥ સ્વામી૦ ॥ ૧૩ ॥ ઇતિ.॥

अथ श्री पांचमा अध्ययननी सज्झाय.

(વીરે વખાણી રાણી ચેલણા જી. એ દેશી.)

સુઝતા આહારની ખપ કરોજી, સાધુ જી સમય સંભાળ ॥ સંયમ શુદ્ધ કરવા ભણી જી, એષણા દુષણ ટાળ ॥ સુઝતા આહારની ખપ કરો જી ॥ ૧ ॥ પ્રથમ સજ્ઝાય પોરશી કરી જી, અનુસરી વળી ઉપયોગ ॥ પાત્ર પડિલેહણ આચરો જી, આદરો ગુરૂ અનુયોગ ॥ સુઝતા૦ ॥ ૨ ॥ [illegible] પરમાદના જી. જીવ વિરાહણ ટાળ ॥ પગ પગ ઇર્યા શોધતાં જી, [illegible] નિહાળ ॥ સુઝતા૦ ॥ ૩ ॥ એહ ગણિકાનગર પરિહરો જી [illegible] ચિત્ત હોય ॥ [illegible] પરનામ જોય ॥ સુઝતા૦ ॥ ૪ ॥ [illegible] જી. પેસિયે નવિ ઘર માંહી ॥ [illegible] જી. [illegible] ઘર માંહિ ॥ સુઝતા૦ ॥ ૫ ॥ [illegible] જી બેઠતાં જે દિયે દાન ॥ તેહ [illegible] અન્ન ને પાન ॥ સુઝતા૦ ॥ ૬ ॥ [illegible] જી [illegible] કરતો કોઈ ॥ દાન દિ[illegible] જી [illegible] સાધુ વર્જેહ ॥ સુઝતા૦ ॥ ૭ ॥ [illegible] હોય ॥ આણી નિમ[illegible] જી [illegible] ન જાય ॥ સુઝતા૦ ॥ ૮ ॥ [illegible] જી [illegible] લિયો કરી અંતરાય ॥ ૯ ॥ [illegible] આણો ફિર કોઈ પાય ॥ સુઝતા૦ ॥ ૧૦ ॥ [illegible] જી, પામીએ આહાર એ શુદ્ધ ॥ [illegible] જી. [illegible] વૃદ્ધિ ॥ સુઝતા૦ ॥ ૧૧ ॥ [illegible] જી. પડિક્કમી ફિર ચિત્ત ॥

ગુરુ પાસે ઇરિયાવહિ પડિક્કમી જી, નિમંતરે સાધુને નિત ॥ સૂઝ
તા૦ ॥૧૧॥ શુદ્ધ એકાંત ઠામે જઇ જી, પડિક્કમી ઇરિયાવહી સાર ॥
ભોજન દોષ સવિ છાંડિને જી, થિર થઇ કરવો આહાર ॥ સૂઝતા૦
॥ ૧૨ ॥ દશવૈકાલિક પાંચમે જી, અધ્યયને કહ્યો એ આચાર ॥ તે
ગુરૂ લાભવિજય સેવતાં જી, વૃદ્ધિવિજય જયકાર ॥ સૂઝતા૦ ॥ ૧૩ ॥

अथ श्री छठा अध्ययननी सज्झाय.

(મ મ કરો માયા કારમી. એ દેશી.)

ગણધર સુધર્મા ઇમ ઉપદિસે, સાંભળો મુનિવર વૃંદ રે ॥ થા
નક અઢાર એ ઓળખો, જેહ છે પાપના કંદ રે ॥ ગણધર૦ ॥ ૧ ॥
પ્રથમ હિંસા તિહાં છાંડીએ, જૂઠ નવિ ભાખિયે વયણ રે ॥ તૃણ
પિણ અદત્ત નવિ લીજીયે, તજીયે સવિ મેહુણ સયણ રે ॥ ગ૦
॥ ૨ ॥ પરિગ્રહ મૂર્છા પરિહરો, નવિ કરો ભોયણ રાત રે ॥ છઓ
છકાય વિરાધના, ભેદ સમજી સહુ ભાતિ રે ॥ ગ૦ ॥ ૩ ॥ અકલ્પ
આહાર નવિ લીજીયે, ઉપજે દોષ જે માંહી રે ॥ ધાતુનાં પાત્ર
મતિ વાવરો, ગૃહિતણાં મુનિવર માંહી રે ॥ ગ૦ ॥ ૪ ॥ માચીએ
માંચીએ નવિ બેસીએ, વારિયે સજ્જા પલંગ રે ॥ રાતે રહિયે ન
વિ તે સ્થળે, જિહાં હોવે નારી પ્રસંગ રે ॥ ગ૦ ॥ ૫ ॥ સ્નાન મં
જન નવિ કીજીએ, જિણે હોય મનતણો ક્ષોભ રે ॥ તેહ શણ
ગાર વળી પરિહરો, દંત નખ કેશતણી શોભ રે ॥ ગ૦ ॥ ૬ ॥ છઠ્ઠે
અધ્યયને ઇમ પ્રકાશીયો, દસવૈકાલિક એહ રે ॥ લાભવિજય ગુરૂ
સેવતાં, વૃદ્ધિવિજય લહ્યો તેહ રે ॥ ગ૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री सातमा अध्ययननी सज्झाय.

(કપૂર હોય અતિ ઉજળો રે. એ દેશી.)

સાચું વયણ જે ભાંખીયે રે, સચ્ચા ભાષા તેહ ॥ સચ્ચામો
સા તે કહીયે રે, સાચું મૃષા હોય જેહ ॥ સાધુ જી, કરજ્યો ભા
ષા શુદ્ધિ ॥ કરી નિરમળ નિજ બુદ્ધિ ॥ સાધુજી૦ ॥ ૧ ॥ કેવળ
જૂઠ જિહાં હોવે રે, તેહ અસચ્ચા જાણ ॥ સાચું નહી જુઠું નહી
રે, અસત્યામૃષા ઠાણ ॥ સાધુ જી૦ ॥ ૨ ॥ એ ચારે માંહી કહી રે,
પહેલી ભાષા દોય ॥ સંયમધારીયે બોલવી રે, વચન વિચારી જો
ય ॥ સાધુજી૦ ॥ ૩ ॥ કઠિણ વયણ નવિ ભાંખીયે રે, ટુકારો રે

કાર ॥ કોઇના મરમ ન બોલીયે રે, સાચા પણ નિરધાર ॥ સાધૂ જી૦ ॥ ૪ ॥ ચોરને ચોર ન ભાંખીયે રે, કાણાને ન કહે કાણ ॥ કોઇને ન આંપો આંધને રે, સાચુ કડીણ એ જાણ ॥ સાધૂ જી૦ ॥ ૫ ॥ જેહથી અનરથ ઉપજે રે ॥ પરને પીડા થાય ॥ સાચું વચણ ને ભાંખતાં રે, લાભથી ત્રોટો થાય ॥ સાધૂ જી૦ ॥ ૬ ॥ ધરમ સહિત હિતકારીયા રે, ગરવ રહિત સમતોલ ॥ થોડલા તે પિણ મીઠડા રે, બોલ વિચારી બોલ ॥ સાધુ જી૦ ॥ ૭ ॥ ઇમ સવિ ગુણ અંગીકરી રે, પરિહરી દોષ અશેષ ॥ બોલતાં સાધને નવિ હુવે રે, કર્મબંધ લવલેશ ॥ સાધુ જી૦ ॥ ૮ ॥ દશવૈકાલિક સાતમે રે, અધ્યયને એહ વિચાર ॥ લાભવિજય ગુરુથી લહે રે, વૃદ્ધિવિજય જયકાર ॥ સાધૂ જી૦ ॥ ૯ ॥ ઇતિ ॥

अथ श्री आठमा अध्ययननी सज्झाय.

(વનમાળાની દેશી.)

કહે શ્રી ગુરુ સાંભળો ચેલા રે, આચાર એ પુન્યના વેલા રે ॥ છકાય વિરાધણ ટાળો રે, ચિત્ત ચોખે ચારિત્ર પાળો રે ॥ ૧ ॥ પુઢવી પાષાણ ન ભેદો રે, ફળ ફૂલ પત્રાદિક ન છેદો રે ॥ બીજ કૂંપલ વન મતિ ફરસો રે, વીંજણે કરી વાય મ કરશો રે ॥ ૨ ॥ વળિ અગની મ ભેટશો ભાઇ રે, પીજ્યો પાણી ઉનું સદાઇ રે ॥ મત વાવરો કાચું પાણી રે, એહવી શ્રી વીરની વાણી રે ॥ ૩ ॥ હીમ ધુમર વડ ઉંબરનાં રે, ફળ કુંથુઆ કીડી નગરાં રે ॥ નિલ ફુલ હરિ અંકુરા રે, ઇંડાળ એ આઠે પુરા રે ॥ ૪ ॥ સ્નેહાદિક એ જાણી રે, મત હણજ્યો સૂક્ષમ પ્રાણી રે ॥ પડિલેહી સવિ વાવરજ્યો રે, ઉપગરણે પ્રમાદ મ કરજ્યો રે ॥ ૫ ॥ જયણાયે દનરાં ભમજ્યો રે ॥ વાટે ચાલતાં વાત મ કરજ્યો રે ॥ મત જ્યોતિષ નિમિત્ત પ્રકાશો રે, નિરખો મત નાચ તમાસો રે ॥ ૬ ॥ રૂડું અણરૂડું કરજ્યો રે, પાપ વચણ ન મુખથી ધરજ્યો રે ॥ અણસૂઝતો આહાર મ લગજ્યો રે, રાતે સંનિધિ મવિ વરજ્યો રે ॥ ૭ ॥ બાવીશ પરિસહ સહજ્યો રે, દેહ દુઃખે ફળ મહજ્યો રે ॥ અણધાર્યે કૃપણતા મ કરજ્યો રે, તપ શ્રુતનો મદ મ વહજ્યો રે ॥ ૮ ॥ સ્તુતિ નીંદા અપના સુણે મહજ્યો રે, રોસ કાળ સંજ્વલને રહજ્યો રે ॥ જુરૂશલું ધ્યાન સમાઇ રે, મત કાઢજ્યો મુનિવર ભાઇ રે ॥ ૯ ॥

કાર ॥ કોઇના મરમ ન બોલીયે રે, સાચા પણ નિરધાર ॥ સાધૂ૦ ॥ ૪ ॥ ચોરને ચોર ન ભાંખીયે રે, કાણાને ન કહે કાણ ॥ કહીએ ન આંધો અંધને રે, સાચું કઠીણ એ જાણ ॥ સાધૂ૦ ॥ ૫ ॥ જેહથી અનરથ ઉપજે રે ॥ પરને પીડા થાય ॥ સાચું વયણ ને ભાંખતાં રે, લાભથી ત્રોટો થાય ॥ સાધૂ૦ ॥ ૬ ॥ ધરમ સહિત હિતકારીયા રે, ગરવ રહિત સમતોલ ॥ થોડલા તે પિણ મીઠડા રે, બોલ વિચારી બોલ ॥ સાધૂ૦ ॥ ૭ ॥ ઇમ સવિ ગુણ અંગીકરી રે, પરિહરી દોષ અશેષ ॥ બોલતાં સાધને નવિ હુવે રે, કર્મબંધ લવલેશ ॥ સાધૂ૦ ॥ ૮ ॥ દશવૈકાળિક સાતમે રે, અધ્યયને એહ વિચાર ॥ લાભવિજય ગુરુથી લહે રે, વૃદ્ધિવિજય જયકાર ॥ સાધૂ૦ ॥ ૯ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री आठमा अध्ययननी सज्झाय.

(વનમાળાની દેશી.)

કહે શ્રી ગુરુ સાંભળો ચેલા રે, આચાર એ પુણ્યના વેલા રે ॥ છકાય વિરાહણ ટાળો રે, ચિત્ત ચોખે ચારિત્ર પાળો રે ॥ ૧ ॥ પુઢવી પાષાણ ન ભેદો રે, ફળ ફૂલ પત્રાદિ ન છેદો રે ॥ બીજ કુંપલ વન મતિ ફરસો રે, વીંજણે કરી વાય મ કરશો રે ॥ ૨ ॥ વણિ અગની મ ભેટશો ભાઇ રે, પીજ્યો પાણી ઉનું સદાઇ રે ॥ મત વાવરો કાચું પાણીરે, એહવી શ્રી વીરની વાણી રે ॥ ૩ ॥ હીમ ધુમ્મર વડ ઊંબરનાં રે, ફળ કુંથુઆ કીડી નગરા રે ॥ નિલ ફુલ હરિ અંકુરા રે, ઇંડાળ એ આઠે પુરા રે ॥૪॥ સ્નેહાદિક ભેદે જાણી રે, મત હણજ્યો સૂક્ષ્મ પ્રાણી રે ॥ પડિલેહી સવિ વાવરજ્યો રે. ઉપગરણે પ્રમાદ મ કરજ્યો રે ॥ ૫ ॥ જયણાયે ડગલાં ભરજ્યો રે ॥ વાટે ચાલતાં વાત મ કરજ્યો રે ॥ મત જ્યોતિષ નિમિત્ત પ્રકાસો રે, નિરખો મત નાચ તમાસા રે ॥ ૬ ॥ દીઠું અણદીઠું કરજ્યો રે. પાપ વયણ ન શ્રવણે ધરજ્યો રે ॥ અણસૂઝતો આહાર જ તજજ્યો રે રાતે સનિધિ સવિ વરજજ્યો રે ॥ ૭ ॥ બાવીશ પરિસહ સહજ્યો રે, દેહ દુઃખે ફળ સહજ્યો રે ॥ અણપામે રૂપણતા મ કરજ્યો રે, તપ શ્રુતનો મદ મ વહજ્યો રે ॥ ૮ ॥ સ્તુતિ નીંદા સમતા તુમે સહજ્યો રે. દેશ કાળ જોઇને રહજ્યો રે ॥ ગૃહસ્થશું પ્રતિ સગાઇ રે, મત કાઢજ્યો મુનિવર ભાઇ રે ॥ ૯ ॥

ન રમાડો મુહરથનાં બાળ રે, કરો કોઢિવાની સંભાળ રે ॥ ધત્ર મંત્ર ઔષધના ભામો રે, મત હરજ્યો કુગતિનાં ઠામો રે ॥ ૧૦ ॥ કોઇ પ્રીત પૂરવની જાય રે, વળી માને વિનય પસાય રે ॥ માયા મિત્રાઇ નસાડે રે, સવિ ગુણને લોભ વિણસાડે રે ॥ ૧૧ ॥ તે માટે કષાય એ ચાર રે, અનુક્રમે દમજ્યો અણગાર રે ॥ ઉપશમથું કે વશ આવે રે, સરળાપ મનોષ મભાવે રે ॥ ૧૨ ॥ બ્રહ્મચારીને જા ણજ્યો નારી રે, જેસી પોપટને મંજારી રે ॥ તેણું પરિહરો તમ પરસંગ રે, નયવાડ ધરો વળિ ચંગ રે ॥ ૧૩ ॥ દશવૈકાળિકી ઘર્મ મન પોસો રે, નિજ કાયા તપ કરી સોસો રે ॥ જાણો અથિર પુદગળ પિંડ રે, મત ધાળજ્યો પચ અખંડ રે ॥ ૧૪ ॥ કહ્યું દશવૈ કાળિકે એમ રે, અધ્યયને આઠમે તેમ રે ॥ ગુરુ લાભવિજયથી જાણી રે, બુદ્ધ વૃદ્ધિવિજય મન આણી રે ॥ ૧૫ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી નવમા અધ્યયનની સજ્ઝાય.

(શત્રુંજય જય જઇએ લાલન, શત્રુંજય જઇએ. એ દેશી.)

વિનય કરેજ્યો ચેલા વિનય કરેજ્યો, શ્રી ગુરુ આણા શીર ધરેજ્યો ॥ ચેલા ॥ ક્રોધી માનીને પરમાદી, વિનય ન શીખે વળિ વિખવાદી ॥ ચેલા ॥ વિનય૦ ॥ ૧ ॥ વિનય રહિત આશાતના કરતાં, બહુ ભવ ભટકે દુર્ગતિ ફરતાં ॥ ચેલા ॥ અગની સર્પ વિષ જિમ નવિ મારે, ગુરુ આસાયણ તેથી અધિક પ્રકારે ॥ ચેલા ॥ વિનય૦ ॥ ૨ ॥ અવિનયિ દુઃખીયો બહુ સંસારી, અવિનયી મુગતિનો નહિ અધિકારી ॥ ચેલા ॥ કોહ્યા કાનની કુતરી જેમ, હાંકી કાઢે અવિ નયી તેમ ॥ (અવિનયકારીને સ્વચ્છંદાચારી, રત્નત્રય હારી થાય ભિ ખારી ॥ પાઠાંતરે) ॥ ચેલા ॥ વિનય૦ ॥ ૩ ॥ વિનય સુત તપ વળી આચાર, કહિયે સમાધીનાં ઠામ એ ચાર ॥ ચેલા ॥ ચાર ચાર ભેદ એકેક, વળિ સમજે ગુરુથી સુવિવેક ॥ ચેલા ॥ વિનય૦ ॥ ૪ ॥ તે ચારેમાં વિનય છે પહેલો, તમ વિનય વિનુ ભાંખે તે ઘેલો ॥ ચે લા ॥ મૂળ થકી જેમ શાખા કહિયે, ધર્મક્રિયા તેમ વિનયથી લ હિયે ॥ ચેલા ॥ વિનય૦ ॥ ૫ ॥ ગુરુ વિનયથી લહેશો સાર, જ્ઞાન ક્રિયા તપ જપ આચાર ॥ ચેલા ॥ ગરથ પાખે જેમ ન હોય હાટ, તિમ ગુરુ વિનયે ધરમની વાટ ॥ ચેલા ॥ વિનય૦ ॥ ૬ ॥ ગુરુ ન્હાનો પણ મ્હોટો કહિયે, રાજા પરે તસ આણા વહિયે ॥

અલ્પશ્રુત પણ બહુશ્રુત જાણો, ગુરુ સાથે હુઠવાદ મ તાણો
॥ ચેલા ॥ વિનય૦ ॥ ૭ ॥ જિમ શશિ ગ્રહગણમાં બિરાજે, મુનિ
પરિવારમાં તિમ ગુરુ ગાજે ॥ ચેલા ॥ ગુરુથી અળગા મત રહો
ભાઇ, ગુરુ સેવે લહેશો ગિરુઆઇ ॥ ચેલા ॥ વિનય૦ ॥ ૮ ॥ ગુરૂ
વિનયે ગીતારથ થાશો, વંછિત સવિ સુખ લખમી કમાશો ॥ ચે
લા ॥ સંત દંત વિનયી લજ્જાળુ, તપ જપ કિયાવંત દયાળુ ॥ ચે
લા ॥ વિનય૦ ॥ ૯ ॥ ગુરુ કુળવાસે વસતો શિષ્ય, પુજનિક હોવે વિ
શવાવીશ ॥ ચેલા ॥ દસવેકાળિક નવમે અધ્યયનને, અર્થ એ ભાંખ્યો
કેવળી વયણે ॥ ચેલા ॥ વિનય૦ ॥ ૧૦ ॥ દક્ષિપરે લાભવિજય ગુરૂ
સેવી, વૃદ્ધિવિજય થિર લખમી લહેવી ॥ ચેલા ॥ વિનય૦ ॥ ૧૧ ॥

अथ श्री दशमा अध्ययननी सज्झाय.

(તે તરિયા ભાઇ, તે તરિયા ભાઇ, એ દેશી.)

તે મુનિ વંદો તે મુનિ વંદો, ઉપશમ રસનો કંદો રે ॥ નિર્મળ
જ્ઞાનકળાનો ચંદો, તપ તેજે જેહવો દિણંદો રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૧ ॥
પંચાશ્રવનો કરે પરિહાર, પંચ મહાવ્રત ધારે ॥ છકાય જીવતણા
આધાર, કરતા ઉગ્ર વિહાર રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૨ ॥ પંચ સુમતિ ત્રણ
ગુપતિ આરાધે, ધરમ ધ્યાન નિવાબાવે રે ॥ પંચમી ગતિનો મારગ
સાધે, શુભ ગુણઠાણે વાધે રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૩ ॥ ક્રય વિક્રય ન કરે
વ્યાપાર, નિર્મમ નિરહંકાર રે ॥ ચારિત્ર પાળે નિરઅતિચારે, ચા
લંતા ખડગની ધારે રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૪ ॥ બોધને રોગ કરી જે જાણે,
આપણપું ન વખાણે રે ॥ તપ શ્રુત રૂપનો મદ નવિ આણે ગોપવી
અંગ ઠેકાણે રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૫ ॥ છાંડી વસુકણ કંચન ગેહ, થઇ
નિસ્પૃહી નિસ્નેહ રે ॥ ખેહ સમાણી જાણી દેહ, નવિ પોષે પાપે
જેહ રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૬ ॥ દોષ રહિત આહાર જે પામે તે લેખે પ
રિણામે રે ॥ લેતા દેહના સુખ નવિ કામે, જાગતા આઠે જામે રે
॥ તે મુનિ૦ ॥ ૭ ॥ રસના રસ રસિયો નવિ થાવે, નિરલોભા નિર
માયા રે ॥ સહે પરિસહ થિર કરી કાયા, અવિચળ જિમ ગિરિ
રાયા રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૮ ॥ રાતે કાઉસગ કરે સમશાને, જે તિહાં
પરિસહ જાણે રે ॥ તો નવિ ચૂકે તેવે ઠાણે, ભય મનમાં નવિ આ
ણે રે ॥ તે મુનિ૦ ॥ ૯ ॥ કોઇ ઉપર ન ધરે કોધ દિયે સાધુને પ્ર
તિબોધ રે ॥ કરમ આઠ જીતેવા જોધ કરતા સંયમ શોધ રે ॥ તે

મુનિ૦ ॥ ૧૦ ॥ દશવૈકાલિક દશમે અધ્યયને, ઇમ ભા
રે ॥ તે ગુરુ લાભવિજયથી પામે, વૃદ્ધિવિજય જયકાર રે ॥

अथ श्री सार्थप्रकाश सज्झाय.

(નમો નમો શ્રી શત્રુંજય ગિરિવર. એ દેશી.
સાધુ જી સંયમ સુધો પાળો. વ્રત દૂષણ સવિ ટાળ
વૈકાલિક સૂત્ર સંભાળો. મુનિ મારગ અજુઆળો રે ॥
॥ ૧ ॥ રોગાંતિક પરિસહ સંકટ, પરસંગે પણ ધાર રે ॥
ચૂકો મતિ પ્રાણી. ઇંગ ભાંખે જિન સાર રે ॥ સા૦ ॥
ચારી ભરા કહાવે, ઇહભવ પરભવ હારી રે ॥ નરક નિ
દુઃખ પામે, ભમતો બહુ સંસારી રે ॥ સા૦ ॥ ૩ ॥ નિ
ચારિત્ર આરાધે, ઉપશમ નીર અગાધે રે ॥ ત્રીજે મુંદ
દરિયે, તે સુખ સંપતિ સાધે રે ॥ સા૦ ॥ ૪ ॥ કામધેનુ નિ
સરિખું, ચારિત્ર ચિત્તમેં આણો રે ॥ ઇહ પરભવ સુખદાય
મ, અવર ન કોઇ જાણો રે ॥ સા૦ ॥ ૫ ॥ સિજ્જંભવસૂરીશ
દશ અધ્યયન રસાળાં રે ॥ મનકપુત્ર હેતે તે ભણતાં, લહિ
માળા રે ॥ સા૦ ॥ ૬ ॥ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિને રાજ્યે, બુદ્ધ
જયના શિષ્ય રે ॥ વૃદ્ધિવિજય વિબુધ આચાર, એ ગાયો
જગીશ રે ॥ સા૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री मनओगणत्रीशीनी सज्झाय.

(સોળીડા હુંસા રે વિષય ન રાચીએ. એ દેશી.)
જીર મ મેલે રે એ મન મોકળું, મન મોકળે રે હાણ
કોસ્થાથી રે સંવર નીપજે, લહિયે પરમ કલ્યાણ ॥ જીવ૦ ॥
એ મન ચંચળ ચિહું દિશે દોડતું, ન મળે કામ અકામ ॥
નરપતિનાં રે સુખ સુરપતિતણાં, વંછે સુખ અભિરામ ॥ જી
॥ ૨ ॥ આગે ભીંત રે જાજરી ખરી, ઊપર દે વળી ઠેલિ ॥ તે
પડતાં રે વાર લાગે નહીં, તિમ મન અથિર મ મેલ ॥ જીવ૦ ॥
જિમ સુરગિરિની રે સુંદર ચૂલીકા, ભાંખી અચળ અડોલ ॥
વન પ્રચંડે રે કામ ન ચાંતરે, તિમ થિર મન નિટોલ ॥ જી
॥ ૪ ॥ જે મન મ્હેલ્યું રે અતિ ઘણું મોકળું. જુઓ કુંડરિક અણ
ર ॥ ચારિત્ર ખોયું રે સહસ વરસનવું. પહોંચ્યો નરક

જીવ૦ ॥ ૫ ॥ જુગબાહુની રે પરણી કારણે, મણિરથ ચૂકયો અપાર બાંધવ હણિયો રે નિજ હાથે કરી, હે હે વિષય વિકાર ॥ જીવ૦ ॥ ૬ ॥ લોક કીમ કહે રે રાજા રાવણો, ત્રિભુવન કેરો રે લાલ ॥ સીતા હરણે રે ગતિ મતિ વીસરી, રાણે કિયો રે બેહાલ ॥ જીવ૦ ॥ ૭ ॥ દ્રોપદી રૂપે રે કીચક મોહીયો, વરજ્યો ન રહ્યો રે તેહ ॥ ભીમે કીધો રે જમનો પાહુણો, પરનારીને રે નેહ ॥ જીવ૦ ॥ ૮ ॥ જમુના તીરે રે પારાશર જતી, તપ જપ કરતો અપાર ॥ મચ્છગંધાને રે રૂપે મોહીયો, તેહનો વ્યાસ કુમાર ॥ જીવ૦ ॥ ૯ ॥ સૂરીકંતા રે મનને મોકળી, કીધો કંત વિનાશ ॥ ચલણી રાણી રે પુત્ર વિણાસ [illegible] ॥ જીવ૦ ॥ ૧૦ ॥ મન સંકોચી રે રાખ્યું [illegible], [illegible] ॥ સહુ પરિવારે રે વળિ વળિ વીનવ્યો, નાખ્યો નેહ [illegible] ॥ જીવ૦ ॥ ૧૧ ॥ શેઠ સુદર્શન પોસહ પાળતા, [illegible] ભાવ ॥ શૂળી ફીટી રે સિંહાસન હુઓ, પ્રગટ્યો [illegible] ॥ જીવ૦ ॥ ૧૨ ॥ [illegible] આવ્યાં રે મન નવિ ખં[illegible] [illegible] રે અનગાર કેવળી, [illegible] ॥ જીવ૦ ॥ ૧૩ ॥ [illegible] રે અતિ ઘણો [illegible] નરકે મોકલે [illegible] ॥ જીવ૦ ॥ ૧૪ ॥ [illegible] રે તંદુલ માછલું, [illegible] શ્રી અરનેમિ પામ્યા રે [illegible] મનથી મોક્ષ છે, હિયડે [illegible] તેનું નથવું નિજ [illegible] આતમ. ખીલાને [illegible] રે સંસાર ॥ જીવ૦ ॥ ૧૭ ॥ [illegible], મિથ્યા મહિ મન [illegible] મન [illegible] રે ભ્રાંત ॥ જીવ૦ ॥ ૧૮ ॥ [illegible] તિહાં તિહાં રો [illegible] કેવળથી વશ પા[illegible] ॥ જીવ૦ ॥ [illegible] નાની પરે [illegible] ॥ જીવ૦ ॥ ૨૦ ॥ [illegible] ॥ મ[illegible] રે કોડિ ॥ જીવ૦ ॥ ૨૧ ॥ [illegible] રેખ ॥

શુદ્ધ મને રે તે ક્ષણમેં કરે, એ જિન વચન વિશેષ ॥ જીવ૦ ॥ ૨૨ ॥ સોહલો પંચાગ્નિનો સાધવો, સોહલો છે વનવાસ ॥ સોહલું મૌને રે રહેવું જીવને, સોહલો ગ્રંથ અભ્યાસ ॥ જીવ૦ ॥ ૨૩ ॥ દુક્કર હુંઘ રે દુક્કર જેહથી, કરણી જગ અભિરામ ॥ તે આદરવી રે નરને સોહલી, પણ દોહિલો શુદ્ધ પરિણામ ॥ જીવ૦ ॥ ૨૪ ॥ પારાધોધી રે ડરતી પખણી, શંકાતી રહે જેમ ॥ તિમ જે મનને રે રાખે તે હુને, ઇહ પરલોકે રે ખેમ ॥ જીવ૦ ॥ ૨૫ ॥ માથે ઘટ ધરી નટવી નાચતી, વંશ ચડંતી રે જોય ॥ આણ પ્રકારે જન મન રીઝવે, મન ઘટ ઉપરે રે હોય ॥ જીવ૦ ॥ ૨૬ ॥ ઇમ જે પ્રાણી રે નિશ્ચળ ધરિ રહે, જિન ગુણ ઉપર રાગ ॥ તસ મન બાહિર જાવા ન પારહી, જિમ પ્રવહણનો રે કાગ ॥ જીવ૦ ॥ ૨૭ ॥ સાધુ સાધવી શ્રાવક શ્રાવિકા, ચઉ વિહ સંઘ ઉલાસ ॥ શુદ્ધ પ્રણામે રે વરતે તેહનો, હું ભવ ભવનો રે દાસ ॥ જીવ૦ ॥ ૨૮ ॥ મનગુપ્તિ તીશી રે જે નર સાંભળે, પાવે સુખ ભરપૂર ॥ પદ્મસૂરિ શિષ્ય ગુણસાગર કહે, પાપ પલાસે રે દૂર ॥ જીવ૦ ॥ ૨૯ ॥

अथ श्री शालिभद्रनी सज्झाय.

પ્રથમ ગોવાળિયાતણે ભવે જી રે, દીધું મુનિવર દાન ॥ નયરી રાજગૃહી અવતરયો જી, રૂપે મયણ સમાન ॥ સોભાગી રે, શાળિ ભદ્ર ભોગી રે હોય ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ બત્રીશ લક્ષણ ગુણે ભ ર્યો જી રે, પરણ્યો બત્રીશ નાર ॥ માણસને ભવે દેવનાં જી રે, સુખ વિલસે સંસાર ॥ સો૦ ॥ ૨ ॥ ગોભદ્ર શેઠ તિહાં પૂરવે જી રે, નિત નિત નવલા રે ભોગ ॥ કરે સુભદ્રા ઉવારણાં જી રે, સેવ કરે બહુ લોગ ॥ સો૦ ॥ ૩ ॥ એક દિન શ્રેણિક રાજિયો જી રે, જોવા આવ્યો રે રૂપ ॥ શરીર સુકોમળ અતિ ઘણું જી રે, દેખી હરખ્યો ભૂપ ॥ સો૦ ॥ ૪ ॥ વસ્ત્ર વૈરાગે ચિંતવે જી રે, મુજ શિર શ્રેણિક રાય ॥ પૂરવ પુણ્ય મેં નવિ કિયાં જી રે, હવે તપ આદરશું માય ॥ સો૦ ॥ ૫ ॥ કણે અવસરે શ્રી જિનવરૂ જી રે, આવ્યા નવરી ઉ દ્યાન ॥ શાળિભદ્ર મન ઊજમ્યો જી રે, વાંદ્યા પ્રભુના પાય ॥ સો૦ ॥ ૬ ॥ વીરતણી વાણી સુણી જી રે, છૂટ્યો મેહ અકાળ ॥ એકેકી દિન પરિહરે જી રે, જિમ જળ છંડે રે પાળ ॥ સો૦ ॥ ૭ ॥ માતા દેખી ટળવળે જી રે, માછલડી વિણ નીર ॥ નારી સઘળી પાયે પડે જી રે, મ મ છંડો સાહસ ધીર ॥ સો૦ ॥ ૮ ॥ વહુઅર સઘળી

વીનંને છે રે, સાંભળો સાચુ વિચાર ॥ સર છંડી પાળે ચડ્યો છે
રે, હંસલો ઊડણહાર ॥ સો૦ ॥ ૯ ॥ ઇણ અવસર તિહાં ન્હાવતાં છે
રે, ધન્ના શિર આંસૂ પડત ॥ કવણ દુઃખ તુજ સાંભર્યું છે રે, ઊં
ચું જોઇ કહે કંત ॥ સો૦ ॥ ૧૦ ॥ ચંદ્રમુખી મૃગલોચની છે રે, બોલા
વી ભરતાર ॥ બંધવ વાત મેં સાંભળી છે રે, નારીનો પરિહાર
॥ સો૦ ॥ ૧૧ ॥ ધન્નો ભણે સુણ ઘેલડી છે રે, શાલિભદ્ર પૂરો ગ
માર ॥ જો મન આણ્યું છંડવા છે રે, વિલંબ ન કીજે લગાર ॥ સો૦
॥ ૧૨ ॥ કર જોડી કહે કામિની છે રે, બંધવ સમો નહીં કોય ॥ ક
હેતાં વાત જ સોહલી છે રે, કરતાં દોહલી હોય ॥ સો૦ ॥ ૧૩ ॥
જા રે જા તેં ઇમ કહ્યું છે રે, તો મેં છંડી રે આઠ ॥ પિઉડા મેં હ
સતાં કહ્યું છે રે, મકો ઊઠાશો માટ ॥ સો૦ ॥ ૧૪ ॥ ધણ વચને ધન્નો
નીસર્યો છે રે, જાણું પંચાયણ સિંહ ॥ જઇ સાળાને સાદ જ કર્યો
છે રે, ધન્નો ઊઠ અબીહ ॥ સો૦ ॥ ૧૫ ॥ કાળ આહેડી નિત ભમે
છે રે, પૂંઠે મ જોઇશ વાટ ॥ નારી બંધન દોરડી છે રે, ત્રોડી લે
ગુણ વાટ ॥ સો૦ ॥ ૧૬ ॥ જિમ ધીવર તિમ માછલો છે રે, ધી
વરે નાંખી રે જાળ ॥ પુરુષ પડી જિમ માછલો છે રે, તિમહિ
અચિંત્યો કાળ ॥ સો૦ ॥ ૧૭ ॥ જોબનભર બિહું નીસર્યા છે રે,
પહોંત્યા વીરજીની પાસ ॥ દીક્ષા લીધી રૂઅડી છે રે, પાળે મન ઉલ્લા
સ ॥ સો૦ ॥ ૧૮ ॥ માસખમણને પારણે છે રે, પૂછે શ્રી જિનરાજ ॥
અમને ગુરુ જ આવરી છે રે ॥ લાભ દેશો કુણ આજ ॥ સો૦
॥ ૧૯ ॥ માતા હાથે પારણું છે રે, થાશે તુમને રે આજ ॥ વીર વ
ચન નિશ્ચય કરી છે રે, આવ્યા નગરીમાં જ ॥ સો૦ ॥ ૨૦ ॥ ઘર
આવ્યા નવિ ઓળખ્યા છે રે, ફરિયા નગરી મઝાર ॥ મારગ જાતાં
મહિયારડી છે રે, સામી મળી તેણીવાર ॥ સો૦ ॥ ૨૧ ॥ મુનિ દેખી
મન ઉલ્લસ્યું છે રે, વિકસિત થઇ તસ દેહ ॥ મસ્તક ગોરસ
તણો છે રે પડિલાભ્યો ધરિ નેહ ॥ સો૦ ॥ ૨૨ ॥ મુનિવર
વોહરી ચાલિયા છે રે, શ્રી જિન પાસે આય ॥ મુનિ સંશય જ
પૂછિયો છે રે, દાન ન દીધું માય ॥ સો૦ ॥ ૨૩ ॥ વીર કહે તુમે સાં
ભળો છે રે, ગોરસ વોહર્યું જેહ ॥ મારગ મળી મહિયારડી છે
રે, પૂરવ જનમ માય એહ ॥ સો૦ ॥ ૨૪ ॥ પૂરવ ભવ જિન મુખે સુણી
છે રે, ચિત્ત ભાવે રે હોય ॥ આહાર તજી મુનિ ધારિયો છે રે,
અણસણ ગુરુ જ હોય ॥ સો૦ ॥ ૨૫ ॥ જિન આદેશ લહી કરી

रे, वैश्यानगना जोय रे ॥ प्राणी० ॥ ४ ॥ तेहने जोरे जे हुवा रे, रौद्रध्यान प्रमत्त ॥ नरक अतिथि ते नृप हुआ रे, जेम सुभूम ब्रह्मदत्त रे । प्राणी० ॥ ५ ॥ राय विवेक कन्या क्षमा रे, परणावे जस सा[illegible] [illegible] तेह थकी दूरे टळे रे, हिंसा नाम बलाय रे ॥ प्राणी० ॥ ६ ॥

अथ श्री मृषावाद पापस्थानक सज्झाय.

[illegible] मार मरकार. ए देशी.)

बीजुं पापनुं स्थानक, मृषावाद दुर्ध्यान ॥ आज हो ॥ छांडो रे ऋषि [illegible] [illegible] मानतां छ ॥ १ ॥ वैर वेर अविश्वास, अपयशो [illegible] [illegible] ॥ आज [illegible] [illegible] नाहि जाये व्याधि अपथ्यथी छ [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] वचन ते शुद्धि ॥ आज हो ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] जे त्यादिके छ ॥ ३ ॥ आसन धकन [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] हुआ मृषावादे ॥ आज हो ॥ जुडे र मुर कुडे [illegible] [illegible] छ ॥ ४ ॥ [illegible] [illegible] [illegible], होय जग मांहि पवि[illegible] ॥ आज हो ॥ [illegible] [illegible] सुर व्यंतर वशथी छ ॥५॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ आज हो ॥ ६ ॥ [illegible]

अथ श्री [illegible] पापस्थानक सज्झाय.

[illegible] [illegible] देशी

[illegible] [illegible] कर्यो वारे रे ॥
[illegible] [illegible] चोर रे
[illegible] [illegible] [illegible] न करे
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] नरक हो तिम
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] दुःख [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] रे

ગુ૦ ॥ એ આણા છે તંત ॥ ગુ૦ ॥૭॥ માયાથી અળગા રહો ॥ગુ૦॥ જિમ મળે મુગતિ સુરંગ ॥ ગુ૦ ॥ સુજસ વિલાસ સુખી રહો ॥ગુ૦॥ સહેજ આવે અંગ ॥ ગુ૦ ॥ ૮ ॥ ઇતિ ॥

अथ श्री लोभ पापस्थानक सज्झाय.

(જી રે મ્હારે જાગ્યો કુમર જામ. એ દેશી.)

જી રે મ્હારે લોભ તે દોષ અથોભ, પાપસ્થાનક નવમું કહ્યું ॥ જીરે જી ॥ જી૦ ॥ એ છે સર્વ વિનાશનું મૂળ, એહથી કોણે ન સુખ લહ્યું ॥ જીરે જી ॥ ૧ ॥ જી૦ ॥ સુણિયે બહુ લોભાંધ, ચક્રવર્તિ હરિની કથા ॥ જી રે જી ॥ જી૦ ॥ પામ્યા કટુક વિપાક, પીવત રક્ત જળો યથા ॥ જી૦ ॥ ૨ ॥ જી૦ ॥ નિર્ધનને શત ચાહ, શત લહે સહસ એહિયે ॥ જી૦ ॥ સહસ લહે લખ લોભ, લખ લાભે મન કોડિએ ॥ જી૦ ॥ ૩ ॥ જી૦ ॥ કોટીશ્વર નૃપ ઋદ્ધિ નૃપ ચાહે ચક્રીપણું ॥ જી૦ ॥ ચાહે ચક્રિ સુર ભોગ, સુર ચાહે સુરપતિ સુખ ઘણું ॥ જી૦ ॥ ૪ ॥ જી૦ ॥ મૂળ લઘુપણું લોભ, વાધે સરાવ પરે સહી ॥ જી૦ ॥ ઉત્તરાધ્યયને ભાખ્યું, ઇચ્છા આકાશ સમા કહી ॥ જી૦ ॥ ૫ ॥ જી૦ ॥ સ્વયંભૂરમણ સમુદ્ર, કોઇક અવગાહી શકે ॥ જી૦ ॥ તે પણ લોભ સમુદ્ર પાર ન પામે બળ થકે ॥ જી૦ ॥ ૬ ॥ જી૦ ॥ કોઇક લોભને હેત, તપ શ્રુત [illegible] ॥ જી૦ ॥ કાગ ઉડાવણ હેત, સુરમણિ તે નાંખે [illegible] ॥ જી૦ ॥ ૭ ॥ જી૦ ॥ લોભ તજે જે ધીર, તસ મતિ [illegible] ॥ જી૦ ॥ સુજસ [illegible] વિલાસ, થાયે તસ સુરસું રહી ॥ જી૦ ॥ ૮ ॥ ઇતિ ॥

अथ श्री राग पापस्थानक सज्झाय.

(મુનિ માનો મનજની, મનજી ન માને રે. એ દેશી.)

પાપસ્થાનક દશમું કહ્યું રાગ રે, કુણહિ ન પામ્યો તેહનો તાગ રે ॥ નામે ચાલ્યા હરિ હર બ્રહ્મા રે, રાગે નાચ્યે કરીય અચંભા રે ॥ ૧ ॥ રાગ કેસરી છે વડ રાજા રે, વિષયાભિલાષ તે મંત્રી તાજા રે ॥ જેહના છોરૂ ઇંદ્રિય પંચો રે, તેહનો કીધો એ સકળ પ્રપંચો રે ॥ ૨ ॥ જેહ મહામહ વગ દૃઢ જાણે રે, અપ્રમત્તના શિખરે ચાઢે રે ॥ ચરણ [illegible] ભૂપ [illegible] વિવેકે રે, તેહશું ન મળે શાંતી ટેકે રે ॥ ૩ ॥ [illegible] નહિ [illegible] ચાલ્યા રે, એકાદશ ગુણઠાણે ઉપાધિ

સાજન સાંભળો ॥ મોટો રોગ કલહ કાંય કામળો ॥ એ આંકણી ॥ દંત કલહ જે ઘર માંહિ હોય, લચ્છી નિવાસ તિહાં નવિ જોય ॥ સા૦ ॥ ૧ ॥ શું ગુરૂની તું ન કરે સાર, ન કરે નાપે કાંઇ ગમાર ॥ સા૦ ॥ કોપમુખી તું તુજને ધિક્કાર, તુજથી અધિકો કુણ કળિકાર ॥ સા૦ ॥ ૨ ॥ સામું બોલે પાપિણી નિત્ત, પાપી તુજ પિતા જુઓ ચિત્ત ॥ સા૦ ॥ [illegible] કલહ [illegible] જેહને થાય, તે દંપતિને સુખ કુણ ઠાય ॥ સા૦ ॥ ૩ ॥ કાંટે [illegible] થાપે વાડ, બોલે બોલે વાધે રાડ ॥ સા૦ ॥ [illegible] મૌન ધરે ગુણવંત, તે સુખ પામે અતુલ અનંત ॥ સા૦ ॥ ૪ ॥ નિત્યે કલહણ કાહણ શીળ, ભઙન શીળ વિવાદ નશીલ ॥ સા૦ ॥ [illegible] ઉતાપે ધરે [illegible], [illegible] કર નિર્ધક તેમ ॥ સા૦ ॥ ૫ ॥ કલહ કરીને [illegible], [illegible] આરાધક હોય તેહ ॥ સા૦ ॥ કલહ [illegible], ઉપશમ સારે કહ્યો સામાન્ય ॥ સા૦ ॥ [illegible] નારી [illegible] કલહ ઊદીરે અરૂપે નિત્ય ॥ સા૦ ॥ [illegible] કલહ સ્વભાવે સંત ॥ સા૦ ॥ ૭ ॥

अथ श्री अभ्याख्यान पापस्थानक सज्झाय.

([illegible])

[illegible] સુજો ઝઠ ॥ અઠ [illegible] ઝઠ ॥ ૧ ॥ [illegible] આ દાનવ [illegible] દેખે રે અ [illegible] તેહને દુખી, [illegible] સુખથી રે ધ [illegible] પાતક ડાહે રે અ [illegible] મિથ્યામતિની [illegible] ગુણ અવગુણ [illegible] ૬ ॥ [illegible] [illegible] ઉપશમ [illegible] [illegible]

अथ श्री पैशुन्य पापस्थानक सज्झाय.

([illegible])

[illegible] ઠેહ રે [illegible]

સન છે અતિ ભૂરું ॥ અશન માત્રનો હો કે શુનક કૃતજ્ઞ છે, તેહ થી ભૂંડું હો કે પિશુન લવે પછે ॥ ૨ ॥ બહુ ઉપકરિયે હો કે પિશુનને પરે પરે, કલહનો દાતા હો કે હોય તે ઉપરે ॥ દધિ પોષ્યો હો કે વાયસ ઊજળો, કિમ હોય પ્રકૃતે હો કે જે છે સામળો ॥૨॥ તિલહ તિલત્તણ હો કે નેહ છે ત્યાં લગે, નેહુ વિહુણે હો કે ખળ કહિયે જગે ॥ ઇમ નિઃસ્નેહા હો કે નિર્દય હૃદયથી, પિશુનની વાર્તા હો કે નવિ જાયે કથી ॥ ૩ ॥ ચાડી કરતાં હો કે વાડી ગુણ તણી, સૂકે નૂકે હો કે ખ્યાતિ પુણ્યતણી ॥ કોઇ ન દેખે હો કે વદન તે પિશુનતણું, નિર્મળ કુળને હો કે દીયે તે કલંક ઘણું ॥ ૪ ॥ જિમ સજ્જન ગુણ હો કે પિશુનને દૂષિયે, તિમ તિણે સહજે હો કે ત્રિભુવન ભૂષિયે ॥ ભસ્મે માંજ્યો કે દર્પણ હોય ભલો, ગુજસ સવાઈ હો કે સજ્જન ગુણ તિલો ॥ ૫ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री रतिअरति पापस्थानक सज्झाय.

(પ્રથમ ગોવાળિયાતણે ભવે જી. એ દેશી)

જિહાં રતિ કોઇક કારણે જી, અરતિ તિહાં પણ હોય ॥ પાપસ્થાનક તે પરરમું જી, તેણે એ એક જ જોય ॥ ૧ ॥ સુગુણ નર,સમજો ચિત્ત મઝાર ॥ એ આંકણી ॥ ચિત્ત તો અરતિ રતિ પાંખશુ જી ઊડે પંખી રે ચિત્ત ॥ પિંજર ગુદ્ધ સમાધિમેં જી, રૂંધ્યો રહે તે મિત્ત ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥ મન પારદ ઊડે નહીં જી, પામે અરતિ રતિ આગ ॥ તો હુએ સિદ્ધકલ્યાણની જી, ભાવક જાએ લાગ ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥ પરવશે અરતિ રતિ કરી જી, ભુક્તારથ હોય જેહ ॥ તસ વિવેક આવે નહીં જી, હોવે ન દુઃખનો છેહ ॥સુ૦॥૪॥ ॥ રતિ અરતિ છે વસ્તુથી જી, તે ઉપજે મન માંહી ॥ અમજ પશુભ સુત હુઆ જી, શુકાદિક નહિ કાંઇ ॥ સુ૦ ॥ ૫ ॥ મનકલ્પિત રતિ અરતિ છે જી, નહીં છે સત્ય પર્યાય ॥ નહિ તો વેચી વસ્તુમાં જી, કિમ તે સવિ મિટ જાય ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥ જેહ અરતિ રતિ નવિ ગણે જી, સુખ દુઃખ દોય સમાન ॥ તે પામે જસ સંપદા જી, વાધે જગ તસ વાન ॥ સુ૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ ॥

अथ श्री परपरिवाद पापस्थानक सज्झाय.

(સાહેબ બાહુ જિનેસર વીનવું એ દેશી.)

સુંદર પાપસ્થાનક તજો સોળમું, પરનિંદા અસરાળ હો ॥ સુંદર નિં[illegible] મુખરી હુવે, તે ચોથો ચંડાળ હો ॥ સુંદર૦ ॥૧॥ સુંદર જેહ [illegible] નિંદાનો ડાળ છે, તપ કિરિયા તસ ફોક હો ॥ સુંદર દેવ [illegible] તે ઉંચેં, એ કુળ ગાઢા રોક હો ॥ સું૦ ॥ ૨ ॥ સુંદર ક્રોધ [illegible] તાતણું, જ્ઞાનતણું અહંકાર હો ॥ સુંદર પરનિંદા કિરિયા [illegible] આહાર હો ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥ સુંદર નિંદાનો જે [illegible] નહિ તક હો ॥ સુંદર નામ ધરી જે [illegible] હો ॥ સુ૦ ॥૪॥ સુંદર રૂપ ન હોય ન [illegible] હો ॥ સુંદર તેહમાં કાંઈ નિંદા [illegible] સુંદર એહ કુશીલણી કામ [illegible] વચન નિંદાતણું, દશવૈ [illegible] સુંદર દોષ નજરથી નિંદા હુવે, ગુણ [illegible] મહંતા, સર્વ [illegible] કાળ કહ્યોજી, [illegible] મહંત, સત તે [illegible] વર્તે, અ [illegible] સુ

અથ [illegible] પાપસ્થાનક સજ્ઝાય.

[illegible]

॥ ૭ ॥ તેણે ત્રીજો મારગ ભાંખ્યો, દેશન રેખ દેખે રાખ્યો ॥ શુદ્ધ ભાષકે સમ ગુખ ચાખ્યો હો લાલ ॥ મા० ॥ ૮ ॥ જૂઠું બોલી ઉદર જે ભરવું, કપટીને વેષે ફરવું ॥ તે જમવારે શું કરવુ હો લાલ ॥ મા० ॥ ૯ ॥ પેડે જાણે તો પણ દંભે, માયામોસને અધિક અચંભે ॥ સમકિતદૃષ્ટિ મન થંભે હો લાલ ॥ મા० ॥ ૧૦ ॥ શ્રુત મર્યાદા નિરધારી, રહ્યા માયામોસ નિવારી ॥ શુદ્ધભાષકની બલિહારી હો લાલ० ॥ મા० ॥ ૧૧ ॥ જે માયાયે જૂઠ ન બોલે, જગ નહી કોઇ તેહને તોલે ॥ તે રાજે સુજસ અમોલે હો લાલ ॥ મા० ॥ ૧૨ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री मिथ्यादर्शनशल्य पापस्थाक सज्झाय.

(ઉત્સર્પિણી અવસર્પિણી આરે. એ દેશી.)

અઢારમું જે પાપનું સ્થાનક, તે મિથ્યાત્વ પરિહરિયે જી ॥ સત્તરથી પણ તે એક ભારી, હોયે તુલાયે જો ધરિયે જી ॥ કષ્ટ કરો પરેપરે દમો અપ્પા, ધર્મ અર્થે ધન ખરચો જી ॥ પણ મિથ્યાત્વ છતે તે જુઠું, તિણે તેહથી તુમે વિરચો જી ॥ ૧ ॥ કીરિયા કરતો ત્યજતો પારજન, દુઃખ સહતો મન રીઝે જી ॥ અંધ ન જીતે પરની સેના, તિમ મિથ્યાદૃષ્ટિ ન સીઝે જી ॥ વીરસેન શૂરસેન દૃષ્ટાંતે, સમકિતની નિર્યુક્તે જી ॥ તે જોઇને ભલી પરે મન સાચો, એહ અનુપ વર યુક્તે જી ॥ ૨ ॥ ધમ્મે અધમ્મ અધમ્મે ધમ્મહ, સન્ના મગ્ગ ઉમગ્ગા જી ॥ ઉન્માર્ગે મારગની સન્ના, સાધુ અસાધુ સંલગ્ગા જી ॥ અસાધુમાં સાધુની મતિ, જીવે અજીવ અજીવે જીવ વેદો જી ॥ મુત્તે અમુત્તિ અમુત્ત મુત્તિહ, સન્ના એ દશ ભેદો જી ॥ ૩ ॥ આભિગ્રહિક નિજ નિજ મતે, અભિગ્રહ અનભિગ્રહિક સહુ સરિખા જી ॥ અભિનિવેશિક જાણતો કહે જુઠું, કરે ન તત્વ પરિખ્ખા જી ॥ સંશય તે જિન વચનની શંકા, અવ્યક્તે અનાભોગા જી ॥ એ પણ પાંચ ભેદ છે વિશ્રુત, જાણે સમજુ લોગા જી ॥ ૪ ॥ લોક લોકોત્તર ભેદ એ ષટ વિધ, દેવ ધમ વળી ગુરુ પર્વે જી ॥ શાક્તે તિહાં લૌકિક ત્રણ આદર, કરતાં પ્રથમ નિગર્વ જી ॥ લોકોત્તર દેવ માને નિયાણે, ગુરુ તે લક્ષણ હીણા જી ॥ પર્વનિષ્ટ ઇહલોકને કાજે, માને ગુરુપદ લીના જી ॥ ૫ ॥ એમ એકવીશ મિથ્યાત્વ ત્યજે જે, ભજે ચરણ ગુરુ કેરાં જી ॥ સજે ન પાપે રજે ન રાખે, મત્સર દ્રોહ અનેરાં જી ॥ સમકિતધારી શ્રુત આચારી, તેહની જગ બલિહારી

જી ॥ શાસન સમકિતને આરાધે, તેહુની કરો મનોહારી જી ॥ ૬ ॥
મિથ્યાત્વ તે જગ પરમ રોગ છે, વળીય મહા અંધકારો જી ॥ પ
રમ શત્રુને પરમ શસ્ત્ર તે, પરમ નરક સંચારો જી ॥ પરમ દોહગ
ને પરમ દરિદ્ર તે, પરમ સંકટ તે કહિયે જી ॥ પરમ કંતાર પરમ
દુર્ભિક્ષ તે, તે છંડે સુખ લહિયે જી ॥ ૭ ॥ જે મિથ્યાત્વ લવલેશ
ન રાખે, શુદ્ધો મારગ ભાંખે જી ॥ તે સમકિત સુરતરુ ફળ ચાખે,
રહે વળી અણીયે આંખે જી ॥ મોટાઇ શી હોય ગુણ પાખે, ગુ
ણ મણુ સમકિત દાખે જી ॥ શ્રી નયવિજય વિબુધ પય સેવક, વા
ચક જસ ઇમ ભાખે જી ॥ ૮ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री सुगुरुपचीशीनी सज्झाय.

સુગુરૂ પીછાણો એણે આચારે, સમકિત જેહનું શુદ્ધ જી ॥
એ આંકણી ॥ કહેણી કરણી એક જ સરખી, અહનિશિ ધર્મ વિ
શુદ્ધ જી ॥ સુ૦ ॥ ૧ ॥ નિરતિચારે મહાવ્રત પાળે, ટાળે સઘળા દોષ
જી ॥ ચારિત્રગુણ લયલીન રહે નિત્ય, ચિત્તમાં સદા સંતોષ જી ॥
સુ૦ ॥ ૨ ॥ જીવ સહુના જે છે પીયર, પીડે નહીં ષટકાય જી ॥ આ
પ વેદન પર વેદન સરખી, ન હણે ન કરે ઘાય જી ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥
મોહકર્મને જે વશ ન પડે નીરાગી નિરમાય જી ॥ જયણા કરતો
હળુએ ચાલે, પુંજી મૂકે પાય જી ॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥ અરહો પરહો દૃષ્ટિ
ન દેખે, ન કરે આસંનાં વાત જી ॥ રૂપ રંજિત સ્ત્રીજનો દેખે, તો
સે પાણી ભાત જી ॥ સુ૦ ॥ ૫ ॥ ભૂખ તૃષા પીડા દુઃખ પીડે, છૂટે
એ નિજ પ્રાણ જી ॥ તો પણ અશુદ્ધ આહાર ન લેવે, જિનવર
આણ પ્રમાણ જી ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥ અરસ નિરસ આહાર ગવેષે, સરસ
તણી નહીં ચાહ જી ॥ ઇમ કરતાં જો સંયમ ભાંજે તો, હરખ નહીં
મનમાંહ જી ॥ સુ૦ ॥ ૭ ॥ શીતકાળે શીતે તનુ સૂકે, ઉનાળે રવિ
તાપ જી ॥ વિકટ પરીસહ ઘટ અહીયાસે, નાણે મન સંતાપ જી
॥ સુ૦ ॥ ૮ ॥ મારે કૂટે કરે ઉપદ્રવ, કોઇ કલંક દે રીસ જી ॥ કર્મ
તણાં ફળ જાણી ઉદીરે, પણ નાણે મન રીશ જી ॥ સુ૦ ॥ ૯ ॥ મ
ન વચ કાયા જે નાંત કરે, છંડે પંચ પ્રમાદ જી ॥ પંચ પ્રમાદ સમાર
વંચારે, જાણે તે નિસવાદ જી ॥ સુ૦ ॥ ૧૦ ॥ સરળ સ્વભાવ ભાવ
મન રૂડો, ન કરે વાદ વિવાદ જી ॥ ચાર કષાય કરમનાં કારણ, ત
જે મદ ઉન્માદ જી ॥ સુ૦ ॥ ૧૧ ॥ પાપસ્થાન અઢારે વરજે, ન કરે

તાસ પ્રસંગ ૦ ॥ વિકથા મુખથી ચાર નિવારે, સમિતિ
રંગ ૦ ॥ સુ૦ ॥ ૧૨ ॥ અંગ ઉપાંગ સિદ્ધાંત વખાણે, દે
પદેશ ૦ ॥ શુદ્ધ મારગે ચાલે ચલાવે, પંચાચાર વિશેષ ૦
॥ ૧૩ ॥ દશવિધ યતિધર્મ જિન ભાંખ્યો, તેહના ધારણહાર
ધરમ થકી જે કિમ હી ન ચૂકે, જે હોય કેડિ પ્રકાર ૦ ॥
॥ ૧૪ ॥ જીવતણી હિંસા જે ન કરે, ન વદે મૃષાવાદ ૦ ॥
માત્ર અણદીધું ન લીયે, સેવે નહી અબ્રહ્મ ૦ ॥ સુ૦ ॥ ૧૫
વવિધ પરિગ્રહ મૂર્છા ન રાખે, નિશિભોજન પરિહાર ૦ ॥ ક્રોધ
માયાને મમતા, ન કરે લોભ લગાર ૦ ॥ સુ૦ ॥ ૧૬ ॥ જ્યોતિ
આગમ નિમિત્ત ન ભાંખે, ન કરાવે આરંભ ૦ ॥ ઔષધ ન
નાડી ન જુવે, સદા રહે નિરારંભ ૦ ॥ સુ૦ ॥ ૧૭ ॥ ડાકણ શાક
ભૂત ન કાઢે, ન કરે દુળવો હાથ ૦ ॥ મંત્ર યંત્રને રાખડી ક
તે, નવિ આપે પરમાર્થ ૦ ॥ સુ૦ ॥ ૧૮ ॥ વિચરે ગામ નગર પુ
સઘળે, ન રહે એકણ ઠામ ૦ ॥ ચોમાસા ઉપર ચોમાસું, ન ક
એકણ ગ્રામ ૦ ॥ સુ૦ ॥ ૧૯ ॥ ચાકર નફર પાસે નવિ રાખે, ન
રાવે કોઇ કાજ ૦ ॥ ન્હાવણ ધોવણ વેષ બનાવણ, ન કરે શરી
રની સાર ૦ ॥ સુ૦ ॥ ૨૦ ॥ વ્યાજવટાનું નામ ન જાણે, ન કરે વ
ણજ વ્યાપાર ૦ ॥ ધર્મહાટ માંડીને બેઠા, વણજ છે પર ઉપગાર
૦ ॥ સુ૦ ॥ ૨૧ ॥ તે ગુરૂ તરે અવરાંને તારે, સાયરમાં જિમ ઝાજ
૦ ॥ કાઇ પ્રસંગે લોહ તરે જિમ, તેમ ગુરૂ સંગતે પાપિ ૦ ॥ સુ૦
॥ ૨૨ ॥ સુગુરૂ પ્રકાશક લોચન સરિખા, જ્ઞાનતણા દાતાર ૦ ॥ સુ
ગુરૂ દીપક ઘટ અંતરકેરા, દૂર કરે અંધકાર ૦ ॥ સુ૦ ॥ ૨૩ ॥ સુ
ગુરૂ અમૃત સરિખા શીળા, દીયે અમરગતિ વાસ ૦ ॥ સુગુરૂ
તણી સેવા નિત્ય કરતાં, છૂટે કર્મનો પાસ ૦ ॥ સુ૦ ॥ ૨૪ ॥ સુગુ
રૂપચીશી મનસુ સુણીને, કરજ્યો સુગુરૂ પ્રસંગ ૦ ॥ કહે જિ
નહર્ષ સુગુરૂ સુપસાયે, જ્ઞાનહર્ષ ઉચ્છરંગ ૦ ॥ સુ૦ ॥ ૨૫ ॥ઇતિ.॥

अथ श्री कुगुरुपचीशीनी सज्झाय.

(દોહા.)

શ્રી જિનવર પ્રણમું સદા, લહી સદગુરૂ આધાર ॥ કુગુરૂતણાં
લક્ષણ કહું, સુણજ્યો સહુ નર નાર ॥ ૧ ॥

॥ ઢાલ ૧ લી. ॥

(દેશી ચોપાઇની.)

મન શુદ્ધે ગુણજો નરનાર, રીમ મ ધરજ્યો હૃદય મઝાર ॥ પંચ પ્રમાદ જે નાવ છંડશી, તે કુગુરૂ કિમ તરશી તારશી ॥ ૨ ॥ કં ઠ લગે નિત્ય ભોજન કરે, જે પરલોક થકી નવિ ડરે ॥ સર્વમાં ઝપી મથાળ્યો તેડ ॥ ૩ ॥ દિન ઊગ્યા વિણ કાતણ કરે, મનમાં મુનિપણ આદરે ॥ ન કરે એક દિન નોકારશી, તેડ ॥ ૪ ॥ પડીલાં પાટે સમાન [illegible] નિત નિત નવા બનાવે વેષ ॥ મુખ ધોવે જોવે આરીસા તેડ ॥ ૫ ॥ [illegible] પારસી, ન્હાય ધોય જોવાના [illegible] તેડ ॥ ૬ ॥ સાકર દુધ પીયે પ [illegible] ॥ સખર શાક વિણ નવિ [illegible] તેડ ॥ ૭ ॥ [illegible] મજથી કુંભ ભરી [illegible] તેડ ॥ ૮ ॥ જે નિત્ય રાતે [illegible] ॥ ભક્ષાભક્ષ ન વિચારશી, તેડ [illegible] ગામસ્વામ ॥ વિષય [illegible] ચાલે જેહ, કયાં [illegible] જાણ્યો, તેડ ॥ ૧૧ ॥ [illegible] ॥ એક જુને તે [illegible] હાથ કરે [illegible] ભાટે આગેર ચ [illegible] તો પારશી, તેડ [illegible] ભાર ॥ કયાં [illegible] કાઢશો, સાથે [illegible] તેડ ॥ ૧૬ ॥ એકણ [illegible] ॥ સચિત્ત અ [illegible] ઊંખંવ [illegible] તેડ ॥ ૧૮ ॥ કુરથી પંચ [illegible] એ હસી, [illegible] માટે જસ પ [illegible] તેડ ॥ ૨૦ ॥ મૂઢ [illegible] અપાર ॥ પાર પંચ

રખાડે હસી, તે૦ ॥ ૨૧ ॥ ચોપીને ઘરમાં પાંગરે, વેષ લેઇને તેરા કરે ॥ મોહી વાણી કદિ ન બોલશી, તે૦ ॥ ૨૨ ॥ કાળો સાપ કુગુરૂ બેઉ ભલા. એક વાર કરે મારશે ॥ કુગુરૂ ભવોભવ દુઃખ દે હસી, તે૦ ॥ ૨૩ ॥ કુગુરૂ તણાં ચાલાં એ ચરિત્ત, ધર્મ વિના બોલે વિપરીત ॥ કુગુરૂતણો સંગ નહી છાંડશી, તે૦ ॥ ૨૪ ॥ તે શ્રી આણંદવિમળ ગુરૂરાજ, પંચમ આરે દીઠાં આજ ॥ તે ગુરૂનો પામી સુપસાય, તેજપાળ પભણે સુખદાય ॥ ૨૫ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री रुक्मिणीनी सज्झाय.

વિચરંતા ગામો ગામ, નેમિ જિનેશ્વર સ્વામ ॥ આછે લાલ ॥ નવરી દ્વારામતિ આવિયા જી ॥ ૧ ॥ કૃષ્ણાદિક નરનાર, સહુ મળી પર્ષદા બાર ॥ આછે લાલ ॥ નેમિ વંદણ તિહાં આવિયા જી ॥ ૨ ॥ દે દેશના જિનરાય, આવે સહુને દાય ॥ આછે૦ ॥ રૂકિમણી પુછે શ્રી નેમિને જી ॥ ૩ ॥ પુત્રને મ્હારે વિયોગ, શો હશે કર્મ સંયોગ ॥ આછે૦ ॥ ભગવંત મુજને તે કહો જી ॥ ૪ ॥ તું હતી નૃપની નાર, પુરવ ભવ કોઇ વાર ॥ આછે૦ ॥ ઉપવન રમવાને સંચર્યાં જી ॥ ૫ ॥ ફરતાં વન મોઝાર, દીઠો એક સહકાર ॥ આછે૦ ॥ મોરલી વીયાણી તિહાં કને જી ॥ ૬ ॥ સાથે હતો તુમ નાથ, ઇંડાં ઝાલ્યાં હાથ ॥ આછે૦ ॥ કુ વરણાં તે થયાં જી ॥ ૭ ॥ નવિ એળખે તિહાં મોર, કરતા લાગી સોર ॥ આછે૦ ॥ સોળ ઘડી નવિ સેવીયાં જી ॥ ૮ ॥ તિણ અવસર ઘમઘોર, મોરલા કરે છે સોર ॥ આછે૦ ॥ ચૌદિશિ ચમકે વીજળી જી ॥ ૯ ॥ પછી વૂઠો તિહાં મેહ, ઇંડાં ધોવાણાં તેહ ॥ આછે૦ ॥ સોળ ઘડી પછી સેવીયાં જી ॥ ૧૦ ॥ હસતાં તે બાંધ્યાં કર્મ, નવિ ઓળખ્યો જિનધર્મ ॥ આછે૦ ॥ રોતાં ન છુટે પ્રાણીયા જી ॥ ૧૧ ॥ તિહાં બાંધી અંતરાય, બાંધે શ્રી જિનરાય ॥ આછે૦ ॥ સોળ ઘડિનાં વરસ સોળ થયાં જી ॥ ૧૨ ॥ દેશના સુણી અભિરામ, રૂકિમણી રાણી તામ ॥ આછે૦ ॥ સુધો તે સંયમ આદર્યો જી ॥ ૧૩ ॥ થિર રાખ્યાં મન વચ કાય, શિવ પુરી નગરીમાં જાય ॥ આછે૦ ॥ કર્મ ખપાવી મુગતે ગયાં જી ॥ ૧૪ ॥ તેહનો છે વિસ્તાર, અંતગડસૂત્ર મોઝાર ॥ આછે૦ ॥ રાજવિજય રંગે ભણે જી ॥ ૧૫ ॥ ઇતિ. ॥

નરક ગયો તે બ્રહ્મદત્ત, કાઢી બ્રાહ્મણે આંખ જી ॥ ક્રોધનજાં ફળ કડુઆં જાણી, રાગ દ્વેષ દો નાંખ જી ॥ આ૦ ॥૧૨॥ ખંધકઋષિની ખાલ ઉતારી, સહ્યો પરિસહ જેણ જી ॥ ગર્ભવાસના દુઃખથી છૂટયો, સબળ ક્ષમા ગુણ તેણ જી ॥ આ૦ ॥ ૧૩ ॥ ક્રોધ કરી ખંધક આચારજ, હુઓ અગ્નિકુમાર જી ॥ દંડક નૃપનો દેશ પ્રજાળ્યો, ભમશે ભવ મઝાર જી ॥ આ૦ ॥ ૧૪ ॥ ચંદરુદ્ર આચારજ ચલતાં, મસ્તક દીધ પ્રહાર જી ॥ ક્ષમા કરતાં કેવળ પામ્યો, નવદીક્ષિત અણગાર જી ॥ આ૦ ॥ ૧૫ ॥ પાંચ વાર ઋષિને સંતાપ્યો, આણી મનમાં દ્વેષ જી ॥ પંચ ભવ સીમ દહ્યો નંદનાદિક, ક્રોધતણાં ફળ દેખ જી ॥ આ૦ ॥ ૧૬ ॥ સાગરચંદનું શીશ પ્રજાળ્યું, નિશિ નભસેન નરિંદ જી ॥ સમતાભાવ ધરી સુરલોકે, પહોતો પરમાનંદ જી ॥ આ૦ ॥ ૧૭ ॥ ચંદના ગુરુણીએ ઘણું નિભ્રંછી, ધિગ ધિગ તુજ અવતાર જી ॥ મૃગાવતી કેવળસિરિ પામી, એહ ક્ષમા અધિકાર જી ॥ આ૦ ॥ ૧૮ ॥ શાંબ પ્રદ્યુમ્ન કુમર સંતાપ્યો, કૃષ્ણ દ્વૈપાયન સાહજી ॥ ક્રોધ કરી તપનું ફળ હાર્યો, કીધો દ્વારિકા દાહ જી ॥ આ૦ ॥ ૧૯ ॥ ભરતને મારણ મુઠી ઉપાડી, બાહુબળિ બળવંત જી ॥ ઉપશમ રસ મન માંહે આણી, સંયમ લે મતિમંત જી ॥ આ૦ ॥૨૦॥ કાઉસગમાં ચઢિઓ અતિ ક્રોધે, પ્રસન્નચંદ્ર ઋષિરાય જી ॥ સાતમી નરકતણાં દળ મેળ્યાં, કડુઆ તેણ કષાય જી ॥ આ૦ ॥ ૨૧ ॥ આહાર માંહે ક્રોધે ઋષિ થૂંકયા, આણ્યો અમૃતભાવ જી ॥ કુરગડૂએ કેવળ પામ્યું, ક્ષમાતણે પરભાવ જી ॥ આ૦ ॥૨૨॥ પાર્શ્વનાથને ઉપસર્ગ કીધા, કમઠ ભવાંતર ધીઠ જી ॥ નરક તિર્યંચતણાં દુઃખ લાધ્યાં, ક્રોધતણાં ફળ દીઠ જી ॥ આ૦ ॥૨૩॥ ક્ષમાવંત દમદંત મુનીશ્વર, વનમાં રહ્યા કાઉસગ્ગ જી ॥ કૈરવ કટક હણ્યો ઇંટાળે, તોડ્યા કર્મના વગ્ગ જી ॥ આ૦ ॥ ૨૪ ॥ સજ્યાપાળક કાને તરૂઓ. નાંખ્યો ક્રોધ ઉદીર જી ॥ બેહુ કાને ખીલા ઠોકાણા, નવિ છૂટયા મહાવીર જી ॥ આ૦ ॥૨૫॥ ચાર હત્યાનો કારક હુતો, દઢપ્રહારી અતિરેક જી ॥ ક્ષમા કરીને મુગતે પહોતો, ઉપસર્ગ સહ્યા અનેક જી ॥ આ૦ ॥૨૬॥ પહોર માંહે ઉપજતો હાર્યો, ક્રોધે કેવળનાણ જી ॥ દેખો શ્રી દમસાર મુનીસર, સૂત્ર ગુણ્યો ઉઠાણ જી ॥ આ૦ ॥ ॥ ૨૭ ॥ સિંહગુફાવાસી ઋષિ કીધો, સ્થુળભદ્ર ઊપર કોપ જી ॥ વેશ્યા વચન ગયો નેપાળે, કીધો સંયમ લોપ જી ॥ આ૦ ॥ ૨૮ ॥ ચંદ્રાવતંસક કાઉસગ રહિયો, ક્ષમા .

મંડાર જી ॥ દાસી તેણ ભરવ્યો નાશ દીવો, સુર પદવી લહે સાર જી ॥ આ૦ ॥૨૯॥ એમ અનેક તર્યા ત્રિભુવનમેં, ક્ષમાગુણે ભવિ જીવ જી ॥ ક્રોધ કરી કુગતે તે પહોત્યા, પાડતા મુખ રીવ જી ॥ આ૦ ॥ ૩૦ ॥ વિષ હલાહલ કહીયે વિરૂઆ, તે મારે એક વાર જી॥ પણ કષાય અનંતી વેળા, આપે મરણ અપાર જી ॥ આ૦ ॥૩૧॥ ક્રોધ કરતાં તપ જપ કીધાં, ન પડે કાંઇ કામ જી ॥ આપ તપે પરને સંતાપે, ક્રોધ શું કેહો કામ જી ॥ આ૦ ॥ ૩૨ ॥ ક્ષમા કરતાં ખરચ ન લાગે, ભાંગે ક્રોડ કલેશ જી ॥ અરિહંત દેવ આરાધક થાવે, વ્યાપે સુજસ પ્રદેશ જી ॥ આ૦ ॥ ૩૩ ॥ નગર માંહે [illegible] નગીનો, જિહાં જિનવર પ્રસાદ જી ॥ શ્રાવક [illegible] સુખીયા, રમતણે પરસાદ જી ॥ આ૦ ॥ ૩૪ ॥ [illegible] ખાતે કીધી, આતમ પર ઉપગાર જી ॥ સાંભળતા શ્રાવક [illegible] સમજ્યા, ઉપશમ ધર્યો અપાર જી ॥આ૦॥૩૫॥ યુગપ્રધાન જિનચંદ્ર સૂરીશ્વર, [illegible] તસુ શિષ્ય જી॥ સમયસુંદર તસુ શિષ્ય [illegible] જગીશ જી॥આ૦॥૩૬॥

अथ श्री लोभनी सज्झाय.

[illegible]

લોભ ન [illegible] સમાન ॥ લોભ સમો [illegible] લોભ પુરો રે [illegible] સમો ભવ [illegible] ॥ આતિ લોભે [illegible] લોભથી રે, [illegible] ॥ આ૦ ॥ ૨ ॥ [illegible] લોભતણું [illegible] ॥ ભવિક૦ ॥ [illegible] લોભથી રે દુર્ગતિ [illegible] જીવ ॥ [illegible] ભવિક૦ ॥ લોભ૦ ॥ ૪ ॥ [illegible] ॥ દેવ [illegible] ॥ ભવિક૦ ॥ લોભ૦ ॥૬॥ [illegible] લોભતણું ત્યાગે [illegible] ॥ લોભ૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ.॥

अथ श्री तमाकूनी सज्झाय.

પ્રીતમશેંતી વીનવે, પ્રેમદા ગુણની ખાણ ॥ મેરે લાલ ॥ મનમોહન એકણ ચિત્ત, સાંભળો ચતુર સુજાણ ॥ મેરે૦ ॥ કંત તમાકુ પરિહરો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ મુકો એહનો સંગ ॥ મેરે૦ ॥ પગ્ર માંહે જશ લાજીયે, દીસે વાધે રંગ ॥ મેરે૦ ॥ કંત૦ ॥ ૨ ॥ તમાકુ તે જાણીયે, ખુરાસાણીની આક ॥ મેરે૦ ॥ ઉત્તમ જન તે ઇમ કહે, પીવાની તલાક ॥ મેરે૦ ॥ કંત૦ ॥ ૩ ॥ દુધ દહીં તે પીજીયે, વળી પીજિયે સાકર ખાંડ ॥ મેરે૦ ॥ ધૃત પીધે તન ઉલ્લસે, તમાકુ પરિ છાંડ ॥ મેરે૦ ॥ કંત૦ ॥ ૪ મ્હોટા સાથે બોલતાં, મનમાં આવે લાજ ॥ મેરે૦ ॥ દિન પણ એળે નીગમે, વિણસાડે નિજ કાજ ॥ મેરે૦ ॥ કંત૦ ॥ ૫ ॥ હોઠ સિહાળા સારિખા, શ્વાસ ગંધાયે જેણ ॥ મેરે૦ ॥ દાંત તે દીસે સામળા, હુંડુ દાઝે તેણ ॥ મેરે૦ ॥ કંત૦ ॥ ૬ ॥ એક પિયારી આચરે, વિરલાવે નિજ જાત ॥ મેરે૦ ॥ વ્યસની વાર્યો નવિ રહે, ન ગણે જાત પર જાત ॥ મેરે૦ ॥ કંત૦ ॥ ૭ ॥ એક ફુંકે ચેટલા, વાયુકાય હણાય ॥ મેરે૦ ॥ ખરાખરા સમ કાયા કરે, તો જંબૂદ્વીપ ન માય ॥ મેરે૦ ॥ કંત૦ ॥ ૮ ॥ ગટાકુ કરી જે પિયે, તે નર મૂઢ ગમાર ॥ મેરે૦ ॥ જળ નાંખે જે જિહાં કને, માખીનો સંહાર ॥ મેરે૦ ॥ કંત૦ ॥૯॥ ચોમાસાના કુથુઆ, તે કિમ શુદ્ધ જ થાય ॥ મેરે૦ ॥ તમાકુ પીતાં થકાં, પાપે પિંડ ભરાય ॥ મેરે૦ ॥ કંત૦ ॥ ૧૦ ॥ તલક તમાકુ વાપરી, પરોણાને ભાગ ॥ મેરે૦ ॥ આગે કરતા લાપશી, હવે ઠીકરું ને આગ ॥ મેરે૦ ॥ કંત૦ ॥ ૧૧ ॥ પાણી એકને બિંદુએ, જીવ કહ્યા જિનરાય ॥ મેરે૦ ॥ વડબીજ સમ કાયા કરે, જંબૂદ્વીપ ન માય ॥ મેરે૦ ॥ કંત૦ ॥ ૧૨ ॥ અગ્નિ એકને તણખલે, જીવ કહ્યા જિનરાય ॥ મેરે૦ ॥ સરશવ સમ કાયા કરે, જંબૂદ્વીપ ન માય ॥ મેરે૦ ॥ કંત૦ ॥ ૧૩ ॥ થૂંકે સમૂર્છિમ ઉપજે, નર પંચેદ્રિય જીવ ॥ મેરે૦ ॥ એ પણ અસંખ્યાત કહ્યા, બીજગદીશ સદીવ ॥ મેરે૦ ॥ કંત૦ ॥ ૧૪ ॥ જળમાં જીવ કહ્યા ઘણા, સંખ્ય અસંખ્ય અનંત ॥ મેરે૦ ॥ લીલફુલ તિહાં ઉપજે, અગ્નિ પ્રજાળે જંત ॥ મેરે૦ ॥ કંત૦ ॥ ૧૫ ॥ તમાકુ પીતાં થકાં. એ છકાય હણાય ॥ મેરે૦ ॥ જયોતિ ધરે નયણા તણી, શ્વાસે પિંડ ભરાય ॥ મેરે૦ ॥ કંત૦ ॥૧૬॥ ઘડી દોય વ્રત જે કરો, સેવો શ્રી ભગવાન ॥ મેરે૦ ॥ દયાધર્મ જાણી કરી, સેવો ચતુર સુજાણ ॥ મેરે ॥ કંત ॥ ૧૭ ॥ ચતુર વિચારી સમજીયે, ધરીયે

ધર્મનું ધ્યાન ॥ મેરે૦ ॥ આનંદમુનિ એમ ઉચ્ચરે, તે લહે કોડિ કલ્યાણ ॥ મેરે૦ ॥ ૧૮ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री रात्रिभोजननी सज्झाय.

પુણ્ય સંયોગે નરભવ લાધ્યો, સાધો આતમ કાજ ॥ વષિયા રસ જાણો વિષ સરીખો, એમ ભાંખે જિનરાજ રે ॥ પ્રાણી રાત્રિભોજન વારો ॥ આગમ વાણી સાચી જાણી, સમકિત ગુણ સહિના ણી રે ॥ પ્રાણી રાત્રિભોજન૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ અભક્ષબાવીશ માં રયણીભોજન, દોષ કહ્યા પરધાન ॥ તેણે કારણ રાતે મત જમજ્યો, જો હોય હૈડે સાન રે ॥ પ્રાણી ॥ ૨ ॥ દાન સ્નાન આયુધ ને ભોજન, એટલાં રાતે ન કીજે ॥ એ કરવાં સૂરજની સાખે, નીતિ વચન સમજીજે રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૩ ॥ ઉત્તમ પશુ પખી પણ રાતે, ટાળે ભોજન ટાણો ॥ તુમે તો માનવી નામ ધરાવો, કેમ સંતોષ ન આણો રે ॥ પ્રાણી૦ ॥૪॥ માખી જૂ કીડી કોળીયાવડો, ભોજનમાં જો આવે ॥ કોઢ જળોદર વમન વિકળતા, એવા રોગ ઉપાવે રે ॥ પ્રાણી ॥ ૫ ॥ છન્નુ ભવ જીવહત્યા કરતાં, પાતક જેહ ઉપાયું ॥ એક તળાવ ફોડતાં તેટલું, દૂષણ સુગુરુ બતાયું રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૬ ॥ એકસોત્તર ભવ સર ફોડયા સમ, એક દવ દેતાં પાપ ॥ અ ઠસોત્તર ભવ દવ દીધા જિમ, એક કુવણિજ સંતાપ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૭ ॥ એકસો ચુમ્માળીસ ભવ લગે કીધા, કુવણિજના જે દોષ ॥ કુડું એક કલંક દાવતાં, તેહવો પાપનો પોષ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૮ ॥ એકસો એકાવન ભવ લગે દીધાં, કુડાં કલંક અપાર ॥ એક વાર શીળ ખંડયા જેહવો, અનરથનો વિસ્તાર રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૯ ॥ એકસો નવાણું ભવ લગે ખંડયા, શિયળ વિષય સબંધ ॥ તેહવો એક રાત્રી ભોજનમાં, કર્મ નિકાચિત બંધ રે ॥ પ્રાણી ॥ ૧૦ ॥ રાત્રીભોજનમાં દોષ ઘણાં છે, કહેતાં નાવે પાર ॥ કેવળી કહેતાં પાર ન પાવે, પૂરવકોડિ મઝાર રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૧૧ ॥ એવું જાણીને ઉત્તમ પ્રાણી, નિત ચઉવીહાર કરીજે ॥ માસે માસે પાસખમણનો, લાભ એણી વિધ લીજે રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૧૨ ॥ મુનિ વસતાની એહ શીખામણ, જે પાળે નર નારી ॥ સુર નર સુખ વિલસીને હોવે, મોક્ષતણા અધિકારી રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૧૩ ॥ ઇતિ ॥

સાથે મોતડી ॥ ૪ ॥ ચાલ-જે પતિ વ્હાલો રે, વચ્ચે પાપિણી ॥ પ રગુ પ્રેમે રે, રાચે સાપિણી ॥ ઉથલો-સાપિણી સરખી વેણિ નિરખી રમે શીશી થકી ચચે ॥ આંખને મટકે અંગને લટકે, દેવ દાનવને છળે ॥ મનમાંહે કાળિ અતિ રસાળી, વાણી મીઠી શેલડી ॥ સાંભળી ભોળા રમે ભૂલો, જાણજ્યો વિષવેલડી ॥ ૫ ॥ ચાલ-સંગ નિવારો રે, પર રામાતણો ॥ શોક ન કીજે રે મન મળવાતણો ॥ ઉથલો શોક શાને કોણ કોણ્ટ, દેખતું પણ દાઝિલું ॥ ક્ષણ મેડિયે ક્ષણ ગોખિયે ભમતાં ન લાગે સાદિતુ ॥ ઉચ્છ્વાસને નિઃશ્વાસ આવે અંગ ભાંગે મન ભમે ॥ વણિ [illegible] દેખી દેહ દાઝે, અન્ન દીઠું નવિ ગમે ॥ ૬ ॥ ચાલ-[illegible] મનનું કાળમુખો, ઉન્મત્ત થઇને રે, અસત પ્રલાપ [illegible] અસત પ્રલાપ જાણે, [illegible] મહા મદન વદન [illegible] જાણી, મરણ વાર [illegible] અવસ્થા કામની. [illegible] એમ ચિત્ત [illegible] ॥ ૭ ॥ ચાલ પરનારીના [illegible] ॥ ઉથલો-નિ[illegible] કીચક [illegible] મસ્તક, [illegible] અપજસ [illegible] માહીંવિ ॥ [illegible] થાય, [illegible] ॥

અથ શ્રી [illegible] સજ્ઝાય.

[illegible] નવિ [illegible]

॥ ચિત્ત થકી ચકી લાજ મુકી, પર મંદિર નવિ પેસીયે ॥ બહુ પેર
ફીરે નારિ નિર્લજ, શાસ્ત્રે પણ ત્યજવી કહી ॥ જેમ પ્રેત દષ્ટે પ
ડયું ભોજન, જમવું તે જુગતું નહી ॥ ૧ ॥ ચાલ-પરશું પ્રેમે રે, હ
સીય ન બોલીયે ॥ દાંત દેખાડી રે, ગુહ્ય ન બોલીયે ॥ ઉપદેશ-
ગુહ્ય ધરનું પરની આગેં, કહોને કેમ પ્રકાશીયે ॥ વળી વાત જે
વિપરીત ભાસે, તેહથી દૂરે નાસીયે ॥ અસુર સવારા અને અગો
ચર, એકલડાં નવિ જાઈયે ॥ સહસાતકારે વાત કરતાં, સહજે શિ
યળ ગમાવીયે ॥ ૨ ॥ ચાલ-નર વિર નરશું રે, નયણ ન જોડિયે ॥
મારગ જાતાં રે, આખું ઓઢીયે ॥ ઉપદેશ-આખું તે ઓઢી વાત ક
રતાં, ઘણાંજ રૂડાં શોભીયે ॥ સાસુ અને માતા જણ્યા વિણ, પલક
પાસ ન થોભિયે ॥ સુખ દુઃખ સરજ્યું પામિયે પણ, કુળાચાર ન
મુકીયે, પરવશ વસતાં પ્રાણ જાતાં, શિયળથી નવિ ચૂકીયે ॥ ૩ ॥
ચાલ-વ્યસનીની સાથે રે, વાત ન કીજીયે ॥ હાથો હાથે રે, તાળી ન
લીજીયે ॥ ઉપદેશ-તાળી ન લીજે નજર ન દીજે, ચંચળ ચાલ ન
ચાલીયે ॥ એક વિષય બુદ્ધે વસ્તુ કેહની, હાથે પણ નવિ ઝાલી
યે ॥ કોઈ કંદર્પ રૂપ સુંદર, પુરૂષ પેખી ન મોહીયે ॥ વણખલા
તણી તેહને, દ્રષ્ટિ સાહ્મુ ન જોઈએ ॥ ૪ ॥ ચાલ-પુરૂષ પિયા
રે રે, વળિ ન વખાણીયે ॥ વૃદ્ધ તે પિતા રે, સરખો જાણીયે ॥
ઉપદેશ-જાણીયે પિયુ વિણ પુરૂષ સઘળા, સહોદર સમોવડે ॥ પાંત
પ્રતાનો ધર્મ જોતાં નાવે કોઈ તરોવડે ॥ કુરૂપ કુષ્ટી કુબડોને, દુષ્ટ
દુર્બળ નિર્ગુણો ॥ ભરતાર પામી ભામિની તે, ઇંદ્રથી અધિકો ગુ
ણો ॥ ૫ ॥ ચાલ-અમરકુમારે રે તજી સુરસુંદરી ॥ પવનજયે રે, અં
જના પરિહરી ॥ ઉપદેશ પરિહરી સીતા રામે વનમાં, નળે દમય
ંતી વળી ॥ મહાસતી માથે કષ્ટ પડ્યાં પણ, શિયળથી તે નવિ ચ
ળી ॥ કસોટીની પરે કશીય જોતાં, કનકું વિહડે નહી ॥ તનમન
વચને શિયળ રાખે, સતી તે જાણો સહી ॥ ૬ ॥ ચાલ રૂપ દેખાડી
રે, પુરૂષ ન પાડીયે ॥ વ્યાકુળ થઈને રે, મન ન બગાડીયે ॥ ઉપ
દેશ-મન ન બગાડીયે પર પુરૂષનું, જોગ જોતાં નવિ મળે ॥ કલંક
ચઢે કુળ, સગાં સહુ દૂરે ટળે ॥ અણસરજ્યો ઉચ્ચાર થાયે,
પ્રાણ તિહાં લાગી રહે ॥ ઇહલોક પામે આપદા, પરલોક પીડા બ
હુ સહે ॥ ૭ ॥ ચાલ-રામને રૂપે રે, સૂર્પનખા મોહી ॥ કાજ ન સી
ધ્યું રે, વળિ ઇંજત ખોઈ ॥ ઉપદેશ ઇજ્જત ખોઈ દેખ આભા. શીક

સુદર્શન નવિ ચલ્યો ॥ ભરતાર આગળ પડી બોલી, અપવાદ સ
મળે ઉછાળ્યો ॥ કામની બુદ્ધિ કામનીયે, પંકજુગ વાર્યો મલ્યું ॥ પણ
શિયળથી ગયો નહીં, દ્રષ્ટાંત એમ કેતાં ભલું ॥ ૮ ॥ ચાલ શિયળ
પભાવ રે, શુળી ગોળી મતી ॥ ત્રિભુવન માંહે રે, જે જે થઈ જ
તી ॥ ઉપયો છતી ધરને શિયળ રાખ્યું, કદાના કીધી નહીં ॥ નામ
તેહના જગત જાણે, વિશ્વમાં ઊગી રહી ॥ નિર્મળ શીલે જતિ ભૂ
પણ, રૂપ સુંદર ઉજળાં ॥ એક શિયળ વિણ શોભે નહીં, તે ચાલ
નામે ગુણવંત ॥ ૯ ॥ ચાલ શિયળ પ્રભાવે રે, સાધુ સેવા કરે ॥ ન
[illegible] નિર્મળ [illegible] ॥ ઉપશો મેરે નિર્મળ શિયળ ઉજ્જ્વળ,
[illegible] કીર્તિ જગતમાં ॥ મન કામના સર્વ સિદ્ધિ પામે, અષ્ટ [illegible]
[illegible] ॥ ધન્ય [illegible] ભાખ્યા ધરા જે, શિયળ સેવ્યું આદરે ॥
[illegible] પામે, ઉદય મહા જગ વિસ્તરે ॥ ૧૦ ॥ [illegible]

अथ श्री कामनी सज्झाय.

[illegible] જાની એમ બોલી ॥ દીપતણું રૂપ [illegible]
[illegible] ॥ ૧ ॥ [illegible] કેહપુરષ તણું, સંયમ
[illegible]

अथ श्री माननी सज्झाय

[illegible]

રે ॥ રે જીવ૦ ॥ ૪ ॥ સૂકાં લાકડાં સારિખો, દુઃખદાયી એ ખોટો રે ॥ ઉદયરતન કહે માનને, દેજ્યો દેશવટો રે ॥ રે જીવ૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री मायानी सज्झाय.

સમકિતનું બીજ જાણીયે જી, સત્ય વચન સાક્ષાત ॥ સાચામાં સમકિત વસે જી ॥ માયામાં મિથ્યાત રે ॥ પ્રાણી, મ કરો માયા લગાર ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ॥ મુખ મીઠો જુઠો મને જી, કૂડ કપટ નો રે કોટ ॥ જીભે તો જી જી કરે જી, ચિત્તમાં તાકે ચોટ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૨ ॥ આપ ગરજે આધો પડે જી, પણ ન ધરે વિશ્વાસ ॥ મેલ ન છંડે મનતણો જી, એ માયાનો પાસ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૩ ॥ જેહશું બાંધે પ્રીતડી જી, તેહશું રહે પ્રતિકૂળ ॥ નવિ મૂકે મન આમળો જી, એ માયાનું મૂળ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૪ ॥ તપ કીધો માયા કરી જી, મિત્રશું રાખ્યો રે ભેદ ॥ મલ્લિ જિનેશ્વર જાણજ્યો જી, તો પામ્યા સ્ત્રીવેદ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૫ ॥ ઉદયરતન કહે સાંભળો જી, મૂકો માયાની બુદ્ધ ॥ મુક્તિપુરી જાવાતણો જી, એ મારગ છે શુદ્ધ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૬ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री लोभनी सज्झाय.

તમે લક્ષણ જોજ્યો લોભનાં રે, લોભે મુનિજન પામે ખોભના રે ॥ લોભે ડાહ્યા મન ડોલ્યા કરે રે, લોભે દુર્ઘટ પંથે સંચરે રે ॥ તમે૦ ॥ ૧ ॥ તજે લોભ તેહનાં લેઉં ભામણાં રે, વળી પાપ નમીને કરું ખામણાં રે ॥ લોભે મર્યાદા ન રહે કેહની રે, તમે સંગત મૂકો તેહના રે ॥ તમે૦ ॥ ૨ ॥ લોભે ઘર મુકી રણમાં મરે રે, લોભે ઊંચ તે નીચું આદરે રે ॥ લોભે પાપ ભણી પગલાં ભરે રે, લોભે અકાર્ય કરતાં ન ઓસરે રે ॥ તમે૦ ॥ ૩ ॥ લોભે મનડું ન રહે નિર્મળું રે. લોભે સગપણ નાસે વેગળું રે. ॥ લોભે ન રહે પ્રીતિને પાવડું રે, લોભે ધન મેળે બહુ એકઠું રે ॥ તમે૦ ॥ ૪ ॥ લોભે પુત્ર પ્રત્યે પિતા હણે રે, લોભે હત્યા પાતક નવિ ગણે રે ॥ તે તો દામતણે લોભે કરી રે, ઉપર મણિધર થાયે તે મરી રે ॥ તમે૦ ॥ ૫ ॥ જોતાં લોભનો થોભ દીઠો નહી રે, એવું સૂત્ર સિદ્ધાંતે કહ્યું સહી રે ॥ લોભે ચક્રી સુભૂમ નામે જુઓ રે, તે તો સમુદ્ર માંહે ડુબી મુઓ રે ॥ તમે૦ ॥ ૬ ॥ એમ જાણીને લોભને છંડજો રે, એક

ધર્મેશું મમતા મંડજ્યો રે ॥ કવિ ઉદયરતન ભાંખે મુદા રે, વંદુ લોભ તજે તેહને સદા રે ॥ તુમે૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી મેઘકુમારની સજ્ઝાય.

ધારણી મનાવે રે મેઘકુમારને રે, તું મુજ એકજ પૂત્ર ॥ તુજ વિણ જાયા રે! સુનાં મંદિર માળિયાં રે, રાખો રાખો ઘરતણાં સૂત્ર ॥ ધારણી૦ ॥ ૧ ॥ તુજને પરણાવું રે આઠ કુમારિકા રે, સુંદર અતિ સુકુમાળ ॥ મલપતિ ચાલે રે જેમ વન હાથણી રે, નયણ વયણ સુવિશાળ ॥ ધા૦ ॥ ૨ ॥ મુજ મન આશા રે પુત્ર હતી ઘણી રે, રમાડીશ વહુનાં રે બાળ ॥ દૈવ અટારો રે દેખી નવિ શક્યો રે, ઉપાયો એહ જંજાળ ॥ ધા૦ ॥ ૩ ॥ ધન કણ કંચણ રે ઋદ્ધિ ઘણી અછે રે, ભોગવો ભોગ સંસાર ॥ છતી ઋદ્ધિ વિલસો રે જાયા ઘર આપણે રે. પછી લેજ્યો સંયમ ભાર ॥ ધા૦ ॥ ૪ ॥ મેઘકુમારે રે માતા પ્રત્યે બૂઝવી રે, દીક્ષા લીધી વીરજીની પાસ ॥ પ્રીતિવિમળ રે ઇણિપરે ઉચ્ચરે રે, પહોંતી મ્હારા મનડાની આશ ॥ ધા૦ ॥ ૫ ॥

અથ શ્રી અરણિકમુનિની સજ્ઝાય.

અરણિક મુનિવર ચાલ્યા ગોચરી, તડકે દાઝે શીશો જી ॥ પાય અડવાણે રે વેળુ પરજળે, તન સુકુમાળ મુનીશો જી ॥ અરણિક૦ ॥ ૧ ॥ મુખ કરમાણું રે માલતી ફુલ જ્યું, ઉભા ગોખની હેઠો જી ॥ ખરે બપોરે રે દીઠો એકલો, મોહી માનની દેઠો જી ॥ અ૦ ॥ ૨ ॥ વયણ રંગીલા રે નયણે વેંધીયો, ઋષિ થંભ્યો તેણે ઠાણો જી ॥ દાસીને કહે જા રે ઉતાવળી, ઋષિ તેડી ઘર આણો જી ॥ અ૦ ॥ ૩ ॥ પાવન કીજે રે ઋષિ ઘર આંગણું, વ્હોરો મોદક સારો જી ॥ નવ યૌવન રસ કાયા કાં દહો, સફળ કરો અવતારો જી ॥ અ૦ ॥ ૪ ॥ ચંદ્રાવદનીયે ચારિત્રથી ચુકવ્યો, સુખ વિલસે દિન રાતો જી ॥ બેઠો ગોખે રે રમતો સોગઠે. તવ દીઠી નિજ માતો જી ॥ અ૦ ॥ ૫ ॥ અરણિક અરણિક કરતી મા ફરે, ગલિયે ગલિયે બજારો જી ॥ કહો કેણે દીઠો રે મ્હારો અરણીલો, પૂછે લોક હજારો જી ॥ અ૦ ॥ ૬ ॥ હું કાયર છું રે મ્હારી માવડી, ચારિત્ર ખાંડાની ધારો જી ॥ ધિગ ધિગ વિષયા રે મ્હારા જીવને, મેં કીધો અવિચારો જી ॥ અ૦ ॥ ૭ ॥ ગોખથી ઉતરી રે જનનીને પાય પડ્યો, મનશું લાજ્યો અ

પારો જી ॥ વચ્છ તુજ ન ધરે રે ચારિત્રથી ગાઢું, જેહથી શિવસુખ આરો જી ॥ અ૦ ॥ ૮ ॥ એમ સમજાવી રે પાછો વાળીયો, આદર્યો ગુરુની પાસો જી ॥ સતગુરૂ દીધે રે શીખ ભલી પરે, વૈરાગે મન વાસો જી ॥ અ૦ ॥ ૯ ॥ અગ્નિ ધખંતી રે શીલા ઊપરે, અરણિકે અણસણ કીધો જી ॥ રૂપવિજય કહે ધન્ય તે મુનિવરૂ, જેણે મનવંછિત લીધો જી ॥ અ૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री परस्त्री त्यागकरवानी सज्झाय.

ગુણ ચતુર સુજાણ, પરનારીશું પ્રીતિ કબૂ નવ કીજિયે ॥ એ આંકણી ॥ હાં રે જેણે પરનારીશું પ્રીતિ કરી, તેને દૈવ રંધણ ધાય પળી ॥ તેનું કુળ મરજાદા કાંઇ ન ગણી ॥ ગુણ૦ ॥ ૧ ॥ ત્હારી લાજ જશે નાત જાતમાં, તું તો હળુએ પડીશ સહુ સાથમાં ॥ એ મ્હારો ન આવે હાથમાં ॥ ગુણ૦ ॥ ૨ ॥ હાં રે સાંજ પડે રવિ આથમે, ત્હારો જીવ ભમરાની પેરે ભમે ॥ તને ઘરનો ધંધો કાંઇ ન ગમે ॥ ગુણ૦ ॥ ૩ ॥ હાં રે તું જઇને મળીશ ત્હેને, ત્હારૂં ધન સેરી સવિ ધુતીને ॥ પછી રહીશ હૈડું કૂટીને ॥ ગુણ૦ ॥ ૪ ॥ તું તો એરો મૂઠો મરદીને, ત્હારૂં કાળજું ખાશે કરીને ॥ ત્હારૂં આંસ લેશે ઊતરડીને ॥ ગુણ૦ ॥ ૫ ॥ હાં રે તને પ્રેમના પ્યાલા પાઇને, ત્હારાં વસ્તર લેશે વાઇને ॥ તને કરશે ખોખું ખાઇને ॥ ગુણ૦ ॥ ૬ ॥ હાં રે તું તો પરમંદિરમાં પેસીને, તિહાં પારકી સેજે બેસીને ॥ તેં ભોગ કર્યા ઘણું હસીને ॥ ગુણ૦ ॥ ૭ ॥ હાં રે જેમ ભુયંગ થકી ડરતા રહિયે, તેમ પરનારીને પરિહરિયે ॥ હાં રે ભવસાયર હેલા નવિ ડુબિયે ॥ ગુણ૦ ॥ ૮ ॥ વ્હાલા પરસ્ત્રી નારીથી પ્રીત સારી, એ આયુ ઘટાવે પરનારી ॥ તમે નિશ્ચે જાણજો નિરધારી ॥ ગુણ૦ ॥ ૯ ॥ એ સદ્ગુરૂ કહે તે સાચું છે, ત્હારી કાયાનું સરવે કાચું છે ॥ એક નામ પ્રભુનું સાચું છે ॥ ગુણ૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री पुण्यफलनी सज्झाय.

(સુમિત્ર નગર સોહામણું જી. એ દેશી.)

એક ઘર ઘોડા હાથિયા જી, પાયક સંખ્યા ન પાર ॥ મ્હોટાં મંદિર માળિયાં જી, વિંધતણો આધાર રે ॥ જીવડા, દીધાનાં ફળ જોય ॥ વિણ દીધાં કેમ પામીએ જી. હૃદય વિમાસી જોય રે ॥ જી૦

॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ભરિયાને સહુ કો ભરે જી, ઠુંઠ્યા વરસે રે મે હ ॥સુખીયાના સહુ કો સગા જી, દુઃખીયાશું નહીં નેહ રે ॥ જી૦ ॥ ૨ ॥ બેહુ નર સાથે જનમિયા જી, એવડો અંતર આજ ॥ એક માથે *મૂળી વહે જી, એક તણે ઘર રાજ રે ॥ જી૦ ॥ ૩ ॥ એક સુખીયા દીસે સદા જી, દુઃખીયા એક જ જોય ॥ સુખ દુઃખ બેહુ આંતરૂં જી, પુણ્ય તણાં ફળ જોય રે ॥ જી૦ ॥ ૪ ॥ શેરસુંવાળી લાપશી જી, ભોજન કૂર કપૂર ॥ એકને કૂકશ ઢોકળાં જી, પેઠ ન પહોંચે પૂર રે ॥ જી૦ ॥ ૫ ॥ એક ઘર આંગણ મલપતી જી, મીઠા બોલી રે નાર ॥ એક ઘર કાળી કુબડી જી, કો ન ચડે મરબાર રે ॥ જી૦ ॥ ૬ ॥ એક ચડે ઘોડે હાંસલે જી, એક આગળ ઉજાય ॥ એક નર પોઢે પાલખી જી, એક ઉઘાડે પાય રે ॥ જી૦ ॥ ૭ ॥ એક ઘર બેટા સુંદરૂ જી, રાખે ઘરનાં રે સૂત્ર ॥ એક નર દીસે વાંઝીયા જી, કુળખંપણ કુપુત્ર રે ॥ જી૦ ॥ ૮ ॥ પાચ પટોળી પહેરણે જી, માથે ઓઢણી સાર ॥ એકતણે નહીં પહેરવા જી, ઓઢણ અતિ સફાર રે ॥ જી૦ ॥ ૯ ॥ એક બિંદુ માહે જાણિયે જી, બિંદુ માંહે ચોસાળ ॥ એકનું નામ ન જાણિયે જી, નામ હોવે ધનપાળ રે ॥ જી૦ ॥ ૧૦ ॥ રોષ મ કરજ્યો માનવી જી, દૈવ મ દેજ્યો રે ગાળ ॥ જો કર વાવ્યા કોદરા જી, તો કિમ લણશો શાળ રે ॥ જી૦ ॥ ૧૧ ॥ ફળ વિણ મ [illegible] ન કીજીયે જી, [illegible] ॥ જિમ દીપક તેલ જ વિના જી, [illegible] રે ॥ જી૦ ॥ ૧૨ ॥ પાત્ર કુપાત્રનો આંતરો જી [illegible] વિચાર ॥ [illegible] ગુણ બોલાવે જી, પા [illegible] ॥ જી૦ ॥ ૧૩ ॥ [illegible] જિનવાણી જી, [illegible] ભાખ્યું જી, એ અધિ [illegible] રે ॥ જી૦ ॥ ૧૪ ॥ [illegible] ॥

अथ श्री द्रोपदीनी चूनडीनी सज्झाय.

([illegible] એ દેશી.)

[illegible] રે ॥ [illegible] રે ॥ [illegible] ॥ [illegible] સર્વે એ વાતડી, અરિહંતના

નારી બેટી, દિન દિન મૂલ્ય સવાયો ॥ બે યારો, કૂડો કળિયુગ આ યો ॥ ૧ ॥ રાજા તે પરજાને પીડે, કુનર કામ ભગાયો ॥ બોલ બંધ નહીં મંત્રીને, ગોચર ક્ષેત્ર ખેડાયો ॥ બે૦ ॥ ૨ ॥ ગુરૂને ગાળ દીયે નિજ ચેલો, વેદ પુરાણ પઢાયો ॥ સાસુ ચૂલે ને વહુ ખાટલડે, ફૂડે શરીર જસાયો ॥ બે૦ ॥૩॥ એંશી વર્ષનો હીંડે હોંશે, મૂછે હાથ ઘલાયો ॥ પચતણી સાખે પરણીને, અભાગા અર્ધ ગમાયો ॥ બે૦ ॥ ૪ ॥ જોગી જંગમ ને સન્યાસી, ભાંગ ભખે મદ ન્હાયો ॥ ચોર ચાડ પરધનને ખાયે, સાધુ જન શીકાયો ॥ બે૦ ॥ ૫ ॥ નિર્ધનને બહુ બેટા બેટી, ધનવંત એક ન પાયો ॥ નીચતણે ઘર અતિ ઘણી લખમી, ઉત્તમ જન સીકાયો ॥ બે૦ ॥૬॥ ન મળે બાપ સંઘાતે બેટો, ઘણું રે મનોધૈં જાયો ॥ હાથ ઉપાડે માવને મારે, પરણીશું ઉમાહ્યો ॥ બે૦ ॥ ૭ ॥ ઘરડાને પેલો કહે બેટો, આપતણો મદ વાહ્યો ॥ વહુ સતીને વર ઝિડોવે, સાસરે મૂવાને ઘરાયો ॥ બે૦ ॥ ૮ ॥ હુંગ બેટ આડાણ મો બુદ્ધિ, નિંદ્ય નાક રૂપાવો ॥ મા બાપે બેટી વેચીને, બેટાને પરણાયો ॥ બે૦ ॥ ૯ ॥ રાગતણા વશ ગુરૂ ને ગુરૂણી, કામ કરે પગાવો ॥ કાનાની કર કળીઓ માંડી, કુગુરૂ નામ ધરાયો ॥ બે૦ ॥ ॥ ૧૦ ॥ એવર બાર વરસની બેટો, દીઠો ગોર બેસાયો ॥ માત્મા મિદુ ન વરસે મહીવલ, લોભિ ધ [illegible] ॥બે૦॥૧૧॥ કુડા કળિયુગની એ માયા, કેમા [illegible] પભણ્યુ પ્રાંતવિમળ પરમારથ, જિન વચન [illegible] ॥ બે૦ ॥ ૧૨ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री सीताजीनी सज्झाय.

[illegible] અન્તરજામી ॥ પાલવ હમારો [illegible], [illegible] ॥ અ૦ [illegible] માં બે, માં બે, માં બે, મા બે [illegible] સાહસીલા દુરવાર ॥ અ૦ ॥ મને [illegible] ન [illegible] ॥ અ૦ ॥ [illegible] મન મારૂંયા અનુગાવ ॥ અ૦ ॥ ૧ ॥ [illegible] ઊભે ॥ [illegible] પૂરે ॥ અ૦ ॥ ૨ ॥ તો પણ [illegible] હમારા પરસો આવે, [illegible] ॥ અ૦ ॥ ૩ ॥ [illegible] મહિપરની મહિમ લે [illegible] ક્રીને, કરિ [illegible] ॥ અ૦ ॥ ૪ ॥ [illegible] કરીને, આભાર કેણ ઉપદ્દેશો ॥

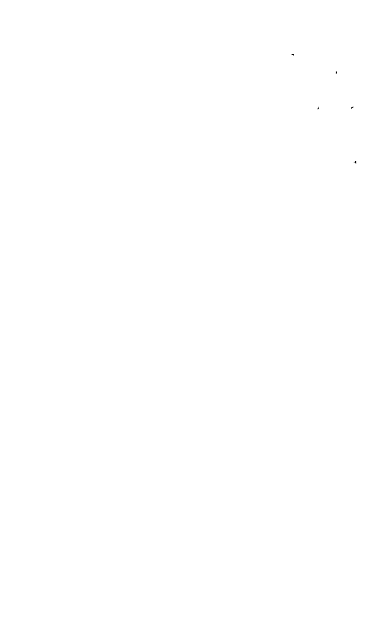
કુળ કહું તે એ આયોધ્યાની, સહી તુજ કહ્યો ફરિયો ॥ અ૦ ॥ ૫ ॥ જનક સુતા હું જગ સહુ જાણે, ભામંડળ છે ભાઈ ॥ દશરથ નંદન શિર છે સ્વામી, લક્ષ્મણ કરી લડાઈ ॥ અ૦ ॥ ૬ ॥ હું ધણીયાની પિયુ ગુણ રાતી, હાથે હાથ છે કાતી ॥ રહે અળગો તુજ વયણે ન ચળું, કાં કુલે વાહે છે કાતી ॥ અ૦ ॥ ૭ ॥ ઉદયરતન કહે ધન્ય એ અબળા, સીતા જેહનું નામ ॥ સતીઓ માંહે શિરોમણિ કહીએ, નિત્ય નિત્ય હોજ્યો પ્રણામ ॥ અ૦ ॥ ૮ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री जंबूस्वामीनी सज्झाय.

સરસતિ સામિણી વીનવું, સતગુરુ લાગું છું પાય ॥ ગુણ રે ગાશું જંબુસ્વામીના, હરખ ધરી મન માંય ॥ ૧ ॥ ધન ધન ધન જંબુસ્વામીને ॥ એ આંકણી ॥ ચારિત્ર છે વચ્છ દોહિલું, મન છે ખાંડાની ધાર ॥ પાયે અણવાણે છે ચાલવું, કરવા છે ઉગ્ર વિહાર ॥ ધન૦ ॥ ૨ ॥ મંઝાન પછી કરવી ગોચરી, દિનકર તપે રે નિલાડ ॥ વેણુ કવળ સમ કોળિયા, તે કિમ વાળ્યા એ જાય ॥ ધન૦ ॥ ૩ ॥ કોડી નવાણું સોવનતણી, તમારે છે આઠે છે નાર ॥ સંસારતણાં સુખ ભોગવ્યાં નહી, ભોગવો ભોગ ઉદાર ॥ ધન૦ ॥ ૪ ॥ રામે સીતાને વિજોગડે, બહોત કિધા રે સંગ્રામ ॥ છતી રે નારી તુમે કાંઇ તજો, કાંઇ તજો ધન ને ધામ ॥ ધન૦ ॥ ૫ ॥ પરણીને શું છે પરિહરો, હાથ મેલ્યાનો સંબંધ ॥ પછી તે કરશો સ્વામી ઓરતો, જિમ કીધો મેઘ મુણિંદ ॥ ધન૦ ॥ ૬ ॥ જંબૂ કહે રે નારી સુણો, અમ મન સંયમ ભાવ ॥ સાચો સનેહ કરી લેખવો, તો સંયમ લ્યો અમ સાથ ॥ ધન૦ ॥ ૭ ॥ તેણે સમે પ્રભવોજી આવીયો, પાંચશે ચોર સંઘાત ॥ તેણે પણ જંબુસ્વામીએ બુઝવ્યો, બુઝવ્યા માત ને તાત ॥ ધન૦ ॥ ૮ ॥ સાસુ સસરાને બુઝવ્યા, બુઝવી આઠે નાર ॥ પાંચશે સત્તાવીશશું, લીધો છે સંયમ ભાર ॥ ધન૦ ॥ ૯ ॥ સુધર્માસ્વામી પાસે આવીયા, ચિત્તરે છે મનને ઉલ્લાસ ॥ કર્મ ખપાવી કેવળ પામીયા, પહોત્યા છે મુક્તિ મોઝાર ॥ ધન૦ ॥ ૧૦ ॥

अथ श्री सामायिकना लाभनी सज्झाय.

કર પડિક્કમણું રે ભાવશું, દોય ઘડી શુભ ધ્યાન ॥ લાલ રે ॥ ક૨૦ ॥ ૧ ॥ શ્રીમુખ વીર ઇમ ઉચ્ચરે, શ્રેણિકરાય પ્રતે વાણ ॥ લા૦ ॥

ગયો, નહી કાગળ સમાચાર રે, નહી કોઇ કોઇનો સંસાર રે, સ્વાર્થ પીયો પરિવાર રે, માતા મરુદેવી સાર રે, પહોત્યાં મોક્ષ મોઝાર રે ॥ સ૦ ॥ ૭ ॥ માતા પિતા સુત બાંધવા, અધિકો રાગ વિચાર રે, નારી અશારી રે ચિત્તમાં, વંછે વિષય ગમાર રે, જુઓ સુરિકંતા જે નાર રે, વિષ દીયો ભરતાર રે, નૃપ જિનધર્મ આધાર રે, સં જ્જન નેહ નિવાર રે ॥ સ૦ ॥ ૮ ॥ હસી હસી દેતા રે તાળીયો, શાખ્યા કુસુમની સાર રે ॥ તે નર અંતે માટી થયાં, લોક સહુ ઘર બાર રે ॥ ઘડતા પાત્ર કુંભાર રે. એહવું જાણી અસાર રે ॥ છાંડો વિષય વિકારે રે, ધન્ય તેહનો અવતાર રે ॥ સ૦ ॥ ૯ ॥ થાવચ્ચા સુત શિવ વર્યા, વળી એલચીકુમાર રે, ધિક ધિક વિષયા રે જી વને, લઇ વૈરાગ્ય રસાળ રે, મ્હેલી મોહ જંજાળ રે, ઘેર રહ્યે કેવળ બાળ રે, ધન્ય કરકંડુ ભૂપાળ રે ॥ સ૦ ॥ ૧૦ ॥ શ્રી શુભવિજય સુ ગુરૂ લહી, ધર્મધ્વજ ધરો છેક રે, વીર વચન રસ શેલડી, ચાખે ચતુર વિવેક રે, ન ગમે તે નર ભેક રે, ધરતા ધર્મનો ટેક રે, ભવ જળ તરિયા અનેક રે ॥ સ૦ ॥ ૧૧ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી બાહુબલિની સજ્ઝાય.

રાજતણા રે અતિ લોભિયા, ભરત બાહુબળિ ઝૂઝે રે ॥ મૂઠીઉ પાડી રે મારવા, બાહુબળિ પ્રતિબૂઝે રે ॥ વીરા મોરા ગજ થકી ઊત રો ॥ ગજ ચઢે કેવળ ન હોય રે ॥ વીરા૦ ॥ ૧ ॥ ઋષભદેવ તિહાં મોકલે, બાહુબળિજીની પાસે રે ॥ બંધવ ગજ થકી ઊતરો, બ્રાહ્મી સુંદરી એમ ભાસે રે ॥ વીરા૦ ॥ ૨ ॥ લોચ કરીને ચારિત્ર લીયો, વ ળિ આવ્યો અભિમાન રે ॥ લઘુ બંધવ વાંદું નહી, કાઉસ્સગ્ગ રહ્યા શુભ ધ્યાન રે ॥ વીરા૦ ॥ ૩ ॥ વરસ દિવસ કાઉસ્સગ્ગ રહ્યા, શીત તાપથી સુકાણા રે ॥ પંખીડે માળા ઘાલીયા, વેલડીયે વીંટાણા રે ॥ વી રા૦ ॥ ૪ ॥ સાધ્વીનાં વચન સુણી કરી, ચમક્યો ચિત્ત મઝાર રે ॥ હય ગય રથ સહુ પરિહર્યા, વળી આવ્યો અહંકાર રે ॥ વીરા૦ ॥ ૫ ॥ વૈરાગ્યે મન વાળીયું, મૂક્યો નિજ અભિમાન રે ॥ પગ ઉપા ડ્યો રે વાંદવા, ઉપન્યું કેવળજ્ઞાન રે ॥ વીરા૦ ॥ ૬ ॥ પહોત્યા તે કે વળી પરષદા, બાહુબળિ મુનિરાય રે ॥ અજરામર પદવી લહી, સમયસુંદર વંદે પાય રે ॥ વીરા૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री प्रसन्नचंद्राजर्षिनी सज्झाय.

प्रणमुं तुमारा पाय ॥ प्रसनंचंद्र प्रणमुं तुमारा पाय ॥ राज छोडी रळीयामणुं रे, जाणी अथिर संसार ॥ वैरागे मन वाळीयुं रे, लीधो संयम भार ॥ प्रसन० ॥ १ ॥ समशाने काउस्सग्ग रही रे, पग उपर पग चढाय ॥ बाहु बे उंचा करी रे, सूरज सामी दृष्टी लगाय ॥ प्रस० ॥ २ ॥ दुर्मुख दूत वचन सुणी रे, कोप चढ्यो ततकाळ ॥ मनशुं संग्राम मांडीयो रे, जीव पड्यो जंजाळ ॥ प्र० ॥ ३ ॥ श्रेणिकप्रश्ने पूछे तिसे रे, स्वामी एहनी कुण गति थाय ॥ भगवंत कहे हमणां मरे तो सातमी नरके जाय ॥ प्र० ॥ ४ ॥ क्षण एक आंतरे पूछीयुं रे, सर्वारथ सिद्ध विमान ॥ वाजी देवनी दुंदभी रे, ऋषि पाम्यो केवळज्ञान ॥ प्र० ॥ ५ ॥ प्रसन्नचंद्र ऋषि मुगतें गया रे, श्री महावीरना शिष्य ॥ रूपविजय कहे धन्य धन्य, दीठा जे प्रत्यक्ष ॥ प्र० ॥ ६ ॥ इति. ॥

अथ श्री भरतचक्रवर्तिनी सज्झाय.

मनमें ही वैरागी भरतजी, मनमें ही वैरागी ॥ सहस बत्रीस मुकटबंध राजा, सेवा करे वडभागी ॥ चोशठ सहस अंतेउरी जाके, तो हि न हुवा अनुरागी ॥ भरतेश्वर, मनमेंही वैरागी ॥ १ ॥ ए आंकणी ॥ लाख चोराशी तुरंगम जाके, छन्नु क्रोड हे पागी ॥ लाख चोराशी गज रथ सोहीये, सुरता धर्मशुं लागी ॥ भ० ॥ २ ॥ चार क्रोड मण अन्न नित सीझे, लुण दशलाख मण लागी ॥ तिन क्रोड गोकुळ घर दुझे, एक क्रोड हळ सागी ॥ भ० ॥ ३ ॥ सहस बत्रीस देश वड भागी, भये सरवके त्यागी ॥ छन्नु क्रोड गामके अधिपति, तोहि न हुआ सरागी ॥ भ० ॥ ४ ॥ नवनिधि रतन चोसठ बाजे, मन चिंता सब भागी ॥ कनककीर्ति मुनिवर वदत हे, देज्यो मुक्तिमें मागी ॥

अथ श्री आपस्वभावनी सज्झाय.

आप स्वभावमां रे, अवधू सदा मगनमें रहेना ॥ जगत जीव हे करमाधीना, अचरिज कछुअ न लीना ॥ आ० ॥ १ ॥ तुम नही केरा कोइ नही तेरा, कया करे मेरा मेरा ॥ तेरा हे सो तेरी पासे, अवर सबे अनेरा ॥ आ० ॥ २ ॥ वपु विनाशी तुं अविनाशी, अब हे इनकुं विलासी ॥ वपु संग जब दूर निकासी, तब तुम शिवका वासी ॥ आ० ॥ ३ ॥ रागने रीसा दोय खवीसा, ए तुम दुः

ખડા દીસા ॥ જબ તુમ ઉનકું દૂર કરીસા, તબ તુમ જગકા ઈસા ॥ આ૦ ॥ ૪ ॥ પારકી આશા સદા નિરાશા, એ હે જગજન પાસા ॥ તે કારનકું કરો અભ્યાસા, લહો સદા સુખ વાસા ॥ આ૦ ॥ ૫ ॥ કબહીક કાજી કબહીક પાજી, કબહીક હુઆ અપભ્રાજી ॥ કબહીક જગમેં કીર્તિ ગાજી, સબ પુદગળકી બાજી ॥ આ૦ ॥ ૬ ॥ શુદ્ધ ઉપયોગને સમતાધારી, જ્ઞાન ધ્યાન મનોહારી ॥ કર્મ કલંકકું દૂર નિવારી, જીવ વરે શિવ નારી ॥ આ૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री रहनेमीनी सज्झाय.

કાઉસગ્ગ ધરી રે રહનેમી, રાજુલ નિહાળી ॥ ચિત્તડું ચળિયું તવ બોલે નાર રે ॥ દેવરિયા મુનિવર, ધ્યાનમાં રહેજો ॥ ધ્યાન ધરી હોય ભવનો પાર રે ॥ દેવ૦ ॥ ૧ ॥ ઉત્તમ કુળના યાદવ કુળ રે અવતાર્યા, લીધો છે સંયમ ભાર રે ॥ દે૦ ॥ હું રે સતી રે તું છે સંયમધારી, જાયો સરવે મન હારિ રે ॥ દેવ૦ ॥ ધ્યા૦ ॥ ૨ ॥ વિષધર વિષ વમી આપ ન લેવે. કરે પાવક પરિહાર રે ॥ દેવ૦ ॥ તુજ રે બાંધવ નેમજીએ મુજને રે વામી, વમ્યો ન ઘટે તુમને આહાર રે ॥ દેવ૦ ॥ ધ્યા૦ ॥ ૩ ॥ નારી અછે રે જગમાં વિષની રે વેલી, નારી છે અવગુણનો ભંડાર રે ॥ દેવ૦ ॥ નારી મોહે રે મુનિવર જેહ વિગતા, તે નવિ લહે ભવ પાર રે ॥ દેવ૦ ॥ ધ્યા૦ ॥ ૪ ॥ નારીનું રૂપ દેખી મુનિને ન રહેવું, એ છે આગમમાં અધિકાર રે ॥ દેવ૦ ॥ ના નિઃસંગી તે તો મુનિવર કહીયે, ન કરે ફરી સંસાર રે ॥ દેવ૦ ॥ ધ્યા૦ ॥ ૫ ॥ એ રે સતીનાં મુનિવર વયણ સુણીને, પામ્યા ભવ પ્રતિબોધ રે ॥ દેવ૦ ॥ નેમજી બોધીને ફરી સંયમ લીધો, કરવો છે આતમ શોધ રે ॥ દેવ૦ ॥ ધ્યા૦ ॥ ૬ ॥ ધન્ય રે સતી રે જેણે મુનિ પ્રતિબોધ્યા, ધન્ય ધન્ય એ અણગાર રે ॥ દેવ૦ ॥ એ રે વસતા મુનિનાં વયણ સુણીને, ફરી ન કરે સંસાર રે ॥ દેવ૦ ॥ ધ્યા૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री शीखामणनी सज्झाय.

મો ગુરુ ચરણ પસાઉલે, કહિશું શીખામણ સાર ॥ મન સમજાવો રે આપણું, જિમ પામો ભવપાર ॥ ૧ ॥ કહે બાઈ રૂડું તેં શું કર્યું. આતમને હિતકાર ॥ ઇહ ભવ પરભવ સુખ ઘણાં, લહિયે જય જયકાર ॥ કહે૦ ॥ ૨ ॥ લાખ ચોરાશિ યોનિ તું, ભમિ પામ્યો

નર અવતાર ॥ દેવ ગુરૂ ધર્મ ન ઓળખ્યા, ન જપ્યો મન નવકાર ॥ કહે૦ ॥ ૩ ॥ નવ મસવાડા ઉદર ધર્યો, પાળી પોઢો રે કીધ ॥ માય તાય સેવા કીધી નહી, ન્યાયે મન નવિ દીધ ॥ કહે૦ ॥ ૪ ॥ ચાડી કીધી રે ચોતરે, દંડાવ્યા ભલા લોક ॥ સાધુ સહુને સંતાપિયા, આળ ચઢાવ્યા તેં ફોક ॥ કહે૦ ॥ ૫ ॥ લોભે લાગ્યો રે પ્રાણીયો, ન ગણે રાતને દીસ ॥ હા હો કરતાં રે એકલો, જઇને હાથ ઘસીશ ॥ કહે૦ ॥ ૬ ॥ કપટ છળભેદ તેં કર્યાં, ભાંખ્યા પરના રે મર્મ ॥ સાતે વ્યસનને સેવિયાં, નવિ કીધો જિનધર્મ ॥ કહે૦ ॥ ૭ ॥ ક્ષમા ન કીધી તેં ખાંત શું, દયા ન કીધી રેખ ॥ પરવેદન તેં જાણી નહી, તો શું લીધો તેં ભેખ ॥ કહે૦ ॥ ૮ ॥ સંધ્યા રંગ સમ આઉખું, જળ પરપોટો રે જેમ ॥ ડાભ અણી ઉપર બિંદુઓ, અથિર સંસાર છે એમ ॥ કહે૦ ॥ ૯ ॥ અભક્ષ અનંતકાય વાવર્યાં, પીધાં અણગળ નીર ॥ રાત્રી ભોજન તેં કર્યાં, કેમ પામીશ ભવ તીર ॥ કહે૦ ॥ ૧૦ ॥ દાન શિયળ તપ ભાવના, ધર્મના ચાર પ્રકાર ॥ તે તેં ભાવે ન આદર્યા, રઝળીશ અનંતા સંસાર ॥ કહે૦ ॥ ૧૧ ॥ પાંચે ઇંદ્રિ રે પાપિણી, દુર્ગતિ ઘાલે છે જેહ ॥ તે તો મૂકી રે મોકળી, કિમ પામીશ શિવગેહ ॥ કહે૦ ॥ ૧૨ ॥ ક્રોધે વીંટીયો રે પ્રાણીયો, માન ન મૂકે રે કેડ ॥ માયા સાપણીને સંગ્રહી, લોભને લીધો તેં તેડ ॥ કહે૦ ॥ ૧૩ ॥ પરરમણી રસ મોહિયો, પર નિંદાનો રે કાળ ॥ પરદ્રવ્ય તેં નવિ પરિહર્યું, પરને દીધી રે ગાળ ॥ કહે૦ ॥ ૧૪ ॥ ધર્મની વેળા તું આળસુ, પાપ વેળા ઉજમાળ ॥ સંચ્યું ધન કોઈ ખાયશે, જિમ મધમાખી મધુઆળ ॥ કહે૦ ॥ ૧૫ ॥ મેળી મેળી મૂકી ગયા, જે ઉપરાજી રે હાથ ॥ સંચય કીજે રે પુણ્યનો, જે આવે તુજ સાથ ॥ કહે૦ ॥ ૧૬ ॥ શુદ્ધ દેવ ગુરૂ ઓળખી, કીજે સમકિત શુદ્ધ ॥ મિથ્યામતી દૂરે કરી, રાખી નિર્મળ બુદ્ધ ॥ કહે૦ ॥ ૧૭ ॥ ગોડીદાસ સંઘવી તણે, આગ્રહે કીધ સજ્ઝાય ॥ શાંતિ વિજય ઉવઝાયનો, રૂપવિજય ગુણ ગાય ॥ કહે૦ ॥ ૧૮ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री मेगरथराजानी सज्झाय.

દશમે ભવે શ્રી શાંતિ જી, મેઘરથ જીવડો રાય ॥ રૂડા રાજા ॥ પોસહશાળામાં એકદા, પોસહ લીયો મન ભાવ ॥ રૂડા રાજા ॥ ધન્ય ધન્ય મેઘરથ રાયજી જીવદયા ગુણ ખાણ ॥ ધર્મી રાજા ॥ ધન્ય ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ઇશાનાધિપ ઇંદ્ર જી, વખાણ્યો મેઘરથ રાય ॥ રૂ૦ ॥

ધર્મે ચળાવ્યો નવિ ચળે, આસુર દેવતા આય ॥ રૂ૦ ॥ ધન્ય૦ ॥૨॥ સીંચાણા મુખે અવતરી, પડીયું પારેવું ખોળા માંય ॥ રૂ૦॥ રાખ રાખ મુજ રાજવી, મુજને સીંચાણો ખાય ॥ રૂ૦॥ ધન્ય૦ ॥૩॥ સીંચાણો કહે રાજવા, એ છે માહરો આહાર ॥રૂ૦॥ મેઘરથ કહેસુણ પંખીવા, હિંસાથી નરક અવતાર ॥ રૂડા પંખી ॥ ધન્ય ॥૪॥ શરણે આવ્યું રે પારેવડું, નહી આપું નિરધાર॥રૂ૦॥ માટી મંગાવી તુજને દીઉં, તેહનો તું કર આહાર॥રૂ૦॥ધન્ય૦॥ ૫ ॥ માટી ખપે મુજએ હની.કાં વળી તાહરી દેહ॥ રૂડા રાજા ॥ જીવદયા મેઘરથ વસી, સત્ય ન મેલે ધર્મી તેહ ॥રૂ૦॥ ધન્ય૦ ॥૬॥ કાની લેઇ પિંડ કાપીને, લે માંસ તું સીંચાણ ॥રૂ૦॥ ત્રાજુયે તોળાવી મુજને દીઓ, એ પારેવા પ્રમાણ ॥ રૂડા રાજા ॥ ધન્ય૦ ॥૭॥ ત્રાજુઆં મંગાવી મેઘરથ રાય જી. કાપી કાપી મૂકે છે માંસ ॥ રૂડા રાજા॥ દેવમાયા ધારણ સમી, નાવે એકણ અંશ ॥ રૂ૦ ॥ ધન્ય૦ ॥૮॥ ભાઇ સુત રાણી વલવલે, હાથ ઝાલી કહે તેહ ॥ ધર્મિ રાજા ॥ એક પારેવાને કારણે, શું કાપો છો દેહ ॥ રૂડારાજા ॥ધન્ય૦॥૯॥ મહાજન લોક વારે સહુ. મ કરો એ વડી વાત ॥રૂ૦॥ મેઘરથ કહે ધર્મ ફળ ભલાં, જીવદયા મુજ ઘાત ॥ રૂ૦ ॥ધન્ય૦॥૧૦॥ ત્રાજુએ બેઠા રાજવી, જે ભાવે તે ખાય ॥ રૂડા પંખી ॥ જીવથી પારેવો અધિક ગણ્યો, ધન્ય પિતા તુજ માય॥રૂડા રાજા ॥ ધન્ય૦ ॥૧૧॥ ચડતે પરિણામે રાજવી, સુર પ્રગટયો તિહાં આય ॥ રૂડા રાજા ॥ ખમાવે બહુ વિધે કરી, લળી લળી લાગે છે પાય ॥ રૂ૦ ॥ ધન્ય૦ ॥૧૨॥ ઇંદ્ર પ્રશંસા તાહરી કરી, તેહવો તું છે રાય ॥રૂ૦॥ મેઘરથ કાયા સાજી કરી, સુર પહોતયો નિજ ઠાય ॥ રૂ૦ ॥ ધન્ય૦ ॥૧૩॥ સંયમ લીયો મેઘરથ રાયજી, એક લાખ પૂરવનું આય ॥રૂ૦॥ વીશ સ્થાનક વિધિ સેવીયાં, તીર્થંકર ગોત્ર બંધાય ॥રૂ૦॥ધન્ય૦ ॥૧૪॥ ઇગ્યારમે ભવે શ્રી શાંતિજી પહોત્યા સર્વારથસિદ્ધ ॥રૂ૦॥ તેત્રીશસાગર આઉખું, સુખ વિલસે સુર ઋદ્ધ ॥રૂ૦॥ ધન્ય૦ ॥૧૫॥ એક પારેવાની દયા થકી, બે પદવી પામ્યા નરેશ ॥રૂ૦॥ પાંચમા ચક્રવર્તિ ઉપન્યા, સોળમા શાંતિ જિનેશ ॥રૂ૦॥ધન્ય૦॥૧૬॥ લાખ વર્ષ આયુ શાંતિજી, પહોત્યા શિવપુર વાસ ॥રૂ૦॥ જીવદયા પરસાદથી, ફળે સહુ મનની આશ ॥રૂ૦॥ ધન્ય૦ ॥ ૧૭ ॥ દયા થકી નવનિધિ હોવે, દયા તે સુખની ખાણ ॥ રૂ૦ ॥ કોડ ભવાંતરની સગી, દયા માતા તે જાણ ॥રૂ૦॥ ધન્ય૦ ॥૧૮॥ ગજ ભવે શશલો રાખીયો. મેઘ

કુમર શુભ જાણ ॥૨૦॥ મેઘિકરાય સુત સુખ લહ્યાં, પહોત્યા અનુત્તર વિમાન ॥૨૦॥ધન્ય૦॥૧૭॥એમ જાણી ભવિ દયા પાળજ્યો, છકાયની સુખદાય ॥૨૦॥ નવાનગરમાંહે અંતશું, કહી મેઘરથ સજ્ઝાય ॥૨૦॥ ધન્ય૦॥૨૦॥સંવત સત્તર શત્તાણુંએ, માસખમણ દિન જાણ ॥૨૦॥ ઋષિ ગોવર્દ્ધન પસાયથી, કહે રાયચંદ શુભ વાણ ॥૨૦॥ધન્ય૦॥૨૧॥

अथ श्री कामकंदर्पनी सज्झाय.

(કરેલડા ઘડ દે રે. એ દેશી.)

કામવિકારે માનવી રે, કરે કુકર્મ અનેક ॥ કામ કરેવા કારણે, વિરમે આપ વિવેક ॥ કામી નર વર્જજો રે, કામહ કેરા વિકાર॥કામી નર વર્જજો રે ॥૧॥ એ આંકણી ॥ કામ વશે જે વાહીવા રે, પામ્યા દુઃખ અપાર ॥ લંપટ થયો લંકાપતિ, અવલેહી સ્વઆચાર॥ કામી૦ ॥ ૨ ॥ કામ થકી સીતા હરી રે, લાગ્યો રાવણ લંક ॥ દશ શિર રામે છેદીયાં, કામતણા એ વંક ॥કામી૦॥૩॥ પદ્મોત્તર દ્રૌપદી હરી રે, પાંડવ પાંચની નાર ॥ કૃષ્ણ બળે લેઇ આવીયા, છૂટયો તે રાય થઇ નાર ॥ કામી૦ ॥૪॥ કામ વિકળ હુઇ કામિની રે, તે સુરિકંતા નાર ॥ નિજ પતિને હાથે હણ્યો, પહોત્યો તે સ્વર્ગ મઝાર ॥ કામી૦ ॥૫॥ બ્રહ્મદત્ત નિજ સુત ઊપરે રે. કીધો એકત્ર પ્રપંચ ॥ ચૂકી ચૂલણી મારવા. કામહ કેરા એ સંચ॥ કામી૦ ॥૬॥ ઇત્યાદિક કામે કરી રે. પામ્યા દુઃખ અછેહ ॥ ઇણ ભાવતો લંપટીતણો, નામ ધરાવે તેહ ॥ કામી૦ ॥૭॥ પરભવ તો નરકે પચે રે. કામ થકી એ જીવ ॥ મુનિ જયર કહે પ્રાણીયા વર્જો કામ સદૈવ ॥ કામી૦ ॥૮॥ઇતિ.॥

अथ श्री भाविभावनी सज्झाय,

(રાગ બંગાળી.)

કર્મે લખીયું નિશ્ચય રે હોય, નહી હુએ જોર ભાવીશું કોય ॥ ભાવિ ના મિટે ॥ ઉધમ હે સો ભાવિકે હાથ, ભાવિશું નહી કિસ હીકો સાથ ॥ ભાવિ૦॥૧॥ ભાવિ તુહે આપહી રાજન, ઉધમ હે રાજાકો દિવાન ॥ ભાવિ૦ ॥ સાહેબકો તબ હુએ રે મિલાપ. પહેલા પ્રધાનને મળિયે આપ॥ ભાવિ૦॥૨॥ ધર્મ કર્મ ઓર સબ હુએ કામ, નિશ્ચય પૂરે મનકી હામ ॥ ભાવિ૦ ॥ હોણહાર જે હુએ અધિકાર મતિ ઉપજે તેસી તેણી વાર ॥ ભાવિ૦ ॥૩॥ કરમે રામ લક્ષમણ વન

વાસ, રીતા વચને મતિ ગઇ નાસ ॥ નિગુણપો કનકે વેદ પુરાણ, ધાષા
આસ્ત્ર ભાવિ પ્રમાણ ॥ ભાવિ૦ ॥ ૪ ॥ ત્રિકુટ બેટ લંકાનો રે રાય, રા
વણના સુર સેવે પાય ॥ ભાવિ૦ ॥ યોગી વેષ કરી અપહરિ સીત,
યુદ્ધ કરંતાં નવિ થઇ જીત ॥ ભાવિ૦ ॥ ૫ ॥ કૃષ્ણ પુત્ર શાંબાદિ કુમાર,
દ્વૈપાયન ઋષિ દૂહવ્યો અપાર ॥ ભાવિ૦ ॥ દ્વારિકાનો તેણે કીધો રે
લોપ, ભાવિથી ન ગયો તસ કોપ ॥ ભાવિ૦ ॥ ૬ ॥ આઠમો બારમો
વળી ચક્રીશ, હણીયા બ્રાહ્મણ આણી રીશ ॥ ભાવિ૦ ॥ બ્રહ્મદત્તની
ગઈ રાય આંખ, તમતમાયે ગયો સૂત્ર રે સાખ ॥ ભાવિ૦ ॥ ૭ ॥
ડુંબ ઘરે વહ્યું નીર હરિચંદ, રાજ પાળ્યું ભાવી નવ નંદ ॥ ભાવિ૦ ॥
વીરનણો હુએ ગર્ભાપહાર, તે સવિ ભાવીનો અધિકાર ॥ ભાવિ૦
॥ ૮ ॥ ભરતેસરની ષટખંડ આણ, આરીસાભુવને લહ્યું કેવળનાણ ॥
ભાવિ૦ ॥ તપ જપ કીધો નહી રે લગાર, ભાવિ થકી ગયા મોક્ષ મઝા
ર ॥ ભાવિ૦ ॥ ૯ ॥ સ્ત્રીને વચને આર્દ્રકુમાર, દીક્ષા તજીને રહ્યા ઘરબા
ર ॥ ભાવિ૦ ॥ વરસ ચોવીશ લગેં પાળ્યો રે નેહ, ચરમશરીરી છ
પણ તેહ ॥ ભાવિ૦ ॥ ૧૦ ॥ દીક્ષા લેતાં સુર દીયે શીખ, અવસર
નહી તુજ ન દીયેણ દીખ ॥ ભાવિ૦ ॥ બાર વરસ રહ્યા ગણિકા રે ગેહ,
ભોગકર્મ કીધો નહી છેહ ॥ ભાવિ૦ ॥ ૧૧ ॥ ચઉદહ રાય બાવન ગ
ણધાર, તે માંહે ગોતમ લબ્ધિ ભંડાર ॥ ભાવિ૦ ॥ જે દિખે તે પાદેલા
સુગાત રે જાય, પછી પોતાને કેવળ થાય ॥ ભાવિ૦ ॥ ૧૨ ॥ એમ અ
નેક સંબંધ અપાર, સમજો સહુ કોઇ હૈડા મઝાર ॥ ભાવિ૦ ॥ કોડી
ઉપાય બુદ્ધ કરેતાડ, પણ ભાવિના ન કરે કોઇ ફોડ ॥ ભાવિ૦ ॥ ૧૩ ॥
ઉદ્યમ છે ભાવિન આવશ, ભાવિ કર ઉત્તમની જીત ॥ ભાવિ૦ ॥ એશ્ચિ
ષે ખાંભમુનિચંદ્ર અનુભાવ, શાસ્ત્ર ઉપરે કાધો અધિકાર ॥ ભાવિ૦ ॥

अथ श्री रात्रिभोजननी सज्झाय.

અવનાતળી વાડ વને છે, કુંડનપુર ઉદાર ॥ મેઢ પરોવન બ
ખીયે છે, કરે વ્યવસાય અપાર રે ॥ માનવી રાત્રિભોજન વાર ॥ ૧ ॥
રમા ઘરની રૂપડી છે રે, પુત્ર ત્રસેવા રે હોય ॥ હંસ કુમરે ભાઇ
વડો છે રે, સેહ ભાઇ કેશવ હોય રે ॥ માનવી, રાત્રિભોજન વાર
॥ ૨ ॥ દોય ભાઇ ત્યાં આવીયા છે રે, જિન ન પડે સંસાર રે ॥ મા૦ ॥
અ આકર્ણ્યા ॥ એક દિન રમતા બેઠાયા છે, સાધુ શિરોમણ સાર રે ॥
ધર્મઘોષ નામે નમા છે આવ્યા આણંદ પુર રે ॥ માનવી૦ ॥ ૩ ॥

સૂરિ ભણે રજનીતણું જી, ભોજન છંડે જેહ ॥ તસ સુર નર સેવા કરે જી, લહે મુક્તિ નિઃસંદેહ રે ॥ માનવી૦ ॥ ૪ ॥ સાંજે રાંધી રાત્રે જમે જી રે, તે ઉત્કૃષ્ટો રે દોષ ॥ દિવસે રાંધી રાતે જમે જી રે, પાપ તણો બહુ પોષ રે ॥ માનવી૦ ॥ ૫ ॥ રાતે રાંધિ સુઝિયું જી, દિવસે તે કરે આહાર ॥ તે જીવિત પ્રાયે બાહિરા જી રે, અતિ જીવતણો સંહાર રે ॥ માનવી૦ ॥ ૬ ॥ દિવસે રાંધી દિવસે જમે જી, ઘડીય તજે દોય દોય ॥ પુણ્યવંત તે પૂજીયે જી, જે નર એહવા હોય રે ॥ માનવી૦ ॥ ૭ ॥ ઘેર આવ્યા માતા કને જી, ભોજન માગે રે દીશ ॥ ચાર ઘડી છે પાછલી જી, પિતા કરે બહુ રીશ રે ॥ માનવી૦ ॥ ૮ ॥ માતા બ્હીતી નવિ દીયે જી, મૌન કરે તે ત્યાંય ॥ લાંઘણ કરતાં દીહડલા જી, પાંચ ઇણી પરે જાય રે ॥ માનવી૦ ॥ ૯ ॥ છઠ્ઠે દિવસે સહોદરા જી, મળિયા એકણ ચિત્ત ॥ રાતે જમો કે બાહિર રમો જી, નહી અમ ઘર એ રીત રે ॥ માનવી૦ ॥ ૧૦ ॥ હુસ કુમર તિહાં ખોલીયો જી, વાણુ કીધું રે જામ ॥ વિષહર ગરલે મુકીયું જી, માંડે જમાણું તામ રે ॥ માનવી૦ ॥ ૧૧ ॥ કેશવ કુમર વનમાં ગયો જી, તિહાં કીધો વિશ્રામ ॥ યક્ષ દેવ તિહાં આવીયો જી, મડી નિહાળે તામ રે ॥ માનવી૦ ॥ ૧૨ ॥ એહ પુરુષ મ્હોટો અછે જી, વ્રત નવિ ભાંગ્યાં રે જેણ ॥ ભાંજાવું હું તેહનાં જી, માયા માંડી તેણ રે ॥ માનવી૦ ॥ ૧૩ ॥ સુરજ રચિયો કારમો જી, માણસ રચ્યાં બહુ થોક ॥ કેશવ કુમાર જગાવીયો જી, ઉઠ જમે છે સહુ લોક રે ॥ માનવી૦ ॥ ૧૪ ॥ કેશવ મનમાં ચિંતવે જી, હજીય ન થયો પ્રભાત ॥ એ કાંઇક કૌતુક અછે જી, અમે ન જમશું રાત રે ॥ માનવી૦ ॥ ૧૫ ॥ યક્ષ પ્રદક્ષિણા દેઇ કરી જી, લાગ્યો કેશવને પાય ॥ નાગ વચ્છ તુઠયો તુને જી, કાંઇક કરૂં પસાય રે ॥ માનવી૦ ॥ ૧૬ ॥ મુજ ભાઇયે વ્રત ભાંજીયું જી, વિષધર ગ્રહીયો જેણ ॥ હું માગું છું તુજ કને જી, જો જીવાડો એણ રે ॥ માનવી૦ ॥ ૧૭ ॥ યક્ષ દેવ તિહાં આવીયો જી, લેઇ માણસનું રૂપ ॥ વમન કરીને છાંડીયો જી, હાંકી ઊઠયો ભૂપ રે ॥ માનવી૦ ॥ ૧૮ ॥ રાત્રિ ભોજન પરિહરી જી, હુઓ સાકેતપુર રાજ ॥ સંયમ લેઇ તપ કરી જી, સાર્યાં આતમ કાજ રે ॥ માનવી૦ ॥ ૧૯ ॥ ઇતિ. ॥

अथ

દાનવ ·· વર સબળા ॥ કર્મ

અરથ ગરથ રાજ્ય હાર્યો ॥ બાર વરસ લગેં વન દુઃખ દીઠાં, તેને પણ કર્મે ભમાડ્યો રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૧૭ ॥ સુદર્શનને શૂળીયે દીધો, મુંજરાયે માગી ભીખ ॥ તમસણુકા સુખ કોણિક બળિયો, માની ન કોઇની શીખ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૧૮ ॥ ગજમુનિના શિર ઉપર શગડી, સાગરદત્ત બળ્યું શીશ ॥ મેતારજ વાધરે વિંટાણા, ક્ષણ ન આણી રીશ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૧૯ ॥ પાંચશે સાધુ ઘાણીમાં પીલ્યા, રોશ ન આણ્યો લગાર ॥ પૂરવ કર્મે ઢંઢણઋષિને, ષટ માસ ન મળ્યો આહાર રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૨૦ ॥ ચૌદ પૂરવધર કર્મતણે વશ, પડ્યા નિગોદ મઝાર ॥ આર્દ્રકુમાર અને નંદિષેણ, ફરિ વાશો ઘરઆર રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૨૧ ॥ કળાવતીના કર છેદાણા, સુભદ્રા પામી કલંક ॥ મહાબળ મુનિનું ગાત્ર પ્રજાળ્યું, કર્મતણા એ વંક રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૨૨ ॥ દ્રૌપદી હેતે પદ્મનાભનું, ફેડ્યું કૃષ્ણે ઠામ ॥ વીરને કાને ખીલા ઠોકાણા, પગે રાંધી ખીર તામ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૨૩ ॥ કર્મથી નાઠા જાય પાતાળે, પેસે અગનિ મઝાર ॥ મેરૂશિખર ઊપર ચઢ પણ, કર્મ ન મુકે લગાર રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૨૪ ॥ એવાં કર્મ જીત્યાં નર નારી, તે પહોત્યાં શિવ ઠાય ॥ પ્રભાતે ઊઠી નિત નિત વંદો, ભક્તિએ તેહના પાય રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૨૫ ॥ એમ અનેક નર ખડ્યા કર્મે, ભલ ભલેરા જે સાજ ॥ ઋષિ હરખ કરજોડીને કહે, નમો નમો કર્મ મહારાજ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૨૬ ॥ ઇતિ ॥

अथ श्री आत्मशिक्षानी सज्झाय.

(કરેલડાં ઘડી દે રે. એ દેશી.)

ભવિક જન ભજ લે રે, ભજ ભજ ભજ ભગવંત ॥ ભવિ૦ ॥ તું તજી દે મોહ અજ્ઞાન ॥ ભવિ૦ ॥ તું તો દેય સુપાત્રે દાન ॥ ભવિ૦ ॥ સુણ લે સદ્ગુરુ વાણ ॥ ભવિ૦ ॥ ૧ ॥ જો દિન રયણી જાત હે, સો તો ફિર નહીં આય ॥ મૂરખ ચિત્ત ચિંતે નહીં, અંજલીજળ કે ન્યાય ॥ ભવિ૦ ॥ ૨ ॥ તેં તો જનમ મરણે કરી, ફરયો સબ સંસાર ॥ અબ તો માનવ ભવ પાયકે, સફળ કરો અવતાર ॥ ભવિ૦ ॥ ૩ ॥ તન ધન જોબન કારમું, કારમો સબ સંસાર ॥ કારમો સંગ વિચારકે, માનવ જનમ મ હાર ॥ ભવિ૦ ॥ ૪ ॥ કબ હુ સુખી કબ હુ દુઃખી, કબ રાજા કબ રંક ॥ કોઇ ન મેટે જગતમેં, કર્મ લખ્યો જે અંક ॥ ભવિ૦ ॥ ૫ ॥ ક્રોધ માન માયા તજો, વર્જો વિષય

પ્રસંગ ॥ પાંચ ઇંદ્રિય વશ કરો, ઝીપો સબળ અનંગ ॥ ભવિ૦
॥ ૬ ॥ પુરવ પુન્ય વિના કિયે, કહો કિહાં સુખ હોય ॥ વાવે બી
જ બબુલકે, આંબ કહાંસે હોય ॥ ભવિ૦ ॥ ૭ ॥ મોહ માયાકે મા
મધે, સુઝ રહે હિ જન ॥ દીપ કરેગો તો હિયે, માન વચન તું
સન ॥ ભવિ૦ ॥ ૮ ॥ મોહ વશી સબ ઝુકી રે, મળે બરાડી આય ॥
હજી મળી શીખ ન કરી શકે, અનુમોદ્યા ઊઠ જાય ॥ ભવિ૦
॥ ૯ ॥ કહા કરે જ્ઞાની ભયો, કહા કરે અજ્ઞાનં ॥ મોહરાયકે રાજ
મેં, કેહનું ન રહ્યું માન ॥ ભવિ૦ ॥ ૧૦ ॥ સબહુ કરમમેં જિન ક
હ્યો, મોહકર્મ દુખ દંદ ॥ હારયો ભરત હનન ભણી, કીનો મારણ
સંદ ॥ ભવિ૦ ॥ ૧૧ ॥ દીર્ઘરાય ચુલણી મળી, કીનો મારણ સંચ ॥
બ્રહ્મદત્ત ચક્રી ભણી, દેખો મોહ પ્રપંચ ॥ ભવિ૦ ॥ ૧૨ ॥ કૃષ્ણ ક
લેવર લઈ ભમ્યો, રામ છમાસી વિરીન ॥ વનગિરિ કુંજન કુંજમેં,
એ એ મોહકી રીત ॥ ભવિ૦ ॥ ૧૩ ॥ ગર્ભવાસ માંહે રહ્યો, લે તવ
ઐસો નીમ ॥ માતા પિતા જબ જીવતે, વ્રત લેવાની સીમ ॥ ભવિ૦
॥ ૧૪ ॥ નમો નમો યા મોહકું, મોહ સબળ કર્મ રાય ॥ છિન માંહે મહા
વીરકે, દીનો જેહને ઘાય ॥ ભવિ૦ ॥ ૧૫ ॥ મોહ કર્મ વરસ ત્રુમ તજો, જે
મ હોયે અશરીર ॥ ઇસ વિધ બહુ પરે શીખવી, ગૌતમને મહાવીર
॥ ભવિ૦ ॥ ૧૬ ॥ દીક્ષા લીધી ભાવશું, છોડી સબ ઘરવાસ ॥ વરસ
ચોવીશ ઘરે રહ્યા, સો ફિરિ આર્દ્રકુમાર ॥ ભવિ૦ ॥ ૧૭ ॥ સુણીભદ્રકું
દેખકે, મન કરો મત કોય ॥ સિંહગુફાવાસી મુનિ, ચૂકયો વેશ્યા જોય
॥ ભવિ૦ ॥ ૧૮ ॥ પુત્ર મરણ મનક સમે, સિજ્જંભવ ગણધાર ॥ દુઃ
ખ ધરી નિજ ચિતમેં, દુર્જય મોહ વિકાર ॥ ભવિ૦ ॥ ૧૯ ॥ વાત
સકળ યા મોહકી, મુખે કહી નવિ જાય ॥ પ્રસન્નચંદ્ર શુભ ધ્યાન
મેં, દેવદુંદુભિ વાય ॥ ભવિ૦ ॥ ૨૦ ॥ ઋદ્ધિ છાંડી વ્રત આદર્યું,
મન વૈરાગ સંભાળ ॥ સો મોહે વળી ભોગવ્યો, વીર જમાઈ જ
માલિ ॥ ભવિ૦ ॥ ૨૧ ॥ અબ તો માયામેં પડયો, જાગત નહી કુ
માર ॥ પસતાવેગો પ્રાણિયો, વીછડવાની વાર ॥ ભવિ૦ ॥ ૨૨ ॥ અ
રિહંત કિહાં ચક્રવર્તિ કિહાં, જામેં બળ અસમાન ॥ ઐસે થી થિ
ર ના રહે, તું તો કેહે સાન ॥ ભવિ૦ ॥ ૨૩ ॥ સ્વારથકે સબ કો સ
ગો, સ્વારથકે સબ નેહ ॥ જો સ્વારથ પૂગે નહી, છિનમેં દેખાડે
છેહ ॥ ભવિ૦ ॥ ૨૪ ॥ જૈસા ચંચળ પવન હે, તૈસી મનકી દોર ॥
ગુરુકે વચન વિચારકે, લે રાખો એક ઠોર ॥ ભવિ૦ ॥ ૨૫ ॥ પાંચે

ઇંદ્રિય વશ કરો, વારજ્યો વિષય કષાય ॥ આતમ છપો આપણો, પણ વિધ ભાવુ મમગલ ॥ અવિ૦ ॥ ૨૬ ॥ એ હિતશીખ વિચારજો, મન લાવી નર નાર ॥ સૌભાગ્ય લીલા સંપદા, જશ પામો અપાર ॥ અવિ૦ ॥ ૨૭ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री महावीरस्वामीना सत्तावीशभवनुं पंचढालियुं.

(દોહા.)

શ્રી શુભવિજય સુગુરુ નમી, નમી પદ્માવતિ માય ॥ ભવ સત્તાવીશ વર્ણવું, સુણતાં સમકિત થાય ॥ ૧ ॥ સમકિત પામે જીવને, ભવ ગણતીયેં ગણાય ॥ જે વળી સંસારે ભમે, તો પણ મુગતેં જાય ॥ ૨ ॥ વીર જિનેશ્વર સાહેબો, ભમિયો કાળ અનંત ॥ પણ સમકિત પામ્યા પછી, અંતે થયો અરિહંત ॥ ૩ ॥

॥ ढाल १ ली. ॥

(કપુર હોય અતિ ઉજળો રે. એ દેશી.)

પહેલે ભવ એક ગામનો રે, રાય નામે નયસાર ॥ કાષ્ઠ લેવા અટવી ગયો રે, ભોજન વેળા થાય રે ॥ પ્રાણી, ધરિયે સમકિત રંગ, જિમ પામિયે સુખ અભંગ રે ॥ પ્રા૦ ॥ ધરિયે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ મન ચિંતે મહિમા નીલો રે, આવે તપસી કોય ॥ દાન દેઇ ભોજન કરૂં રે, તો વંછિત ફળ હોય રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૨ ॥ માર્ગ દેખી મુનિવરા રે, વંદે દેઇ ઉપયોગ ॥ પુછે કેમ ભટકો ઇહાં રે, મુનિ કહે સાથ વિયોગ રે ॥ પ્રા૦ ॥ ૩ ॥ હરખભેર તેડી ગયો રે, પડિલાભ્યા મુનિરાજ ॥ ભોજન કરી કહે ચાલિયે રે, સાથ ભેળા કરૂં આજ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૪ ॥ પગવટીયે ભેળા કર્યા રે, કહે મુનિ દ્રવ્ય એ માર્ગ ॥ સંસારે ભૂલા ભમો રે, ભાવ માર્ગ અપવર્ગ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૫ ॥ દેવ ગુરુ ઓળખાવીયા રે, દીધો વિધિ નવકાર ॥ પશ્ચિમ મહાવિદેહમાં રે, પામ્યા સમકિત સાર રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૬ ॥ શુભ ધ્યાને મરી સુર હુઓ રે, પહેલા સ્વર્ગ મોઝાર ॥ પલ્યોપમ આયુ ચ્યવી રે, ભરત ઘરે અવતાર રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૭ ॥ નામે મરીચિ યૌવને રે, સંયમ લીયે પ્રભુ પાસ ॥ દુષ્કર ચરણ લહી થયો રે, ત્રિદંડિક શુભ વાસ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ૨ જી. ॥

(વિવાહલાની દેશી.)

નવો વેષ રચે તેણી વેળા, વિચરે આદીસર ભેળા ॥ જળ થોડે સ્નાન વિશેષ, પગ પાવડી ભગવે વેષે ॥૧॥ ધરે ત્રિદંડ લાકડી મોટી, શિર મુંડણને ધરે ચોટી ॥ વળી છત્ર વિલેપન અંગે, થૂલથી વ્રત ધરતો રંગે ॥૨॥ સોનાની જનોઇ રાખે, સહુને મુનિ મારગ ભાખે ॥ સમોસરણે પૂછે નરેશ, કોઇ આગે હોશે જિનેશ ॥૩॥ જિન જંપે ભરતને તામ, તુજ પુત્ર મરીચી નામ ॥ વીર નામે થશે જિન છેલા, આ ભરતે વાસુદેવ પહેલા ॥૪॥ ચક્રવર્તિ વિદેહે થાશે, સુણી આવ્યા ભરત ઉલ્લાસે ॥ મરીચીને પ્રદક્ષિણા દેતા, નમી વંદીને એમ કહેતા ॥૫॥ તમે પુન્યાઇવંત ગવાશો, હરિ ચક્રી ચરમ જિન થાશો ॥ નવિ વંદુ ત્રિદંડિક વેષ, નમું ભક્તિએ વીર જિનેશ ॥૬॥ એમ સ્તવના કરી ઘર જાવે, મરિચી મન હર્ષ ન માવે ॥ મ્હારે ત્રણ પદવીની છાપ, દાદા જિન ચક્રી બાપ ॥૭॥ અમે વાસુદેવ ધુર થઇશું, કુળ ઉત્તમ મ્હારૂં કહીશું ॥ નાચે કુળમદશું ભરાણો, નીચગોત્ર તિહાં બંધાણો ॥૮॥ એક દિન તનુ રોગે વ્યાપે, કોઇ સાધુ પાણી ન આપે ॥ ત્યારે વંછે ચેલો એક, તવ મળિયો કપિલ અવિવેક ॥૯॥ દેશના સુણી દીક્ષા વાસે, કહે મરિચી લીયો પ્રભુ પાસે ॥ રાજપુત્ર કહે તુમ પાસે, લેશું અમે દીક્ષા ઉલ્લાસે ॥૧૦॥ તુમ દરશને ધરમનો લેશ, સુણી ચિંતે મરિચી એમ ॥ મુજ યોગ્ય મળ્યો એ ચેલો, મૂળ કડવે કડવો વેલો ॥૧૧॥ મરિચી કહે ધર્મ ઉભયમાં, લીએ દીક્ષા જોવન વયમાં ॥ એણે વચને વધ્યો સંસાર, એ ત્રીજો કહ્યો અવતાર ॥૧૨॥ લાખ ચોરાશી પૂરવ આય, પાળી પંચમે સર્ગ સધાય ॥ દશ સાગર જીવિત ત્યાંહી, શુભ વીર સદા સુખમાંહી ॥૧૩॥

॥ ઢાલ ૩ જી. ॥

(ચોપાઇની દેશી.

પાંચમ ભવ કોલ્લાગ સંનિવેશ, કૌશિક નામે બ્રાહ્મણ વેષ ॥ એંશીલાખ પૂરવ અનુસરી, ત્રિદંડીયાને વેષે મરી ॥૧॥ કાળ બહુ ભમીયો સંસાર, થુણાપુરી છઠ્ઠો અવતાર ॥ બહોંતેર લાખ પૂરવને આય, વિપ્ર ત્રિદંડી વેષ ધરાય ॥૨॥ સૌધર્મે મધ્ય સ્થિતિએ

થયો, આઠમે ચૈત્ય સન્નિવેશે ગયો ॥ અગ્નિદ્યોત દ્વિજ ત્રિદંડીયો, પૂર્વ આયુ લખ સાઠ મૂઓ ॥ ૩ ॥ મધ્યસ્થિતિયે સુર સર્ગ ઇશાન, દશમે મંદિરપુર દ્વિજ ઠાણ ॥ લાખ છપ્પન પૂરવાયુ પૂરી, અગ્નિભૂતિ ત્રિદંડીક મરી ॥ ૪ ॥ ત્રીજે સરગ મધ્યાયુ ધરી, બારમે ભવ શ્વેતાંબી પુરી ॥ પૂરવ લાખ ચુમ્માળીશ આય, ભારદ્વાજ ત્રિદંડીક થાય ॥ ૫ ॥ તેરમે ચોથે સર્ગે રમી, કાળ ઘણો સંસારે ભમી ॥ ચઉદમે ભવ રાજગૃહી જાય, ચોત્રીશ લાખ પૂરવને આય ॥ ૬ ॥ થાવર વિપ્ર ત્રિદંડી થયો, પાંચમે સર્ગે મરીને ગયો ॥ સોળમે ભવ કોડ વરસ સમાય, રાજકુમાર વિશ્વભૂતિ થાય ॥ ૭ ॥ સંભૂતિમુનિ પાસે અણગાર, દુક્કર તપ કરી વરસ હજાર ॥ માસખમણ પારણું ધરી દયા, મથુરામાં ગોચરીએ ગયા ॥ ૮ ॥ ગાયે હણ્યા મુનિ પડિયા વશા, વિશાખનંદી પિતરિયો હસ્યા ॥ ગૌશૃંગે મુનિ ગર્વે કરી, ગયણ ઉછાળી ધરતી ધરી ॥ ૯ ॥ તપ બળથી હોજ્યો બળધણી, કરી નિયાણું મુનિ અણસણી ॥ સત્તરમે મહાશુક્રે સુરા, શ્રી શુભ વીર સત્તર સાગરા ॥ ૧૦ ॥

॥ ઢાલ ૪ થી ॥

(નદી યમુનાકે તીર, ઉડે દોય પંખીયાં. એ દેશી.)

અઢારમે ભવે સાત, સુપન સૂચિત સતી ॥ પોતનપુરીએ પ્રજાપતિ, રાણી મૃગાવતી ॥ તસ સુત નામે ત્રિપૃષ્ઠ, વાસુદેવ નીપન્યા ॥ પાપ ઘણું કરી સાતમી, નરકે ઉપન્યા ॥ ૧ ॥ વીશમે ભવ થઈ સિંહ, ચોથી નરકે ગયા ॥ તિહાંથી ચવી સંસારે, ભવ બહુલા થયા ॥ બાવીશમે નરભવ લહી, પુણ્યદશા વર્યા ॥ ત્રેવીશમે રાજધાની, મૂકાયે સંચર્યા ॥ ૨ ॥ રાય ધનંજય ધારણી, રાણીએ જનમિયા ॥ લાખ ચોરાશી પૂરવ આયુ જીવિયા ॥ પ્રિયમિત્ર નામે ચક્રવર્તી દીક્ષા લહી ॥ કોડી વરસ ચારિત્રદશા પાળી સહી ॥ ૩ ॥ મહાશુક્રે થઈ દેવ, ઇણે ભરતે ચવી ॥ છત્રિકા નગરીએ જિતશત્રુ રાજવી ॥ ભદ્રા માય લખ પચવીશ, વરસ સ્થિતિ ધરી ॥ નંદન નામે પુત્ર, દીક્ષા આચરી ॥ ૪ ॥ અગિયાર લાખને એંશી, હજાર છસેં વળી ॥ ઉપર પીસ્તાલીશ, અધિક પણ દિન રળી ॥ વીશ સ્થાનક માસખમણ, જાવજ્જીવ સાધતા ॥ તીર્થંકર નામકર્મ, તિહાં નિકાચતા ॥ ૫ ॥ લાખ વરસ દીક્ષા, પર્યાય તે પાળતા ॥ છવ્વીશમે ભવ પ્રાણત, કલ્પે દેવતા ॥ સાગર વીશનું જીવિત, સુખભર ભો

ગવે ॥ શ્રી શુભ વીરજિનેશ્વર, ભવ ગુણજો હવે ॥ ૬ ॥

॥ ઢાલ ૫ મી. ॥

(ગજરામારૂજી ચાલ્યા ચાકરી રે. એ દેશી.)

નયર માહણકુંડમાં વસે રે મહાઋદ્ધિ ઋષભદત્ત નામ ॥ દેવાનંદા દ્વિજ શ્રાવિકા રે, પેટ લીધો પ્રભુ વિસરામ રે ॥ પેટ લીધો પ્રભુ વિસરામ ॥ ૧ ॥ વ્યાશી દિવસને અંતરે, રે સુર હરિણગમેષી આવ ॥ સિદ્ધારથ રાજા ઘરે રે, ત્રિશલા કૂખે છટકાય રે ॥ ત્રિ૦ ॥ ૨ ॥ નવ માસાંતરે જનમિયા રે, દેવ દેવીયે ઓચ્છવ કીધ ॥ પરણી યશોદા જોવને રે, નામે મહાવીર પ્રસિદ્ધ રે ॥ ના૦ ॥ ૩ ॥ સંસાર લીલા ભોગવી રે, ત્રીશ વર્ષે દીક્ષા લીધ ॥ બાર વરસે હુઆ કેવળી રે, શિવ વહુનું તિલક શિર દીધ રે ॥ શિ૦ ॥ ૪ ॥ સંઘ ચતુર્વિધ થાપીયો રે, દેવાનંદા ઋષભદત્ત પ્યાર ॥ સંયમ દેઈ શિવ મોકલ્યાં રે, ભગવતી સૂત્રે અધિકાર રે ॥ ભ૦ ॥ ૫ ॥ ચોત્રિશ અતિશય શોભતા રે, સાથે ચઉદ સહસ અણગાર ॥ છત્રીશ સહસ તે સાધવી રે, બીજો દેવ દેવી પરિવાર રે ॥ બીજો૦ ॥ ૬ ॥ ત્રીશ વરસ પ્રભુ કેવળી રે, ગામ નગર તે પાવન કીધ ॥ બહોતેર વરસનું આઉખું રે, દીવાળીયે શિવપદ લીધ રે ॥ દીવા૦ ॥૭॥ અગુરૂ લઘુ અવગાહને રે, કીધો સાદીઅનંત નિવાસ ॥ મોહરાય મલ્લ મૂળશું રે તન મન સુખનો હોય નાશ રે ॥ તન૦ ॥ ૮ ॥ તુમ સુખ એક પ્રદેશનું રે, નવિ માવે લોકાકાશ ॥ તો અમને સુખીયા કરો રે. અમે ધરશું તુમારી આશ રે ॥ અમે૦ ॥ ૯ ॥ અક્ષય ખજાનો નાથનો રે. મેં દીઠો ગુરૂ ઉપદેશ ॥ લાલચ લાગી સાહેબા રે, નવિ ભજીયે કુમતિનો લેશ રે ॥ નવિ૦ ॥૧૦॥ મ્હોટાનો જે આશરો રે, તેથી પામીયે લીલ વિલાસ ॥ દ્રવ્ય ભાવ શત્રુ હણી રે શુભ વીર સદા સુખવાસ રે ॥ શુભ૦ ॥ ૧૧ ॥ કળશ. ઓગણીશ એકે, વરસ છેકે, પૂર્ણિમા શ્રાવણવરો ॥ મેં થુણ્યો લાયક, વિશ્વનાયક, વર્દ્ધમાન જિનેશ્વરો ॥ સંવેગ રંગ તરંગ ઝીલે, જસવિજય સમતા ધરો ॥ શુભવિજય પંડિત ચરણ સેવક, વીરવિજય જય કરો ॥ ૧૨ ॥ ઇતિ ॥

अथ श्री महावीरस्वामीनां पांचकल्याणकनुं चोढालियुं.

(દુહા.

[illegible] ॥ વીરતણા ગુણ
[illegible] જિનગુણતણા. લહી
[illegible] ગુણ ગાઉં નરનાર ॥૨॥

॥ [illegible] ॥

[illegible] ૧૩૫.)

[illegible] નામ જો ॥ [illegible]
[illegible] નામ જો ॥ [illegible]
[illegible] સમકિત નિ

[illegible]

સિધ્યા ઋષભને જો, ચારે સુવિધિને અસંવતિ જો ॥
થયું જો, કુળ હરિવંશની ઉત્પત્તિ જો ॥ ચ૦ ॥
કરે ઇંદ્રસો જો, પ્રભુ નીચ કુળે અવતાર જો ॥ તેહ
છે જો, ઇમ ચિંતવે હૃદય મઝાર જો ॥ ચ૦ ॥ ૧

॥ ઢાલ ૨ જી ॥

(આસો માસે શરદ પુનમની રાત જો. એ

ભવ મ્હોટા કહીએ પ્રભુના સત્તાવીશ જો,
માંહે ત્રીજે ભવે રે જો ॥ જિહાં ભરત ચક્રીસર
જો, કુળનો મદ કરી નીચગોત્ર બાંધ્યું તેહવે રે જો
માહણકુળમાં આવ્યા જિનવર દેવ જો, અતિ અ
થાશે નહી રે જો ॥ જે જિનવર ચક્રી આવે નીચ
આચાર ધરૂ ઉત્તમ કુળે સહી રે જો ॥ ૨ ॥ એમ
હરિણગમેષી દેવ જો, કહે માહણકુંડે જઈને એ
છે દેવાનંદાની કુખે ચરમ જિણંદ જો, હર્ષ ધરીને
સંહરો રે જો ॥ ૩ ॥ નયર ક્ષત્રિકુંડ રાય સિદ્ધારથ
લા રાણી તેહની છે રૂપે ભલી રે જો ॥ તસ કુ
પ્રભુને આજ જો, ત્રિશલાનો જે ગર્ભ છે તે માહ
જેમ ઇંદ્રે કહ્યું તેમ કીધું તત્ક્ષણ તેહ જો, ખ્યાશ
પ્રભુને સંહર્યા રે જો ॥ માહણી સુપનાં જાણે
લીધ જો, ત્રિશલા દેખો ચૌદ સુપન મનમાં ધર
ગજ વૃષભ અને સિંહ લક્ષ્મી ફૂલની માળા જો,
કુંભ પદ્મસરોવરૂ રે જો ॥ સાગરને દેવવિમાન ને
ચોદમે સુપને દેખી અગ્નિ મનોહરૂ રે જો ॥
દેખા હરખી ત્રિશલા નાર જો, પરભાતે ઉઠીને
રે જો ॥ તે સાંભળી ક્રિસમાં રાય સિદ્ધારથ નેહ
ને તેડા પુછે સ્વપ્ન લહે રે જો ॥ ૭ ॥ તુમ હોશે
સુખ ભોગ જો. સુણી ત્રિશલાદેવી સુખે ગર્ભ
તવ માતા હેતે પ્રભુજી રહ્યા સલીન જો, તે
દિલમાં ધરે રે જો ॥ ૮ ॥ મેં કીધાં પાપ અઘોર

દંભન જાલિન જગમાં જે લહુ રે જો ॥ જુઓ દીકા વિણ પણ એ
વડો લાગે મોહ જો, નજરે બાંધ્યા પ્રેમનું કારણ શું કહું રે જો
॥ ૧૦ ॥ પ્રભુ ગર્ભ થકી હવે અભિગ્રહ લીધો એહ જો, માત પિતા
છતાં સંયમ લેશું નહી રે જો ॥ એમ કરૂણા આણી તુરત હલા
વ્યું અંગ જો, માતાને મન ઉપન્યો હર્ષ ઘણો સહી રે જો ॥ ૧૧ ॥
અહો ભાગ્ય અમારૂં જાગ્યું સહિયર આજ જો, ગર્ભ અમારો હા
લ્યો સહુ ચિંતા ગઇ રે જો ॥ એમ સુખભર રહેતાં પૂર્ણ હુવા નવ
માસ જો, તે ઉપર વળી સાડીસાત રયણી થઇ રે જો ॥ ૧૨ ॥ તવ
ચૈત્રતણી શુદિ તેરશ ઉત્તરા જોગ જો, જનમ્યા શ્રી જિન વીર હુઇ
વધામણી રે જો ॥ સહુ ધરણી વિકસી જગમાં થયો પ્રકાશ જો સુર
નરપતિ ઘર વૃષ્ટિ કરે સોવનતણી રે જો ॥ ૧૩ ॥

॥ ઢાલ ૨ જી. ॥

(મ્હારી સહીરે સમાણી. એ દેશી.)

જનમ સમય શ્રી વીરનો જાણી, આવી છપ્પનકુમારી રે ॥ જ
ગજીવન જિન છ ॥ જનમ મહોત્સવ કરી ગીત જ ગાયે, પ્રભુજીને
જાઉં બલિહારી રે ॥ જ૦ ॥ ૧ ॥ તતક્ષણ ઇંદ્ર સિંહાસન હાલ્યું, ઘોષ
ઘંટા વજડાવી રે ॥ જ૦ ॥ મળિયા કોડિ સુરાસુર દેવા, મેરૂપર્વતે આ
વી રે ॥ જ૦ ॥ ૨ ॥ ઇંદ્રે પંચ રૂપે પ્રભુજીને, સુરગિરિ ઉપર લાવે રે
॥ જ૦ ॥ ધન્ય કરી દિવસનાં રાખે, પ્રભુને શીશ નમાવે રે ॥ જ૦
॥ ૩ ॥ એક કોડી સાઠ લાખ કળશાલા, નિર્મળ નીરે ભરિયા રે ॥
જ૦ ॥ ન્હાનો બાળક એ કિમ સહશે, ઇંદ્રે સંશય ધરિયા રે ॥ જ૦
॥ ૪ ॥ અતુલબળ જિન અવધ જાણી, મેરૂ અંગુઠે ચાંપ્યો રે ॥ જ૦
॥ પૃથ્વી હાલ કલ્લોલ થઇ તવ, ધરણીધર નિદ્રાં કંપ્યો રે ॥ જ૦
॥ ૫ ॥ જિનનું બળ દેખીને સુરપતિ, ભક્તિ કરીને ખમાવે રે ॥ જ૦
॥ ચાર વૃષભના રૂપ કરીને, જિનવરને ન્હવરાવે રે ॥ જ૦ ॥ ૬ ॥
અમૃત અંગુઠે થાપીને, માતા પાસે મેલે રે ॥ જ૦ ॥ દેવ સહુ નંદી
સર જાવે, આવતાં પાતક ઠેલે રે ॥ જ૦ ॥ ૭ ॥ હવે પ્રભાતે સિદ્ધારથ
રાજા, અતિ ઘણા ઓચ્છવ મંડાવે રે ॥ જ૦ ॥ બારમે બારમે નાથ ક
રાવે, સ્વજનનાં દાન ભરાવે રે ॥ જ૦ ॥ ૮ ॥ બારમે દિવસે સ્વજન
સંતોષી, નામ દીધું વર્દ્ધમાન રે ॥ જ૦ ॥ અનુક્રમે વધતા આઠ વર
સના, હુઆ શ્રી ભગવાન રે ॥ જ૦ ॥ ૯ ॥ એક દિન પ્રભુજી રમતા
બાલ્ય, તેર તેરઃ સંઘાતી રે ॥ જ૦ ॥ ૧૦ ॥ ધુને પરીક્ષા નિશુણી,

આવ્યો સુર મિથ્યાતી રે ॥ જ૦ ॥ ૧૦ ॥ પન્નગ રૂપે ઝાડે વળગ્યો, પ્રભુજીએ નાંખ્યો ઝાલી રે ॥ જ૦ ॥ તાડ સમાન વળી રૂપ કીધું મૂઠીએ નાંખ્યો ઉછાળી રે ॥ જ૦ ॥ ૧૧ ॥ ચરણે નમીને ખમાવે તે સુર, નામ ધરે મહાવીર રે ॥ જ૦ ॥ જેહવા તુમને ઇંદ્રે વખાણ્યા, તેહવા છો પ્રભુ ધીર રે ॥ જ૦ ॥ ૧૨ ॥ માત પિતા નીશાળે ભણવા, મૂકે બાળક જાણી રે ॥ જ૦ ॥ ઇંદ્ર આવી તિહાં પ્રશ્ન જ પૂછે, પ્રભુ કહે અર્થ વખાણી રે ॥ જ૦ ॥ ૧૩ ॥ યોવન વય જાણી પ્રભુ પરણ્યા, નારી જશોદા નામે રે ॥ જ૦ ॥ અઠ્ઠાવીશે વરષે પ્રભુના માત પિતા સ્વર્ગ પામે રે ॥ જ૦ ॥ ૧૪ ॥ ભાઇતણો અતિ આગ્રહ જાણી, દોય વરસ ઘરવાસી રે ॥ જ૦ ॥ તેહવે લોકાંતિક સુર બોલે, પ્રભુ કહો ધર્મ પ્રકાશી રે ॥ જ૦ ॥ ૧૫ ॥

॥ ઢાલ ૪ થી ॥

(ધારે આવે પચરંગી પાગ, સોનારો છોગલો મારૂજી. એ દેશી.)

પ્રભુ આપી વરસીદાન, ભલું રવિ ઊગતે ॥ જિનવરજી ॥ એક કોડીને આઠલાખ, સોનૈયા દિન પ્રતે ॥ જિ૦ ॥ માગશર વદિ દશમી, ઉત્તરા યોગે મન ધરી ॥ જિ૦ ॥ ભાઇની અનુમતિ માગીને દીક્ષા વરી ॥ જિ૦ ॥ ૧ ॥ તેહ દિવસ થકી પ્રભુ ચઉનાણી થયા ॥ જિ૦ ॥ સાધિક એક વરસ તે ચીવરધારી રહ્યા ॥ જિ૦ ॥ પછે દીધું બ્રાહ્મણને બે વાર ખંડોખંડ કરી ॥ જિ૦ ॥ પ્રભુ વિહાર કરે એકાકી અભિગ્રહ ચિત્ત ધરી ॥ જિ૦ ॥ ૨ ॥ સાડાબાર વર્ષમાં ઘોર પરિસહ જે સહ્યા ॥ જિ૦ ॥ શૂળપાણિને સંગમ દેવ ગોશાળાના કહ્યા ॥ જિ૦ ॥ ચંડકોશીને ગોવાળે ખીર રાંધી પગ ઉપરે ॥ જિ૦ ॥ કાને ખીલા ખોસ્યા તે દુષ્ટ સહુ પ્રભુ ઉદ્ધરે ॥ જિ૦ ॥ ૩ ॥ લેઇ અડદના બાકળા ચંદનબાળા તારિયાં ॥ જિ૦ ॥ પ્રભુ પર ઉપગારી સુખ દુઃખ સમ ધારિયા ॥ જિ૦ ॥ છમાસી બે ને નવ ચૌમાસી કહીએ રે ॥ જિ૦ ॥ અઢીમાસ ત્રિમાસ દોઢમાસ એ બે બે લહીએ રે ॥ જિ૦ ॥ ૪ ॥ ષટ કીધા બે બે માસ પ્રભુ સોહામણા ॥ જિ૦ ॥ બાર માસને પખ બ્હોંતેર તે રળિયામણા ॥ જિ૦ ॥ છઠ બસે ઓગણત્રીશ બાર અઠ્ઠમ વખાણીયે ॥ જિ૦ ॥ ભદ્રાદિક પ્રતિમા દિન બે ચૌદશ જાણીયે ॥ જિ૦ ॥ ૫ ॥ સાડાબાર વરષે તપ કીધા વિણ પાણીયે ॥ જિ૦ ॥ ત્રણ પારણાં ત્રણસેં ઓગણપચાસ તે જાણીએ ॥ જિ૦ ॥ તવ કર્મ ખપાવી ધ્યાન શુકલ મન ધ્યાવતા ॥ જિ૦ ॥ વૈશાખ શુદિ દશ

રંચો, ઉપન્યો ચોથો રે જ્ઞાન જી ॥ ઉત્કૃષ્ટ તપ યેં આદર્યો, ધરતા નિર્મળ ધ્યાન જી ॥ યેં મન૦ ॥૩॥ ઉગ્રવિહાર યેં આદર્યો, કેઇ વાસ રહ્યા વનવાસ જી ॥ કેઇ વાસા વસ્તિયે રહ્યા, ન રહ્યા એક ઠામે ચો માસ જી ॥ યેં મન૦ ॥ ૪ ॥ પ્રભુ પહેલો ચોમાસો યેં કિયો, અસ્થિ ગામ મોઝાર જી ॥ દૂજે વાણીજ ગામમેં, પચ ચપા સુખકાર જી ॥ યેં મન૦ ॥ ૫ ॥ પચ પૃષ્ઠચપા કરયાં, વિશાળા નગરીમાં તીન જી ॥ યેં મન૦ ॥૬॥ રાજગૃહિમાં ચોદે કર્યાં, નાલંદપાડે લયલીન જી ॥ યેં મન૦ ॥૬॥ જી ચોમાસાં મિથિલા કર્યાં, ભદ્રિકા નગરીમાં દોય જી ॥ એક કર્યો રે આલભિકા, સાવત્થિ નગરી એક હોય જી ॥ યેં મન૦ ॥ ૭ ॥ એક અનારજ દેશમાં, અપાપા નગરી એક જાણ જી ॥ એક કર્યો પાવાપુરિમેં, જહૈ પહોત્યા નિરવાણ જી ॥ યેં મન૦ ॥ ૮ ॥ હસ્તિપાળ રાજા ઇમ વીનવે, હું તુમ ચરણાંરો દાસ જી ॥ એક શાળા મ્હારે સુઝતી, આપ કરોને ચોમાસ જી ॥ યેં મન૦ ॥ ૯ ॥ ચાળીશ ચોમાસાં શહેરમાં. દાખ્યાં દેશ નગરનાં નામ જી ॥ એક અનારજ દેશમાં, એક ચોમાસુ વાંણી ગામ જી ॥ યેં મન૦ ॥ ૧૦ ॥ પ્રભુ ગામ નગર પૂર વિચરિયા, ભવ્ય જીવાંરાં ભાગ્ય જી ॥ મારગ બતાયો મોક્ષનો, કિયો ઉપગાર અથાગ જી ॥ યેં મન૦ ॥ ૧૧ ॥ સાડાબાર વરસાં લગે, ઊપર આયો રે માસ જી ॥ છદમસ્થ રહ્યા પ્રભુ એટલું, પછી કર્યો કેવળજ્ઞાન પ્રકાશ જી ॥ યેં મન૦ ॥ ૧૨ ॥ વર્ષ બયાળીશ પાળિયો, સંયમ સાહસ ધીર જી ॥ ત્રીશ વરસ ઘરમાં રહ્યા, મોક્ષ દાયકમહાવીર જી ॥ યેં મન૦ ॥ ૧૩ ॥ પાવાપુરિમાં પધારિયા, નર નારી હુઆ હુલ્લાસ જી ॥ ઋષિ રાયચંદજી ઇમ વીનવે, હું આપો પ્રભુજીને પાસ જી ॥ યેં મન૦ ॥ ૧૪ ॥ સંવત અઢારે ગુણચાળીશ મેં. નાગોર શેહેર ચોમાસ જી ॥ પૂજ્ય જેમલજી પ્રસાદથી, એહ કરી અરદાસ જી ॥ યેં મન૦ ॥ ૧૫ ॥

॥ ઢાલ ૨ જી, ॥

શાસન નાયક વીર જિણંદ, તીરથનાથ જાણે પૂનમ ચંદ ॥ રણુ વાગે જ્યારે ચોશઠ ઇંદ્ર, સેવા કરે જ્યારી સુર નર વૃંદ ॥ અબકે ચોમાસો સ્વામિજી અઠે કરો જી, યેં પાવાપુરિમેં પગ ધા મતિ ધરો જી ॥ અઠે કરો, અઠે કરો અઠે કરો, જી, યેં ચર ચોમાસો સ્વામિજી અઠે કરો જી ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ હસ્તિપા રાજા વિનવે કરજોડ, પુગે પ્રભુજી મ્હારા મનરા સો કોડ ॥ શી

નમાય ઊભો જોડી હાથ, કરુણાસાગર વાંજો કૃપાળુનાથ ॥ થેં અ
ભ્રકો૦ ॥ ૨ ॥ રાયની રાણી વિનવે રાજલોક, પુણ્ય જોગે મળ્યો
સેવાનો સંજોગ ॥ મનવંછિત સહુ મળિયાંજી કાજ, થેં મયા કરી
મુજ સામું જુઓ જિનરાજ ॥ થેં અભ્રકો૦ ॥ ૩ ॥ શ્રાવક શ્રાવિ
કા કઇ નર નાર, મળી મળી વિનતી કરે વારંવાર ॥ પાવા પુરીમાં
પધાર્યા વીતરાગ, પ્રગટી પુણ્યાઇ મ્હારાં મ્હોટાં છ ભાગ્ય ॥ થેં
અભ્રકો૦ ॥ ૪ ॥ વળિ હસ્તિપાળ રાજા વિનવે ભૂપાળ, પ્રભુજી થેં
છો દીન દયાળ ॥ સુઝતી એક મ્હારે મ્હોટી છે શાળ, હવે લાગી
નથી છ વરસા છ કાળ ॥ થેં અભ્રકો૦ ॥ ૫ ॥ માની વિનતી પ્રભુ
રહ્યા ચોમાસ, પાવાપુરિમાં હુઓ હરખ ઉલ્લાસ, ॥ ગાૈતમ ગણધર
ગુરુજીને પાસ, નિશ દિન જ્ઞાનનો કરે છ અભ્યાસ ॥ થેં અભ્ર
કો૦ ॥ ૬ ॥ સાધુ અનેક રહ્યા કરજોડ, સેવા કરે સદા હોડાહોડ
॥ ચોદ હજાર ચલા ઉપગારી માણ, ઠીક લીધી જોડી માયા જંજાળ
॥ થેં અભ્રકો૦ ॥ ૭ ॥ વડી ચેલા ચંદનબાળા છ જાણ, હુઇ કુમારિ
મહાસતિ ચતુર સુજાણ ॥ સાતીની ગાળા છત્રીશ હજાર, સઘળીમેં
વડી [illegible] [illegible] ॥ થેં અભ્રકો૦ ॥ ૮ ॥ ચારૂઇ સંઘ સેવા
નિત્ય કર, પ્રભુજીન દેખી દેખી [illegible] આંખ્યાં ઠરે ॥ નવમલ્લિને નવલ
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] નાથ ॥ થેં અભ્રકો૦ ॥ ૯ ॥
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] પ્રભુજીની સેવા મળી
॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] હાથ, થેં કરુણાસાગર વાંજો કૃપા
ળુ નાથ ॥ થેં અભ્રકો૦ ॥ ૧૦ ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ચોમાસ,
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
મ્હારે [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ થેં અભ્રકો૦ ॥ ૧૨ ॥

॥ ઢાળ ૩ જી. ॥

[illegible] [illegible] શ્રી મહાવીર [illegible] [illegible] [illegible] ॥ પા
[illegible] [illegible] [illegible] ચોમાસ [illegible] [illegible] મહિમા ઘણી ॥
[illegible] [illegible] [illegible] મહાવીર [illegible] [illegible] ॥ ૧ ॥ ઉત્તમ
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] કહ્યાં ॥ એ
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ નોટ ॥ ૨ ॥
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ [illegible] મ
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ નોટ ॥ ૩ ॥ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

દીધ, પછી વીર બીરાજ્યા મોક્ષમેં ॥ ગો૦ ॥ ૪ ॥ તીન વરસને
દાબાડ માસ, ચોથા આરાના બાકી રહ્યા ॥ દિન દોયતણું સો
એમ રહી મુગતે ગયા ॥ ગો૦ ॥ ૫ ॥ ઇંદ્ર આવ્યા છે ચિત્ત ઉ
દેવ દેવીના સાથમેં ॥ આવ્યું ઝગમગ લગ રહી જ્યોત, અમાવ
ની રાતમેં ॥ ગો૦ ॥ ૬ ॥ મુગતિ પહોત્યા એકાએક, આતમ
જ્યારે કેવળી ॥ ચોદસે સાધવિયાં હુઈ સિદ્ધ, હું પ્રભુને વાંદુ
રળી ॥ ગો૦ ॥ ૭ ॥ દયા ચોસ વરસ ધરમાંય, વર્ષે અવાણિ સ
પાણીયો ॥ પ્રભુ જગતારણ જગદીશ, દયામારગ અણુવાણીયો ॥
॥ ૮ ॥ સો છે દેવ દેવીને વળી ઇંદ્ર, નિર્વાણતણો મહોત્છવ કી
અરિહંતનો પડિયો વિજોગ, ગુરુ નસ્નો અરિહો દીધો ॥ ગો૦
સાધુ સાધવી કરતા શોક, શ્રાવક શ્રાવિકા પણ ઘણો ॥ ભરતક્ષે
પડિયો વિજોગ, આજ પછી અરિહંતતણો ॥ ગો૦ ॥ ૧૦ ॥ પા
ટ સુધર્મસ્વામી પાટ, ચાતુર્થ સંઘ શરણ સેવતા ॥ જ્યારે પા
અખંડિત આણ, સેવા કરે દેવીને દેવતા ॥ ગો૦ ॥ ૧૧ ॥ મુગતે
ત્યા શ્રી મહાવીર, પ્રભુ સુખ પામ્યા છે શાશ્વતાં ॥ ઋષિ રા
છે કહે એમ, મ્હારે અરિહંત વચનની આસતા ॥ ગો૦ ॥ ૧

॥ ઢાલ ૪ થી ॥

શ્રી મહાવીર પહોત્યા નિર્વાણી, ગૌતમસ્વામીએ વાત
જો ॥ સુણો છે મેં મન મોડે ન રાખીયો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ૧
આપણો નામ ન રાખીયો ॥ સુણો છે ॥ ૨ ॥ હું અજાણ પહે
એ થારો ધોખો, કણ અવસર આપો કિમ મેલ્યો ॥ સુણો છે ॥
પ્રભુ તુમ શરણે મ્હારો ચિત્ત લાગ્યો, પણ મેં મુને મેલ દિયો
॥ સુણો છે ॥ ૪ ॥ મુને દરશન આપો લાગતો મ્હારે, આપ
ત્યા નિર્વાણ મુને મેલ ત્યારે ॥ સુણો છે ॥ ૫ ॥ આપે તો મુ
અંતર રાખીયો પિણ મેં મ્હારા મનમાં દરદ ન રાખીયો ॥ સુણો
॥ ૬ ॥ હું આરો આંકીને ન ઝાલત પાલ્લો, પણ સાહિબ કામ કિ
આવ્યો ॥ સુણો છે ॥ ૭ ॥ હું તુમને અંતરાય ન દેતે, મુગતિ
ત્યા વહેંચી ન લેતો ॥ સુણો છે ॥ ૮ ॥ હું સંકડાશ ન કરતો
આપ સાથે હું પિછાણ આઉં ॥ સુણો છે ૧૦ આપ હું પુજ્ય
કિમ આવે, પ્રભુ મ્હારો મન એક આતુંજ લાગે ॥ સુણો છે
મારા સામો કદો કણ હવે આપ વિના પાખંડિના મ

ળે ॥ ગુરાં ૭૦ ॥૧૧॥ હું તો ચૌદપૂરવ ને ચૌનાણી, પણ મોહની કર્મે લપેટયો આણી ॥ ગુરાં ૭૦ ॥ ૧૨ ॥ ઇશા ગૌતમસ્વામીયે કિયા વિલપાત, એ મોહની કર્મની અચરિજ વાત ॥ ગુરાં ૭૦ ॥ ૧૩ ॥ હવે મોહની કર્મ દૂરે ટાળી, ગૌતમસ્વામીયે સુગતિ સંભાળી ॥ વિતરાગઃ રાગ દ્વેષશું વીત્યા ॥ ૧૪ ॥ એ આંકણી ॥ માહરા ચિત્તમાં આઇ ગઇ ચિત્તા ॥ વિતરાગ૦ ॥ ૧૫ ॥ તિણિ વેળા નિર્મળ ધ્યાન જ ધ્યાયો, કેવળજ્ઞાન ગૌતમસ્વામીયે પાયો ॥ વિતરાગ૦ ॥ ૧૬ ॥ બાર વરસ રહ્યા કેવળજ્ઞાની, વાત જાણું કાંઇ નવિ રહી છાની ॥ વિતરાગ૦ ॥ ૧૭ ॥ ગૌતમે પણ કિયો સુગતિમેં વાસો, સંસારનો સર્વ દેખે તમાસો ॥વિતરાગ૦॥૧૮॥ જેણિ રાતે મુગતિ ગયા વર્દ્ધમાન, ઇંદ્રભૂતિને ઉપન્યું કેવળજ્ઞાન ॥ વિતરાગ૦ ॥ ૧૯ ॥ તિણ દિનથી એ વાજી દીવાળી, મ્હોટો દિન એ મંગળમાળી ॥ વિતરાગ ॥ ૨૦ ॥ રાત દીવાળીનો શિયળ થેં પાળો, વળિ રાત્રિભોજન કરવો ટાળો ॥ વિતરાગ૦ ॥ ૨૧ ॥ ઋષિ રાયચંદ કહે સુણો હો સુજ્ઞાની, દયા રૂપ દીવાળી થેં લેજ્યો માની ॥ વિતરાગ૦ ॥ ૨૨ ॥ કળશ ॥ શ્રી શાસન નાયક સુગતિ દાયક, દયામારગ અજુવાળિયો ॥ શ્રી ગૌતમસ્વામી સુગતિગામી, કિયો ચિત્ત વલ્લભ ચોઢાળિયો ॥ ૨૩ ॥ સંવત અઢારે ગુણચાળીશે, નાગોર ચોમાસો નિર્મળ મને ॥ પૂજ્ય જેમલજી પ્રસાદે, સંપૂર્ણ કિયો દીવાળી દિને ॥ ૨૪ ॥

અથ શ્રી દાન, શીયલ, તપ અને ભાવનું પંચઢાલિયું.

(દોહા.)

પ્રથમ જિણેસર પય નમી પામી સુગુરુ પ્રસાદ ॥ દાન શિયળ તપ, ભાવના, બોલિશ બહુ સંવાદ ॥ ૧ ॥ વીરજિણંદ સમોસર્યા, રાજગૃહી ઉદ્યાન ॥ સમવસરણ દેવે રચ્યું, બેઠા શ્રી વર્દ્ધમાન ॥ ૨ ॥ બેઠી બારે પરષદા, સુણવા જિનવર વાણ ॥ દાન કહે પ્રભુ હું વડો, મુજને પ્રથમ વખાણ ॥૩॥ સાંભળજો સહુ કો તુમે, કુણ છે મુજ સમાન ॥ અરિહંત દીક્ષા અવસરે, આપે પહિલું દાન ॥૪॥ પ્રથમ પહોર દાતારનું, લીયે સહુ કોઇ નામ ॥ દીધાની દેઉળ ચઢે, સારે વંછિત કામ ॥ ૫ ॥ તીર્થંકરને પારણે, કુણ કરશે મુજ હોડ ॥ વૃષ્ટિ કરું સોવનતણી, સાડી બારહ કોડ ॥ ૬ ॥ હું જગ સઘળું વશ કરૂં, મુજ મ્હોટી છે વાત ॥ કુણ કુણ દાન થકી તર્યા, તે સુણજો અવદાત.

॥ ઢાલ ૧ લી. ॥

(લલનાની દેશી.)

ધનસારથવાહ સાધુને, દીધું ઘૃતનું દાન ॥ લલના ॥ તીર્થંકર
મેં દીધું, તિણે મુજને અભિમાન ॥ લલના ॥ દાન કહે જગ હું
॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ મુજ સરિખું નહી કોય ॥ લલના ॥ ઋ
સમૃદ્ધિ સુખ સંપદા, દાને દોલત હોય ॥ લ૦ ॥ દા૦ ॥ ૨ ॥ સું
નામે સાથપતિ, પડિલાભ્યો અણગાર ॥ લ૦ ॥ કુમર સુબાહુ
લહ્યું, તે તો મુજ ઉપગાર ॥ લ૦ ॥ દા૦ ॥ ૩ ॥ પાંચસે મું
પામ્યું, દેતો વોહરી આણ ॥ લ૦ ॥ ભરત થયો ચક્રવર્તિ એહ
પણ મુજ ફલ જાણ ॥ લ૦ ॥ દા૦ ॥ ૪ ॥ માસખમણને પાં
પડિલાભ્યો ઋષિરાય ॥ લ૦ ॥ શાલિભદ્ર સુખ ભોગવે, દાન
સુપસાય ॥ લ૦ ॥ દા૦ ॥ ૫ ॥ આપ્યા અડદનાં બાકુળા, ઉ
પાત્ર વિશેષ ॥ લ૦ ॥ મૂળદેવ રાજા થયો, દાનતણાં ફળ દે
લ૦ ॥ દા૦ ॥ ૬ ॥ પ્રથમ જિનેશ્વર પારણે, શ્રી શ્રેયાંસકુમાર ॥
શેલડી રસ વોહરાવિયો, પામ્યો ભવનો પાર ॥ લ૦ ॥ દા૦ ॥
ચંદનબાળા બાકુળા, પડિલાભ્યા મહાવીર ॥ લ૦ ॥ પંચ દિવ્ય
થયા. સુંદર રૂપ શરીર ॥ લ૦ ॥ દા૦ ॥ ૮ ॥ પૂરવ ભવ પારેવડું,
રાખ્યું શરણ ॥ લ૦ ॥ તીર્થંકર ચક્રવર્તિપણું, પ્રગટ્યો પુણ્ય પ
લ૦ ॥ દા૦ ॥ ૯ ॥ ગજભવે શશલો રાખિયો, કરૂણા કીધી સાર ॥
શ્રેણિકને ઘેર અવતર્યો, અંગજ મેઘકુમાર ॥ લ૦ ॥ દા૦ ॥ ૧૦ ॥
અનેક મેં ઉદ્ધર્યા, કહેતાં નાવે પાર ॥ લ૦ ॥ સમયસુંદર પ્ર
રસ, મુજ પહેલો અધિકાર ॥ લ૦ ॥ દા૦ ॥ ૧૧ ॥

(દોહા.)

શિયળ કહે સુણ દાન તું, કિસ્યો કરે અહંકાર ॥ આડમ્બર
કે પહોર જાચક્યું વ્યવહાર ॥ ૧ ॥ અંતરાય વચિ તાહરે,
કરમ સંસાર ॥ જિનવર કર નીચા કરે, તુજને પડ્યો ધિક્કાર
ગર્વ મ કર રે દાન તું, મુજ પૂંઠે સહુ કોય ॥ ચાકર ચાલે આ
તો શું રાજા હોય ॥ ૩ ॥ જિનમંદિર સોનાતણું, નવું નિપાવે કે
સોવન કોડિ દાન દે, શિયળ સમું નહિ કોય ॥ ૪ ॥ શિયળે સંકટ
ટળે, શિયળે સુજશ સોભાગ્ય ॥ શિયળે સુર સાન્નિધ્ય કરે, શિ
વરો વૈરાગ્ય ॥ ૫ ॥ શિયળે સર્પ ન આભડે, શિયળે શીતળ
॥ શિયળે અરિ કરિ કેસરી, ભય જાયે સવિ દૂર ॥ ૬ ॥

મરણના ભય થકી, મેં છોડાવ્યા અનેક ॥ નામ કહું હવે તેહનાં સાંભળજો સુવિવેક ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ૨ જી. ॥

(પાસ જિણંદ જુહારીએ એ દેશી.)

શિયળ કહે જગ હું વડું, મુજ વાત સુણો અતિ મીઠી રે ॥ લાલચ લાવે લોકને, મેં દાનતણી વાત દીઠી રે ॥ શિ૦ ॥ ૧ ॥ કળહ કારણ જગ જાણીયે, વળી વિરતિ નહી પણ કાંઇ રે ॥ તે નારદ મેં સીઝવ્યો, મુજ જુઓ એ અધિકાઇ રે ॥ શિ૦ ॥ ૨ ॥ બાંહે પહેરયા બેરખા, શંખ રાજાએ દૂષણ દીધાં રે ॥ કાપ્યા હાથ કળાવતી, તે મેં નવપલ્લવ કીધા રે ॥ શિ૦ ॥ ૩ ॥ રાવણ ઘર સીતા રહી, તો રામચંદ્ર ઘર આણી રે ॥ સીતાનું કલંક ઉતારીયું, મેં પાવક કીધો પાણી રે ॥ શિ૦ ॥ ૪ ॥ ચંપા બાર ઉઘાડિયાં, વળી ચાળણીયે કાઢયું નીરો રે ॥ સતીય સુભદ્રા જશ થયો, મેં તસ કીધી ભીરો રે ॥ શિ૦ ॥ ૫ ॥ રાજા મારણ માંડીયો, રાણી અભયાયે દૂષણ દાખ્યો રે ॥ શૂળિ સિંહાસન મેં કીયો, મેં શેઠ સુદર્શન રાખ્યો રે ॥ શિ૦ ॥ ૬ ॥ શીળસન્નાહ મંત્રીસરે, આવતો અરિદળ થંભ્યો રે ॥ તિહાં પણ સાનિધ્ય મેં કરી, વળી ધરમ કારજ આરંભ્યો રે ॥ શિ૦ ॥ ૭ ॥ પહેરણ ચીર પ્રગટ કિયાં, મેં અઠોત્તર શો વારો રે ॥ પાંડવ નારી દ્રૌપદી, મેં રાખી મામ ઉદારો રે ॥ શિ૦ ॥ ૮ ॥ બ્રાહ્મી ચંદનબાળિકા, વળી શીળવતી દમયંતી રે ॥ ચેડાની સાતે સુતા રાજિમતી સુંદરી કુંતી રે ॥ શિ૦ ॥ ૯ ॥ ઇત્યાદિક મેં ઉદ્ધર્યા, નર નારીના વૃંદો રે ॥ સમયસુંદર પ્રભુ વીરજી, પહેલો મુજ આણંદો રે ॥ શિ૦ ॥ ૧૦ ॥

(દોહા)

તપ બોલ્યું ત્રટકી કરી, દાનને તું અવહીલ ॥ પણ મુજ આગળ તુ કિશું, સાંભળ રે તું શીળ ॥ ૧ ॥ સરસાં ભોજન તેં તજ્યાં, ન ગમે મીઠા નાદ ॥ દેહતણી શોભા તજી, તુજમાં કિશો સવાદ ॥ ૨ ॥ નારી થકી ડરતો રહે, કાયર કિશ્યુ વખાણ ॥ કૂડ કપટ બહુ કેળવી, જિમ તિમ રાખે પ્રાણ ॥ ૩ ॥ કો વિરલો તુજ આદરે, છંડી સહુ સંસાર ॥ આપ એક તુ ભાંજતાં, બીજાં ભાંજે ચાર ॥ ૪ ॥ કરમ નિકાચિત ત્રોડવા, ભાંજું ભવ ભય ભામ ॥ અરિહંત મુજને આદરે, વરસ છમાસી સીમ ॥ ૫ ॥ રૂચક નંદીસર ઊપરે, મુજ લબ્ધે મુનિ જાય ॥ ચૈત્ય જુહારે શાશ્વતાં, આનંદ અંગ ન

માથ ॥ ૬ ॥ મ્હોટાં એથલ્ સાખનાં, તસુ કુંપે આકાર ॥ હય ગય રથ પાયકતણાં, રૂપ કરે અણગાર ॥ ૭ ॥ મુજ કર ફરસે ઉપસમે, કુષ્ટાદિકના રોગ ॥ લબ્ધિ અઠ્ઠાવિશ ઊપજે, ઉત્તમ તપ સંજોગ ॥ ૮ ॥ જે મેં તાર્યા તે કહું, સુણજો મન ઉલ્લાસ ॥ ચમત્કાર ચિત્ત પામશો. દેશો મુજ સાબાશ ॥ ૯ ॥

॥ ढाल ३ जी. ॥

(નણદલની દેશી.)

દઢપ્રહારી અતિ પાપીયો, હત્યા કીધી ચાર હો ॥ સુંદર ॥ તે પણ તિણ ભવ ઉદ્ધર્યો, મૂક્યો મુક્તિ મઝાર હો ॥ સુંદર, તપ સરિખો જગ કો નહી ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ તપ કરે કર્મનું સડ હો ॥ સુંદર ॥ તપ કરવો અતિ દોહિલો, તપમાં નહી કો ફૂડ હો ॥ સુંદર ॥ તપ૦ ॥ ૨ ॥ સાત માણસ નિત મારતો, કરતો પાપ અપાર હો ॥ સુંદર ॥ અર્જુનમાળી મેં ઉદ્ધર્યો, છેદ્યાં કર્મ કઠોર હો સુંદર ॥ તપ૦ ॥ ૩ ॥ નંદિષેણને મેં કિયો, શ્રીવલ્લભ વસુદેવ હો ॥ સુંદર ॥ બહોતેર સહસ અતેઉરી, સુખ ભોગવે નિત્યમેવ હો ॥ સુંદર ॥ તપ૦ ॥ ૪ ॥ રૂપ કુરૂપ કાળો ઘણો, હરિકેશી ચંડાળ હો ॥ સુંદર ॥ સુરનર કોડી સેવા કરે, તસ મેં કીધી ચાહ્ય હો ॥ સુંદર ॥ તપ૦ ॥ ૫ ॥ વિષ્ણુકુમારે લબ્ધિ કીધું, લાખ જોયણનું રૂપ હો ॥ સુંદર ॥ શ્રીસંઘ કેરે કારણે, એ મુજ શક્તિ અનૂપ હો ॥ સુંદર ॥ તપ૦ ॥ ૬ ॥ અષ્ટાપદ ગૌતમ ચઢ્યા, વાંધા જિન ચોવીશ હો ॥ સુંદર ॥ તાપસ પણ પ્રતિબૂઝવ્યા, તિણ મુજ અધિક જગીશ હો ॥ સુંદર ॥ તપ૦ ॥ ૭ ॥ ચૌદ સહસ અણગારમાં, શ્રી ધન્નો અણગાર હો ॥ સુંદર ॥ વીર જિણંદ વખાણીયો, એ પણ મુજ અધિકાર હો ॥ સુંદર ॥ તપ૦ ॥ ૮ ॥ ખ્રુણ નરેસર આગળે, દુક્કરકાર કહેહ હો ॥ સુંદર ॥ ઢંઢણ નેમિ પ્રશસીયો, મુજ મહિમા સવિ તેહ હો ॥ સુંદર ॥ તપ૦ ॥ ૯ ॥ નંદિષેણ વોહરણ ગયો, ગણિકાયે કીધી હાંસિ હો ॥ સુંદર ॥ વૃષ્ટિ કરી સોવન તણી, મેં તસ પૂરી આશ હો ॥ સુંદર ॥ તપ૦ ॥ ૧૦ ॥ એમ બળભદ્ર પ્રમુખ બહુ, તાર્યા તપસી જેહ હો ॥ સુંદર ॥ સમય સુંદર પ્રભુ વીરજી, પહેલો મુજ પ્રસ્તાવ હો ॥ સુંદર ॥ તપ૦ ॥ ૧૧ ॥

(દોહા.)

ભાવ કહે તપ તું કિસો, છેદ્યો કરે કષાય ॥ પૂર્વકોડિ જો તપ તપે, સહુમાં ખેર થાય ॥ ૧ ॥ ખંધક આચારજ પ્રતે, નેં બળાવ્યો

સવિ દેશ ॥ અશુભ નિયાણું તું કરે, ક્ષમા નહી લવલેશ ॥૨॥ દ્વિપાયન ઋષિ દૂહવ્યા, શાંબ પ્રદ્યુમ્નને સાહિ ॥ તે તપ ક્રોધ કરી તિહાં, દીધો દ્વારિકા દાહ ॥ ૩ ॥ દાન શિયળ તપ સાંભળો, મ કરો જૂઠ ગુમાન ॥ લોક સહુ કો સાખ દે, ધર્મે ભાવ પ્રધાન ॥૪॥ આપ નપુંસક છો ત્રણે, દે વ્યાકરણ તે સાખ ॥ કામ સરે નહિ કોઈનું, ભાવ ભણે મુજ પાખ ॥ ૫ ॥ રસ વિણ કનક ન નીપજે, જળ વિણ તરુવર વૃદ્ધિ ॥ રસવતી રસ નહી લવણ વિણ, તિમ મુજ વિણ નહિ સિદ્ધિ ॥ ૬ ॥ મંત્ર જંત્ર મણિ ઔષધિ, દેવ ધર્મ ગુરુ સેવ ॥ ભાવ વિના તે સવિ વૃથા, ભાવ ફળે નિતમેવ ॥૭॥ દાન શિયળ તપ જે તુમે, નિજ નિજ કહ્યાં વૃતાંત ॥ તિહાં જો ભાવ ન હોત તો, કોઇ સિદ્ધિ નવિ હુંત ॥૮॥ ભાવ કહે મેં એકલે, તાર્યા બહુ નર નાર ॥ સાવધાન થઇ સાંભળો, નામ કહું નિરધાર ॥૯॥

॥ ઢાલ ૪ થી. ॥

(કપુર હોય અતિ ઉજળો રે. એ દેશી)

કાનન માંહે કાઉસ્સગ્ગ રહ્યો રે, પ્રસન્નચંદ્ર ઋષિરાય ॥ તે મેં કીધો કેવળી રે, તતક્ષણ કર્મ ખપાય ॥સોભાગી સુંદર, ભાવ વડો સંસાર ॥૧॥ એ આંકણી. ॥એ તો બીજો મુજ પરિવાર ॥ સો૦॥ દાનદિક વિણ એકલો રે, પહોંચાડ્યું ભવ પાર ॥સો૦॥ ૨॥ વંશ ઊપર ચઢી ખેલતો રે, એલાપુત્ર અપાર ॥ કેવળજ્ઞાની મેં કીધો રે, પ્રતિબોધ્યો પરિવાર ॥ સો૦ ॥ ૩ ॥ ભૂખ તૃષા ખમે અતિ ઘણી રે, કરતો દૂર આહાર ॥ કેવળ મહિમા સુર કરે રે, કૂરગડૂ અણગાર ॥ સો૦ ॥ ૪ ॥ લાભથી લોભ વાધે વધ્યો રે, આવ્યો મન વૈરાગ ॥ કપિલ થયો મુનિ કેવળી રે, તે એ મુજને સોભાગ ॥સો૦॥૫॥ અર્ણિકાસુત ગચ્છનો ધણી રે, ક્ષીણ જંઘાબળિ જાણ ॥ કીધો અંતગડ કેવળી રે, ગંગા જળ ગુણખાણ ॥ સો૦ ॥ ૬ ॥પન્નરસે તાપસ ભણી રે, દીધી ગૌતમે દીખ ॥ તતક્ષણ કીધા કેવળી રે, જો મુજ માની શીખ ॥ સો૦ ॥ ૭ ॥ પાલક પાપીયે પીલીયા રે, ખંધક સૂરિના શિષ્ય ॥ જનમ મરણથી છોડવ્યા રે, આપી મુજ આશીષ॥સો૦ ॥ ૮ ॥ ચંડરૂદ્રને ચાલતાં રે, દીધો દંડ પ્રહાર ॥ નવદીક્ષિત થયો કેવળી રે, તે ગુરૂ પણ તિણિવાર ॥ સો૦ ॥ ૯ ॥ ધનરથકારક સાધુને રે, પડિલાભ્યો ઉલ્લાસ ॥ મૃગલો ભાવના ભાવતો રે, પહોંચ્યો સ્વર્ગ આવાસ ॥ સો૦ ॥ ૧૦ ॥ નિજ અપરાધ ખમાવતી રે, મૃગાં

ચાર પ્રકારો રે, ભવિયણ સાંભળો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ધર્મ મુક્તિ સુખકારી રે ॥ ધર્મ૦ ॥ ધર્મ થકી ધન સંપજેરે, ધર્મથકી સુખ હોય ॥ ધર્મ થકી આરતિ ટળે રે, ધર્મ સમો નહીં કોય રે ॥ ધર્મ૦ ॥૨॥ દુર્ગતિ પડતાં પ્રાણીયા રે, રાખે શ્રી જિનધર્મ ॥ કુટુંબ સહુ કો કારમું રે, મત ભૂલો ભવિ ભર્મ રે ॥ ધર્મ૦ ॥૩॥ જીવ જિકે સુખીયા હુઆ રે, વળી હોવે છે જેહ ॥ તે જિનવરના ધર્મથી રે, મત કોઈ કરો સંદેહ રે ॥ ધર્મ૦ ॥૪॥ સોળસે ને છાસઠ સમે રે, સાંગા નેર મઝાર ॥ પદ્મપ્રભુ સુપસાઉલે રે, એહ ભણ્યો અધિકાર રે ॥ ધર્મ૦ ॥૫॥ સોહમસ્વામી પરંપરા રે, ખરતર ગચ્છ કુળચંદ ॥ યુગપ્રધા ન જગ પરગડો રે, શ્રી જિનચંદસૂરિંદ રે ॥ ધર્મ૦ ॥ ૬ ॥ તાસ શિષ્ય મુનિ દીપતો રે, વિનયવંત જશવંત ॥ આચારજ ચડતી કળા રે, જિનસિંહસૂરિ મહંત રે ॥ ધર્મ૦ ॥ ૭ ॥ પ્રથમ શિષ્ય શ્રી પૂજ્યના રે, સકળચંદ તસ શિષ્ય ॥ સમયસુંદર વાચક કહે રે, સંઘ સદા સુજગીશ રે ॥ ધર્મ૦ ॥ ૮ ॥ [illegible] શિયળ તપ ભાવનો રે, સરસ ર ચ્યો સંવાદ ॥ ભણતાં ગુણતાં ભાવશું રે, ઋદ્ધિ સમૃદ્ધિ સુખપ્રસાદ રે ॥૯॥

अथ श्री पांचमसमवायनुं षटढालियुं.

દુહા

સિદ્ધારથ સુત વંદીએ, જગદીપક જિનરાજ ॥ વસ્તુ તત્ત્વ સવિ જાણીએ, જસ આગમથી આજ ॥૧॥ સ્યાદ્વાદથી સંપજે, સક ળ વસ્તુ વિખ્યાત ॥ સપ્તભંગી રચના વિના, બંધ ન બેસે વાત ॥૨॥ વાદ વદે નય જૂજુઆ, આપ આપણે ઠામ ॥ પૂરણ વસ્તુ વિચાર તાં, કોઈ ન આવે કામ ॥૩॥ અંધ પુરુષે એક ગજ, ગ્રહી અવય વ એકેક ॥ દૃષ્ટિવંત લહે પૂરણ ગજ, અવયવ મળી અનેક ॥ ૪ ॥ સંગતિ સકળ નયે કરી, જુગતિ [illegible] ॥ ધન્ય જિનશાસન જગ જયો, જિહાં [illegible] ॥૫॥

॥ ઢાળ પહેલી ॥

શ્રી જિનશાસન જગ જયકારી, સ્યાદ્વાદ શુદ્ધ રૂપ રે ॥ નય એ કાંત મિથ્યાત્વ નિવારણ, અકળ અભંગ અનૂપ રે ॥ શ્રી૦ ॥૧॥ એ આંકણી ॥ કોઈ કહે એક કાળ તણે વશ, સકળ જગત ગતિ હોવે રે ॥ કાળે ઉપજે કાળે વિણસે, અવર ન કારણ કોય રે ॥ શ્રી૦ ॥૨॥ કા ળે ગર્ભ ધરે જગ વનિતા, કાળે જન્મે [illegible]

તિરિય નર સુર ગતિ જીવ ભવાંતરે જાય ॥ ચેતન ચેતો રે, કર્મ સમો નહી કોઈ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ કર્મે રામ વસ્યા વનવાસે, સીતા પામી આળ ॥ કર્મે લંકાપતિ રાવણનું રાજ થયું વિસરાળ ॥ ચે૦ ॥ ૨ ॥ કર્મે કીડી કર્મે કુંજર, કર્મે નર ગુણવંત ॥ કર્મે રોગ શોગ દુઃખ પીડિત, જનમ જાય વિલપંત ॥ ચે૦ ॥ ૩ ॥ કર્મે વરસ લગે ઋષભેશ્વર, ઉદક ન પામે અન્ન ॥ કર્મે વીરને જુઓ ગોવાળે, ખીલા રોપ્યા કન્ન ॥ ચે૦ ॥ ૪ ॥ કર્મે એક સુખપાળે બેસે, સેવક સેવે પાય ॥ એક હય ગય રથ ચડ્યા ચતુર નર, એક આગળ ઉ જાય ॥ ચે૦ ॥ ૫ ॥ ઉદ્યમ માની અંધતણી પરે, જગ હીંડે હાંડ્ડુ તો ॥ કરમબળી તે લહે સકળ ફળ, સુખભર સેજે સૂતો ॥ ચે૦ ॥ ૬ ॥ ઉંદર એકે કીધો ઉદ્યમ, કરંડીયો કરકોલે ॥ માંહે ઘણા દિવસનો ભુખ્યો, નાગ રહ્યો દુઃખ ડોસે ॥ ચે૦ ॥ ૭ ॥ વિવર કરી મૂષક તસ મુખમાં, દિયે આપણો દેહ ॥ માગ લહી વન નાગ પધાર્યા. કર્મ મર્મ જુઓ એહ ॥ ચે૦ ॥ ૮ ॥

(દોહા.)

ઉદ્યમ અતિ આનંદથી બોલે બોલ વિચાર ॥ મુજ સહાયથી મુનિવરો, પામે ભવનો પાર ॥ ૧ ॥ તિણ કારણ મ્હારે વશે સકળ જગત વ્યવહાર ॥ ગર્વ કરો નાહિસા થકા, ચારે હિ અવિચાર ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ ૫ મી. ॥

હવે ઉદ્યમવાદી ભણે એ, એ ચારે અસમર્થ તો ॥ સકળ પદારથ સાધવા એ. એક ઉદ્યમ સમરથ તો ॥ ૧ ॥ ઉદ્યમ કરતાં માનવી એ, શું નવિ સાધે કાજ તો ॥ રામે રયણાયર તરી એ, લીધું લંકા રાજ તો ॥ ૨ ॥ કરમ નિયત તે અનુસરે એ. જેહમાં શક્તિ ન હોય તો ॥ દંડે ચાવ સુખ પંખીયાં એ. પિંડે પેસતા જોય તો ॥ ૩ ॥ વિણ ઉદ્યમ કિમ નીકળે એ. તિલમાંહેથી તેલ તો ॥ ઉદ્યમથી ઊંચી ચડે એ. જુઓ એકેંદ્રિય વેલ તો ॥ ૪ ॥ ઉદ્યમ કરતાં એક સમે એ, જેહ નવિ સાધે કાજ તો ॥ તે ફરિ ઉદ્યમથી હુવે એ, જો નવિ આવે વાજ તો ॥ ૫ ॥ ઉદ્યમ કરી ઓસ્યા વિના એ નવિ રંધાએ અન્ન તો ॥ આવી ન પડે કોળિયો એ, મુખમાં પ્રક્ષેપે જતન તો ॥ ૬ ॥ કર્મ પુત્ર ઉદ્યમ પિતા એ, ઉદ્યમે કીધાં કર્મ તો ॥ ઉદ્યમથી દૂરે ટળે એ. જુઓ કર્મનો મર્મ તો ॥ ૭ ॥ દૃઢપ્રહારી હત્યા કરી એ, કીધાં પાપ અનંત તે. ॥ ઉદ્યમથી ષટ માસમાં એ આપ થયા અરિહંત તે।

॥ ૮॥ ટીંપે ટીંપે સર ભરે એ, કાંકરે કાંકરે પાળ તો ॥ ગિરિ જે હવા ગઢ નીપજે એ, ઉદ્યમ શક્તિ નિહાળ તો ॥૯॥ ઉદ્યમથી જળ બિંદુઓ એ, કરે પાષાણમાં ઠામ તો ॥ ઉદ્યમથી વિદ્યા ભણે એ, ઉદ્યમ જોડે દામ તો ॥ ૧૦ ॥

(દોહા.)

ઇમ પાંચે એ પરસ્પરે, વિધ વિધ કરતા વાદ ॥ રાત દિવસ રાતા રહે, મન ધરિ અતિ ઉનમાદ ॥૧॥ એક દિન વીર સમોસર્યા, રાજગૃહી ઉદ્યાન ॥ નિજ નિજ નય થાપવા, આવે ધરી અભિમાન ॥૨॥

॥ ढाल ६ ठी ॥

(એ છીંડી કિહાં રાખી. એ દેશી.)

ઇમ પાંચે નય વાદ કરંતા, શ્રી જિન ચરણે આવે ॥ અમિય સરસ જિનવાણી સુણીને, આનંદ અંગ ન માવે રે ॥ પ્રાણી, સમકિત મતિ મન આણો, નય એકાંત મ તાણો રે ॥ પ્રાણી, તે મિથ્યામતિ જાણો રે ॥ પ્રાણી સ૦ ॥૧॥ એ આંકણી ॥ એ પાંચે સમુદાય મિલ્યા વિણ, કોઇ કાજ ન સીઝે ॥ અંગુલિ યોગે કરતણી પરે, જે બુઝે તે રીઝે રે ॥ પ્રાણી સ૦ ॥૨॥ આગ્રહ આણી કોઇ એકને, એહમાં દીજે વડાઇ ॥ [illegible] ભિન્ન [illegible], જેહ સુભટ સહાઇ રે ॥ પ્રાણી સ૦ ॥ ૩ ॥ [illegible] કાળ ક્રમે રે [illegible] નહીં તો વિઘન ઘણાંએ [illegible] ॥ પ્રાણી સ૦ ॥ ૪ ॥ [illegible] ઉદ્યમ [illegible], ભાગ્ય સકળ [illegible] વિયા [illegible] ગુણઠાણા ચઢીને, નિગોદ થકી નીકળિયા [illegible] સદ્ગુરુને [illegible] લીધા રે ॥ પ્રાણી સ૦ ॥ ૬ ॥ [illegible] થયો તજ પં [illegible] પામી, શિવપુર [illegible] ॥ પ્રાણી સ૦ ॥ ૭ ॥ [illegible] જિન ચિત્તપરે [illegible] સ્યાદ્વાદ [illegible] ॥ પ્રાણી સ૦ ॥ ૮ ॥

[illegible] જિનવર મનુરંગે ॥ [illegible] ॥ શ્રી વિજય [illegible] શ્રી વિજયપ્રભ સૂરિંદ એ ॥ શ્રી કીર્તિવિજય [illegible] જિન [illegible] આનંદ એ ॥ ૯ ॥ ઇતિ ॥

अथ श्री एलाची कुमरनुं ढ्ढालियुं.

(દોહા.)

માત મયા કરો સરસતી, આપો અવિચળ વાણિ ॥ નિજ ગુરુ ચરણ નમું સદા, આણંદ હિત ચિત આણિ ॥૧॥ દાન શિયળ તપ ભાવના, ધર્મના ચાર પ્રકાર ॥ તે માંહી શિર સેહરો, ભાવ વડો સંસાર ॥૨॥ ચારે છત્ર તરણા અછે, ભાવ થકી કહું તેહ ॥ એલાચી ગુણ ગાવતાં, પામીજે શિવગેહ ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ ૧ લી. ॥

(કિસકે ચેલે કિસકે પૂત. એ દેશી.)

જંબુદ્વીપના ભરતમાં જાણ, એલાવર્દ્ધનપુર સોહે વખાણ ॥ ભવિ સાંભળો ॥ એ આંકણી ॥ વસે વ્યવહારી અભ્યાસી તામ, તસ ઘર ભારજા ધારણી નામ ॥ ભ૦ ॥૧॥ તસ સુત એલાચી ગુણવંત, ભણી ગણી જોવન ફુલસંત ॥ભ૦॥ એક દિન આવ્યા ધણપુર માંહ, નાટકીયા ધરી હરખ ઉચ્છાહ ॥ ભ૦ ॥ ૨ ॥ નાટક માંડ્યો ઢોલ વાજંત, લોક મળ્યા જોવાને ખંત ॥ ભ૦ ॥ ઇણ અવસર એલાચીકુમાર, નાટક જોવા આવ્યો ઉદાર ॥ભ૦॥૩॥ નાટકણીનું નાટક પેખ, એલાચી ઉપન્યો રાગ વિશેષ ॥ભ૦॥ નાટકીયાની પુત્રી અનૂપ, રૂપે રંભા જાણે દેવ સરૂપ ॥ ભ૦ ॥૪॥ ઇંદ્રાણી સમ એ આકાર, કે અપસરા ઉર્વસી નાર ॥ભ૦॥ રૂપ સંપદા ચતુરાઇ દેખ, એલાકુમાર લલચાણો વિશેષ ॥ ભ૦ ॥૫॥ જો મુજ હોવે એ ઘર નાર, સફળ હુવે તો એ અવતાર ॥ ભ૦ ॥ નાટકણીશુ લોભાણાં નેણ, વિંધાણો વળી સાંભળી વેણ ॥ ભ૦ ॥ ૬ ॥ તૃપતી ન પામે દેખી રૂપ, ફરિ ફરિ જોવે અંગ અનૂપ ॥ભ૦॥ સ્નેહ બંધાણો છે ગહેરો વિકાર, નવિ મૂકાએ તેહ લગાર ॥ભ૦॥૭॥ નાટક જોઇ વળીયા સહુ તેહ, જિમ તિમ મિત્ર તેડી આવ્યો નિજ ગેહ ॥ભ૦॥ આમણ દૂમણો જઇ ઘર માંહ, સૂતે ખાટલે સતો તે ત્યાંહ ॥ ભ૦ ॥ ૮ ॥ ભોજન વેળા તાત તેવાર, જઇ ઉઠાડ્યા એલાકુમાર ॥ ભ૦ ॥ શું છે પુત્ર કિમ થયો દિલગીર, લજ્જા મૂકી કહે તાતને ધીર ॥ ભ૦ ॥ ૯ ॥ પરણાવો પુત્રી નટની ઉચ્છાહ, તો અન્ન પાણી લેઉં ઘરમાંહ ॥ ભ૦ ॥ અણહિત કિમ કરો પુત્રજી વાત, પરણાવું ઉત્તમ કુળની સાત ॥ ભ૦ ॥ ૧૦ ॥ પણ નવિ કરું હું એવી અનીત, કુળ મરજાદા ન મૂકું રીત

॥ ભ૦ ॥ ફરી નવિ બોલ્યો એલાકુમાર, છાના તેડ્યા નાટકિયા તિવાર ॥ ભ૦ ॥૧૧॥ પુત્રી પરણાવો તમે મુજ એહ, તો ધન આપું અસંખ્ય અછેહ ॥ ભ૦ ॥ કહે નાયક સુણો શેઠ સુજાણ, પુત્રી ન લાવ્યો વેચવા આણ ॥ ભ૦ ॥ ૧૨ ॥ એ અમ પુત્રી અક્ષય નિધાન, ધરતીમાં પામીએ એહથી માન ॥ ભ૦ ॥ જો પરણાવું તુમને આજ, તો અમ કુળમાં લાગે છે લાજ ॥ ભ૦ ॥૧૩॥ મુજ પુત્રી વિલસે તુમ સંગ, એહવી વાત ન કીજે મનરંગ ॥ભ૦॥ સાહસિક કાયર ન મળે મેળ, ભાત કુભાત કિમ થાયે ભેળ ॥ ભ૦ ॥ ૧૪ ॥ સાહસિક કહી એ અમચી જાત, તમે વણિક છો ગરિબ નિવાજ ॥ ભ૦ ॥ અમે અમારી નાતમાં એહ, પરણાવશું પુત્રી ગુણગેહ ॥ ભ૦ ॥ ૧૫ ॥ કુળ રીતે નર ચાલે જેહ, તો જગ જશ બહુ પામે તેહ ॥ ભ૦ ॥ નાટકિયાની સુણી એહવી વાણ, ફરી બોલ્યો એલાકુમાર સુજાણ ॥ભ૦ ॥૧૬॥ કોઇક પ્રકારે તુમ પુત્રી એહ, પરણાવો મુજને અધિક સનેહ ॥ ભ૦ ॥ પહેલી ઢાલ એ રંગ રસાળ, માલમુનિ કહે થઇ ઉજમાળ॥

॥ દોહા. ॥

નાટકીયો કહે શ્રેષ્ઠીને, જો અમ પુત્રી આશ ॥ અમ સાથે ચાલો તુમ, નાટક કળા અભ્યાસ ॥ ૧ ॥ નાટક દેખાડી તુમે, રીઝવો કોઇ રાજન ॥ તેહનું દાન લેઇ કરી, પોખો નાતને માન ॥૨॥ તો પુત્રી પરણાવીએ, તુમે થાઓ ભરતાર ॥ સંસારિક સુખ ભોગવો, સફળ કરો અવતાર ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ ૨ જી ॥

(કપૂર હોવે અતિ ઊજળો રે. એ દેશી.)

કરમ વશી જગ જીવન રે, મુગ્ધ પણ ઊપજે નેહ ॥ વિષય વિકારને કારણે રે, મૂકવા માય તાતને નેહ રે ॥ પ્રાણી, જુઓ જુઓ કર્મની વાત ॥ ૧ ॥ છાનો નિશાએ નાસવા રે, જઇ ભળ્યો ટોળા માંહ ॥ કુળની લાજ મુકી કરી રે, થયો નાટકીયા ઉચ્છાહરે ॥ પ્રાણી૦ ॥૨॥ કુળ છોડી નીચ કુળ ભળ્યા રે, કામ પરવશ થયો સાથ ॥ વાંસ દોરડામાં ચડ્યા રે, શેઠ ઝાલ્યો અકનાં હાથ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૩ ॥ પાઉલ બાંધી ઘાઘરી રે, વળી આગળ આવ્યો ઢોલ ॥ કાયર લોકને આશીષ રે, માતનો ભાખ નિરોલ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥૪॥ ટોળામાં દરનાં થયાં રે, નટ કળા અતિ લીધ ॥ ચાર કળા શોભી ભણી રે, ઈમ થયું સહુ સિદ્ધ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૫ ॥ નાયક કહે રાજું લેઇ રે,

વળિ કુમરી લેઇ સાથ ॥ બેનાતટ નગરે જઇ રે, રીઝવી કરો તુમે હાથ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૬ ॥ દાન રૂડું લેઇને તમે રે, આવજો વહેલા આંહિ ॥ જમણ જમાડી નાતને રે, પરણાવું પુત્રી ઉચ્છાહી રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૭ ॥ સઘળો સાથ લેઇ કરી રે, બેનાતટપુર ઠાર ॥ રાજાને જઇ મળ્યો રે, એલાકુમાર ગહઘાટ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૮ ॥ નરપતિ નાથ કને કહે રે, ભલે આવ્યા તુમે આંહિ ॥ નામ સુણ્યો હતો તુમ તણો રે, કાંઇક મહીયલ માંહિ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૯ ॥ નાટક કરો હવે એહવો રે, નવિ દીઠો કોઇ વાર ॥ મન રીઝવશો જો માહરૂં રે, તો આપું દ્રવ્ય અપાર રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇમ સાંભળી એલાચીએ રે, નાટક કરવા કાજ ॥ શુદ્ધ કરાવી ભૂમિકા રે ॥ કરી વળી સઘળો સાજ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૧૧ ॥ જુગતે નાટક જોવા ભણી રે, અંતેઉર પરિવાર ॥ નગર લોક સહુ આવીયા રે, વળિ બહુ નરને નાર રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૧૨ ॥ અંબર તળ પહોંચે ઇસ્યો રે, વચ્ચે આરોપ્યો વંશ ॥ ચિહું દિશિ બાંધ્યાં દોરડાં રે, ખસે નહી એક અંશ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૧૩ ॥ વંશ ઊપર એક પાટીયું રે, માંડયું તેણી વાર ॥ ઊપર ખીલો રાખીને રે, તે ઉપર પગ સાર રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૧૪ ॥ ખડગ ધર્યો જમણી દિશા રે, પાવડી પહેરી પાય ॥ ડાબી કોરે ઢાલ જ ગ્રહી રે, દોરે ચાલ્યો જાય રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૧૫ ॥ અંગૂઠા વચ્ચે ધરી પાવડી રે, વંશ મથાળે આવ્યો તેહ ॥ બીજી ઢાળે રમતો થકો રે, માલ મુનિ કહે એહ રે ॥ પ્રાણી૦ ॥ ૧૬ ॥

(દોહા.)

દોર થકી અવળો મુખે, ઉલટી ગુલટી ખાય ॥ પુંગીયે દૃઢી રાખીને, ઘૂમરી ફરતો જાય ॥ ૧ ॥ શસ્ત્ર ઉપર શિર રાખીને, ઉંધે મસ્તક ફરાય ॥ કટાર બાંધી પગ તળે, અણીયે ચાલ્યો જાય ॥ ૨ ॥ નાટકણી રંભા જિસી, ઇંદ્રાણી અનુહાર ॥ વંશ તળે ઊભી રહી, કરી સોળે શણગાર ॥ ૩ ॥ વારૂ વજાવે ઢોલકી, ગાહા તે સારી ગાય ॥ વંશ પાછળ ફરતી થકી, મનમાં પ્રીતમ ધ્યાય ॥ ૪ ॥

॥ ઢાલ ૨ જી ॥

(હવે ન જાઉં મહી વેચવા રે લો. એ દેશી.)

હવે નાટકણી મન ચિંતવે રે લો, પ્રભુ પુરજો એહની આશ ॥ મ્હારા વ્હાલા જી હો ॥ મહેલ મૂકયા મુજ કારણે રે લો, તે વંશ ચડયો આકાશ ॥ મ્હારા વ્હાલા જી હો, હું તુજ ઊપર વારણે રે–

લો ॥૧॥ એ આંકણી ॥ માત પિતા છોડી કરી રે લો, છોડી આ વ્યો સહુ સાથ ॥ મ્હા૦ ॥ દેતો દાન જે બહુ પરે રે લો, તે માગે લાંબો કરી હાથ ॥ મ્હા૦ ॥ હું ॥ ૨ ॥ બહુ મૂલાં વસ્ત્ર જે પહેરતો રે લો, કાચ પહેરીને નાચે તેહ ॥ મ્હા૦ ॥ નવિ નવિ રસવંતી જમતો રે લો, માગે છે ઘરોઘર એહ ॥ મ્હા૦ ॥ હું ॥ ૩ ॥ જો નાટક કરી ઊત રશે રે લો, એલાચી ગુણગેહ ॥ મ્હા૦ ॥ તો મુજ પિતા પરણાવશે રે લો, આણી અધિક સનેહ ॥ મ્હા૦ ॥ હું ॥ ૪ ॥ હવે મહીપતિ મન ચિંતવે રે લો, નાટકણીને નિહાળ ॥ મ્હા૦ ॥ એ વિધિયે હાથે ઘડી રે લો, ન ગમે બીજી કો બાળ ॥ મ્હા૦ ॥ હું ॥ ૫ ॥ અહો એહની લાવ ણ્યતા રે લો, અહો અહો એહની ચાલ ॥ મ્હા૦ ॥ જો વશ આવે માહરે રે લો, તો બીજી મૂકું ટાળ ॥ મ્હા૦ ॥ હું ॥ ૬ ॥ એ પાખે એકે ઘડી રે લો, જાય છે તે જમવાર ॥ મ્હા૦ ॥ કુળદેવીની પૂજા કરૂં રે લો, એ મેળવો કિરતાર ॥ મ્હા૦ ॥ હું ॥ ૭ ॥ જો નાટકીયો વંશથી રે લો. પડી મરે નિરધાર ॥ મ્હા૦ ॥ તો પટરાણી એહને રે લો, હું કરૂં પ્રાણ આધાર ॥ મ્હા૦ ॥ હું ॥ ૮ ॥ એહવે તે એલાચી ઓ રે લો, રમતો હસતો ચડી દોર ॥ મ્હા૦ ॥ ઊતરી આવી ભૂપા ળને રે લો, પ્રણમ્યો ચતુર ચકોર ॥ મ્હા૦ ॥ હું ॥ ૯ ॥ લોક સહુ રાજા વિના રે લો, પામ્યા કૌતુક પ્રેમ ॥ મ્હા૦ ॥ એ નાટક એવી કળા રે લો, કિહાં શીખ્યો હશે કેમ ॥ મ્હા૦ ॥ હું૦ ॥ ૧૦ ॥ તવ નૃપ કહે નાયક સુણો રે લો, તુમ છો ચતુર સુજાણ ॥ મ્હા૦ ॥ નાટક મેં નિરખ્યો નહી રે લો, રાજ કાજના ધ્યાન ॥ મ્હા૦ ॥ હું ॥ ૧૧ ॥ તો નાટક ફરીને કરો રે લો. હવે દેઉં તુમ દાન ॥ મ્હા૦ ॥ બીજી વાર વંશ ચડયો રે લો. કરવા નાટક તાન ॥ મ્હા૦ ॥ હું ॥૧૨॥ ધાત કળા ખેલી ઘણી રે લો, વિનવે વ્યાપ્યો કરે કામ ॥ મ્હા૦ ॥ તિમ બીજી વાર તે ઊતરી રે લો, કરે નૃપને પ્રણામ ॥ મ્હા૦ ॥ હું૦ ॥ ૧૩ ॥ મહિપતી મનમાં ચિંતવે રે લો, હજી ન થયો મુજ કામ ॥ મ્હા૦ ॥ એમ કરાણે કેમ આવીયો રે લો. એકે ન પહોતી હામ ॥ મ્હા૦ ॥ હું ॥ ૧૪ ॥ એ નાટકણી માહરે રે લો, આવે તે કેણે પ્રકાર ॥ મ્હા૦ ॥ કાળ ચોથી કહી ભાવશું રે લો, માલમુનિ સુખકાર ॥ મ્હા૦ ॥ હું ॥ ૧૫ ॥

(દોહા.)

નાટક મેં કીધાં ઘણાં, મેં નવિ દીઠો સમાર ॥ તે માટે ફરીને ક

રો, જોઈશ હવે કંઇવાર ॥ ૧ ॥ લોક સહુ મન દુઃખ ધરે, વિષય વિલદ્ધો રાય ॥ નાટકણી લેવા ભણી, કરવા માંડ્યો ઉપાય ॥ ૨ ॥ કામાતુર નર જે થયો, ન ગણે કાજ અકાજ ॥ તિમ એ સુંદરી દેખીને, મન ચળિયો મહારાજ ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ ૪ થી. ॥

(ન્હાનો નાહલો રે. એ. દેશી.)

રાણું નાટકીયાતણું રે, ગાયે કરતો સોર ॥ અચરિજ સાંભળો રે ॥ ઢિંગ ઢિંગ વાજે ઢોલડો રે, ઢમ ઢમ કરીને જોર ॥ અ૦ ॥ ૧ ॥ ફુમ ફુમ કરી ઘેદો દિએ રે, ઊંચા તે અસમાન ॥ અ૦ ॥ કરી ખ્યાલ ગાવે ભલા રે, કદી ન સાંભળ્યા કાન ॥ અ૦ ॥ ૨ ॥ વળી ભલા ભલા મુખ ઉચ્ચરે રે, નાટકણી વારોવાર ॥ અ૦ ॥ નાટકીયા શિર સેહરો રે, તે મુજ પ્રાણ આધાર ॥ અ૦ ॥ ૩ ॥ તુમે મુજ જીવન આતમા રે, પ્યારા વાલમ હો પ્રેમ ॥ અ૦ ॥ સાહસ ધીર તુમે સાહિબા રે, શું હારી બેઠા હો એમ ॥ અ૦ ॥ ૪ ॥ ફરી નાટક દેખાડીને રે, રીઝવો રાય ઉલ્લાસ ॥ અ૦ ॥ દાન આપે જો ભૂપતી રે, તો સવિ પહોંચે આશ ॥ અ૦ ॥ ૫ ॥ એલાચી મન ઉમહ્યો રે, હરખ ધરીને અપાર ॥ અ૦ ॥ નાટક કરવા કારણે રે, વંશ ચડ્યો ત્રીજી વાર ॥ અ૦ ॥ ૬ ॥ રમી કરી તિમ ઊતર્યો રે, આવી નમ્યો નૃપ પાય ॥ અ૦ ॥ નાટક મેં નવિ નિરખીયો રે, નાટક હિત ચિત્ત લાય ॥ અ૦ ॥ ૭ ॥ રાણીએ નૃપ વાણી સુણી રે, કોપ થડ્યો તત કાળ ॥ અ૦ ॥ નાટકણીશું મોહીયો રે, ધિક ધિક એ ભૂપાળ ॥ અ૦ ॥ ૮ ॥ ઢોલ ધમક્કા વાજતે રે, ચઢીયો ચોથી વાર ॥ અ૦ ॥ અનેક કળા ખેલી કરી રે, ઊતરીયો તેણીવાર ॥ અ૦ ॥ ૯ ॥ રાયે ઉત્તર ઇમ આપીયો રે, દેખું હવે નૃત્ય ફેર ॥ અ૦ ॥ લોભ વશે જે એ થયો રે, મોહ મદન લીયો ઘેર ॥ અ૦ ॥ ૧૦ ॥ નાટકણી વચનું કહે રે, અનોપમ નાટક રીત ॥ અ૦ ॥ દેખાડી હવે ભૂપને રે, રીઝવો એહનું ચિત્ત ॥ અ૦ ॥ ૧૧ ॥ એલાકુમર ચડીયો ભલો રે, પાંચમી વાર નિરાબાધ ॥ અ૦ ॥ વંશ મથાળે જઇ રહ્યો રે, તવ દીઠો એક સાધ ॥ અ૦ ॥ ૧૨ ॥ એ નગરી માંહિ આવતો રે, ગોચરીએ અણગાર ॥ અ૦ ॥ માલમુનિ કહે અતિ ભલી રે, ચોથી ઢાળ ઉદાર ॥ અ૦ ॥ ૧૩ ॥

ળ રે ॥ એ૦ ॥ ૯ ॥ મોહતણે જોરે કરી, નાટક ફરી ફરી કીધ રે ॥ પાંચમી ઢાળ સોહામણી, મુનિ માલે કહી સુપ્રસિદ્ધ રે ॥એ૦॥૧૦॥

॥ દોહા. ॥

કાયા માયા કારમી, કારમો સહુ પરિવાર ॥ કૂડી રચના મેં કરી, ધિગ ધિગ વિષય વિકાર ॥ ૧ ॥ સંસારે ભમતાં થકાં, બાંધ્યાં બહુળાં કર્મ ॥ તે છોડી હવે ધ્યાયશું, સાચો શ્રી જિનધર્મ ॥ ૨ ॥ અનિત્ય ભાવના ભાવતો, પામ્યો કેવળનાણ ॥ વંશ ઉપર સિંખા સજે થય બેઠો સુખ જાણ ॥ ૩ ॥

॥ ઢાલ ૬ ઠી ॥

(જંબુદ્વીપની સજ્ઝાયની દેશી.)

હવે નરપતિ મન ચિંતવે જી રે, મેં ધ્યાયો માઠો રે ધ્યાન॥ ધન્ય એલાચીકુમારને જી રે, પામ્યા પરમ નિધાન ॥ સુગુણ નર, ભાવ વડો સંસાર ॥૧॥ નાટકણીના ધ્યાનથી જી રે, મેં બાંધ્યાં બહુળાં રે પાપ ॥ કૂડા વ્યાપાર મેં ચિંતવ્યા જી રે, તે કિમ તરશું આપ ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૨ ॥ મેં કૃષ્ણલેશ્યાએ કરી જી રે, રૌદ્ર ધ્યાન ધર્યો એમ ॥ નરકતણાં દળ મેળવ્યાં જી રે, હા હા છૂટીશ હવે કેમ ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૩ ॥ અપકિરતી મેં નવિ ગણી જી રે, કુળની લોપી મેં લાજ ॥ કામરાગ સ્નેહ બાંધીયો જી રે, કિમ પામીશ ભવ પાર ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૪ ॥ નરકની ખાણ નારી અછે જી રે, નરકની દીવી છે સાર॥ કૂડ કપટની કોથળી જી રે, મળ મૂત્રની ભંડાર ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૫ ॥ શું મોહ્યો તિણ ઉપરે જી રે, ધિક ધિક વિષય વિકાર ॥ એમ ચિંતવતાં રાયને જી રે, ઉપન્યું કેવળ સાર ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૬ ॥ પટરાણી હવે ચિંતવે જી રે, જુઓ રાજાની વાત ॥ મુજ સરિખી રાણી ઘરે જી રે, તો પણ વિષયને ધ્યાત ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥૭॥ નાટકણી નીચ જાતની જી રે, રાજાએ કીધો મોહ ॥ વિષય વિકારના ધ્યાનથી જી રે, જાય છે બે ભવ ખોહ ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૮ ॥ વાંક નહીં એ રાયનો જી રે, મોહે વિડંબ્યા નર વૃંદ ॥ નારીએ નર છેતર્યા જી રે, મ્હોટો માયાનો ફંદ ॥ સુ૦ ॥ભા૦॥૯॥ મૂરખ જન મ્હારૂં ગણે જી રે, ત્હારૂં નથી જગ કોય ॥ કેહનો રાજા કેહની રાણીયો જી રે, કો કેહનું નવિ હોય ॥સુ૦॥ ભા૦॥ ૧૦ ॥ ધિક વિષય ધિક મોહની જી રે, ધિક સંસાર અસાર ॥ છાંડ્યો તે સુખીયા થયા જી રે, ધન્ય ધન્ય તસ અવતાર

૨ ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૧૧ ॥ હવે સંયમ આવે ભલો જી રે, તો કારજ હોય સિદ્ધ ॥ ઇમ ધ્યાતાં તિહાં ઊપન્યું જી રે, કેવળજ્ઞાન પ્રસિદ્ધ ॥ સુ૦ ॥ભા૦॥ ૧૨ ॥ હવે નાટકણી ચિંતવે જી રે, ધિગ ધિગ વિષય વિકાર ॥ મુજ કારણ ભાવ તાયને જી રે, તજ્યાં એણે સંસાર ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૧૩ ॥ ધિગ મુજ કાયા કારમી જી રે, જેણે મોહ્યો ભૂપાળ ॥ અનરથકારી એ થયો જી રે, ધિગ રૂપ મોહની જાળ ॥ સુ૦ ॥ભા૦॥૧૪॥ તે ધન્ય માનવ ભવ લહી જી રે, જે કરે જન્મ પ્રમાણ ॥ મૂકી મમતા મોહને જી રે, સંયમ લીયે ગુણખાણ ॥સુ૦॥ ભા૦॥ ॥૧૫॥ મુજ રૂપે મોહ્યા હતા જી રે, એલાચી વળી રાય ॥ એ પાતક કેમ છૂટશું જી રે, એમ ઉભી પસતાય ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥૧૬॥ નિજ આતમને નિંદતી જી રે, ધ્યાતી ધર્મનું ધ્યાન ॥ નાટકણીને ઉપન્યું જી રે, ઉત્તમ કેવળજ્ઞાન ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥૧૭॥ શાસનદેવી આવીને જી રે, વેષ આપ્યો તેણી વાર ॥ કેવળ મહોત્સવ સુર કરે જી રે, આવીને તેણી વાર ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૧૮ ॥ કર્મ ખપાવી સુગતેં ગયા જી રે, ઉત્તમ જીવ એ ચાર ॥ ઇમ જાણી ભાવ આદરો જી રે, તો પામો ભવ પાર ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૧૯ ॥ સંવત અઢાર પંચાવને જી રે, જેઠ માસે સુખકાર ॥ પદ્રાળે કરી ગાઇયો જી રે, રહી ચોમાસો અંજાર ॥સુ૦॥ ભા૦ ॥૨૦॥ શ્રીપૂજ્ય શ્રી ખુબચંદ જી રે, તસ શાસન સુખદાય ॥ પૂજ્ય નાથાજી પસાયથી જી રે, માલ મુનિ ગુણ ગાય ॥ સુ૦ ॥ ભા૦ ॥ ૨૧ ॥ ઇતિ ॥

अथ श्री बारभावनानी ढालो.

(દોહા.)

પાસ જિનેસર પય નમી, સહગુરુને આધાર ॥ ભવિયણ જનને હિત ભણી, ભણશું ભાવના બાર ॥ ૧ ॥ [1] પ્રથમ અનિત્ય [2] અશરણપણું, એહ [3] સંસાર વિચાર ॥ [4] એકલપણું [5] અન્યત્વ તિમ, [6] અશુચિ [7] આશ્રવ સંભાર ॥ ૨ ॥ [8] સંવર [9] નિર્જર ભાવના, [10] લોકસ્વરૂપ [11] સુબોધી ॥ દુલ્લહ ભાવન [12] જિનધરમ, એણીપરે, કર જીવ સોધિ ॥૩॥ રસકુંપી રસ વેધીયો, લોહ થકી હોય હેમ ॥ જીવ ધણ ભાવન શુદ્ધ હુએ, પરમ રૂપલહે તેમ॥૪॥ભાવ વિનાદાનાદિકા, જાણો અલૂણું ધાન॥ ભાવ રસાંગ મળ્યા થકી, ત્રૂટે કરમનિદાન॥૫॥

॥ ढाल १ ली. ॥

(ભાવનાની દેશી.)

પહેલી ભાવના એણીપેરે ભાવીએ જી, અનિત્યપણું સંસાર ॥ ડાભ અણી ઉપર જળબિંદુઓ જી, ઈંદ્રધનુષ અનુહાર ॥ સહજ સંવેગી સુંદર આતમા જી ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ॥ ધર જિનધર્મશું રંગ ॥ સંધ્યા ચપળાની પરે ચિંતવે જી, કૃત્રિમ સવિ હું સંગ ॥ સ૦ ॥ ૨ ॥ ઈંદ્રજાળ સુહણાં શુભ અશુભશું જી, કુણ તોષને રોષ ॥ તિમ ભ્રમ ભૂલ્યો અથિર પદારથે જી, રચ્યો કીજે મન શોષ ॥ સ૦ ॥ ૩ ॥ ડાર ત્રેહ પામરના નેહ જ્યું જી, એ જોબન રંગ રોળ ॥ ધન સંપદ પણ દીસે કારમી જી, જેહવા જળ કલ્લોલ ॥ સ૦ ॥ ૪ ॥ મુજ સરિખે માગી ભીખડી જી, રામ રહ્યા વનવાસ ॥ એણે સંસારે એ સુખ સંપદા જી, જિમ સંધ્યા રાગ વિલાસ ॥ સ૦ ॥ ૫ ॥ સુંદર એ તનુ શોભા કારમી જી, વિણસતાં નહિ વાર ॥ દેવનણે વચને પ્રતિબૂઝીયો જી, ચક્રી સનતકુમાર ॥ સ૦ ॥ ૬ ॥ સરજ રાણુ મહેલે સમજ્યો જી, થી કીર્તિધર રાય ॥ કરકંડૂ પ્રતિબૂઝ્યો દેખીને જી, વૃષભ જરાકુળ કાય ॥ સ૦ ॥ ૭ ॥ કિહાં લગે ધૂઆ ધવળહરા રહે જી, જળ પરપોટો જોય ॥ આઉખું અથિર તેમ મનુષ્યનું જી, ગર્વ મ કરશો કોય ॥ સ૦ ॥ ૮ ॥ અતુલિબળ સુરવર જિનવર જિસ્યા જી, ચક્રી હરિ બળ જોડી ॥ ન રહ્યા એણે જુગ કોઈ થિર થઈ જી, સુર નર ભૂપતિ કોડી ॥ સ૦ ॥ ૯ ॥

(દોહરા)

પળ પળ છીજે આઉખું, અંજળી જળ જ્યું એહ ॥ યત્નને સાધે સબળો, કોઈ રાખે તો લેહ ॥ ૧ ॥ તે અચિંત્ય ગણશું મહી, સમય સીંચાણો આવ ॥ શરણ નહી જિનવચન વિણ, તેણે હવે અશરણ ભાવ ॥ ૨ ॥

॥ ढाल २ जी ॥

(રાગ સામેરી, રામ ભણે હરિ ઉઠીયે. એ દેશી.)

બીજી અશરણ ભાવના, ભાવો હૃદય મઝાર રે ॥ ધરમ વિના પરભવ જતાં, પાપે ન લહીશ પાર રે ॥ જાઈશ નરક દુવાર રે, તિહાં તુજ કવણ આધાર રે ॥ લાલ સુરંગા રે પ્રાણીઆ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ મૂકાને મોહ જંજાળ રે, મિથ્યામતિ સવિ ટાળ રે, માયા આળ પંપાળ રે ॥ લા૦ ॥ ૨ ॥ માત પિતા સુત કામિની, ભાઈ ભગિ

ની સહાય રે ॥ મેં મેં કરતાં રે અજ પરે, કર્મે મહો જીવ જાય રે॥ નિદ્રા આરો કો નવિ થાય રે, દુઃખ ન લીયે વહેંચાય રે ॥ સા૦ ॥૩॥ નંદનાં નાવન ડુંગરી, આખર નાવી કો કાજ રે ॥ ચક્રી સુભૂમ તે જળધિમાં, હાર્યો છ ખંડ રાજ રે ॥ બૂડ્યો ચરમ જહાજ રે, દેવ ગયા સવિ ભાજ રે, સોભે ગજ નગ સાજ રે ॥ સા૦ ॥ ૪ ॥ દ્વીપાયન દહી દ્વારિકા, બળદેવ ગોવિંદ રામ રે ॥ રાખી ન શક્યા રે રાણી, માત પિતા ગુન ધામ રે ॥ નિદ્રા રાખ્યાં જિન નામ રે, રાજુ [illegible] નેમિસ્વામ રે ॥ [illegible] અભિરામ રે, પહોંત્યા શિવપુર ઠામ રે ॥સા૦॥ ૫ ॥ નિત્યમિત્ર સમ દેહડી, સયણાં પર્વ સહાય રે ॥ જિનવર ધર્મ [illegible], જિમ [illegible] ભાવ રે ॥ રાખે મનિ [illegible] [illegible] નેહના અપાય રે ॥સા૦॥૬॥ [illegible] અરિહંત [illegible] ગુરુ હીર મરતો રે, [illegible] ॥ સા૦ ॥ ૭ ॥

ઇ બહિન નારી તાતપણું ભજે રે, માત પિતા હોએ પુત્ર ॥ તેહિજ નારી વૈરીને વળી વાલહો રે, એહ સંસારહ સુત્ર ॥ ચે૦ ॥૭॥ ભવન ભાનુ જિન ભાંખ્યાં ચરિત્ર સુણી ઘણાં રે, સમજ્યા ચતુર સુજાણ ॥ કર્મ વિવરવશે મુકી મોહવિડંબના રે, મલ્યા મુગતિજિનુંભાણ॥ચે૦॥૮॥

(દોહા.)

ઇંમ ભવ ભવ જે દુઃખ સહ્યાં, તે જાણે જગનાથ ॥ ભવભંજણ ભાવડ દુરણ, ન મલ્યો અવિહડ સાથ ॥૧॥ તિણ કારણ જીવ એકલો, છોડી રાગ ગળપાસ ॥ સવિ સંસારી જીવશું, ધર ચિત્ત ભાવ ઉદાસ ॥૨॥

॥ ઢાલ ૪ થી. ॥

(રાગ ગોડી. પુત ન કીજે હો સાધુ વિસાસડો. એ દેશી.)

ચોથી ભાવના ભવિયણ મન ધરો, ચેતન તું એકાકી રે ॥ આવ્યો તિમ જાઇશ પરભવ વળી, ઇહાં મુકી સવિ બાકી રે ॥ મ મ કર મમતા રે, સમતા આદરો ॥૧॥ એ આંકણી. ॥ આણો ચિત્ત વિવેકો રે ॥ સ્વારથીયા સજ્જન સહુયે મળ્યાં, સુખ દુઃખ સહશે એકો રે ॥ મ મ૦ ॥ ૨ ॥ વિત્ત વહેંચણ આવી સહુએ મળે, વિપતિ સમય જાય નાસી રે ॥ દવ બળતો દેખી દશ દિશિ પુયે, જેમ પંખી તરૂવાસી રે ॥ મ મ૦॥૩॥ પટખંડ નવનિધિ ચૌદરયણ ધણી, ચોસઠ સહસ્સ સુનારી રે ॥ ઉઠઉઠ છોડી ચલ્યા તેમ એકલા, હારયો જેમ જૂઆરી રે ॥ મ મ૦ ॥૪॥ ત્રિભુવન કંટક બિરૂદ ધરાવતા, કરતા ગર્વ ગુમાનો રે ॥ નાગા વિણ નાગા તે સહુ ચલ્યા, રાવણ સરિખા રાજાનો રે ॥ મ મ૦ ॥ ૫ ॥ માત રહે ઘર સ્ત્રી વિમામિતા, પ્રેતવના લગેં લોકો રે ॥ ચય લગેં કાયા રે આખર એકલો, પ્રાણી ચલે પરલોકો રે ॥ મ મ૦ ॥૬॥ નિત્ય કળહો બહુ મેળે દેખીયો, બિહું પણ ખટપટ થાય રે ॥ વલયાની પરે વિહરીશ એકલો, ઇંમ બૂઝયો નમિરાય રે ॥ મ મ૦ ॥ ૭ ॥

(દોહા.)

ભવ સાયર બહુ જળધિ દુઃખ, જન્મ મરણ તરંગ ॥ મમતા તંતુ તિણે બંધ્યો ચેતન ચતુર માતંગ ॥ ૧ ॥ ચાહે જો છોડણ ભણી, તો ભજ ભગવત મહંત ॥ દૂર કરે પરબંધને, જિમ જળધી જળકંત ॥૨॥

॥ ઢાલ ૫ મી ॥

(કપૂર હોયે અતિ ઊજળો રે. એ દેશી)

દનભણી, ગોળા જ્ઞાન ચલાવ ॥૧॥ મોહરાય મારી કરી, ઊંચો ચઢી અવલોય ॥ ત્રિભુવન મંડપ માંડણી, જિમ પરમાનંદ હોય ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ ૧૦ મી. ॥

(રાગ ગોડી, જંબૂદ્વીપ મઝાર. એ દેશી.)

દશમી લોક સ્વરૂપ રે, ભાવન ભાવીયે, નિસુણી ગુરુ ઉપદેશ થી એ ॥ ૧ ॥ ઊર્ધ્વ પુરૂષ આકાર રે, પગ પહોળા કરી, કર દોય કટી રાખીયે એ ॥ ૨ ॥ એહવે આકારે લોક રે, પુદ્ગળ પૂરીઓ, જિમ કાજળની કૂપલી એ ॥ ૩ ॥ ધર્મ અધર્મ આકાશ રે, દેશ પ્રદેશ એ, જીવ અનંતે પૂરીઓ એ ॥ ૪ ॥ સાત રાજ દશણી રે, ઊર્ધ્વ તિરિય મળી, અધોલોક સાત સાધિક એ ॥ ૫ ॥ ચોદરાજ ત્રસનાડી રે, ત્રસ જીવાલય, એક રજ્જુ દીર્ઘ વિસ્તરૂ એ ॥ ૬ ॥ ઊર્ધ્વ સુરાલય સાર રે, નિરય ભુવન નીચે, નાભી નર તિરિ દો સુરા એ ॥ ૭ ॥ દ્વીપ સમુદ્ર અસંખ્ય રે, પ્રભુ મુખ સાંભળી, રાયઋષિ શિવ સમજીઓ એ ॥ ૮ ॥ લાંબી પહોળી પણયાળ રે, લખજોયણ લહી, સિદ્ધસિલા શિર ઊજળી એ ॥ ૯ ॥ ઊંચા ધનુ સય તીન રે, તેત્રીશ સાધિકે, સિદ્ધ યોજનને છેહડે એ ॥ ૧૦ ॥ અજર અમર નિકલંક રે, નાણ દંસણમય, તે જોવા મન ગહગહે એ ॥ ૧૧ ॥

(દોહા.)

વાર અનંતી ફરસીઓ, છાલી વાટક ન્યાય ॥ નાણ વિના નવિ સાંભરે, લોક ભ્રમણ ભડવાય ॥૧॥ રત્નત્રય ત્રિહું ભુવનમેં, દુર્લહ જાણી દયાળ ॥ બોધિરયણ કાજે ચતુર, આગમ ખાણુ સંભાળ ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ ૧૧ મી. ॥

(રાગ ખંભાતી.)

દશ દ્રષ્ટાંત દોહિલો, લાધ્યો મનુઅ જમારો રે ॥ દુલહો ઊંબર ફૂલજ્યું રે, આરજ ઘર અવતારો રે ॥ મોરા જીવન રે ॥ બોધિ ભાવન ઇગ્યારમી રે, ભાવો હૃદય મઝારો રે ॥ મો૦ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ઉત્તમ કુળ તિહાં દોહિલો, સદગુરુ ધર્મ સંયોગો રે ॥ પાંચે ઇંદ્રિય પરવડાં, દુલહો દેહ નિરોગો રે ॥ મો૦ ॥ ૨ ॥ સાંભળવું સિદ્ધાંતનું રે, દોહિલું તસ ચિત્ત ધરવું રે ॥ સધી સદ્દહણા ધરી, દુક્કર અંગે કરવું રે ॥ મો૦ ॥ ૩ ॥ સામગ્રી સઘળી લહી રે, મૂઢ મુધા મ મ હારો રે ॥ ચિંતામણિ દેવે દીયો, હાર્યો જેમ ગમારો રે ॥ મો૦ ॥૪॥

લોહ કીલકને કારણે, કુણ યાન જળધિમાં ફોડે રે ॥ ગુણ કારણ કોણ ન વસખો, હાર હીયાનો ત્રોડે રે ॥ મો૦ ॥ ૫ ॥ બોધિરયણ ઉવેખીને, કોણ વિષયાર્થે દોડે રે ॥ કાંકર મણિ સમોવડ કરે, ગજ વેચે ખર લોડે રે ॥ મો૦ ॥ ૬ ॥ ગીત સુણી નટણી કને રે, શુલ્લક ચિત્ત વિચાર્યું રે ॥ કુમરાદિક પણ સમજ્યા રે, બોધિરયણ સંભાર્યું રે ॥ મો૦ ॥ ૭ ॥

(દોહા.)

પરિહર હરિહર દેવ સવિ, સેવ સદા અરિહંત ॥ દોષ રહિત ગુરૂ ગણધરા, સુવિહિત સાધુ મહંત ॥ ૧ ॥ કુમતિ કદાગ્રહ મૂક તું, શ્રુત ચારિત્ર વિચાર ॥ ભવજળ તારણ પોત સમ, ધર્મ હિયામાં ધાર ॥ ૨ ॥

॥ ઢાલ ૧૧ મી. ॥

(ચેતન જ્ઞાન અજુઆળિયે. એ દેશી.)

ધન ધન ધર્મ જગ હિતકરૂ, ભાંખિયો ભલો જિનદેવ રે ॥ ઇહ પરભવ સુખદાયકો, જીવડા જનમ લગે સેવ રે ॥ ૧ ॥ ભાવના સરસ સુરવેલડી, રોપ તું હૃદય આરામ રે ॥ સુકૃત તરૂ લહિય બહુ પસરશે, સફળ ફળશે અભિમાન રે ॥ ભા૦ ॥ ૨ ॥ ક્ષેત્રશુદ્ધિ કરીય કરૂણા રસે, કાઢિ મિથ્યાદિક સાલ રે ॥ ગુપ્તિ ત્રિહુ ગોપી રૂડી કરે, નીક તું સુમતિની વાળ રે ॥ ભા૦ ॥ ૩ ॥ સીંચજે સુગુરૂ વચનામૃતે, કુમતિ કથેર તજી સંગ રે ॥ ક્રોધ માનાદિક સૂકરા, વાનરો વાર અનંગ રે ॥ ભા૦ ॥ ૪ ॥ સેવતા એહને કેવળી, પન્નરસય તીન અણગાર રે ॥ ગૌતમ શિષ્ય શિવપુર ગયા, ભાવનાં દેવ ગુરૂ સાર રે ॥ ભા૦ ॥ ૫ ॥ શુક પરિવ્રાજક સિદ્ધલો, અર્જુનમાળી શિવ વાસ રે ॥ રાય પરદેશી હુતો પાપીઓ, કાપીઓ તાસ દુઃખ પાસ રે ॥ ભા૦ ॥ ૬ ॥ દુષમ સમય દુપ્પસહ લગે, અવિચળ શાસન એહ રે ॥ ભાવશું ભવિયણ જે ભજે, તેહ શુભ મતિ મુજ નેહ રે ॥ ભા૦ ॥ ૭ ॥

(દોહા.)

તપગચ્છ પતિ વિજયદેવ ગુરૂ, વિજયસિંહ મુનિરાય ॥ શુદ્ધ ધર્મદાયક સદા, પ્રણમી એહના પાય ॥ ૧ ॥

॥ ઢાલ ૧૨ મી. ॥

(રાગ ધન્યાશ્રી.)

તુમે ભાવો રે, ભવિ ભવિ પરે ભાવના ભાવો ॥ તન મન વચન ધર્મ લય લાવો ॥ જિમ મુખ સંપદ પાવો રે ॥ ભા૦ ॥ ૧ ॥ લઇ

માત પિતાએ થાપિયું, નામ ભલું ઇક્ષુકાર રે ॥ પંચ ધાવે કરી ઊછર્યો, ભણ્યો કળા બહુ પ્રકાર રે ॥ પુણ્ય૦ ॥ ૪ ॥ બીજો જીવ વળી ઊપન્યો, કોઇક નગરી મઝાર રે ॥ કમળાવતી રૂપે રૂયડી, શીળાદિક ગુણ ધાર રે ॥ પુણ્ય૦ ॥ ૫ ॥ જોબન વય રાય પામિયાં, પૂરવ કર્મ વિકારરે ॥ માત પિતાએ પરણાવિયાં, સુખ ભોગવે સંસાર રે ॥ પુણ્ય૦ ॥ ૬ ॥ પુરોહિત હુતો રાયનો, નારી હુતી ગુણ ખાણ રે ॥ તસ ઉદરે આવી ઊપન્યો, ત્રીજો પુણ્ય પ્રમાણ રે ॥ પુણ્ય૦ ॥ ૭ ॥ પૂરે માસે જનમીયો, ભૃગુ દીધો વળી નામ રે ॥ ભણી ગણી પંડિત થયો, જોવન વય પામ્યો તામ રે ॥ પુણ્ય૦ ॥ ૮ ॥ ચોથો જીવ પુત્રીપણે, બ્રાહ્મણ કુળે અવતાર રે ॥ જસાપત્ની નામે ભલી, ને ભૃગુ પુરોહિત થઇ નાર રે ॥ પુણ્ય૦ ॥ ૯ ॥ હવે ઇક્ષુકાર રાજા થયો, રાજ્ય પાળે સુખકાર રે ॥ પુરોહિત પદ ભૃગુને દીયો, જગ્ય જસ તેહનો વિસ્તાર રે ॥ પુણ્ય૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇક્ષુકારને કમળાવતી, ભૃગુને જસાપત્ની નાર રે ॥ સુખ ભોગવે સંસારનાં, ચારે જીવ ઉદારરે ॥ પુણ્ય૦ ॥૧૧॥ સોના રૂપા આદે કરી, ધનનો કાંઇ નહીં પાર રે ॥ પણ પુરોહિતને પુત્રજ નહીં, દુઃખ ધરે સ્ત્રી ભરતાર રે ॥ પુણ્ય૦ ॥ ૧૨ ॥ દિશા સતી વિણ બંધવા, ઘર સુનું વિણ પુત્ર રે ॥ તે કારણ બહુ વિધ ઘણા, ઉપાય કરે અદભૂત રે ॥ પુણ્ય૦ ॥ ૧૩ ॥ સંબંધ હુવે જેહ જીવથી, તે મેળવિયા જગમાંહે રે ॥ પહેલી ઢાળ કહી ભલી, માલમુનિ ઉત્સાહે રે ॥ પુણ્ય૦ ॥ ૧૪ ॥

(દોહા.)

સુખ ભોગવતાં સ્વર્ગનાં, તબ તે દોનું દેવ ॥ ચ્યવન ચિન્હ જાણી કરી, અવધિ જોઇ તતખેવ ॥ ૧ ॥ અમે ઉપજશું બિહુ જણા, પુરોહિત સુત સુખકાર ॥ નિમિત્ત રૂપ લેઇ આવિયા, તિણ નગરીને બહાર ॥ ૨ ॥ નિમિત્ત ભાંખે બહુ જન પ્રતે, જશ વાધ્યો પુરમાંહ ॥ તે સાંભળી પ્રશ્ન પૂછવા, આવ્યા પુરોહિત શ્રી ત્યાંહ ॥ ૩ ॥ પુરોહિત કહે રે નિમિત્તિઆ, જો મુજ પુત્રજ હોય ॥ તમે કહો તે હું કરૂં, તવ બોલ્યા નિમિત્તક દોય ॥૪॥ પુત્ર હોશે દોય તુમ સહી, પણ લેશે સંયમ ભાર ॥ નાકારો કરવો નહીં, તેણે માન્યું વચન તેવાર ॥ ૫ ॥ કોલ દેઇને દેવતા, ગયા પોતાને ઠામ ॥ કાળ માસે દેવથી ચવી, ઉપન્યા યુગલપણે તામ ॥ ૬ ॥

॥ ઢાલ ૨ જી ॥

(દાન કહે જગ હું વડો. એ દેશી.)

માત પિતા તવ હરખિયા,જનમ્યા પૂરે માસ હો ॥ ભવિ જન॥ મહા મહોચ્છવે નામ થાપિયું, દેવભદ્ર જશોભદ્ર તાસ હો ॥ ભવિ જન, એક ચિત્તે કરી સાંભળો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ॥ અનુક્રમે તે ગ્હોટા થયા, ભણ્યા સાસ્ત્ર વિચાર હો ॥ ભ૦ ॥ માત પિતા મન ચિંતવે, હવે કેમ રાખશું કુમાર હો ॥ ભ૦ ॥૨॥ બ્રહ્મપુરી વાસી નવી, વસિયા તિણહિજ ઠામ હો ॥ ભ૦ ॥ સાધુ બ્હીકે નગરી તજી,વળિ પુત્ર તેડી કહે આમ હો ॥ ભ૦ ॥ ૩ ॥ મોકળા કેશને મુહપત્તિ, મેલાં વસ્ત્રને મેલાં ગાત્ર હો ॥ ભ૦ ॥ હાથમાં ઝોળી રાખે વળી, માંહે ફાંસી પાળી કાત્ર હો॥ ભ૦ ॥ ૪ ॥ મુખ મીઠા ધીઠા ઘણા, વસ્ત્ર વીંટીને રાખે શસ્ત્ર હો ॥ ભ૦ ॥ હળવે જોઇ પગલાં ભરે, પણ છે તેહ કુપાત્ર હો ॥ ભ૦ ॥ ૫ ॥ રંગ રંગીલાં પાતરાં, હાથ અમૂલક લોટ હો॥ ભ૦॥ નામ ધરાવે સાધુ જી, હિયામાં રાખે ચોટ હો ॥ ભ૦ ॥ ૬ ॥ દીન હીન દયામણા, પણ માયાના પાસ હો ॥ ભ૦ ॥ દિસંતા અતિ દૂબળા, મ કરશો તેહનો વિશ્વાસ હો ॥ ભ૦ ॥ ૭ ॥ તે દેખી તુમે ના સંચરજ્યો, આવજ્યો આપણે ગેહ હો ॥ ભ૦ ॥ નહી કાં તુમને મારશે, કાપશે કાન નાક તેહ હો ॥ ભ૦ ॥ ૮ ॥ ઇત્યાદિક બંધે કરી, ભોળવ્યા તે દોય બાળ હો ॥ ભ૦ ॥ જેમ પશુ પંખી શીખવ્યા, શીખે તેહજ ચાલ હો ॥ ભ૦ ॥ ચરમશરીરી જીવડા, મોહતણે વશ હોય હો ॥ ભ૦ ॥ તરણ તારણ સાધુ નાવને, ફાંસીયા કહ્યા તે સોય હો ॥ ભ૦ ॥૧૦॥ ધિક ધિક મોહ વિટંબના, જેહુની અવળી નીતિ હો ॥ભ૦॥ માત પિતાયે જિમ ભોળવ્યા, કુમર ચાલે તેહ રીત હો ॥ ભ૦ ॥ ૧૧ ॥ નગર જોવાને નીકળ્યા, તવ દીઠા અણગાર હો ॥ ભ૦ ॥ બ્હીકે નાસી તરૂ ચડયા, પેખે સયળ વિચાર હો ॥ભ૦ ॥ ૧૨ ॥ મુનિ પણ તરૂ તળે આવીને, સાચવે સાધુની રીત હો ॥ ભ૦ ॥ તે દેખી વૈરાગિયા, તવ મન આવી પ્રીત હો ॥ ભ૦ ॥ ૧૩ ॥ અહો એ જીવ જયણા કરે, તે કેમ કરે પરઘાત હો ॥ ભ૦ ॥ અમને પિતાયે ભોળવ્યા, મોહતણે અવદાત હો ॥ ભ૦ ॥ ૧૪ ॥ ઉહાપોહ કરતાં થકાં, જાતિસમરણ લાધુ હો ॥ ભ૦ ॥ પુરવ ભવ દેખી કરી, ઉતરી વાંદ્યા સાધ હો ॥ ભ૦ ॥ ૧૫ ॥ સફળ થયો દિન આજનો, ભેટ્યા મહા મુનિરાય હો ॥ ભ૦ ॥ બાજી ઢાળે એહવા, માલમુનિ નમે પાય હો ॥ ભ૦ ॥ ૧૬ ॥

(દોહા.)

જાતિસમરણ ઊપન્યો. જાણ્યો સરવ વિચાર ॥ તપ સંયમ પા

ઉપાં હતાં, તે દીઠાં તેણી વાર ॥ ૧ ॥ કામ ભોગથી ઊભગ્યા, સંસારિક સુખ જેહ ॥ શિવસુખ અભિલાષી થયા, ઉપની શ્રદ્ધા એહ ॥ ૨ ॥ વૈરાગે મન વાળિયું, જાણ્યો અથિર સંસાર ॥ પરભવ જાતાં જીવને, એક જિન ધર્મ આધાર ॥ ૩ ॥ માતપિતા એ કેહનાં, કેહનાં ધન પરિવાર ॥ સ્વારથનાં સહુ કો સગાં, નાવે જીવની લાર ॥ ૪ ॥ ઘર આવી કહે માતને, અનુમતિ યો શ્રીકાર ॥ ધર્મરત્ન પામ્યા અમે લેશું સંયમ ભાર ॥ ૫ ॥ કુમરતણાં વયણાં સુણી, માત તાત તેણિ વાર ॥ મોહતણે વશ જે પડ્યા, તે સુણજો અધિકાર ॥ ૬ ॥ માય કહે સુણો નાનડા, એમ કેમ બોલો વાણ ॥ અમ મન આશા છે ઘણી, તુમે કોય જીવન પ્રાણ ॥ ૭ ॥ પુરોહિત આમણ દૂમણો, થયું ઘણ દિલગીર ॥ ઉત્તર પ્રત્યુત્તર ઘણા, નયણે ઝરતે નીર ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ૨ જી. ॥

(આછે લાલની દેશી.)

સુણો વચ્છ માહરી વાત, વેદ વાણી સાક્ષાત ॥ આછે લાલ ॥ અપુત્રીયાને સ્વર્ગ છે નહી જી ॥ ૧ ॥ વેદ ભણી કુળ સૂત, હોમ જગન કરી પૂત્ર ॥ આ૦ ॥ વિપ્ર જમાવો તમે વેગશું જી ॥ ૨ ॥ પરણી વિલસો ભોગ, મળિયો સર્વ સંયોગ ॥ આ૦ ॥ પુત્ર થયાં સંયમ ગ્રહો જી ॥ ૩ ॥ સુખ વિલસો ઘરિ નાર, ટાળી વિષય વિકાર ॥ આ૦ ॥ ઘર ભાર સોંપી પુત્રને જી ॥ ૪ ॥ વળતા દોનું કુમાર, તાતને કહે સુવિચાર ॥ આ૦ ॥ મિથ્યા વાણીએ કોઇ નવિ તર્યો જી ॥ ૫ ॥ ભણે વેદ અપાર, ન કરે કરણી લગાર ॥ આ૦ ॥ વેદ ન તારે કોઈ જીવને જી ॥ ૬ ॥ કરે બહુ જીવ સંહાર, તે જાય નરક મઝાર જી ॥ આ૦ ॥ હિંસાએ ધર્મ ભાંખે સહી જી ॥ ૭ ॥ તેહને ગુરુ બુદ્ધિ આણ, કોઈ જમાડે અજાણ ॥ આ૦ ॥ માઠી ગતિ પામે સહી જી ॥ ૮ ॥ દુઃખ આવે જેણી વાર, ટાળે ન કોઇ લગાર ॥ આ૦ ॥ સગાં સબંધી ટગમગ જુએ જી ॥ ૯ ॥ હોમ જગન વળી જેહ, નવિ તારે જીવને તેહ ॥ આ૦ ॥ દયાધર્મ આતમહોમ વડા છે જી ॥ ૧૦ ॥ એહ અનિત્ય સંસાર, ભોગ અશુચિ ભંડાર ॥ આ૦ ॥ કિંપાકફળની છે ઉપમા જી ॥ ૧૧ ॥ ક્ષણમાત્રનાં છે સુખ, તે પામે બહુલાં દુઃખ ॥ આ૦ ॥ ભોગ અનર્થની ખાણ છે જી ॥ ૧૨ ॥ કાયા માયા પરિવાર, સુપન નાટક સંસાર ॥ આ૦ ॥ રમત બાજીગર સમ અછે જી ॥ ૧૩ ॥ વચ્છ વિચારો હેત, જીવ શરીર એક હોય ॥ આ૦ ॥ પરભવ કુણ કોણ ભોગવે જી ॥ ૧૪ ॥ અરણિમાં અગ્નિ જેમ, જીવ કાયામાંહિ તેમ ॥ આ૦ ॥

રેહ વિણસે જીવ વિણસે સહીજી ॥ ૧૫ ॥ વર્ણાદિ સહિત જે હોય, પુદ્ગળ વિણસે સોય ॥ આ૦ ॥ જીવ અરૂપી વર્ણાદિક નહીજી ॥ ૧૬ ॥ હોમ યજ્ઞાદિક વાત, તો કિમ કરવા અવદાત ॥ આ૦ ॥ જીવ કાયા તે જુદાં અછેજી ॥ ૧૭ ॥ જબ અમે હુતા અજાણ, તબ માની તુમ આણ ॥ આ૦ ॥ વાત ખોટી ન સમાચરૂંજી ॥ ૧૮ ॥ જન્મ મરણ જરા રોગ, દુઃખતણા છે સંયોગ ॥ આ૦ ॥ રતન પામ્યું ગૃહાવાસમાંજી ॥ ૧૯ ॥ રાત દિવસ જે જાય, તે તો લેખે ન થાય ॥ આ૦ ॥ ધર્મ વિહુણા જાણો સહીજી ॥ ૨૦ ॥ એહ સંસાર અસાર, ભોગ અશુચિ ભંડાર ॥ આ૦ ॥ કાયા માયા સવિ કારમીજી ॥ ૨૧ ॥ નર સુખ બિંદુ સમાન, દેવ સુખ ઉદધિ પિછાન ॥ આ૦ ॥ અલ્પ સુખે કોણ હારશેજી ॥ ૨૨ ॥ અમે જાણ્યાં સર્વ અસાર, લેશું સંયમ ભાર ॥ આ૦ ॥ અનુમતિ દીયો માતતાતજી ॥ ૨૩ ॥ શાશ્વતાં સુખની ચાહ, હવે મન એ ન સુહાય ॥ આ૦ ॥ જન્મ મરણ થકી ઊભગ્યાજી ॥ ૨૪ ॥ તે માટે મૂકું સંસાર, ઢાળ ત્રીજી સુખકાર ॥ આ૦ ॥ માલ મુનિ કહે ભાવશુંજી ॥ ૨૫ ॥

(દોહા.)

સાચી વાત તેં સુત કહી, સમજ્યો ધર્મ વિચાર ॥ જીવ કાયા જુદાં સહી, પણ મુજ વિનતી અવધાર ॥ ૧ ॥ હમણાં આપણ બેહુ જણા, એકઠા વસિયે સંસાર ॥ પછી સંયમ લેશું સહી, કરશું ઉગ્ર વિહાર ॥ ૨ ॥ મિત્રાઇ હોવે મરણશું, જમ આવે ફેરી જાય ॥ ખબર પડે જો મરણની, તો મુજથી રહેવાય ॥ ૩ ॥ અમર છાપ લિખી નાવિયા, તો કેમ રહું સંસાર ॥ સાચો ધર્મ પામ્યા પછી, ન કરૂં ઢીલ લગાર ॥ ૪ ॥ પુત્ર વયણ એહવાં સુણી, પુરોહિત પામ્યો વૈરાગ ॥ નારી પ્રત્યે આવી કહે, તે ગુણવંત વડભાગ ॥ ૫ ॥

॥ ઢાલ ૪ થી. ॥

(જીરણ શેઠની સજ્ઝાયની દેશી.)

પુરોહિત કહે નારી સુણો જી રે, પુત્ર પામ્યા રે વૈરાગ ॥ દીક્ષા લેશે તે સહી જી રે, કરશે સંસારનો ત્યાગ ॥ નારી જી રે, સાંભળો મ્હારી વાત ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ પુત્ર વિના રૂડું નહીં જી રે, રહેવું આપણને સંસાર ॥ યૌવન વેળા છે આપણી જી રે, તજીયે મોહ વિકાર ॥ નારી જી૦ ॥ ૨ ॥ તરુ શોભે શાખે કરી જી રે, શાખ વિણ ઠુંઠ અસાર ॥ પંખી શોભે પાંખે કરી જી રે, પંખ વિણ દુઃખ અપાર ॥ નારી જી૦ ॥ ૩ ॥ વહાણ વેપારી ધને કરી જી રે, ધન [illegible]

ચ વિચાર ॥ રાજા શોભે સૈને કરી જી રે, સૈન વિણ ન શોભે લિ
ગાર ॥ નારી જી૦ ॥ ૪ ॥ તિમ પુત્ર વિણ હું શોભું નહી જી રે, અમે
લેશું સંયમ ભાર ॥ તવ નારી કહે સાંભળો જી રે, પ્રીતમ પ્રાણ આ
ધાર ॥ પ્રીતમ જી, સાંભળો૦ ॥ ૫ ॥ પુત્ર જાય તો જાવા દીયો જી રે,
આપણ રહેશું ઘરવાસ ॥ જોગવાઇ સરવે ઘણી જી રે, વિલસીએ લી
લ વિલાસ ॥ પ્રીતમ જી૦ ॥ ૬ ॥ સંસાર સુખ રૂડાં મળ્યાં જી રે, ભો
ગવિયે આપણે ભોગ ॥ ભુક્તભોગી થયા પછી જી રે, લેશું સંયમનો
યોગ ॥ પ્રીતમ જી૦ ॥ ૭ ॥ ભોગ બહુળા મેં ભોગવ્યા જી રે, લાધ્યા
અનંતીવાર ॥ તૃપ્તિ ન પામ્યો એ જીવડો જી રે, અમે લેશું સંયમ ભા
ર ॥ નારી જી૦ ॥ ૮ ॥ આર્યદેશ ઉત્તમ કુળે જી રે, પામ્યા નર અવતા
ર ॥ તપ સંયમ પાળ્યા વિના જી રે, કેમ પામિયે ભવ પાર ॥ ના
રી જી૦ ॥ ૯ ॥ આપણે તો સુખ ભોગવ્યાં જી રે, ધન્ય એહનો અવ
તાર ॥ હજીય લગણ ન્હાના બાળુડા જી રે, લીયે છે સંયમ ભાર ॥
નારી જી૦ ॥ ૧૦ ॥ તો કેમ રહેવું માહરે જી રે, ઇણ અવસર સંસાર ॥
ચોથી ઢાળ સોહામણી જી રે, માલમુનિ હિતકાર ॥ નારી જી રે૦ ॥ ૧૧ ॥

(દોહા.)

કર્મ વશે સુખ દુઃખ સહ્યાં, તે પણ કહ્યાં ન જાય ॥ કે જાણે નિ
જ આતમા, કે જાણે જિનરાય ॥ ૧ ॥ સંપદા સહુ જીવે લહી, ન લહ્યો
ધર્મ પ્રસંગ ॥ તે યોગવાઇ મળી હવે, નવિમુકુ સુત સંગ ॥ ૨ ॥ નિ
જ નિજ સહુ સ્વારથ જૂએ, પર ન જુએ પરમાર્થ ॥ પરભવ જાતાં
જીવને, કોઇ રાખવા ન સમર્થ ॥ ૩ ॥ પુત્ર વિના સંસારમાં, કેમ રહે
શ્રી સુજાણ ॥ જસા પત્ની વળતું કહે, સાંભળો જીવન પ્રાણ ॥ ૪ ॥

॥ ઢાલ ૫ મી. ॥

(હરિયાં મન લાગ્યો. એ દેશી.)

સંયમ મારગ દોહિલો, દોહિલો સાધુ આચાર રે ॥ પ્રીતમ સાં
ભળો ॥ જૂના હંસની પરે સંથારથો, ઝુરશો હૃદય મઝાર રે ॥ પ્રી૦
॥ ૧ ॥ રોહિત મત્સ્યતણી પરે, પુત્ર છેદી મોહજાળ રે ॥ નારી જી સાં
ભળો ॥ દીક્ષા લે દોય બાળુડા, તો હું લેશું સંયમ વિશાળ રે ॥ ના
રી૦ ॥ ૨ ॥ સેવક કહે રાણી સુણો, નથી કોપ્યો મહારાજ રે ॥ ના
રી૦ ॥ પુરોહિત દીક્ષા લીએ અછે, તે ધન લાવેછે આજ રે ॥ પ્રી૦
॥ ૩ ॥ તવ રાણી પૂછે વળી, તસ નારી અને પુત્ર દોય રે ॥ તે પણ
ચારિત્ર આદરે. રાણી વિમાસે સોય રે ॥ પ્રી૦ ॥ ૪ ॥ મિત્રાઇ હતી

માહરે, પણ નવિ ઢાંખ્યો તેણ રે ॥ કોઇ કેહનું જગમાં નહિ, કુડું સગ પણ સેણ રે ॥ પ્રી૦ ૫ ॥ અનિત્યપણું એમ ધ્યાવતાં, રાણીને ઊપન્યું જ્ઞાન રે ॥ વૈરાગે મન વાળિયું, તવ સમજાવે રાજાન રે ॥પ્રી૦॥૬॥

॥ ઢાલ ૬ ઠી. ॥

(વીરા સાંભરયો. એ દેશી.)

કહે રાણી કમળાવતી રે, સુણો રાજા ઇષુકાર ॥ ધન પરિવાર તજી કરી રે, પુરોહિત લીએ સંયમ ભાર રે ॥ કહે કમળાવતી ॥૧॥ કમળા કહે નરપતિ સુણો રે, પુછું પ્રશ્ન જ એક ॥ ઉત્તર દેજો તેહનો રે, આણી મનશું વિવેક રે ॥ કહે૦ ॥ ૨॥ વમ્યા આહારને કોણ ઇચ્છે રે, દાખો સુજને રે તેહ ॥ પ્રશંસા ન હોએ તેહની રે, શાપ કહે કાગ શ્વાન જેહ રે ॥ કહે૦ ॥ ૩ ॥ એ ધન સુવર્ણ રયણનો રે, પુરોહિત કરે પરિહાર ॥ તુમે પૃથ્વીપતિ રાજીયા રે, કેમ લેશો વમ્યો આહાર રે ॥ ક૦ ॥ ૪ ॥ સર્વ જગ હોવે તુમ ઘરે રે, જો સર્વ ધન તુમ હોય ॥ તૃપતિ ન પામે તોહિ જીવડો રે, ત્રાણ શરણ નવિ કોય રે ॥ક૦॥૫॥ પરભવ ચાલે તુમ તણે રે, તો લીધો પુરોહિત વિત્ત ॥ તે તો રાણી ધન કહાં રહે રે, તો કેમ કરો અનિત્ત રે ॥ ક૦ ॥ ૬ ॥ એક દિન મરવુ છે સહી રે, છાંડી સર્વે રે સાથ ॥ પરભવ જાતાં જીવને રે, એક ધરમ સખાયો સાથ રે ॥ ક૦ ॥ ૭॥ વિલંબ ન કીજે ધરમનો રે, ક્ષણ ક્ષણ ત્રુટે રે આય ॥ ધર્મ વિહુણી જે ઘડી રે, તે તો નિષ્ફળ જાય રે ॥ ક૦ ॥ ૮ ॥ દશ દૃષ્ટાંતે દોહિલો રે, લાધ્યો નર અવતાર ॥ પામીને કેમ હારિયે રે, જેહથી મુક્તિ દ્વાર રે ॥ ક૦ ॥ ૯ ॥ કામ ભોગ મેં ભોગવ્યા રે, સાચા વાર અનંત । તૃપ્તિ ન પામ્યો જીવડો રે, એનો બહુ ગુણવંત રે ॥ ક૦ ॥ ॥ ૧૦ ॥ આમિષ સહિત જેમ પંખણી રે, પીડા સહે રે અપાર ॥ તે હું નરપતિ કેમ રહું રે, જાણ્યા અધિન સંસાર ॥ ક૦ ॥ ૧૧ ॥ દવ બળતા જીવ દેખીને રે, બીજા હરખત હોય ॥ જાણે ન હોશે અમારડે રે, પણ બળશે અંતે સોય રે ॥ ક૦ [illegible] એમ જગ બળતા દેખીને રે, રાગમાં નવિ મુંઝે રે જીવ ॥ મનુષ્ય તો એક દિન આવશે રે, તવ મકાવશે ધનાદિ સદૈવ રે । ક૦ ૧૩ । જેમ પંખી [illegible] પાંજરે, દેખે દુઃખ અપાર ॥ તેમ નવા [illegible] બંધનમાં પડ્યા રે, નાવે પામુ રતિ લગાર રે ॥ ક૦ ॥ ૧૪ ॥ કમળાવતીને વચને રે, બુઝ્યા રાય ઇષુકાર ॥ નગર રાજ ત્રી [illegible] રે, ધન સોવન રયણ ભંડાર રે । ક૦ ॥.

પુરોહિત પુત્ર કલત્રશું રે, રાય રાણી તેણીવાર ॥ સુગુરૂ મુખે વ્રત ઉચ્ચર્યાં રે, લેઇ સંયમ કરે વિહાર રે ॥ ભ૦ ॥ ૧૬ ॥ તપ જપ સંયમ પાળીને રે, ઉપન્યું કેવળજ્ઞાન ॥ કર્મ ખપાવી મુગતેં ગયા રે, છએ જીવ સુગુણ નિધાન રે, ॥ ભવિયણ સાંભળો ॥ ૧૦ ॥ ૧૭ ॥ ઉત્તરાધ્યયન એ સૂત્રમેં રે, ચઉદમે છે વિસ્તાર ॥ તેહ થકી મેં વર્ણવ્યો રે, પટ ઢાળે કરી સાર રે ॥ ભ૦ ॥ ૧૮ ॥ સંવત અઢાર પંચાવને રે, જ્યેષ્ઠ વદી ત્રીજ ગુરૂવાર ॥ અંજાર શેહેર સોહામણું રે, લોંકાગચ્છ સુખકાર રે ॥ ભ૦ ॥ ૧૯ ॥ ગચ્છપતિ શ્રી ખૂબચંદજી રે, તસ શાસન સુખદાય ॥ પૂજ્ય નાથાજી પસાયથી રે, બાલમુનિ ગુણ ગાય રે ॥ ભ૦ ॥ ૨૦ ॥ ઇતિ. ॥

અથ શ્રી શીયલની નવવાડો.

(દોહા.)

શ્રી સરસતી સમરૂં સદા, પભણું તસુ સુપસાય ॥ સુવચન આપો શારદા, મહેર કરી મુજ માય ॥ ૧ ॥ વાણી વીર જિણંદની, સાંભળી શાસ્ત્ર મઝાર ॥ વાડ શીયળની નવ કહું, સુણજો સહુ નર નાર ॥ ૨ ॥ સીંચો અંબ અંગ શીળનો, સમતા રસ ભરી નીર ॥ સાયવજો યતને કરી, ધરી દઢતા મન ધીર ॥ ૩ ॥ જાળવજો યતને કરી, નવ વાડો ધરી નેહ ॥ ઉત્તમ ફળ શીળ અંબનાં, વાડ વિગને સુણો તેહ ॥ ૪ ॥ પ્રથમ શ્રી સંગ ન કીજીયે, બીજે ન કરવી વાત ॥ ત્રીજે આસન શ્રીતણે, બેસવું બે ઘડી જાત ॥ ૫ ॥ ચોથે રૂપ ન નિરખવું, ન કરે નારીશું નેહ ॥ પાંચમે ભીંત્યંતર ત્રિયા, મુનિ ન રહે તસ ગેહ ॥ ૬ ॥ છઠું મુખ સંસારનાં, વળિ વિલસ્યાં હોય જેહ ॥ સિદ્ધારથ સુત ઇમ કહે, મુનિ ન સંભારે તેહ ॥ ૭ ॥ સાતમે સરસ આહારની, લાલચ ન કરે લગાર ॥ આઠમી વાડમાં ઇમ કહ્યું, અધિક ન કરવો આહાર ॥ ૮ ॥ નવમે વિલેપન નવિ કરે, ન કરે વળી શણગાર ॥ ત્રિકરણ શુદ્ધ આરાધતાં, પામે ભવનો પાર. ॥૯॥

॥ ઢાલ ૧ લી. ॥

(કપૂર હોય અતિ ઉજળો રે. એ દેશી)

વાડ પહેલી જિનવર કહી જી, સિદ્ધારથ સુત ચંદ ॥ વીર જિણંદ એમ ઉચ્ચરે જી ॥ ત્રિશલાદેવીનો નંદ ॥ સાધુજી, ન કરો નારીનો સંગ ॥ ૧ ॥ સંગ થકી વ્રતભંગ ॥ સાધુ જી, ન કરો૦ ॥ એ આંકણી ॥ શ્રી પશુવાસો વસે જી, પંડગ પણ જિહાં વાસ ॥ તિહાં વસતાં બ્ર

બ્રચારીને જી, શીળનલો હોય નાશ ॥ સાધુ જી૦ ॥ ૨ ॥ અગ્નિ આગળ દારૂ રહે જી, ઉઠે ઓચિંતા ઝ્હેહ ॥ એમ મુનિ માનની આગળે જી, થિર નહી શીળથી નેહ ॥ સાધુ૦ ॥ ૩ ॥ મંજારી મુખ આગળે જી, ઊંદરની શી આશ ॥ તેમ સ્ત્રીમુખ આગળે જી, પડે તે પ્રેમને પાસ ॥ સાધુ૦ ॥ ૪ ॥ પોપટ બીહે પાંજરે જી, દૂરથી દેખી મંજાર ॥ તેમ મુનિ બીહે માનની થકી જી, દુર્ગતિની દાતાર ॥ સાધુ૦ ॥ ૫ ॥ સુંદરી શિર જળ બેડલું જી, જાળવી રાખે જેમ ॥ માનની મુખ મુનિ પેખતાં જી, ચિત નવિ ચાળવે તેમ ॥ સાધુ૦ ॥ ૬ ॥ વંશ ઉપર જેમ ખેલતાં જી, ગોપવી રાખે મન ॥ તેમ મુનિ મનને ગોપવે જી, રાખવા શિયળ રતન ॥ સાધુ૦ ॥ ૭ ॥ ભાવે નહી સાત ભાતની જી, સુખડી સંગ બરાસ ॥ તેમ મુનિ માનની સંગથી જી, નિગમે શીળની મીઠાશ ॥ સાધુ૦ ॥ ૮ ॥ મનશું બીહે બુંઈ પડું જી. વાનર ચઢીયો વન ॥ તેમ મુનિ ગામમાં ગોચરી જી, વિકરણ રાખી મન ॥ સાધુ૦ ॥ ૯ ॥

કળશ—ઈમ વાડ પહેલી વીર જિનવર, કહી મન હિત કારણે ॥ વાડ વિરૂપ્ગું જેહ પાળે જાઉં તેહને વારણે ॥ ૧ ॥

॥ ઢાલ ૨ જી ॥

(વીંછે વખાણી નાખી ચેલણા જી. એ દેશી.)

વાડ બીજી કહી વીરજી જી, સાંભળો સહુ નર નાર ॥ શીળ મન શુદ્ધ મને પાળજો જી. જેમ પામો ભવ પાર ॥ વાત ન કીજે વનિતા તણી જી ॥ [illegible] ॥ એ આંકણી ॥ વાતથી ઉત્પાત ઊપજે જી, [illegible] વિરહની વાત ॥ [illegible] બાહિર ખરો પડે જી, પવનથી જેમ તરૂપાત ॥ વાત૦ ॥ ૨ ॥ [illegible] દેખી દાઢેવા નહી જી, સ્ત્રી મુખની ૨ બ્હારી ॥ મન ચળે તેમ મુનિવરતણું જી સાંભળી વચન વિલાસ ॥ વાત૦ ॥ ૩ ॥ [illegible] ઢાંકે ન ઠોળવે જી. નવન ગુ [illegible] જેમ ॥ તેમ મુનિનું [illegible] ગળશે જી. વાધે નિદ્રા વિષયશું પ્રેમ ॥ વાત૦ ॥ ૪ ॥ [illegible] વાતો કરે જી. સ્વર તે સારના જેહ ॥ વચન [illegible] વનિતાતણો જી એહથી પણ અધિક સનેહ ॥ વાત૦ ॥ ૫ ॥ [illegible] પડિયો તે પાસમાં જેમ [illegible] વનિતાતણાં જી પડે તે પાસમાં તેમ ॥ વાત૦ ॥ ૬ ॥

॥ ઢાલ ૬ ઠી. ॥

(ઈડર આંબા આંબલી રે. એ દેશી.)

વાડ છઠ્ઠી કહે વીરજી રે, છાંડી સકળ સંસાર ॥ પંચ મહાવ્રત પાળતાં રે, ભાવથી સંયમ ભાર ॥ સાધુ જી ॥ સુખ ન સંભારીયે ગેહ ॥ પંચ આચારને પાળીયે રે, ટાળીયે વિષયશું નેહ ॥ સાધુ જી ॥ સુખ ન સંભારીયે ગેહ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ અગ્નિ ભાસ્યા ઉપરે રે પૂળો પરજળે જેહ ॥ વિષય અગ્નિ વ્યાપે વળી રે, દાઝે એણી પરે દેહ ॥ સાધુ જી ॥ સુખ૦ ॥ ૨ ॥ અવિરતિ પણે જે આપણે રે, ઘર સુખ ભોગવ્યાં જેહ ॥ તે વળી વ્રત લીધા પછી રે, મુનિ ન સંભારે તેહ ॥ સાધુ જી ॥ સુખ૦ ॥ ૩ ॥ શકાએ વિષ સંક્રમ્યો રે, વરસે વિષધર જેમ ॥ વિષય ઝેર વ્યાપી રહ્યું રે, અંગે પ્રગમે એમ ॥ સાધુ જી ॥ સુખ૦ ॥ ૪ ॥ પૂર્વે વસ્તુ સાંભરે રે, ઉપજે હરખ અપાર ॥ તેમ ન રમણી સુખ સાંભરે રે, વાધે વિષય વિકાર ॥ સાધુ જી ॥ સુખ૦ ॥ ૫ ॥ મહાવ્રત પાંચમાં મોટકો રે, સકળ વ્રત માંહે સાર ॥ એ વ્રત એકને ભાંજતાં રે, બીજાં ભાંગે ચાર ॥ સાધુ ॥ સુખ૦ ॥ ૬ ॥ વિલસ્યાં સુખ વનિતાતણાં રે, મુનિ ન વિચારે મન્ન ॥ રત્ન કંબળ એક કારણે રે, પરિહર્યાં પાંચ રત્ન ॥ સાધુ જી ॥ સુખ૦ ॥ ૭ ॥ મણિધર મુકે કાંચળી રે, ફરી ન ગ્રહે જેમ ॥ મુનિ પણ મનથી તેણી પરે રે, વળીય ન વછે એમ ॥ સાધુ જી ॥ સુખ૦ ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ૭ મી. ॥

(અરણિક મુનિવર ચાલ્યા ગોચરી. એ દેશી.)

સાતમી ઢાળે રે શીખામણ સુણો, વીર પ્રભુના વાણ જી ॥ શીયળ સુરતરૂ રે સુધો રાખવો. પાલજો શ્રી જિન આણ જી ॥ આહાર સરસ અણગાર ન કીજીએ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ॥ લાલચ ન કરે લગાર જી ॥ આહાર સરસ અણગારે કરતાં થકાં, વાધે વિષય વિકાર જી ॥ આહાર૦ ॥ ૨ ॥ વિનય ને થોડું રે વાવરવું કહ્યું, મોદક ન વછે મન્ન જી ॥ તેમ તેજના આહાર તે પરિહરો, રાખણ શીયળ રતન્ન જી ॥ આહાર૦ ॥ ૩ ॥ સરસ આહારે રે શીયળ સંયમ થકી, ...પે દેહનો વાન જી, વિષય અગ્નિ રે તેણે વાધે ઘણો, નવિ રહે ધર્મનું ધ્યાન જી ॥ આહાર૦ ॥ ૪ ॥ આહાર લાલચથી રે જળચર જીવડા, મીન પરે જેમ જાણ જી ॥ તેમ સંયમને રે આહાર લાલચ વસ્યાં,

મુનિ પડે મોહની જાળ હો ॥ આહાર૦ ॥ ૬ ॥ આહાર લાલચથી રે આષાઢો પડ્યો, દેખી નટિરૂપ હો ॥ મુનિ મનજીપો રે વસીઓ વચન ગુરૂ, પામ્યો કેવળજ્ઞાન હો ॥ આહાર૦ ॥ ૬ ॥ સ ન્નિપાત જેમ દૂધના યોગથી, અધિક કરે ઉન્માદ હો ॥ પાંચે ઇંદ્રિય અતિ સરસે પોષતાં, ચારિત્રમાં કરે બાધ હો ॥ આહાર૦ ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ૮ મી. ॥

આઠમી વાડે કહ્યું વીર હો હો રાજ, ગુણો સાધુ અણગાર રે ॥ વૈરાગી સુણો સાધુ હો ॥ શીયળ સંયમનો જો ખપ કરો હો રા જ, અધિક મ કરજો આહાર રે ॥ વૈરાગી૦ ॥ ૧ ॥ આહાર અધિક કરતાં થકાં હો રાજ આળસ આવે અંગ રે ॥ વૈરાગી૦ ॥ ઊંઘ પણ આવે અતિ [illegible] હો રાજ [illegible] શીયળનો ભંગ રે ॥ વૈ૦ [illegible] આહાર કરે મુનિ હો રાજ [illegible] હેતુ રે ॥ વૈરાગી૦ ॥ વિષય [illegible] હો રાજ [illegible] શીયળરૂ નેહ રે ॥ વૈ૦ ॥ ૩ ॥ [illegible] થકાં હો રાજ, [illegible] જેમ ભાંડું રે ॥ વૈ૦ ॥ તેમ અતિ આહાર કરવા થકી હો રાજ, ચારિ ત્રમાં પડે ચૂક રે ॥ વૈ૦ ॥ ૪ ॥ [illegible] કરવા થકી હો રાજ ન ગમે ભોજન મન રે ॥ વૈ૦ ॥ તેમ અતિ આહાર કરવા થકી હો રાજ, વિણસે શીયળ રતન રે ॥ વૈ૦ ॥૫॥ [illegible] તાસકી [illegible] ખી ચડી હો રાજ, ઓરીએ નવમા તેર રે ॥ વૈ૦ ॥ તેમ અતિ આહાર કરતાં મુનિ હો રાજ, [illegible] નહી દેર રે ॥ વૈ૦ ॥ ૬ ॥

॥ ઢાલ ૯ મી. ॥

(ધન્ય ધન્ય શાલિભદ્ર મુનિવરૂ ૯૦ એ દેશી.)

ધીરે વાડ કહ્યું નવમી વાડમાં જો, મુનિવર વરજો તેહની પરે મન જો ॥ શરીર શણગાર સાધુ નવિ કીજીયે જો, રાખો એ રાખણ શી યળ રતન જો ॥ શરીર શોભા સાધુ નવિ કીજીયે જો ॥૧॥ એ આં કણી ॥ સ્નાન વિલેપન વળી શણગારને જો, ન કરે નિત શીળવં ત નર નાર જો ॥ શીળ ન રહે નિત્ય શોભા કરે જો, કહ્યો કેમ ક હ્યું કહ્યું અણગાર જો ॥ શ૦ ॥૨॥ [illegible] મૂછાળો કે [illegible] રહ્યો જો, [illegible] ॥ તેહ [illegible]ની [illegible]

[illegible]

॥ ઢાલ ૬ ઠી. ॥

(ઈડર આંબા આંબલી રે. એ દેશી.)

વાડ છઠ્ઠી કહે વીરજી રે, છાંડી સકળ સંસાર ॥ પંચ મહાવ્રત પાળવાં રે, ભાવથી સંયમ ભાર ॥ સાધુ જી ॥ સુખ ન સંભારીયે ગેહ ॥ પંચ આચારને પાળીયે રે, ટાળીયે વિષયશું નેહ ॥ સાધુ જી ॥ સુખ ન સંભારીયે ગેહ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ અગ્નિ ભારયા ઉપરે રે પૂળો પરજળે જેહ ॥ વિષય અગ્નિ વ્યાપે ઘણી રે, દાઝે એણી પરે દેહ ॥ સાધુ જી ॥ સુખ૦ ॥ ૨ ॥ અવિરતિ પણે જે આપણે રે, પર સુખ ભોગવ્યાં જેહ ॥ તે વળી વ્રત લીધા પછી રે, મુનિ ન સંભારે તેહ ॥ સાધુ જી ॥ સુખ૦ ॥ ૩ ॥ શકાએ વિષ સંક્રમ્યો રે, વરસે વિષધર જેમ ॥ વિષય ઝેર વ્યાપી રહ્યું રે, અંગે પ્રગટે એમ ॥ સાધુ જી ॥ સુખ૦ ॥ ૪ ॥ વંઠે વસ્તુ સાંભરે રે, ઉપજે હરખ અપાર ॥ તેમ તરુણી સુખ સાંભરે રે, વાધે વિષય વિકાર ॥ સાધુ જી ॥ સુખ૦ ॥ ૫ ॥ મહાવ્રત પાંચમાં મોટકો રે, સકળ ધરમ માંહે સાર ॥ એ વ્રત એકને ભાંજતાં રે, બીજાં ભાગે ચાર ॥ સાધુ જી ॥ સુખ૦ ॥ ૬ ॥ વિલસ્યાં સુખ વનિતાતણાં રે, મુનિ ન વિચારે મન ॥ રત્ન કંબળ એક કારણે રે, પરિહર્યાં પાંચ રતન ॥ સાધુ જી ॥ સુખ૦ ॥ ૭ ॥ અહિવર મૂકે કાંચળી રે, ફરી ન ઇચ્છે જેમ ॥ મુનિ પણ મનથી તેણી પરે રે, વળીય ન વંછે પ્રેમ ॥ સાધુ જી ॥ સુખ૦ ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ૭ મી. ॥

(અરણિક મુનિવર ચાલ્યા ગોચરી. એ દેશી.)

સાતમી હાળે રે શીખામણ સુણો, વીર પ્રભુની વાણ જી ॥ શીયળ સુરતરુ રે સુધો રાખવો, પાળીએ શ્રી જિન આણ જી ॥ આહાર સરસ અણગાર ન કીજીએ ॥ ૧ ॥ એ આંકણી. ॥ લાલચ ન કરે લગાર જી ॥ આહાર સરસ અણગાર કરતાં થકાં, વાધે વિષય વિકાર જી ॥ આહાર૦ ॥ ૨ ॥ વિષય તે થોડું રે વાવરવું કહ્યું, મિતાર ન વધે મન જી ॥ તેમ તેમના આહાર તે પરિહરો, રાખણ શીયળ રતન જી ॥ આહાર૦ ॥ ૩ ॥ સરસ આહારે રે શીયળ સયમ થકી, વાધે દેહને વાન જી, વિષય અગ્નિ રે તેણે વાધે ઘણો, નવિ રહે થંભ્યું ધ્યાન જી ॥ આહાર૦ ॥ ૪ ॥ આહાર લાલચથી રે જળચર જીવડા, મીન મરે એમ આણ જી ॥ તેમ સંયમીને રે આહાર લાલચ ઘણાં,

મુનિ પડે મોહની જાળ જી ॥ આહાર૦ ॥ ૬ ॥ આહાર લાલચથી રે આષાઢો પડ્યો, દેખી મહિરાપાન જી ॥ મુનિ મનજળિયો રે વળીયો વચન ગુરૂ, પામ્યો કેવળજ્ઞાન જી ॥ આહાર૦ ॥ ૬ ॥ સંનિપાત જેમ ધૃતના યોગથી, અધિક કરે ઉછાળા જી ॥ પાંચે ઈંદ્રિય અતિ સરસે પોષતાં, ચારિત્રમાં કરે ચાળા જી ॥ આહાર૦ ॥ ૭ ॥

॥ ढाल ८ मी. ॥

આઠમી વાડે કહ્યું વીર જી હો રાજ, ગુણો સાધુ અણગાર રે ॥ વૈરાગી સુધા સાધુ જી ॥ શીયળ સંયમનો જો ખપ કરો હો રાજ, અધિક મ કરશો આહાર રે ॥ વૈરાગી૦ ॥ ૧ ॥ આહાર અધિક કરતાં થકાં હો રાજ, આળસ આવે અંગ રે ॥ વૈરાગી૦ ॥ ઊંઘ પણ આવે અતિ ઘણી હો રાજ, સુપનામાં શીયળનો ભંગ રે ॥ વૈ૦ ॥૨॥ અધિક આહાર કરે મુનિ હો રાજ, હોય મદવંતી દેહ રે ॥ વૈરાગી૦ ॥ વિષય અગ્નિ વ્યાપે ઘણો હો રાજ, નવિ રહે શીયળશું નેહ રે ॥ વૈ૦ ॥ ૩ ॥ દોરો દારૂ ભરતાં થકાં હો રાજ, બગડે જેમ બંદુક રે ॥ વૈ૦ ॥ તેમ અતિ આહાર કરયા થકી હો રાજ, ચારિત્રમાં પડે ચૂક રે ॥ વૈ૦ ॥ ૪ ॥ બમણું લૂણ પડ્યા થકી હો રાજ, ન ગમે ભોજન મન રે ॥ વૈ૦॥ તેમ અતિ આહાર કરયા પછી હો રાજ, વિણસે શીયળ રતન રે ॥ વૈ૦ ॥૫॥ શેરે તોલડી ખેરૂ ખીચડી હો રાજ, ઓરીએ નરમાં તેર રે ॥ વ૦ ॥ તેમ અતિ આહાર કરયાં મુનિ હો રાજ, બગડે મન નહીં ફેર રે ॥ વૈ૦ ॥ ૬ ॥

॥ ढाल ९ मी. ॥

(ધન્ય ધન્ય શાળિભદ્ર મુનિવરૂ જી. એ દેશી.)

વીરે વારૂ કહ્યું નવમી વાડમાં જો, મુનિવર ધરજો તેણી પરે મન જો ॥ શરીર શણગાર સાધુ નવિ કીજીયે જો, રાખો જો રાખણ શીયળ રતન જો ॥ શરીર શોભા સાધુ નવિ કીજીયે જો ॥૧॥ એ આંકણી. ॥ સ્નાન વિલેપન વળી શણગારને જો, ન કરે નિત શીળવંત નર નાર જો ॥ શીળ ન રહે નિત્ય શોભા કરે જો, કહો કેમ કરવું કહ્યું અણગાર જો ॥ શ૦ ॥૨॥ ભ્રમર મુઝાણો રે કમળમાંહે રહ્યો જો, લુબ્ધાણો લેતાં પરિમલ વાસ જો ॥ તેમ દેહે કુસુમની વાસથી જો, સાધુ શીયળમાં એમ વિનાશ જો ॥ શ૦ ॥૩॥ સ્નાન વિલેપન વળી શણગારથી જો, કરતી કોરયા મન વિગત વિકાર જો ॥ નેમ

શરીર શણગાર કરતાં થકાં જો, ન રહે શીયળથી નેહ નિરધાર જો ॥ શી૦ ॥૪॥ ઉજ્વળ બગ જળમાં ઊભો રહ્યો જો, ધરતો કપટે ઝઃ કણ પગ ધ્યાન જો ॥ એમ અંગ ઊપર ઉજ્વળપહેરતાં જો, સાધુ છે શીયળમાં તેમ વિજ્ઞાન જો ॥ શી૦ ॥૫॥ ઉજ્વળ હંસ મન માનસરો વરે જો, આહાર એહને મુક્તાફળ દૂધ જો ॥ એમ અંગ ઉજ્વળ અ ણગારનું જો, સંયમી શીયળ પાળે મન શુદ્ધ જો ॥ શી૦ ॥૬॥ ઘોડને ધરણી ઉપરે ધરચો જો, જેહ હારચો રતન કુંભાર જો ॥ તેમ શીયળ વ્રતને હારશો જો, કરતાં કાંઇ શરીરતણો શણગાર જો ॥ શી૦ ॥૭॥

(દોહરો)

વાડ કહી નવ શીયળની, વિવરી વિવિધ વિચાર ॥ એણી વિધિશું જે આદરે, તે પામે ભવપાર ॥૧॥

॥ कलश. ॥

ધન્ય ધન્ય શીયળ સોહામણું ॥ એ આંકણી. ॥ ઉત્તરાધ્યયનને સોળમે, વીર પ્રભુજીના વાણી છે ॥ નવ વાડતણા ગુણ વર્ણવું, સુ ણતાં તે સહુ પ્રાણી છે ॥ ધન ધન્ય૦ ॥૧॥ શીયળ સાચે મને પા ળતાં, નવિ એમ કાંઇ બાધુ છે ॥ જનમ્યા જગ માંહે ઘણા, તેહનો જનમ સફળ વખાણું છે ॥ ધન્ય૦ ॥૨॥ શીયળથી સીતાને સુણો, અગ્નિ થયો તિહાં પાણી છે ॥ પુષ્પવૃષ્ટિ દેવ કરી, ત્રણ લોકે સતીય વખાણી છે ॥ ધન્ય૦ ॥૩॥ પટરાણી પાંચ પુરુષની, શીયળ ધર્મે મન ધીર છે ॥ તાણતાં તે નવિ ત્રુટ્યાં દ્રૌપદી, કોરવ તાણ્યાં ચીર છે ॥ ધન્ય૦ ॥૪॥ ઢાંક્યા હાથ ઉઘાડતાં, રોષ ધરી શંખરાયે છે ॥ સૂરજ ની સાખે થયા, નવપલ્લવ શીયળ પસાયે છે ॥ ધન્ય૦ ॥૫॥ શેઠ સુ દર્શનને સુણો, શૂળી સિંહાસન હોય છે ॥ સાખ પૂરે સહુ સુરજ ન, મહિમા એ શીયળનો સોય છે ॥ ધન્ય૦ ॥૬॥ શીયળતણા ગુણ અતિઘણા, સાંભળજો સહુ નર નારે છે ॥ શીયળ પાળે સાચે મને, ધ ન્ય ધન્ય તસ અવતાર છે ॥ ધન્ય૦ ॥૭॥ સાત વરસનો સુત થયો, ન સુવાડે નિજ માત છે ॥ સાઠ છ વર્ષની સુતા, તે ન સુવારે નિ જ તાત છે ॥ ધન્ય૦ ॥૮॥ નવલાખ પ્રાણીની કહી, હાણ નારી સંગે હોય છે ॥ અસંખ્યાત સ્ત્રી સંગથી, હાણ સમ્મૂર્છિમ જીવ છે ॥ ધન્ય૦ ॥૯॥ વાત કહી એ જીવની, વિષયથી જુઓ વિચારી છે ॥ પાળો શી યળ વળી પ્રાણીઓ, સાંભળો સહુ નર નારી છે ॥ ધન્ય૦ ॥૧૦॥ એકલી નારી નાગણી, જાણું નાહી નરને ગળી છે ॥ આણી આવે અણ

શરીર શણગાર કરતાં થકાં જો, ન રહે શીયળથી નેહ નિરધાર જો ॥ શી૦ ॥૪॥ ઉજ્વળ બગ જળમાં ઊભો રહ્યો જો, ધરતો કપટે એકણ પગ ધ્યાન જો ॥ એમ અંગ ઊપર ઉજ્વળ પહેરતાં જો, સાધુ જી શીયળમાં તેમ વિજ્ઞાન જો ॥ શી૦ ॥૫॥ ઉજ્વળ હંસ મન માનસરે વરે જો, આહાર એહને મુક્તાફળ દૂધ જો ॥ એમ અંગ ઉજ્વળ અણુગારનું જો, સંયમી શીયળ પાળે મન શુદ્ધ જો ॥ શી૦ ॥૬॥ પોહને ધરણી ઉપરે ધરયો જો, જેહ હારયો રતન કુંભાર જો ॥ તેમ શીયળ મતને હારશો જો, કરતાં કાંઇ શરીરતણો શણગાર જો ॥ શી૦ ॥૭॥

(દોહા.)

વાડ કહી નવ શીયળની, વિવરી વિવિધ વિચાર ॥ એણી વિધિશું જે આદરે, તે પામે ભવપાર ॥૧॥

॥ कलश. ॥

ધન્ય ધન્ય શીયળ સોહામણું ॥ એ આંકણી. ॥ ઉત્તરાધ્યયનને સોળમે, વીર પ્રભુજીની વાણી જી ॥ વળી શીળતણા ગુણ વર્ણવું, સુણજો તે સહુ પ્રાણી જી ॥ ધન્ય ધન્ય૦ ॥૧॥ શીયળ સાચે મને પાળતાં, નવિ બેસે કાંઇ નાણું જી ॥ જગમાં જશ વાધે ઘણો, તેહનો જનમ સફળ વખાણું જી ॥ ધન્ય૦ ॥૨॥ શીયળથી સીતાને સુણો, અગ્નિ થયો તિહાં પાણી જી ॥ પુષ્પવૃષ્ટિ દેવે કરી, ત્રણ લોકે સતીય વખાણી જી ॥ ધન્ય૦ ॥૩॥ પટરાણી પાંચ પુરુષની, શીયળ ધર્મે મન ધીર જી ॥ નગ્ન તે નવિ હુઇ દ્રૌપદી, કૌરવે કાઢ્યાં ચીર જી ॥ ધન્ય૦ ॥૪॥ કાપ્યા હાથ કળાવતી, રોષ ધરી શંખરાયે જી ॥ સૂરજની સાખે થયા, નવપલ્લવ શીયળ પસાયે જી ॥ ધન્ય૦ ॥૫॥ શેઠ સુદર્શનને ગુણ્યો, શૂળી સિંઘાસણ હોય જી ॥ સાખ પૂરે સહુ સુરનરા, મહિમા તે શીયળનો સોય જી ॥ ધન્ય૦ ॥૬॥ શીયળતણા ગુણ એહવા, સાંભળી સહુ નર નાર જી ॥ શીયળ પાળે સાચે મને, ધન્ય ધન્ય તસ અવતાર જી ॥ ધન્ય૦ ॥૭॥ સાત વરસનો સુત થયો, ન સૂવારે નિજ માત જી ॥ સાડા છ વર્ષની સુતા, તે ન સૂવારે નિજ તાત જી ॥ ધન્ય૦ ॥૮॥ નવલાખ પ્રાણીની કહી, હણે નારી સંગે હોય જી ॥ અસંખ્યાત સ્ત્રી સંગદે, હણે સમૂર્ચ્છિમ જોય જી ॥ ધન્ય૦ ॥૯॥ ઘાત કહી ઘણા જીવની, વિષયથી જુઓ વિચારી જી ॥ પાળો શીયળ ધરી પ્રીતશું, સાંભળો સહુ નર નારી જી ॥ ધન્ય૦ ॥૧૦॥ એકલી નારી આગળે, બ્રહ્મચારી નહીં નરને જતણું જી ॥ આળ આવે અપ

સુ૦ કર્મ૦ ॥૪॥ રથ જોડી રંડા કહે જી, બેસો આઇ ઇણ માંહ ॥ પીયર તુજને મોકલે જી, રાય ધરી બહુ ચાહ ॥સુ૦॥ કર્મ૦ ॥ ૫ ॥ ગળીયલ મારા કેહવા જી, સ્વામ વૃષભ વળી કેમ ॥ પુત્ર રહે નહી રાયને જી, કીધો કારણ એમ ॥ સુ૦ ॥ કર્મ૦ ॥૬॥ રથ બેસારી રાનમાં જી, ચાલી ઉજડ વાટ ॥ મુકે વને રથ છોડીયો જી, રાણી પામી ઉચાટ ॥સુ૦॥કર્મ૦॥૭॥ પીયર મારગ એ નહી જી, ચંડાળી કહે તામ॥રાયે મુજને મોકલી જી, કર કાપણને કામ ॥ સુ૦॥ કર્મ૦ ॥૮॥ જમણો પોતે છેદીયો જી, ડાબો ચંડાળિયે લીધ ॥ બેરખા સહિત બેહુ કર ગ્રહી જી, આણી રાયને દીધ ॥ સુ૦ ॥કર્મ૦ ॥૯॥ નારી જાત નામ નિરખતાં જી, મુર્છાણો તતકાળ ॥ શીતળ વાયે સજ્જ કર્યો જી, રોવે તવ મહીપાળ ॥ સુ૦ ॥ કર્મ૦॥૧૦॥ કિસી કુમતિ મુજ ઊપની જી, કીધો સબળ અન્યાય ॥ એ જીવ્યું કોણ કામનું જી, રાજ રમણી ન સુહાય॥ સુ૦ ॥ કર્મ૦ ॥૧૧॥ ચય રચાવી ચંદને જી, બળવાને તિહાં જાય ॥ લોક મળી વારે ઘણું જી, વચન ન માને રાય ॥ સુ૦ ॥ કર્મ૦ ॥૧૨॥

॥ ઢાલ ૩ જી. ॥

(વામાજીનો કુંઅર લાડણો. એ દેશી.)

કળાવતીને જે થયો, તે સુણજો પ્રતિકાર ॥ ભવિ પ્રાણી ॥ કર છેદન વેદન થકી, સુત જનમ્યો તેણિ વાર ॥ ભવિ પ્રાણી ॥૧॥ શીયળનો મહિમા જાણીયે. શીયળે સંપત્તિ થાય ॥ ભ૦ ॥ એ આંકણી૦ ॥ વિઘન વિષમ દુરે ટળે, સુર નર પ્રણમે પાય ॥ ભ૦ ॥શી૦ ॥૨॥ પુત્ર પ્રત્યે કહે પદમિણી, શું કરું તાહરી સાર ॥ભ૦॥ માહરી કુખે અવતર્યો, તું નિર્ભાગ્ય કુમાર ॥ ભ૦॥શી૦॥૩॥ અશુચિપણું કેમ ટાળશું, પાળશું એ કેમ બાળ ॥ભ૦॥ શોચ કરે રોવે વળી, વન ગજાવ્યો તતકાળ ॥ ભ૦ ॥ શી૦ ॥ ૪॥ શિયળે સુકી નદી વહી, પાણી આવ્યું નજીક ॥ ભ૦ ॥ જાણે કે જળ લેઇ જાવશે, વચ્ચે બેઠી નિર્ભીક ॥ભ૦ ॥ શી૦ ॥૫॥ આંટો દેઇ વિંટું દિયે, નદી વહી દોય ધાર ॥ ભવિ૦ ॥ બેઠી બાંહ નીચી કરી, જળમાંહે તેણી વાર ॥ ભ૦ ॥ શી૦ ॥૬॥ નવપલ્લવ નવલી થઈ, બેરખા સેંતી બાંહ ॥ભ૦॥ બીજી પણ તિમહિજ થઇ, પામી પરમ ઉત્સાહ ॥ભ૦ ॥શી૦ ॥૭॥ અચરિજ દેખી આવિયો, તાપસ એક તેણી વાર ॥ ભ૦ ॥ જનકનો મિત્ર જાણી કરી, બોલાવે સુવિચાર ॥ ભ૦ ॥ શી૦ ॥૮॥ રે પુત્રી ! તાપસ કહે, એકલી અટવી મઝાર ॥ભ૦॥ કેમ આવી મુજને કહે, તવ

ન૦ ॥ શી૦ ॥ ૬ ॥ શંકાતી બહુ શોકયથી, લેઈ ગોપવી મોકળ હેઠ હો ॥ ન૦ ॥ એકાંતે ઉકેલતાં, દેય બેરખા દીઠા દૃષ્ટ હો ॥ ન૦ ॥ શી ॥૭॥ નંગ જડયાં માંહે નિર્મળાં, અંધારે કરે ઉજવાસ હો ॥ ન૦ ॥ નામાંકિત બિહુ' આતના, પહેરીને પામી ઉલ્લાસ હો ॥ ન૦॥ શી૦ ॥૮॥ ખાર હિંડોળે હીંચતાં, બેરખા ઝબૂકે જેમ વીજ હો ॥ ન૦ ॥ દાસી લીલાવતીતણી, દેખી ધરે દિલમાં ખીજ હો ॥ ન૦॥ શી૦ ॥૯॥ કહો બાઇ એ કેણે દીયાં, આભૂષણ દેય અમૂલ્ય હો ॥ ન૦ ॥ મુજને જે ઘણો વાલહો, તેણે દીધા બાહુ મૂલ હો ॥ ન૦ ॥ શી૦ ॥૧૦॥ દાસી લીલાવતી ભણી, ભાંખ્યો તે સઘળો ભેદ હો ॥ ન૦ ॥ સાંભળી ક્રોધાતુર થઈ, ઉપન્યો ચિત્તમાં બહુ ખેદ હો ॥ ન૦ ॥ શી૦ ॥૧૧॥ રાણી પ્રતે મહીપતિ કહે, કેણે દહવ્યાં તુમને આજ હો ॥ ન૦ ॥ બાહુ મૂલા તમે બેરખા, કેમ કીધા કળાવતી કાજ હો ॥ ન૦ ॥ શી૦ ॥૧૨॥ મેં ન ઘડાવ્યા બેરખા, તસ ખબર નહી મુજ કાંય હો ॥ ન૦ ॥ પૂછી નિરતિ કરો તુમે, સુણી લીલાવતી તિહાં જાય હો ॥ ન૦ ॥ શી૦ ॥૧૩॥ રાય છાનો ઊભો રહ્યો, તવ પૂછે લીલાવતી તેહ હો ॥ ન૦ ॥ સાચું કહો બાઇ કળાવતી, કેણે દીધા બેરખા એહ હો ॥ ન૦ ॥ શી૦ ॥૧૪॥ હું ઘણો જેહને વાલહી, તેણે મોકલ્યા મુજને એહ હો ॥ ન૦ ॥ રાત દિવસ મુજ સાંભરે, પણ બાઇ ન કહો તેહ હો ॥ ન૦ ॥ શી૦ ॥૧૫॥ રાજા ક્રોધાતુર થયો, સુણી કળાવતીનાં વચન હો ॥ ન૦ ॥ પ્રીતિ પૂરવલા પુરૂષ શું, મુકયા એ તેણે પ્રચ્છન્ન હો ॥ ન૦ ॥ શી૦ ॥૧૬॥ કોલ દિયો લીલાવતી ભણી, દેય બેરખા સેંની બાંહ હો ॥ ન૦ ॥ છેદાવી તુજને દીઉં, સુણી પામી પરમ ઉત્સાહ હો ॥ ન૦ ॥ શી૦ ॥૧૭॥

॥ ઢાલ ૨ જી ॥

(સુણ સુણ રે ગૌતમ, સમય મ કરીશ પ્રમાદ, એ દેશી.)

રાય હુકમ એહવો કરયો છે, ચંડાળને તેણી વાર ॥ કળાવતી કર કાપિને છે, આણી દેો એણીવાર ॥ સુણ સુણ રે પ્રાણી, કર્મતણાં ફળ એહ ॥૧॥ એ આંકણી ॥ જન્માંતર જીવે કિયાં છે, આવે ઉદય સહી તેહ ॥ સુણ સુણ રે પ્રાણી ॥ કર્મ૦ ॥૨॥ સાંભળી અંત્યજ થરહરયો છે, ચંડાળીને કહે તેહ ॥ રાય હુકમ કરો નહીં છે, મુકીયે નગરી એહ ॥ સુણ૦ ॥ કર્મ૦ ॥૩॥ પાપિણી કહે તું શું બોહે છે, એ છે માહરૂં કામ ॥ શિર નામી ઊભો રહી છે, રાયે ખડગ દીયો તામ॥

સુ૦ કર્મ૦ ॥૪॥ રથ જોડી રંડા કહે છે, બેસો બાઇ પ્રણ માંહ ॥ પીયર તુજને મોકલે છે, રાય ધરી બહુ ચાહ ॥સુ૦॥ કર્મ૦ ॥ ૫ ॥ ગળીયલ માણ્યા કેહવા છે, સ્વામ વૃષભ વળી કેમ ॥ પુત્ર રહે નહી સ્વપને છે, દીધો કારણ એમ ॥સુ૦॥ કર્મ૦ ॥૬॥ રથ બેસારી રાનમાં છે, ચાલી ઉજડ વાટ ॥ મુકે વને રથ છોડીયો છે, રાણી પામી ઉચાટ ॥સુ૦॥કર્મ૦॥૭॥ પીયર મારગ એ નહી છે, ચંડાળી કહે તામ॥રાયે મુજને મોકલી છે, કર કાપણને કામ ॥ સુ૦॥ કર્મ૦॥૮॥ જમણો પોતે છેદીયો છે, ડાબો ચંડાળિયે લીધ ॥ બેરખા સહિત બેહુ કર મહી છે, આણી રાયને દીધ ॥ સુ૦ ॥કર્મ૦ ॥૯॥ નારી ભ્રાત નામ નિરખતાં છે, મુર્છાણો તતકાળ ॥ શીતળ વાયે સજ્જ કર્યો છે, રોવે તવ મહીપાળ ॥ સુ૦ ॥ કર્મ૦॥૧૦॥ કિસી કુમતિ મુજ ઊપની છે, કીધો અભળ અન્યાય ॥ એ જીવ્યું કોણ કામનું છે, રાજ રમણી ન સુહાય॥ સુ૦ ॥ કર્મ૦ ॥૧૧॥ ચય રચાવી ચંદને છે, બળવાને તિહાં જાય ॥ લોક મળી વારે ઘણું છે, વચન ન માને રાય ॥ સુ૦ ॥કર્મ૦ ॥૧૨॥

॥ ढाल २ जी. ॥

(વાંમાજીનો કુઅર લાડલો. એ દેશી.)

કળાવતીને જે થયો, તે સુણજો પ્રતિકાર ॥ ભવિ પ્રાણી ॥ કર છેદન વેદન થકી, સુત જનમ્યો તેણિ વાર ॥ ભવિ પ્રાણી ॥૧॥ શીયળનો મહિમા જાણીયે, શીયળે સંપત્તિ થાય ॥ ભ૦ ॥ એ આંકણી૦ ॥ વિઘન વિષમ દૂરે ટળે, સુર નર પ્રણમે પાય ॥ ભ૦ ॥શી૦ ॥૨॥ પુત્ર પ્રત્યે કહે પદમિણી, શું કરૂં તાહરી સાર ॥ભ૦॥ માહરી કૂખે અવતર્યો, તું નિર્ભાગ્ય કુમાર ॥ ભ૦॥શી૦॥૩॥ અશુચિપણું કેમ ટાળશું, પાળશું એ કેમ બાળ ॥ભ૦॥ શોચ કરે રોવે વળી, વન ગ્રહેર્યો તતકાળ ॥ ભ૦ ॥ શી૦ ॥ ૪॥ શિયળે સુકી નદી વહી, પાણી આવ્યું નજીક ॥ ભ૦ ॥ જાણે કે જળ લેઇ જાવશું, વધી બીહી નિર્ભીક ॥ ભ૦ ॥ શી૦ ॥૫॥ આંટો ટેક ચિહું દિશે, નદી વહી રાય ધાર ॥ ભવિ૦ ॥ બોળે બાંહ નીચી કરી, જળમાંહે તેણી વાર ॥ ભ૦ ॥ શી૦ ॥૬॥ નવપલ્લવ નવલી થઇ, બેરખા સોની બાંહ ॥ભ૦॥ બીજી પણ નિમહિજ થઇ, પામી પરમ ઉત્સાહ ॥ભ૦ ॥શી૦ ॥૭॥ અચરિજ દેખી આવિયો, તાપસ એક તેણી વાર ॥ ભ૦ ॥ જનકનો મિત્ર જાણી કરી, બોલાવે સુવિચાર ॥ ભ૦ ॥ શી૦ ॥૮॥ રે પુત્રી ! તાપસ કહે, એકલી આવી મઝાર ॥ભ૦॥ કેમ આવી મુજને કહે, તવ

ભાંખ્યો સઘળો વિચાર ॥ ભ૦ ॥ શી૦ ॥ ૯ ॥ કોપ્યો તાપસ એમ કહે, રાજને કરૂં ઉતપાત ॥ ભ૦ ॥ કળાવતી તવ વીનવે, કોપ મ કરો મુજ તાત ॥ ભ૦ ॥ શી૦ ॥૧૦॥ તાપસે તિહાં વિચાર બણે, અચલ રચ્યો આવાસ ॥ ભ૦ ॥ કળાવતી સુતશું તિહાં, અહોનિશ રહે ઉલ્લાસ ॥ ભ૦ ॥ શી૦ ॥૧૧॥ કઠિયારા તેણે અવસરે, દેખી એહ વિચાર ॥ ભ૦ ॥ દોડ્યા દેવા વધામણી, રાજાને તેણી વાર ॥ ભ૦ ॥ શી૦ ॥૧૨॥ મંત્રી અરજ કરે તિસે, સુણો રાજન સુકુમાળ ભ૦ ॥ અવધિ દીધો એક માસની, ખબર કરૂં તતકાળ ॥ ભ૦ ॥ શી૦ ॥૧૩॥ એમ કહી શોધ કરણ ચલે, એહવે આવ્યા કઠિયાર ॥ ભ૦ ॥ રાણીની વિગત કહી સવે, હરખ્યો ચિત્ત મઝાર ॥ ભ૦ ॥ શી૦ ॥૧૪॥ સહુ વન સવિ મોરિયું, સુકી નદી વહે પૂર ॥ ભ૦ ॥ રાણીયે સુત તિહાં જનમિયો, કર ઉગ્યા મસનૂર ॥ ભ૦ ॥ શી૦ ॥ ૧૫ ॥ રાજાને જઇ વીનવ્યો, પામ્યો હરખ વિશાળ ॥ ભ૦ ॥ રાણીને તેડવા મોકલ્યો, મંત્રીને તતકાળ ॥ ભ૦ ॥ શી૦ ॥૧૬॥ રાય રાણી મન રંગશું, આવ્યાં નગર મઝાર ॥ભ૦॥ ઉચ્છવ રંગ વધામણાં, હુવો તે જય જયકાર ॥ ભ૦ ॥ શી૦ ॥ ૧૭ ॥

॥ ढाल ४ थी. ॥

(આદર જીવ ક્ષમા ગુણ આદર. એ દેશી.)

એક દિન રાય રાણી મન રંગે, વનમાં ખેલણ જાવે જી ॥ તવ તિહાં સાધુ ધર્મ ધુરંધર, તેહનો દરશણ પાવે જી ॥૧॥ ભવિયણ ધર્મ કરો મન શુદ્ધે, ધરમે સંપત્તિ થાય જી ॥ એ આંકણી. ॥ ધરમે મનવંછિત સવિ હોવે, ધર્મે પાપ પલાય જી ॥ ભ૦ ॥૨॥ પય પ્રણમી સાધુને પૂછે, ભગવંત મુજને ભાંખો જી ॥ બાંહી કવણ છેદ્યા કિણ કારણ, તેહનો ઉત્તર દાખો જી ॥ ભ૦ ॥૩॥ સાધુ જ્ઞાની એણીપરે બોલે, મહાવિદેહમાં રહેતાં જી ॥ મહેંદ્રપુરી નયરી નૃપ વિક્રમ, લીલાવતી વિલસંતાં જી ॥ ભ૦ ॥ ૪ ॥ પુત્રી પ્રસવી રૂપ અનોપમ, સુલોચના ગુણ ખાણી જી ॥ વિદ્યાવંત વિદેશી સૂડો, વદતો અમૃત વાણી જી ॥૫॥ભ૦॥ સુલોચના સોવન પિંજરમાં, સૂડો પાલી રાખે જી ॥ સાકર સુડા નરસા માવે, મનોહર મેવા ચાખે જી ॥ ભ૦ ॥૬॥ મનમાં કીર વિમાસે એહવું, પિંજર બંધન રહેવા જી ॥ આરાપ રાઢ કરવી અહોનિશ, પરવશ દુખ ન સહેવો જી ॥ ભ૦ ॥ ૭ ॥ એક દિન પિંજર બાર ઉઘાડિયો, પોપટ તવ નીકળીયો જી ॥ વન

માં તરુ શાખાયે બેઠો, મનવંછિત સવિ ફળિયો જી ॥ ભ૦ ॥૭॥ સુલોચના સુડાને વિરહે, તતક્ષણ મૂર્છિત થાવે જી ॥ રાજા પાસ નખાવી સુડો, બંધાવીને લાવે જી ॥ ભ૦ ॥ ૯ ॥ રીસાણી સુડાશું કુમરી, પાંખો બેહુ તસ છેદે જી ॥ સુડો પણ તનુ મોહ તજીને, ભૂખ તૃષા બહુ વેદે જી ॥ ભ૦ ॥૧૦॥ શુભ પરિણામે સુડો ચવિરે, સુરલોકે સુર થાવે જી ॥ કુમરી તસ વિરહે તનુ તજીને, દેવાંગના પદ પાવે જી ॥ ભ૦ ॥ ૧૧ ॥ સુરલોકે સુર સુખ વિલસીને, ઇહાં કણે રાજા હુવો જી ॥ દેવી પણ તે ત્યાંથી ચવીને, હુઇ કળાવતી જુઓ જી ॥ ભ૦ ॥ ૧૨ ॥ પૂરવ વૈર ઇહાં તુજ પ્રગટ્યો તિણ કારણ કર છેદ્યા જી ॥ જન્માંતર કીધાં જે જીવે, નવિ છૂટે વિણ વેદ્યાં જી ॥ ભ૦ ॥ ૧૩ ॥ રાજા રાણી સુણીને તતક્ષણ, જાતિસમરણ જ્ઞાને જી ॥ પૂરવ ભવ સંપૂરણ પેખે, તહત્તિ કરીને માને જી ॥ભ૦॥૧૪॥ કરમતણી ગતિ વિરૂઈ જાણી, વૈરાગે મન ભીનો જી ॥ રાજા રાણી નિર્મળ ભાવે, સંયમ મારગ લીનો જી ॥ ભ૦ ॥૧૫॥ તપ બળ ધ્યાન શુકળ આરાધી, ભવબંધન સવિ છોડ્યાં જી ॥ રાજા રાણી કેવળ પામી, શિવરમણી સુખ જોડ્યાં જી ॥ ભવિ૦ ॥ ૧૬ ॥

કળશ ઇમ દુરિત ખંડણ શીયળ મંડણ, આરાધી શિવપદ લહ્યો ॥ સંવત અઢાર પાંત્રીશ શ્રાવણ, શુકલ પંચમી દિન કહ્યો ॥ લોંકા ઋષિ શ્રી કરમશી તસ, શિષ્ય રંગે ઉચ્ચરે ॥ ભુજનગર ભાવે રહી ચોમાસુ, માનસિંહ જય જયવરે ॥ ૧ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री झांझरियामुनिनुं चोढालियुं.

॥ ढाल १ ली. ॥

(સુણ બહેની પિયુડો પરદેશી. એ દેશી.)

સરસતી ચરણે શીશ નમાવી, પ્રણમી સદગુરુ પાયા રે ॥ ઝાંઝરિયા ઋષિના ગુણ ગાતાં, ઉલટ અંગ સવાયા રે ॥ ભવિ જન વંદો મુનિ ઝાંઝરીયો ॥૧॥ એ આંકણી ॥ સંસાર સમુદ્ર જે તરીયો રે ॥ શીયળ સન્નાહ પહેરી મન શુદ્ધ, શિવરમણી વરિયો રે ॥ ભ૦ ॥૨॥ પઇઠાણપુરે મકરધ્વજ રાજા, મદનસેના તસ રાણી રે ॥ સુત મદનબ્રહ્મ બાળકો કીર્તિ જાસ કહેવાણી રે ॥ ભ૦ ॥૩॥ બત્રીશ નારી ગુણમણિ પરણ્યો, ભરજોવન રસ લીનો રે ॥ ઇંદ્ર મ

હોત્સવે ઉદ્યાને પહોત્યો, મુનિ દેખી મન ભીને રે ॥ ભ૦ ॥ ૪ ॥ ચરણકમળ પ્રણમી સાધુના, વિનય કરીને બેઠો રે ॥ દેશના ધર્મની રે સાધુજી, વૈરાગે મન પેઠો રે ॥ ભ૦ ॥૫॥ માત પિતાની અનુમતિ માગી, સંસાર સુખ સવિ છંડી રે ॥ સંયમ મારગ સુધો લીધો, મિથ્યામતિ સવિ છંડી રે ॥ ભ૦ ॥૬॥ એકલડો વસુધા તળ વિચરે, તપ તેજે કરી છીપે રે ॥ જોવન વય જોગીસર બળિયો, કર્મ કટકને જીપે રે ॥ ભ૦ ॥૭॥ શીયળ સન્નાહ પહેરી જેણે સજાગી, સુમતિ ગુપ્તિ ચિત્ત ધરતો રે ॥ આપ તરે ને પરને તારે, દરિસણે દુર્ગતિ હરતો રે ॥ ભ૦ ॥૮॥ ત્રંબાવતી નગરી મુનિ પહોત્યો, ઉગ્રવિહાર કરતો રે ॥ મધ્યાને ગોચરી સંચરતો, નગરીમાં મુનિ ભમતો રે ॥ ભ૦ ॥૯॥

॥ ढाल २ जी. ॥

(આધા આમ પધારો પૂજ્ય, અમ ઘર વોહોરણ વેળા. એ દેશી.)

એણે અવસર તરૂણી તાતરણી, ગોરડી ગોખે બેઠી ॥ નિજ પતિ ચાલ્યો છે પરદેશે, વિરહ સમુદ્રમાં પેઠી વિરૂઇ મદન ચઢાઇ રાજ, જેણે તેણે છતી ન જાવે ॥૧॥ એ આંકણી. ॥ શોળ શૃંગાર સજીસા સુંદરી, ભરજોબન મદમાતી ॥ ચપળ નયન ચિહું દિશિ ફેરવતી, વિષયારસ રંગ રાતી ॥ વિ૦ ॥૨॥ ચાચરે ચોવટે ચિહું દિશિ જોતાં, આવતો ઋષિ દીઠો ॥ મલપતો ને મોહનગારો, મનશું લાગ્યો મીઠો ॥ વિ૦ ॥૩॥ રાજકુમર કોઇક છે રૂડો, રૂપ અનોપમ દીસે ॥ જોબન વય મલપતો જોગીસર, તે દેખી ચિત્ત હીસે ॥ વિ૦ ॥૪॥ તવ દાસી ખાસી તેડાવી, લાવો એહને બોલાવી ॥ શેઠાણીનાં વયણ સુણીને, દાસી તેડણ આવી ॥ વિ૦ ॥૫॥ એણે ઘરે આવોને સાધુ છો, વોહોરણ કાજે વેળા ॥ ભોળે ભાવે મુનિવર આવે, શું જાણે મન મેલા. ॥ વિ૦ ॥૬॥ થાળ ભરી મોદક મીઠાઇ, મુનિવરને કહે વોહોરો ॥ મેલાં કપડાં ઉતારીને, આછા વાઘા પહેરો ॥ વિ૦ ॥૭॥ આ મંદિર માળિયાં મોટાં, સુંદર સેજ બિછાઇ ॥ ચતુર નારી મુજ સાથે મુનિવર, સુખ વિલસો લય લાઇ ॥ વિ૦ ॥ ૮ ॥ વિરહ અગ્નિએ કરી હું દાઝી, પરમ સુધારસ સીંચો ॥ મ્હારાં વયણ સુણીને મુનિવર, વાત આપી મન ખીંચો ॥ વિ૦ ॥૯॥ વિરૂઆં વયણ સુણી વનિતાનાં, સમતા રસમાં બોલે ॥ ચંદનથી પણ શીતળ વાણી, મુનિ અંતરથી ખોલે ॥ વિ૦ ॥૧૦॥ તું બાળા દીસે છે ભોળી, બોલતાં નવિ લાજે ॥ ઉત્તમ કુળમાં બેહુ ઉપન્યા. તેહને એ નવિ છાજે ॥ વિ૦ ॥૧૧॥ એ આ

ચાર નહી અમ કુળમાં, કુળ દૂષણ કેમ દીજે ॥ નિજ કુળ આચારે ચાલીએ, તો જગમાં જસ લીજે ॥ વિ૦ ॥ ૧૨ ॥ પાન અછે જગમાં બે મ્હોટી, જારી ને એક ચોરી ॥ એણે ભવ અપજશ બહુ પામે, પરભવ દુઃખ અઘોરી ॥ વિ૦ ॥ ૧૩ ॥ શિવગ ચિંતામણી સરિખું છંડી, વિષયા રસ કોણ લીજે ॥ વર્ષાકાળે મંદિર પામી, ઊપાડો કોણ લીજે ॥ વિ૦ ॥ ૧૪ ॥ મન વચન કાયાએ કરીને, વ્રત લીધું નવિ ખંડુ ॥ મુઅ તણી પરે અવિચળ પાળું, અમે ઘરવાસ ન મંડુ ॥ ૧૫ ॥

॥ ઢાલ ૩ જી. ॥

(વિંછીવાની દેશી.)

હાં રે લાલ શીખ સાધુની અવગુણી, જાણે વઢી ગઈ ઘડનાળ રે લાલ ॥ કામવશે થઇ આંધળી, કરે સાધુ તણી તે આળ રે લાલ ॥ મુનિ પાયે ઝાંઝર રણઝણે ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ આવી પેડુ સાધુને પાય રે લાલ ॥ વેલ તણી પરે સુંદરી, વળગે સાધુને બાંહ રે લાલ ॥ મુ૦ ॥ ૨ ॥ હાં રે લાલ જોર કરી એરાવરે, નિકળ્યો તિહાંથી મુનિરાય રે ॥ લાલ ॥ તવ પોકાર પૂરે મુણપો, ધાઓ એણે કીધો અન્યાય રે લાલ ॥ મુ૦ ॥ ૩ ॥ હાં રે લાલ તિહાંથી મુનિવર ચાલીયો, પાયે ઝાંઝરનો ઝમકાર રે લાલ ॥ લોક બહુ નિંદા કરે, માઠો છે એ અણગાર રે લાલ ॥ મુ૦ ॥ ૪ ॥ હાં રે લાલ ચોબારે બેઠો રાજવી, નજરે જોવે અવદાન રે લાલ ॥ દીધો દેશવટો નારીને, મુનિ જસ તણી થઇ વાત રે લાલ ॥ મુ૦ ॥ ૫ ॥ હાં રે લાલ તિહાંથી મુનિવર ચાલીયા, આવ્યા કંચનપુર ગામ રે લાલ ॥ રાજા રાણી બે પ્રેમશું, બેઠા ગોખે આરામ રે લાલ ॥ મુ૦ ॥ ૬ ॥ હાં રે લાલ રાણી મુનિવર દેખીને, આંસુ ડે મૂકી ધાર રે લાલ ॥ રાજા દેખી મન કોપિયો, સહી એહનો પૂરવ જાર રે લાલ ॥ મુ૦ ॥ ૭ ॥ હાં રે લાલ રાજા ગયો રયવાડીયે, તેડાવ્યો ઋષિને ત્યાંહિ રે લાલ ॥ ખાડ ખણી ઊંડી ઘણી, બેસાડ્યો ઋષિને માંહિ રે લાલ ॥ મુ૦ ॥ ૮ ॥

॥ ઢાલ ૪ થી. ॥

(દેવ તણી ઋદ્ધિ ભોગવી આવ્યો. એ દેશી.)

અણુસણ ખામણ કરે મુનિ તિહાં કણે, સમતા સાગરમાં ઝીલે ॥ ચોરાશી લક્ષ જીવાયોની ખમાવે, પાપ કર્મને પીલે રે ॥ મુનિવર તું મોરે મન વસિયો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ ઉદય આવ્યાં નિજ કર્મ આલો

ઇ, ધ્યાન જિનેશ્વર ધ્યાવે ॥ ખડગ હણંતાં કેવળ પામી, અવિચળ ઠામે જાવે રે ॥ મુ૦ ॥ ૨ ॥ શરીર સાધુનું અસિયે હણ્યાથી, હાહાકાર ત્યાં પડિયો ॥ ઓઘો વસ્ત્ર લોહીએ રંગાણું, અતિ અન્યાય હાથે કીધો રે ॥ મુ૦ ॥ ૩ ॥ સમળિ ઓઘો લેઇ ઊડંતી, રાણી આગળ પડિયો ॥ બંધવ કેરો ઓઘો દેખીને, હૃદયકમળ થરહરીયો રે ॥ મુ૦ ॥ ૪ ॥ અતિ અન્યાય જાણીને રાણી, અણુસણ પોતે લીધો ॥ પરમારથ જાણ્યો રાજાએ, હા હા એ શું મેં કીધો રે ॥ મુ૦ ॥ ૫ ॥ ઋષિહત્યાનું પાતક લાગ્યું, તે કેમ છૂટયું જાવે ॥ આંસડાં નાંખતો રાજા, મુનિ કલેવર ખમાવે રે ॥ મુ૦ ॥ ૬ ॥ ગદ ગદ સ્વરે રોવતો રાજા, મુનિવર આગળ બેઠો ॥ માન મેલીને ખમાવે રે ભૂપતિ, સમતા સાયરમાં પેઠો રે ॥ મુ૦ ॥ ૭ ॥ ફરી ફરી ઊઠીને પાયેજ લાગે, આંસૂડે પાપ પખાળે ॥ ભૂપતિ ઉગ્ર ભાવના ભાવતો, કર્મ પડળ માંત ટાળે રે ॥ મુ૦ ॥ ૮ ॥ કેવળજ્ઞાન લહ્યું રાજાએ, ભવો ભવ વૈર ખમાવે ॥ ઝાંઝરિયા ઋષિના ગુણ ગાતાં, પાપ કરમને સમાવે રે ॥ મુ૦ ॥ ૯ ॥ સંવત સત્તર છપ્પન કેરા, આષાઢ શુદ બીજ સોહે ॥ ગોમવારે સજ્ઝાય એ કીધી, સાંભળતાં મન મોહે રે ॥ મુ૦ ॥ ૧૦ ॥ શ્રી પુનમગચ્છ ગુરુ વિરાજે, મહિમા પ્રભુ ગુરિંદા ॥ ભાવરત્ન ગુરુ શિષ્ય એમ પભણે, સાંભળજો સહુ વૃંદા રે ॥ મુ૦ ॥ ૧૧ ॥

अथ श्री जरत वाहुवलनो सलोको.

પ્રથમ પ્રણમુ માતા બ્રહ્માણી, તૂઠી આપે જે અવિરલ વાણી ॥ ભરત બાહુબળ બાહુ મરોડે, કહીશું સલોકો મનને કોડે ॥ ૧ ॥ નાભી રાજાને કુળે નગીનો, પ્રથમ તીર્થંકર ઋષભ ઉપન્યો ॥ સો પુત્ર તેહના સમરથ શકું, ભરત બાહુબળ ભલા વખાણું ॥ ૨ ॥ આયુધ શાળાયે ચક્ર ઉપન્યું, મન તે હરખિયું ભરત ભૂપનું ॥ ચક્ર પૂજીને ફરી ચલાવે, રાખ્યો રેન જંગલમાં આવે ॥ ૩ ॥ સેના સહુને સબળ દીવાજે, વિવિધ જાત નિશાં રણતૂર વાજે ॥ ચક્ર અતુલ બળ આકાશે હાલે, ભરત સૈન્યગુ પૂંઠે તે ચાલે ॥ ૪ ॥ પૂરવ આદિને ઉત્તર અંતે, આણ મનાવી ચક્રી અત્યંતે ॥ સાધ્યા વટ ખંડ કમળા અપાર, વરસ તે વીત્યાં સાઠ હજાર ॥ ૫ ॥ ગંગા સિંધુને સાધી સરિતા, પછી મલેચ્છના દેશ તે છત્યા ॥ સેના લેઇને ભરત ચલાવ્યા, સાધી વટ ખંડ અયોધ્યાએ આવ્યા ॥ ૬ ॥ નગરીના લોક સામા તે આવે, મા

પરવરીયા, નેજા પંચરંગી દશકોડ ધરિયા ॥ ૨૩ ॥ પૂરા પાંચ લાખ
દીવી ધરનાર, મહીપતિ મુગટાળા બત્રીશ હજાર ॥ શોલ તુરંગમાં
કોડ અઢાર, સાથે વ્યાપારી સંખ્ય ન પાર ॥ ૨૪ ॥ સવા કોડ તે
સાથે પરધાન ॥ મોટી નાળનુ તેરલાખ માન ॥ સાથે રસોઇઆ
સહસ બત્રીશ, લશકર લઇને ભરત ચક્રીશ ॥ ૨૫ ॥ લશકર લઇને
ચક્રવર્તિ ચઢીયો, સાહમો આવીને બાહુબળ અડિયો ॥ તેના કટ
કનો પાર ન જાણું, ધમ રૂપી તે યોદ્ધા વખાણું ॥ ૨૬ ॥ નીશાણે
ઘાવ દેઈ પરવરીયો, સૈન્ય લેઇને સાહમો ઊતરિયો ॥ કહે બાહુબળ
ભરતને જાય, તાહરી તો બુદ્ધિ શા માટે ગઈ ॥ ૨૭ ॥ સગા ભાઇશું
એમ ન કીજે, ઋદ્ધિ પામીને છેહ ન દીજે ॥ જાને હલાડે તું જોને
વિમાસી, પર પોતાનો ન લોપે સહુવાસી ॥ ૨૮ ॥ અંગ વિના તે
ડંગ ન વાજે, ભાઇને રાખી બીડ ન ભાંજે ॥ ઘેર નવરો પુત્ર પી
વારે, ગુખ ન લહીયે ભૂત હિવારે ॥ ૨૯ ॥ તેં તો અવગણ્યા ભાઇ
અઠ્ઠાણું, પતિ થયા છે તરછ તે આણું ॥ તાતે લોભીયો તુજને વિચારી,
તેણે તે લીધું મયમ ભાગી ॥ ૩૦ ॥ જ્યારે પાપે તે નાસીને છટ્યા,
ધણુ આધનું [illegible] ॥ કરતુક જ્યારે કહેતાં હું લાગ્યું, મુજ
[illegible] ॥ ૩૧ ॥ તુજને [illegible] ફેરી, પાર ન
લાગે નાખતા વેરી ॥ [illegible] હાથે, ચક્રનું ગોવિંદનું
[illegible] ॥ ૩૨ ॥ [illegible] છાજ્યા, પાદે વિસર્પી
[illegible] ॥ [illegible] રાખું છું બીજર
[illegible] ॥ ૩૩ ॥ [illegible] આગળીયે મરૂને તોળ્યુ, જ્યારે કરક લઇ સમુદ્ર
[illegible] વાત વળી કહ્યું બાગર
[illegible] ॥ ૩૪ ॥ [illegible] પડતો તુ ધસ્યો
[illegible] ॥ [illegible] તુજને. પવને જિમ ફેરે દેઉગા
[illegible] ॥ ૩૫ ॥ વળી [illegible] પાવક પતંગ, જિમ [illegible]
[illegible] ॥ [illegible] તે કરતે પછી વિચારી
॥ ૩૬ ॥ ભરત [illegible] હવે કેહની લાજ ન
[illegible] ॥ [illegible] કાઢી ॥ ૩૭ ॥
[illegible] ને ધસીયો ॥ ઈમ
[illegible] બાહુબળ [illegible] કરવાળ ॥ ૩૮ ॥
[illegible] પ્રથમ તુ કરે ભરત બોલાવ્યો ॥
[illegible] મુઅ [illegible] યુદ્ધ બે કાલ ॥ ૩૯ ॥

રતિ માંહિ, જાણે આરોપ્યો ખીલો જગમાંહિ ॥ ૫૫ ॥ મુઠ્ઠને ઉંચો તે આપ સંભાળી, ભરતને શીસે માર્યો દંડ ઉલાળી ॥ ઘાલ્યો ધરતી માં કંઠ પ્રમાણ, કાયર કંપે ને પડયુ ભંગાણ ॥ ૫૬ ॥ ચક્રીનું સૈન્ય થયું તે ઝાંખું, ભરત વિમાસે ભાગ્ય છે વાંકું ॥ બાહુબળ કટકે વાજિંત્ર વાજે, વીતશોકા થઇ સુભટ વીરાજે ॥ ૫૭ ॥ અડયો ભરત તે ધરા ધંધોળી, ક્રોધે તે રહ્યા ચક્રને તોળી ॥ ભરતે ચક્રને આગના આપી, બાહુબળ માથું તુ લાવજે કાપી ॥ ૫૮ ॥ બાહુબળ મનમાં એમ વિમાસે, ધીગ બોલીને પછી વિમાસે ॥ કુખે કાં આવ્યો ભરત એ પાપી, ન્યાયની રીત તો નાંખી ઊથાપી ॥ ૫૯ ॥ મુઠી તોળીને ર હ્યો તે જેહવે, જળહળ ચક્ર પણ આવ્યું તેહવે ॥ વેગે વળિયું તે વાંદીને પાય, ગોત્રમેં ચક્ર ન આસે ક્યાંય ॥ ૬૦ ॥ ચડયું કલંક ચિંતે એમ ચક્રી, મુજથી ન્હાનો પણ મ્હોટો એ ચક્રી ॥ ભરત રહ્યો હવે હાથ ખંખેરી એહની મુઠીની વાત અનેરી ॥ ૬૧ ॥ દીનહીનો તે ભરતને જાણી, બાહુબળ બોલે તે એહવી વાણી ॥ ભરત ન મારૂં ભાઈ સલુણો, માનવ માથું તે કોઇ મ ધુણો ॥ ૬૨ ॥ મુઠીનો મન મા આંણી આલોચ, મસ્તકે લ કીધો તે લોચ ॥ બાહુબળ થયો તે સાધુ વૈરાગી, સુર નર પૂજે પાય તે લાગી ॥ ૬૩ ॥ દેવદુંદુભી વાજી આકાશે, કુલની વૃષ્ટિ થઈ ચિહુ પાસે ॥ મનથી મ્હેલી વિષય વિ કાર, ધન ધન જંપે સુર નર નાર ॥ ૬૪ ॥ કર્મ ખપાવી કેવળ પામું, લઘુ ભાઇને શીશ ન નામું ॥ કાઉસ્સગ્ગ કરી કર્મ નિકંદુ, પછી જઇને જિનવર વંદુ ॥ ૬૫ ॥ એમ ધારી મનમાં કાઉસ્સગ્ગે રહે, વ ધીકાળે તે કર્મને દહે ॥ કુંજર ચડી કેવળ કેમ લહિયે, બ્હેનને વ ચને બુઝયો તે લહિયે ॥ ૬૬ ॥ પગ ઉપાડયો કેવળ પામ્યુ, જઇને જિ નવરને મસ્તક નામ્યુ ॥ ભાઇ નવાણું એકઠા મળિયા ॥ મનના મ નોરથ સઘળા તે ફળિયા ॥ ૬૭ ॥ એક વર્ષ લગેં કાઉસ્સગ્ગ રહ્યા, વાચા પાળીને મુગતેં તે ગયા ॥ ઉદયરતન કહે વચન વિલાસ, બાહુબળ નામે લીલ વિલાસ ॥ ૬૮ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री दश श्रावकनी सज्झाय.

(સાહિબા મોતીડો હમારો. એ દેશી.)

સઘળ ઉપાસકમાં શિરદારા, સૂત્ર ઉપાસક ગ્રન્થ વિચારા ॥ નામ એતવન મુજ લાગત પ્યારા. તિણ શુભગુ દશ સમકિત ધારા ॥ સાહિબા

રે, વાણી અતિ ભલી ॥ ૯ ॥ સાધુ આચારી રે, અમે અણગારી ॥ ગોચરી ભમીયે રે, ઉદ્દેશાબુદ્ધિપથા ॥ ૧૦ ॥ મુજ ઘર આવો રે, ભિક્ષા પાવો ॥ ઇમ કહી આંગુળી રે, ઝાલી ગુરુતણી ॥ ૧૧ ॥ નિજ ઘર લાવે રે, દિલ સુખ પાવે ॥ ઓરેવી નિરખી રે, હરખી અતિ ઘણી ॥ ૧૨ ॥ આસન છાંડી રે, બે કરજોડી ॥ વાંદી પડિલાભીરે, ગુરુ બોલાવીયા ॥ ૧૩ ॥

॥ ઢાલ ૨ જી ॥

(આવી રે ધનોતી જરાસંધને. એ દેશી.)

તવ કહે કુમર ગૌતમભણી, કિહાં વસો છો તુમે સ્વામ રે ॥ ગૌતમ કહે પુર પરિસરે, જિહાં અમ ગુરુ ગુણધામ રે ॥ વીર જિનવર ત્રિભુવન ધણી ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ કુમર કહે હું પણ પ્રભુજીને, વાંદિશું આજ તુમ સાથ રે ॥ જિમ સુખ તિમ કરો ગુરુ કહે, આવે તે જિહાં જગનાથ રે ॥ વીર૦ ॥ ૨ ॥ વિનય કરી કુમર બેસે તિહાં, સેવતો પ્રભુતણા પાય રે ॥ ધર્મદેશના જિનવર દિયે, સાંભળી હરખિત થાય રે ॥ વીર૦ ॥ ૩ ॥ કુમર કહે માત પિતા ભણી, પૂછી લેશું સંયમ ભાર રે ॥ પ્રભુ કહે જિમ સુખ તિમ કરો, મ કરો પ્રતિબંધ લગાર રે ॥ વીર૦ ॥ ૪ ॥ કુમર ઘર આવી કહે માતજી, તાતજી કરી કૃપા સાર રે ॥ અનુમતિ દીજીયે મુજ ભણી, લેઇશ હું સંયમ ભાર રે ॥ વીર૦ ॥ ૫ ॥ માત કહે પુત્ર તું બાળ છે, શું સમજે ધર્મ વાત રે ॥ કુમર કહે જેહ જાણું અછું, તે નવિ જાણું હું માત રે ॥ વીર૦ ॥ ૬ ॥ જેહ વળી હું ન જાણું અછું, જાણું છું માતજી તેહ રે ॥ ઇમ સુણી માત પિતા ભણે, કહે કિમ બાળક એહ રે ॥ વીર૦ ॥ ૭ ॥

॥ ઢાલ ૩ જી. ॥

(ધનના સોભી વાણીયા. એ દેશી.)

કુમર કહે જાણું સહી, જાયે જીવ મરેવો રે ॥ નવિ જાણું કિણ કાળેમેં, કિણ ઠામે વળિ કેવો રે ॥ માત સુણો મુજ વાતડી ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ નવિ જાણું કિણ કર્મથી, જીવ ભમે સંસારે રે ॥ પણ જાણું નિજ કર્મથી, જીવ ભમે સંસારે રે ॥ માત૦ ॥ ૨ ॥ તિણ કારણ સંયમ ભણી, અનુમતિ મુજને દીજે રે ॥ આતમ કારજ સાધતાં, મુજને વિલંબન કીજે રે ॥ માત૦ ॥ ૩ ॥ વિવિધ વચને કરી બોલવ્યો, પણ નિજ ભાવ ન છોડે રે ॥ માત પિતા તવ વેગશું, ઓચ્છવ કરવા મંડે રે ॥ માત૦ ॥ ૪ ॥ કુમર અનુમતિ આદરી, પ્રભુ પાસે જઇ દીક્ષા

રે ॥ ગુણરયણાદિક તપ કર્યા, અંગ અગીયારે શીખ્યા રે ॥ માન૦ ॥ ૫ ॥ સિદ્ધ થયા વિપુલાચળે, અઈમુત્તો મુનિરાયા રે ॥ અણુમં અંગથી ઉદ્ધરી, સેરી મુનિ ગુણ ગાયા રે ॥ માન૦ ॥ ૬ ॥ એહવા શ્રી મુનિરાયનો, અમૃત ધર્મ ઉદારો રે ॥ શિષ્ય ક્ષમા કલ્યાણની, વંદના વારંવારો રે ॥ માન૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ. ॥

अथ श्री मेघकुमारनी सज्झाय.

(સુગ્રિવ નગર સોહામણું જી. એ દેશી.)

વીર જિણંદ સમોસર્યા જી, વંદે મેઘકુમાર ॥ વાણી સુણી વૈરાગિયોજી, એહ સંસાર અસાર ॥ હો માડી, અનુમતિ દ્યો મોરી માય ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ વચ્છ તુને કિણે ભોળવ્યો જી, શ્રેણિક તાત નરેસ ॥ કિમ ઊભો કિમ દૂમણો જી, કિણે દિયો એ ઉપદેશ ॥ રે જાયા સંયમ વિષમ અપાર ॥ ૨ ॥ આદિ નિગોદે હું રૂળ્યો જી, ત્યાં સહ્યાં દુઃખ અનંત ॥ સાસ ઉસાસ બહુ પૂરિયો જી, હજુય ન પામ્યો અંત ॥ હો માડી અ૦ ॥ ૩ ॥ હમણાં તું વચ્છ નાનડોજી, જોબનભર રે કુમાર ॥ આઠ રમણી પરણાવીયો જી, ભોગવો ભોગ સંસાર ॥ રે જાયા સં૦ ॥ ૪ ॥ જનમ મરણ નરકજ તણાં જી, તે દુઃખ સહ્યાં ન વિ જાય ॥ વીર જિણંદે વખાણીયાં જી, તે મેં સુણીયાં આજ ॥ હો માડી અ૦ ॥ ૫ ॥ વચ્છ કાયસીએ જમવો જી, અરસ નિરસ હોય આહાર ॥ ભુ પાળો નિત્ય હીંડવો જી, તું છે અતિ સુકુમાળ ॥ રે જાયા સં૦ ॥ ૬ ॥ શિવકુમર કિમ પરિહરી જી, ભોગવી પાંચશે નાર ॥ શાળિભદ્ર જંબૂ તજી જી, સૂતા નહી સંસાર ॥ હો માડી અ૦ ॥ ૭ ॥ શીયાળે શીત લાગશે જી, ઉનાળે લૂઅર ઝાળ ॥ વરસાળે મેલાં કપડાં જી, આગેં તું સુકુમાળ ॥ રે જાયા સં૦ ॥ ૮ ॥ સુબાહુ પ્રમુખ દશ કુંવર જી, પાંચશે પાંચશે નાર ॥ રાજ ઋદ્ધિ રમણી તજી જી, સૂતા નહી સંસાર ॥ હો માડી અ૦ ॥ ૯ ॥ જોબન વય દીક્ષા વરી જી, આર્દ્રકુમાર સુજાણ ॥ નંદિષેણ આગેં નડ્યો જી, વિષય વશૂતા જાણ ॥ રે જાયા સં૦ ॥ ૧૦ ॥ ભમતો જીવ સંસારમાં જી, ધરમ દોહિલો હે માય ॥ જરા આવે ઇંદ્રિય ખસે જી, તવ કિમ કરીને થાય ॥ હો માડી અ૦ ॥ ૧૧ ॥ મૃગનયણી ઘર ઘરહરે જી, નવણું નીર પ્રવાહ ॥ ભરજોબનમાં છોરૂ નહી જી, મૂકી નિપટ નિરાશ ॥ રે જાયા સં૦ ॥ ૧૨ ॥ સ્વારથ સબ જગ વાલહો જી, સગો નહી કિ

રે, વાણી અતિ ભલી ॥ ૯ ॥ સાધુ આચારી રે, અમે બ્રહ્મચારી ॥ ગોચરી ભમીયે રે, દેવાણુપ્પિયા ॥ ૧૦ ॥ મુજ ઘર આવો રે, ભિક્ષા પાવો ॥ ઇમ કહી આંગુળી રે, ઝાલી ગુરુતણી ॥ ૧૧ ॥ નિજ ઘર લાવે રે, દિલ સુખ પાવે ॥ શ્રીદેવી નિરખી રે, હરખી અતિ ઘણી ॥ ૧૨ ॥ આસન છોડી રે, બે કરજોડી ॥ વાંદી પડિલાભીરે, ગુરુ બોલાવીયા ॥ ૧૩ ॥

॥ ढाल २ जी ॥

(આવી રે પનોતી જરાસંધને. એ દેશી.)

તવ કહે કુમર ગૌતમભણી, કિહાં વસો છો તુમે સ્વામ રે ॥ ગૌતમ કહે પુર પરિસરે, જિહાં અમ ગુરુ ગુણધામ રે ॥ વીર જિનવર ત્રિભુવન ધણી ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ કુમર કહે હું પણ પ્રભુજીને, વાંદિશું આજ તુમ સાથ રે ॥ જિમ સુખ તિમ કરો ગુરુ કહે, આવે તે જિહાં જગનાથ રે ॥ વીર૦ ॥ ૨ ॥ વિનય કરી કુમર બેસે તિહાં, સેવતો પ્રભુતણા પાય રે ॥ ધર્મદેશના જિનવર દિયે, સાંભળી હરખિત થાય રે ॥ વીર૦ ॥ ૩ ॥ કુમર કહે માત પિતા ભણી, પૂછી લેશું સંયમ ભાર રે ॥ પ્રભુ કહે જિમ સુખ તિમ કરો, મ કરો પ્રતિબંધ લગાર રે ॥ વીર૦ ॥ ૪ ॥ કુમર ઘર આવી કહે માતજી, તાતજી કરી કૃપા સાર રે ॥ અનુમતિ દીજીયે મુજ ભણી, લેઇશ હું સંયમ ભાર રે ॥ વીર૦ ॥ ૫ ॥ માત કહે પુત્ર તું બાળ છે, શું સમજે વ્રત વાત રે ॥ કુમર કહે જેહ જાણું અછું, તે નવિ જાણું હું માત રે ॥ વીર૦ ॥ ૬ ॥ જેહ વળી હું ન જાણું અછું, જાણું છું માતજી તેહ રે ॥ ઇમ સુણી માત પિતા ભણે, કહે કિમ બાળક એહ રે ॥ વીર૦ ॥ ૭ ॥

॥ ढाल ३ जी. ॥

(ધનના સોભી વાણીયા. એ દેશી.)

કુમર કહે જાણું સહી, જાયે જીવ મરેવો રે ॥ નવિ જાણું કિણ કાળમેં, કિણ ઠામે વળિ કેવો રે ॥ માત સુણો મુજ વાતડી ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ નવિ જાણુ કિણ કર્મથી, જીવ ભમે સંસારો રે ॥ પણ જાણું નિજ કર્મથી, જીવ ભમે સંસારો રે ॥ માત૦ ॥ ૨ ॥ તિણ કારણ સંયમ ભણી, અનુમતિ મુજને દીજે રે ॥ આતમ કારજ સાધતાં, મુજને વિલંબ ન કીજે રે ॥ માત૦ ॥ ૩ ॥ વિવિધ વચને કરી ભોળવ્યો, પણ નિજ ભાવ ન છંડે રે ॥ માત પિતા તવ વેગશું, ઓચ્છવ કરવા મંડે રે ॥ માત૦ ॥ ૪ ॥ કુમર અઇમુત્ત આદરી, પ્રભુ પાસે જઇ દીક્ષા

॥ ૭ ॥ ઋષભદત્ત કહે નારને, આપો એક કુંવારો રે ॥ ધન આવે ઘર આપણે, આપણ સુખીયા સારો રે ॥ કર્મ૦ ॥ ૮ ॥ નારી કહે વેરે કે, આપો અમર કુમારો રે ॥ મ્હારે મન અણુભાવતો, આંખ થકી કરો અળગો રે ॥ કર્મ૦ ॥ ૯ ॥ વાત જણાવી રાયને, રાજા મનમાં હરખ્યો રે ॥ જે માગે તે આપીને, લાવો બાળ કુંવારો રે ॥ કર્મ૦ ॥ ૧૦ ॥ સેવક પાછા આવીયા, ધન આપ્યો મનમાન્યો રે ॥ અમર કહે મોરી માતજી, મુને મત આપીજે રે ॥ કર્મ૦ ॥ ૧૧ ॥ મતા કહે તુને શું કરૂં, મ્હારે ભાવે તું મુઓ રે ॥ કામ કાજ કરે નહી, ખાવાને જોઈએ સારો રે ॥ કર્મ૦ ॥ ૧૨ ॥ આંખે આંસુ નાંખતો, બોલે બાળકુંવારો રે ॥ સાંભળો મોરા તાતજી, તુમે મુજને રાખો રે ॥ કર્મ૦ ॥ ૧૩ ॥ તાત કહે હું શું કરૂં, મુજને તો તું પ્યારો રે ॥ માતા વેંચે તાહરી, માહરો નહી સારો રે ॥ કર્મ૦ ॥ ૧૪ ॥ કાકો પણ પાસે હતો, કાકી મુજને રાખો રે ॥ કાકી કહે હું શું જાણું, માહરે શું શું લાગે રે ॥ કર્મ૦ ॥ ૧૫ ॥ બાળક રોતો સાંભળી, માસી ભૂઆ તે આવે રે ॥ બહેન પણ તિહાં બેઠી હતી, કિણહિ મુજને રાખો રે ॥ કર્મ૦ ॥ ૧૬ ॥ જોજ્યો ધન અનરથ કરે, ધન પરાવે વારો રે ॥ ધારી કરે ધન લોભીયો, મરીને દુર્ગતિ જાયે રે ॥ ક૦ ॥ ૧૭ ॥ હાથ પકડીને લેઈ ચલ્યા, કુમર રોવણ લાગ્યો રે ॥ મુજને રાજા હોમશે, ઇમ બાળક બહુ ઝૂરે રે ॥ ક૦ ॥ ૧૮ ॥ બાળકને તવ લેઇ ચલ્યા, આવ્યા ભરબજારો રે ॥ લોક સહુ હાહા કરે, વેચ્યો બાળ ચંડાળે રે ॥ ક૦ ॥ ૧૯ ॥ લોક તિહાં બહુળા મળ્યા, જોવે બાળ કુંવારો રે ॥ બાળ કહે મુજ રાખિ લ્યો, થાશું દાસ તુમારો રે ॥ ક૦ ॥ ૨૦ ॥ કોઈ કહે રાખું સહી, ધન આપી મુહ માગ્યો રે ॥ રાયે મંગાવ્યો હોમવા, તે તો નહી રખાયે રે ॥ ક૦ ॥ ૨૧ ॥ બાળકને તે લેઇ ગયા, રાજાજીની પાસે રે ॥ ભટજી પણ બેઠા હુતા, વેદશાસ્ત્રના જાણો રે ॥ ક૦ ॥ ૨૨ ॥ ભટજીને રાજા કહે, દેખો બાળ કુવારો રે ॥ બાળકનો શો દેખવો, કામ કરો મહારાજો રે ॥ ક૦ ॥ ૨૩ ॥ બાળ કહે કરજોડને, સાંભળો શ્રી મહારાજા રે ॥ પ્રજાના પીયર તુમે, મુજને કિમ હોમીજે રે ॥ ક૦ ॥ ૨૪ ॥ રાજા કહે મૂલે લીયો, માહરો નહી અન્યાયો રે ॥ માત પિતાયે તુને વેચીયો, હોમવા આણ્યો આજે રે ॥ ક૦ ॥ ૨૫ ॥ ગંગોદકે નવરાવીને, ગળે ઘાલી કેસની માળા રે ॥ કેસર ચંદન ચરચીને, બ્રાહ્મણ ભણે તવ વેદો રે ॥ ક૦ ॥ ૨૬ ॥ અમર.

સકો જી કોય ॥ વિષયસુખ વિષ સારિખાં જી, કિમ ભોગવું એ ભોગ ॥ હો માડી અ૦ ॥ ૧૩ ॥ હુંસતુલાની સેજડી જી, રૂપ રમણી રસ ભોગ ॥ એહ ગુવાળી સેજડી જી, કિમ આદરશો જોગ ॥ રે જાયા રં૦ ॥ ૧૪ ॥ ખમો ખમો કિરપા કરો જી, દો મુજને આદેશ ॥ દો અનુમતિ જિમ લેઉં ગુણી જી, વીર ચરણ લેઉં દીખ ॥ હો માડી અ૦ ॥ ૧૫ ॥ તન ફાટ્યો લોચણ ઝરે જી, દુઃખ નહી સહેણો રે જાય ॥ પાયો ગુણી વચ્છ નિમ કરો જી, અનુમતિ દીધી માય ॥ કુમર જી, સંયમ ગુણ અપાર ॥ ૧૬ ॥ મણિ માણેક મોતી તજ્યાં જી, તોડ્યા નવસર હાર ॥ ગુણશીખી આડે ભણુ જી, તુમ વિણ [illegible] ॥ હો સ્વામી. સંયમ ગુણ અપાર ॥ ૧૭ ॥ કુમર [illegible] જી, [illegible] ॥ નેહ તુમારો [illegible] જી, [illegible] ॥ [illegible] ॥ ૧૮ ॥ રથ [illegible] [illegible] જી [illegible] ॥ [illegible] કરે જી, [illegible] ॥ ૧૯ ॥ [illegible] શોધી [illegible] જી, [illegible] જી, પા [illegible] ॥ ૨૦ ॥ [illegible] શ્રેરો [illegible] જી, [illegible] પામે ભવ [illegible]

અથ શ્રી અમરકુમારની સજ્ઝાય.

[illegible] જિનવરનો [illegible] આણ શાં [illegible] નાં સહુ [illegible] એ [illegible] માં મન મેં [illegible] ॥ પુછે [illegible] અદીશ [illegible] નહી, કેમ [illegible] જે આ [illegible] રે ॥ [illegible] ઘરથી સ [illegible] દીધો રે ॥ ૪ ॥ ક૦

કુમર મન ચિંતવે, મુજ શીખવીયો સાધુ રે ॥ નવકાર મંત્ર છે મો
ટકો, સંકટ સહુ ટળી જાશે રે ॥ ક૦ ॥ ૨૭ ॥ નવપદ ધ્યાન ધરતાં
થકાં, દેવ સિંઘાસણ કંપ્યો રે ॥ ચાલી આવ્યો ઉતાવળો, જિહાં છે
બાળ કુંવારો રે ॥ ક૦ ॥ ૨૮ ॥ અગનિ ઝાળ ઠંડી કરી, કીધો સિંઘાસણ
ચંગો રે ॥ અમર કુમરને બેસારીને, દેવ કરે ગુણગ્રામો રે ॥ ક૦
॥ ૨૯ ॥ રાજાને ઊંધો નાંખીયો, મુખે છૂટ્યાં લોહી રે ॥ બ્રાહ્મણ સ
હુ લાંબા પડ્યા, જાણે સૂકાં કાઠો રે ॥ ક૦ ॥ ૩૦ ॥ રાજસભા અ
ચરિજ થઇ, એ બાળક કોઈ મ્હોટો રે ॥ પગ પૂજીજે એહના, તો
એ મૂવા ઊઠે રે ॥ ક૦ ॥ ૩૧ ॥ બાળકે છાંટો નાંખીયો, ઊઠ્યો શ્રે
ણિક રાજા રે ॥ અચરિજ દીઠો મોટકો, એ શું હુવો કાજો રે ॥ ક૦
॥ ૩૨ ॥ બ્રાહ્મણ પડિયા દેખિને, લોક કહે પાપ જૂઓ રે ॥ બાળ
હત્યા કરતાં થકાં, તેહનાં ફળ છે એહો રે ॥ ક૦ ॥ ૩૩ ॥ બ્રાહ્મણ
સહુ ભેળા થયા, દેખે એમ તમાસો રે ॥ કનક સિંઘાસણ ઊપરે,
બેઠો અમર કુમારો રે ॥ ક૦ ॥ ૩૪॥ રાજા સહુ પરિવારશું, ઊઠ્યો
તે તતકાળો રે ॥ કરજોડી કહે કુમરને, એ રાજ્ય ઋદ્ધિ સહુ લ્હા
ડી રે ॥ ક૦ ॥ ૩૫ ॥ અમર કહે સુણો રાજવી, રાજશું નહી મુજ
કાજો રે ॥ સંયમ લેશું સાધનો, સાંભળો શ્રી મહારાજો રે ॥
ક૦ ॥ ૩૬ ॥ રાય લોક સહુ ઇમ કહે, ધન ધન બાળ કુંવારો રે ॥
મહરષી પણ સાજા હુવા, લાજ્યા તે મનમાંહો રે ॥ ક૦ ॥ ૩૭॥ જય
જયકાર હુવો ઘણો, ધરમ તણો પરસાદો રે ॥ અમર કુમર મન
સોચતો, જાતિસમરણ જ્ઞાનો રે ॥ ક૦ ॥ ૩૮ ॥ અમર કુમર સંયમ
લીયો, કરે પંચમુષ્ટિ લોચો રે ॥ બાહિર જઇ મસાણમેં, કાઉસગ
રહ્યો શુભ ધ્યાને રે ॥ ક૦ ॥ ૩૯ ॥ (હવે) માત પિતા બાહિર જાય
, ધન ધરતી માંહી ઘાલ્યો રે ॥ કોઇક ધન વ્હેંચી લીયો, જાણે
વિવાહ મંડાણો રે ॥ ક૦ ॥ ૪૦ ॥ એટલે દોડ્યો આવીયો, કોઇક
બાળ કુંવારો રે ॥ માત પિતાને ઇમ કહે, આ અમર કુમરની વા
॥ રે ॥ ક૦ ॥ ૪૧ ॥ માત પિતા વિલખાં થયાં, ભૂંડા થયો એ કા
॥ રે ॥ ધન રાજા લેશે સહુ, કાંઇક કરીએ ઉપાયો રે ॥ ક૦ ॥ ૪૨ ॥
ચિંતાતુર થઇ અતિ ઘણી, રાતે નિંદ ન આવે રે ॥ પૂરવ વૈર સંભા
તી, પાપણી ઉઠી તિણવારો રે ॥ ક૦ ॥ ૪૩ ॥ શસ્ત્ર હાથ લેઇ કરી,
આવી બાળક પાસો રે ॥ પાળીયે કરીને પાપણી, માર્યો બાળ
વારો રે ॥ ક૦ ॥ ૪૪ ॥ શુકળધ્યાન સાધુ ધરયો, શુભ મન આણી

અપાર ઇંનકી માયા ॥ એ અતૂલ્ય બળી કે, પાર નહીં કોઇ પાવે ॥ મ૦ ॥ ૩ ॥ એ ઇંદ્ર લાવી, નિજમાયની પાસ પોઢાવે ॥ જીન દરસન દેખી, ત્રણ્ય ભુવન ગુખ પાવે ॥ એ દેવ દેવી, મિલકર દરસનકું આવે ॥ એ ધન્ય ઘડી, ધન્ય ભાગ્ય ભલા દિન પાવે ॥ એમ છપ્પનકુમારિ, મિલકર મંગળ ગાવે ॥ મ૦ ॥ ૪ ॥ ગુદાન યાચકને રાય સિધારથે દિધો ॥ કંચન ઘોડા, ગજરાજ ઉલટ મન કિધો ॥ એ રાય સિધારથ, બાહુવિધી ગ્નાતી જીમાવે ॥ સકળ કિયાં પકવાન, કસર નહીં પાવે ॥ એમ રાય તણા દિન, મુખે ગુખે તે જાવે ॥ મ૦ ॥ ૫ ॥ પ્રભૂયે માત પીતાને, રતિ દુઃખ નહીં દિધો ॥ એમ માતપીતાએ, આયૂપૂરણ કિધો ॥ પછી રાજ ઋદ્ધિ, છટકાઇ જીન સંજમ લિધો ॥ હુવા અર્મતિર્થંકર, કારજ ઊત્તમ કિધો ॥ કરી તપ સંયમને, કર્મની ખાખ ઉડાવે ॥ મ૦ ॥ ૬ ॥ પ્રભુસંયમ લઇને, બહુ વિધી તપ નિપજાવે ॥ ખટમાસી પારણો, ચંદન હાથે પાવે ॥ સતી શોળ અંગારે, થઇ સુરનર ગુણ ગાવે ॥ વળી ચંદનબાળા, કર્મની કોડ ખપાવે ॥ સતી છત્રીસ હજાર, સતીમાં બડા પદ પાવે॥ મ૦ ॥ ૭ ॥ લઇ કેવળ જીનજી, બારે અંગ ફુરમાવે ॥ જેની વાંણી મીઠી, ખીર સુણિ દુઃખ જાવે ॥ જીહાં બારે પ્રકારની, પ્રષદા સુણવા આવે ॥ એવી વાંણી સુધારસ, સુણિ જીન શિશ નમાવે ॥ કેઇ વ્રત કરે, ઉપવાસ વૈરાગ્ય મન લાવે ॥ મ૦ ॥ ૮ ॥ ગૌતમ ગણધરજી, હુવા પ્રભુજીના ચેલા ॥ જેણે વ્રત લિયો હે, સયમ સઘળા પેહેલાં ॥ સહુ મળી ચુંમાળીસેં, સાથે સયમ લિયો ॥ સબ એક દીનમેં, દીક્ષાકો કારજ કીયો ॥ પછી ચોદ હજાર, ચેલા પ્રભુજી કને થાવે ॥ મ૦ ॥ ૯ ॥ કળી આર્ય અનારજ, દેશ ગયા જીનરાયા ॥ અનંત કરી ઉપકાર, પાવા પુરી આયા ॥ તબ ભવીજીવ સુણીને, મનમેં અતી હરખાયા ॥ કાર્તિક અમાસ, શિવપુર માંહી સિધાયા ॥ અબ જગત જીવતો, સિધજીકુ શિશ નમાવે ॥ મ૦ ॥ ૧૦ ॥ સવત ઓગણિસેં, સાલ બત્રીસ એ ગાઇ ॥ એ માગસર સુદ પુન્યમ, મેરે મન ભાઇ ॥ એક ચિતસેં, વીર જીનજીકી લાવણી ગાવે ॥ તિનકા ઘરમેં, દિન દિન પુરી સંપત્તી પાવે ॥ જીનજીકા નામસેં, પાપ કર્મ ખપ જાવે ॥ મ૦ ॥ ૧૧ ॥ ચરણોંકા ચાકર, અર્જ કરે હો સ્વામી ॥ નંદરામકું પ્રભુજી. તારો અંતરજામી ॥ અબ મેહેર કરી, મોય ભવ સાગરથી તારો ॥ એ જન્મ જરાનં, મરણ તણાં દુઃખ વારો ॥ સુખ રામ ચરણકો દાસ સદા એમ ગાવે ॥ મ૦ ॥ ૧૨ ॥

॥ समासम्. ॥